

تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

لیکھانہ سودی
پیشہ کی (ابن الجری)

إحسان برهان الدين

مؤلفیت پتھراو نہ قیرانہ سی (عاصم) بہ شہر دہو دیوانہ سی
(شعبہ) و (مذہب)

د. دیناری احمد

تدريج القراءات الشعرية
من أسرار السطحية والظلال

ماہیوستان ڈائریکٹر گھرمیانی

الجمعة ثلثاء أولت الأربع عشرة

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

منتدى أقرأ الثقافي

WWW.ICRA.AHLAMONTADA.COM

بۆدابه‌زاندنى جوهره‌ها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتايه‌اي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

مافی ھاڳکردنی ٻارنِزراوه ٻوڙدانه ر

ناوی کٽی:ب:	لیکدانه وهی پیشه کی (ابن الجزری)
نووسین:ی:	إحسان برهان الدین
نه خشه سازی ناوه وه:	کۆمپیتهری نارین (محمد علی احمد)
تای:پ:	عمر نجم الدین
نۆره ی چ:پ:	یه که م
تی:راژ:	۲۰۰۰
سالی چ:پ:	۲۰۱۰ ز - ۱۴۳۱ ک
ژماره ی سپاردن:	(۲۴۱۱) ی سالی (۲۰۰۹) ی پیدراوه .

ليکدانه وهی

پيشه کی (ابن الجزري)

دانانی

إحسان برهان الدين

مؤلفه پيداو له قيرائه تی (عاصم) به ههردوو ریوايه تی
(شعبة) و (حفص)

پیداچوونه وه و پيشه کی

د. دیاری احمد

ماموستا دلیر گه رمیانی

دارالمعرفة

به یروت

پیشکشہ بہ :

- ئەو خۆینەر و فیترخوازانی کۆشش دەکەن قورئان بەو شیوە بخویننەوێه کە بۆ پیغەمبەر (ﷺ) دابەزیوێه.
- ئەو مامۆستا ماندوو نەناسانە ی کە بەشیکی زۆر لە ژانیان تەرخان دەکەن بۆ گەیانندی ئەم زانستە بە قوتابیانی قورئان.

پیشه‌کی مامؤستا دلیر گهرمیان

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على خير خلق الله محمد و على آله وصحبه أجمعين.

پاش خویندنه‌وه و پیداجوونه‌وه م به‌ه‌ولای برای به‌پژم مامؤستا إحسان برهان الدین، خوشحال بووم به‌وه‌ی که به یارمه‌تی خوای گه‌وره توانیبیتی کاری برایانی خوای له بواری جوان خویندنه‌وه‌ی قورئاندا زیاتر برازینیته‌وه‌ی، ئەگەر بۆشاییه‌ک له‌و بواره‌دا هه‌بوویت به‌یارمه‌تی خوا پپی کردبیتته‌وه به‌نووسینه‌که‌ی که به‌پای به‌نده مامؤستایان و قوتابیانی ئەو زانسته پیوستیان به‌و کتیبه‌یه‌و، به‌هیزی نووسینه‌که‌ی له به‌هیزی هه‌لبژاردنی ئەو مه‌تنه به‌ناوبانگه‌ی (ابن الجزري) ه که مه‌نه‌جی کۆن و تازهی زۆریک له مه‌شایخی قیرائاته، به‌پاستی برای به‌پژم توانیویه‌تی مافی ئەو لیکدانه‌وه‌یه بدات به‌شیوه‌یه‌ک هیچ شتیکی گرنکی فهرامۆش نه‌کردوه و ئەوه‌نده‌ش دریزی نه‌کردوه‌ته‌وه خوینهر تووشی مه‌له‌ل و ماندووویون بکات، هه‌روه‌ها ئەوه‌نده‌ش کورتی نه‌کردوه‌ته‌وه مافی بابته‌کانی نه‌دایت و، ئەوه‌ی شایه‌تی باسه ئەم نووسینه‌ی پازاندوه‌ته‌وه و به‌هیزی کردوه به‌گه‌رانه‌وه و پالپشت کردنی بابته‌که‌ی به‌قسه‌ی گه‌وره زانایانی ئەو زانسته، سوپاس بۆ خوا یه‌که‌م کتیبیکه به‌زمانی کوردی به‌شیوه‌یه‌کی مه‌نه‌جی له‌سه‌ر شیوازی نووسین و لیکدانه‌وه‌ی زانایانی ته‌جويد ئەو مه‌تنه‌ی لیکداوه‌ته‌وه، خوای گه‌وره پاداشتی خیری بداته‌وه و به‌رده‌وامی پی ببه‌خشیت بۆ زیاتر خزمه‌ت کردنی قورئانی پیروژ و ئەو زانسته‌ی په‌یوه‌ستن به قورئانه‌وه ... آمین.

دلیر أحمد محمد

الجامع للقراءات الأربع عشرة

پێشهکی د. دیاری أحمد

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله ...

گومانی تیدا نیه که بهرترین و پیرۆزترین زانست زانستهکانی قورئانی پیرۆزه، که وتهی خوای گهوارهیه بۆ بهندهکانی.. لهزانشتهان زانستی چاک خۆیندنهوه (تجوید)ی قورئانه، که بهلای زانایانهوه لهسه ره موو موسلمانیک واجبیه قورئان به (تجوید)هوه بخوینیتهوه.. ئهگەر چی شاره زابوون له زانسته (نظري)یه کهشی لهسه ره هه موویان واجب نه بیئت (واته فرهزی کیفاییه) وهکو هه موو به شهکانی تری زانست.

لهگهڵ ئه وهی مایه ی فرهزی گهلی کوردی موسلمانانه که زانای ژماره یهکی تهجوید و (حُجّة) له (قراءات)ی قورئاندا (شمس القراء ابن الجزري) پۆله ی ئهم گهله به وهفاییه، بۆ دیاریه به نرخه که ی ئیسلام بۆ گهله که یان که (قورئانه).¹ میژووی پیرۆزی پیشینمان بۆ خزمهتی قورئان پر نووره و، مایه ی شانازییه.. به لām له سه دهکانی دوایدا -که حه قی خۆیهتی ناوینریت به سه دهکانی دواکه وتن- یان پاوهستان وقه تیسمان له هه موو ئاستهکانی شارستانیهت (ماددی و پۆشنبیری) که ئوممهتی ئیسلام، به کوردیشه وه به ره و دوواوه پۆشتوون..

میژوومان که له پیاوی کوردی وهکو (ابن تیمیة)ی تیا هه لکه وتوه که نمونه ی تازه که ره وهی (فقه) و (اجتهاد) و ده رچون له کۆتی (تقلید) و لاسایی کردنه وهی بێ بنه ما بووه.. به لām له سه دهکانی دواکه وتوویدا، به ناو پێشه وایانی دین خۆیان خه ریک کردوه به حاشیه ی حاشیه کانه وه، بێ بایه خدان به (دلیل) که دینه که یان دینی

¹ بپروانه: الموسوعة الكبرى لمشاهير الكرد عبر التاريخ / د. محمد علي الصويركي الكردي / ج ٤،

(دلیل) ه! به هه مان شیوهش له بوارى قورئاندا له ساله کانی به ره و دوا چووندا پشتگوځیستنیکی زور به دی ده کریت له خزمه تی قورئاندا.. ته نانه ت قورئان وای لیها تبوو ته نها کتیبیکی پیروزییت و له ناو په پودا دابنریت بۆ موباره کی و، نابیت باسی پافه ی ئایه ته کان بکریت نه ک نه و که سه (کافر) بیت!! ته نانه ت قوتابیانی شه رعیش (طلاب العلم) له کاتی قورئان خویندندا هه له یه کی زورده که ن و په چاوی بنه ماکانی چاک خویندنه وهی قورئان ناکریت.

سو پاس بۆ خوا له م دوا ییه دا، له گه ل ده ستپی کردن و گه شه سه نندی پابونی ئیسلامی و گه پانه وهی پۆله کانی میله ت به ره و گرنگیدان به ئیسلام و، مامه له کردنی وه کو به رنامه ی ژیان و، هزر و ئه سلّی شارستانیته.. هه ره کو چۆن گرنگی درا به زانسته کانی تر، گرنگیش - که م تا زور - دراوه به زانسته کانی قورئان، به لام له ئاستی پیویستدا نه بووه، به تاییه تی زانستی قیراات و (ئه دا) و گرنگی دان به سه نه دی نه پچراو بۆ سه رچاوه ی ئه م قورئانه که پیغه مبه ری خوایه (دروودی خوا ی له سه ر بیت).. چونکه ئه گه ر زانستی بشت ته نها له پئی خویندنه وهی چه ند کتیبیکه وه ده ست بکه ویت، ئه و چۆنیتی قورئان خویندنه وه هه رگیز ناشیت، به لکو ده بیت له پئی مامۆستایه کی شاره زاوه بیت که بنه ماکانی خویندنه وهی قورئانی به راسته وخۆ له ده می مامۆستایه که وه وه رگرتبیت، به و شیوه یه تا ده گاته پیغه مبه ری خوا (دروودی خوا ی له سه ر بیت) ..

له گه ل ئه وهی به زمانی کوردی چه ند کتیبیک دانراوه ده رباره ی زانستی ته جوید، به لام ئه وه به دی ده کریت، له زۆریاندا، که نوسه ره که ی خۆی شاره زاییه کی ته وای نه بیت له ماده زانستی که و، پراکتیکیشی زور نه بیت.. له وه ده چیت هه ر وه پگێرانیکی دانراوه عه ره بیه کان بوویت! له گه ل ئه وهی که سوودیشیان زۆره.. به لام که م و کوپیان پیوه دیاره، به پیچه وانه ی ئه م کتیبه ی به رده ستمان که برای به ریز کاک إحسان نوسیویه تی.. که خۆی شاره زاییه کی باشی هه یه له خویندنه وهی قورئان و،

خاوه‌نی سه‌نه‌دی نه‌چراوه و، له ده‌می شاره‌زایانه‌وه قورئانی وه‌رگرتوووه.. بۆیه کتێبه‌که‌ی له‌سه‌ر بناغه‌یه‌کی پته‌و نوسراوه و زانیاری زۆری تێدایه.. ئه‌مه و جگه له‌وه‌ی که زۆر سه‌رچاوه‌ی گرنه‌گ و متمانه‌ پێکراوی به‌کارهێناوه له‌ باب‌ه‌ته‌که‌دا.

له‌ پاستیدا ئه‌م کتێبه‌ زیاتر بۆ شاره‌زایان و قوتابییانی شه‌رعه، به‌لام هه‌موو پۆشنه‌یرێک سوودی خۆی لێ وه‌رده‌گریت، ده‌توانم بڵێم تا ئیستا به‌ زمانی کوردی نموونه‌ی ئه‌م دانراوه‌ نیه.. بۆ ئه‌وانه‌ی که ده‌یان‌ه‌وێت به‌ دروستی قورئان لای مامۆستایه‌کی شاره‌زا خه‌تم بکه‌ن، زۆر گرنه‌گه‌ بگه‌ڕێنه‌وه بۆی..

داوکارم له‌ خوای گه‌وره ئه‌م کاره‌ جوانه له‌ براهی نووسه‌ر وه‌رگیریت و بیکاته توێشوی قیامه‌تی.

د. دیاری احمد اسماعیل

الجامع للقراءات العشر من طريق الشاطبية والدرّة

پێشهکی نووسەر

الحمد لله الذي خلق السماوات والأرض وجعل الظلمات والنور ثم الذي كفروا بربهم يعدلون، والصلاة والسلام على الرحمة المهداة، سيدنا محمد وعلى آله وأصحابه وأتباعه وأحبابه أجمعين.

خۆشبهختی بۆ ئەو کەسە قورئان بە جوانی و دروستی دەخوینێتهوه و، ساتهکانی شهو و پۆژی لهگهڵدا بهسەر دهبات، چونکه قورئان له پۆژی قیامهتدا دهبیست به تکاکار بۆ خویننهوانی، وهکو پێغه مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (أَنَّ الْقُرْآنَ يَشْفَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي أَصْحَابِهِ...)^١.

له‌پاستیدا ژيان له‌سایه‌ی قورئاندا- وه‌کو یه‌کێک له‌ خواناسان ده‌فه‌رموێت-: نیعمه‌تیکی گه‌وره‌یه‌، نیعمه‌تیکه‌ که‌سێک نه‌یچه‌شتبێت نازانی‌ت چۆنه‌، نیعمه‌تیکه‌ ته‌مه‌ن پیرۆز ده‌کات و مڕۆڤ له‌ هه‌موو پیسیه‌ک پاراو ده‌کاته‌وه‌.

یه‌که‌م په‌یامی قورئانیش بۆ مڕۆفایه‌تی داوای فی‌ربوونی زانست بوو (إقرأ)، زانستیش نیه‌ مه‌زنتر له‌ زانسته‌کانی قورئانی پیرۆز، چونکه‌-پاسته‌وخۆ- په‌یوه‌ندنی به‌ فه‌رمووده‌ی په‌روه‌ردگاره‌وه‌ هه‌یه‌، یه‌کێک له‌ گرنه‌ترین زانسته‌کانی قورئانیش زانستی ته‌جوید و شی‌وازه‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئانه‌ به‌پێی ئەو بنچینه‌ و بنه‌مایانه‌ی گه‌وره‌ زانا‌یانی ئەم زانسته‌ دیاریان کردووه‌.

به‌لام ئەوه‌ی که‌ جیگه‌ی داخه‌، ئەم زانسته‌ مه‌زنه‌ پشکیکی که‌می به‌رکه‌وتووه‌ له‌بایه‌خدانی مسو‌لمانان له‌م ولاته‌ی خۆمان و به‌تایبه‌تی مه‌به‌ستم کوردستانه‌، ئەوه‌ش

١ أخرجه مسلم ١/٥٥٣، وأحمد ٢٥٤، ٢٥٧، ٥/٢٤٩، والطبرانی في الكبير ١٣٩-٥/٣٨،

البيهقي في السنن الكبرى ٢/٣٩٥.

که‌مه‌ترخه‌میه‌کی بێ پاساوه، چونکه بوارێک نیه شایانی گرنگی پێدان بێت ئه‌وه‌نده‌ی قورئانی پیرۆز، فه‌رمانی خۆی گه‌وره‌ش له‌م باره‌وه‌ پوونتیه‌ له‌ تیشکی خۆر له‌ ناوه‌پاستی پۆژدا که‌ فه‌رمووێته‌ی: (ورتل القرآن ترتیلا).

ئه‌وه‌ فه‌رمانیکی خواییه، هاوه‌لان به‌ باشترین شیوه‌ له‌ خۆیاندا به‌رجه‌سته‌یان کردبوو، به‌و شیوازه‌ی که‌ له‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) یان وه‌رگرتبوو. فێربوونی قورئانیش به‌شیوه‌یه‌کی راست و دروست به‌هه‌ڵدان و کۆشش ده‌بێت، چونکه‌ به‌ده‌ست هێنانی ئه‌و زانسته‌ پاده‌وه‌ستێت له‌سه‌ر لایه‌نه‌ تیوری و کرده‌یه‌که‌ی پێکه‌وه، به‌تایبه‌تی بۆئه‌وانه‌ی که‌ ده‌یان‌ه‌وێت پۆلی مامۆستای و فێرکردنی موسوڵمانان ببینن، پێویسته‌ له‌سه‌ریان سه‌رباری ئه‌وه‌ی به‌جوانترین شیوه‌ پێته‌کانی قورئان ده‌ربهن، بشکه‌پێنه‌وه‌ بۆ سه‌رچاوه‌ متمانه‌ پێکراوه‌کانی ئه‌م زانسته‌-به‌تایبه‌تی سه‌رچاوه‌ دێرینه‌کان- چونکه‌ هه‌موو زانا هاوچه‌رخه‌کان زانسته‌کانیان له‌وانه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرت، لێره‌شه‌وه‌ گرنگی زمانی عه‌ره‌بی ده‌رده‌که‌وێت، چونکه‌ زمانی ئاینی ئێمه‌ی موسوڵمانانه، واته‌ ئامرازی تیگه‌یشتنمانه‌ له‌ قورئان و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، هه‌روه‌ها بۆ تیگه‌یشتن له‌و گه‌نجینه‌ به‌ نرخانه‌ی که‌ زانایان بۆیان به‌جێهێشتوین، و زه‌مانه‌ش جاریکی تر خۆی دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌ و، له‌ژێر پاساوی جیاجا هه‌ڵمه‌تی پاسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ به‌چپی له‌درژی ئه‌م زمانه‌ ئه‌نجام ده‌درێت، به‌هێوای په‌یدا‌بوونی نه‌وه‌یه‌ک له‌داها‌توودا تیگه‌یشتنی قورئان و فه‌رموده‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌لایانه‌وه‌ قورستریبێت له‌ سه‌رکه‌وتنی چیا‌یه‌کی سه‌خت، ئه‌وه‌ش لێپرسراوێتی‌یه‌کی میژوویی ده‌که‌وێته‌ سه‌ر ئه‌ستۆی موسوڵمانانی ئه‌م سه‌ره‌ده‌مه، خۆی گه‌وره‌ش بێ نیاز له‌ وه‌ولانه‌ی ئێمه‌ و، خۆی به‌لێنی پاراستنی قورئانه‌که‌ی داوه، به‌لام تاقیمان ده‌کاته‌وه‌ تا‌کو چ ئه‌ندازه‌یه‌ک په‌رۆشین له‌سه‌ر ئاینه‌که‌مان، مه‌خابن سه‌ره‌تای به‌رووبوومی ئه‌و وه‌ولانه‌ش ده‌رکه‌وتوون له‌ نه‌وه‌ی تازه‌ پێگه‌یشتوودا و، یه‌کی‌کش له‌ دیارده‌کانی گرنگی نه‌دان نه‌شاره‌زاییه‌ له‌ قورئان خوێندندا، ئه‌م مه‌ترسیه‌ش که‌

لێره دا دهیخمه پوو زیاتر مه بهستم له راست خویندنهوهی قورئانی پیرۆزه ئهگینا- سوپاس بۆخوا- ههولێ مامۆستایان و که نالهکانی راگه یاندنی ئیسلامی و سه رجه م ئه و خزمه تانه ی ئه مپۆ به ئاینی ئیسلام پێشکه ش ده کرێت، هه موو ئه مانه غه ربیی ئیسلامیان لابر دووه و بووژانه وه یه کی به رچاو وه دیده کرێت له نیو موسو لمانانی هه رێمدا.

لێره شه وه داواکارم له فیڕخووانی زانست- به تایبه تی قورئانی پیرۆز- پێبازی وه رگرتنی زانست له رێگه ی سه نه ده وه زیندوو بکه نه وه، چونکه ئه وه رێبازیکی متمانه پێکراوه بۆ وه رگرتن و فیڕبوون.

منیش فه زل و چا که ی خوای گه وره به سه رمه وه یه به وه ی هه لی خویندنه وه ی یه که خه تمه ی بۆ په خساندم به قیرائه تی عاصم له سه ر هه ردوو رپوا یه تی (شعبة) و (حفص) له سه ر ده ستی مامۆستامان (مامۆستا دلێر گه رمیانی)- دواتریش (أصول) ی ده پێشه وا گه وره کانم له لای خویند و قو ناغی (الجمع الصغیر) یشم ته وا و کردو ئیستا له (الجمع الکبیر) دا گه یشتوومه ته جوژنی هه شته م به سه نه دی نه پچراو بۆ پێغه مبه ر (ﷺ)، ئه وه ش ده رگای چوونه ژووره وه ی ئه م زانسته گرنگه ی بۆ والا کردم و، یه کێک له و کتێبه به پێژ و به نرخانه ی خویندمه وه و، به وانه وتمه وه چه ند جارێک، کتێبی (المقدمة الجزرية) ی (ابن الجزري) بوو په حمه تی خوای لیبیت، ئه م کتێبه وه کو پێناسه مان کردوو له سه ره تای ئه م راڤه کردنه یه کێکه له باشت رین ئه و کتێبانه ی له بواری زانستی ته جوید و ب نه ماکانی خویندنه وه ی قورئاندا نووسراون به شیوه ی هۆنراوه، چونکه نووسه ره که ی پێشه وایه کی ناو داری هه ره گه وره یه، که هه مو ان بێ راجیایی کۆکن له سه ر پێشه وایه تی ئه و، بێگومان زانستیش- هه ر زانستێک بیت- له سه رچاوه که یه وه وه ربگه ردرێت باشت ره، هه ره کو چۆن ئاوخاردنه وه له سه رچاوه ی سازگار باشت ر و خۆشت ره له و شوێنانه ی دوورن له سه رچاوه وه.

بۆیه پشت به خوای گهورهو، له ژێر پووناکی کۆمهلیک لیکدانه وهی زانایانی کۆن و هاوچهرخ، ههڵسام به نووسینی شهرحیک بۆ ئەم کتێبه، هاندەریشم—پاش پهزامهندی پهروهردگارم—ئهوهبوو بینیم موسولمانان بایهخی پیوستیان بهم زانسته نهداوه و، تهنانهت خاوهن بپوانامه و پۆشنییرهکانیش ههربه جوانی نازانن قورئان بخویننهوه و، له زۆربهی حوکمهکانی بێ ئاگان، جگه له وهش هاندهریککی به هیزی ترم ههبوو که بریتی بوو له وهی تاكو ئیستا ئەم کتێبه به باشی نه ناسراوه له نێو موسولمانانی کورد و کهس هیچ لیکدانه وهیهکی بۆنه کردوه که چاپ کراییت.

شایانی باسیشه که ئەم کتێبه و، هیچ کتێبیککی تر لهم زانسته، قه ره بووی هه بوونی مامۆستا ناکاتهوه بۆ فێرکردنی فێرخواز، چونکه ئەگه ر بگونجیت هه ر زانستیک له ڕیگهی کتێبه وه وه ربگێردریت، زانستی ته جوید و جوان خویندنه وهی قورئان هه رگیز به ته واوی به ده ست ناخریت به بێ مامۆستایه کی لیها توو، ئەوپه ڕی هیواشم له م کتێبه ئەوه یه سه رچاوه یه کی فێرکردن بیت بۆ مامۆستایانی قورئان و، بابه تیککی هاندەر بیت بۆ قوتابیانی زانست ببخویننه وه و سوودی لیوه ربگرن به هاوکاری کهسانی له خۆیان شاره زاتر.

له ئەزموونی خۆیشمه وه له کاتی فێربوونی قورئان به پێی بنه ماو بنچینه کانی ده لێم: ئەی قوتابی زانست و جوان خویندنه وهی قورئان، پێش ئەوهی خه تمه یه کی ته واو بخوینیت له لای مامۆستایه کی لیها توو، گوێگرتنت بۆ قورئان زۆر جیاوازه له گه ل پێش ته واو کردنی خه تمه که، تۆ پێشتر گویت له ئایه تیک ده گرت به سه ریه که وه، به لام ئیستا پیت پیت به گویتدا تیده په ریّت، چونکه مه خره ج و سیفه تی پیته کانی ده زانیت، بۆیه نزم کردنه وهی پیتی به رز و پێچه وانه که ی، قه لقه له پێنه کردنی پیته کانی قه لقه له و پێچه وانه که ی، پانه وه ستان له سه ر پیته کانی (لن عمر)، تیپه رپوون به سه ر پیته کانی (صفیر) به بێ پیدانی ئەو سیفه ته، کورت کردنه وهی مینگه و مه دده کان له ئاستی خۆیان و شتی تر، هه موو ئەمانه ئیستا سه رنجت راده کیشن، پێیان ده زانیت

که هه‌لەن، من دەسته‌به‌ری ئه‌وه‌م بۆ هه‌ر براو خوشکیکی موسولمانی قورئان دۆست، که ئه‌گه‌ر مه‌خره‌ج و سیفه‌ته‌کان شاره‌زا بوو و، خه‌تمه‌یه‌کی قورئانی به‌ درووستی خویند له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستایه‌کی کارامه‌ هه‌ست به‌ حالتیکی تازه ده‌کات له‌ خۆیدا، که هه‌رگیز پێشتر هه‌ستی پێنه‌کردوه، شادیه‌که له‌وانه‌یه دیاری خوای گه‌وره بی‌ت بۆ ئه‌و که‌سه‌ی به‌شیک له‌ساته‌کانی ته‌مه‌نی ته‌رخان ده‌کات بۆ جوان خویندنه‌وه‌ی قورئان.

واشنه‌زانی لی‌هاتوویی له‌ بنه‌ماکانی ته‌جويد و پاست خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز مه‌سه‌له‌یه‌کی پڕواله‌تیه و، کاریگه‌ری زۆری نیه، نه‌خێر، به‌لکو واده‌زانم ئه‌وه (یه‌کیکه) له‌ هۆکاره‌کانی تی‌نه‌گه‌یشتن له‌ قورئان و (تدبر) نه‌کردنی، ئاخ‌ر که‌سیک چۆن سوود له‌ مه‌زنترین سوره‌تی قورئان (الفاتحه) وه‌رگریت که به‌ په‌له‌ بی‌خوینیت‌وه وه‌کو ئه‌وه‌ی گورگیکی به‌دواوه بی‌ت و، پیته‌کانی تی‌که‌ل و پی‌که‌ل بکات، یان (آیه‌ الکرسی) هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌کانی تر، ئه‌و په‌له‌په‌ل کردنه و تی‌که‌ل کردنی وشه‌کان به‌سه‌ر زماندا به‌و شیوازه، پێگره له‌ سوود وه‌رگرتن و تی‌پامان له‌ واتا‌کانیدا.

چی بی‌ت له‌قورئان باشتر، ئاده‌میزاد ته‌مه‌نی تیدا به‌سه‌ر به‌ریت، ئیمه به‌و شیوه‌یه‌ین وه‌کو هه‌سه‌نی به‌سری په‌حمه‌تی خوای لی‌بی‌ت ده‌فه‌رمویت: ئه‌ی ئاده‌میزاد تۆ بریتیت له‌ چه‌ند پۆژانی‌ک، جا که پۆژی‌کت تی‌په‌ری وه‌کو ئه‌وه‌یه هه‌ندی‌کت له‌نیو چووبیت، ئه‌گه‌ر که‌سی‌کی‌ش هه‌ندی‌کی له‌نیو چوو، بی‌گومان زۆر نابات و به‌جاری‌ک تیا ده‌چیت.

کتییی خواش له‌پێشتره له‌ هه‌موو زانست و بواری‌کی تر بۆ بایه‌خ پیدان، ئه‌و ساتانه‌ش له‌گه‌ل فی‌ربوون و تی‌گه‌یشتن و له‌به‌رکردنی ئایه‌ته‌کانیدا به‌سه‌ر ده‌چیت ساته‌گه‌لی‌کی پیرۆزن و قورسی ته‌رازووی پۆژی قیامه‌تن (إنشاءالله).

له‌م نووسینه‌شدا ئه‌وه‌نده‌م به‌سه‌ر توانیبیت‌م ئه‌م باب‌ه‌ته‌ بوروژینم بۆ مامۆستایان و نووسه‌ران که هه‌ولی‌کی جددی ده‌ست پێ‌بکه‌ن بۆ پاقه‌کردن و لی‌کۆلینه‌وه و وه‌رگێرانی

ئەو هەموو سەرچاوانەیی که خۆینەری مسوڵمانی کورد نەک هەر لێیان سوودمەند نەبوونە، بەلکو ناویشیان نەبیستوو، ئەوەش زیانیکی گەورەیه، چونکە لەپاستیدا گەورە زانایان و کەلەپیاوانی ئەم بابەتە مەزنە نووسین و شوینەواری ناوازیان بۆ بەجێهێشتوون، گەلی کورد لەژێر جۆرەها پاساودا لێی بێبەش بوو، منیش بەپشتیوانی خۆی پەرەردگار چەندین سەرچاوهی ترم داناوه کاریان لەسەر بکەم ئەگەر تەمەن دەرەفتی تێدا مابێت.

دەپاریمەوه لەخوای گەورە و دەلیم:

ئەو چاکترین کەسیک گۆی لەنزاو پارانەوهی بەندەکانی دەگریت، بمپاریزە لەوهی لەم نووسینەم مەبەستم ناویانگ دەرکردن و پوپامایی بیت، بۆئەوهی کردەوه م پووچەل نەبیت و پاداشتم بە زایە نەچیت، لاسایی پێشهوای گەورە (الشاطبي)یش دەکەمەوه، دەلیم:

وناديت اللهم يا خير سامع أعذني من التسميع قولا ومفعلا

إليك يدي منك الأيادي تمدها أجرني فلا أجري بجور فاخطلا^١

لەکو تایشدا دەلیم:

لەم لێكدانهوه کورتەدا گەراومەتەوه بۆ زۆریک لە کتیبەکانی تەجوید و شەرحی (الجزرية) لە کۆن و نویدا، ئەم بوارەش بوارێک نیه لەخۆمەوه قسەم تێدا کردبیت، بەلکو هەرچیم نووسیوه هەر گواستەوه بوو بۆ قسەیی زانایان لەمەر پاشەکردنی دێرەکانی هۆنراوەکە، بەلام ئەزموونی وانه و تنەوهی تەجوید و، پاشەکردنی پێشهکی (الجزرية) هەلی کەلک وەرگرتنی بۆ پەخساندم لەگەڵک لەو کتیب و سەرچاوانەیی لەم

باره وه نووسراون و، به گویره ی توانای خۆم ههولم داوه ئه و سوودانه به خوینه رم بگه یه نم.

جا ئه گه ر تووشی هه له و نه پیکان بووبیتم له جیگه یه کی کتیبه که و، که سیک به رچاوی پوون کردمه وه و هه له یه کی بۆ پاست کردمه وه، به ئه و په پری سنگ فراوانیه وه وه ریده گرم و، له هه له که م پاشگه ز ده بمه وه، چونکه له کۆتاییدا من زیاتر نیم له ئاده میزادیك که قابیلی هه له کردنه.

سبحانک اللهم وبحمدک أشهدُ ألاَّ اِلهَ إلاَّ أنتَ أَسْتَغْفِرُکَ وَاَتُوبُ اَلیکَ.

باوکی موحه ممه د / إحسان برهان الدین

که لار ۲۰۱۰/۸/۱۹

ihsanburhan@yahoo.co.uk

کورتہ یه ك دہربارہی ژیاننامہی (ابن الجزري)

تہ بولخہ یر شہ مسہددین موحمہمدی کوپی موحمہمدی کوپی موحمہمدی کوپی عہ لی کوپی یوسف، عومہری، دیمہ شقی، شیرازی، ناسراو بہ (ابن الجزري)^۱.

لہ شہوی شہممہ، لہ پاش نویژی تہراویج لہ بیست و پینجی پمہ زانی سالی (۷۵۱) ی کوچی لہ گہرہ کی (بین السورین) لہ دیمہ شق لہ دایک بووہ.

باوکی بازرگان بوو، چل سال بوو مندالی نہ دہبوو، کاتیک پویشٹ بۆ حہج لہ لای ناوی زہ مزہمدا پارایہ وہ لہ خوی گہورہ کہ کوپیکی زانی پیبہ خشیت.

تہم باوکہ بازرگانہ پیایوکی خواناس و زانست پەرور بوو، قورثانی مہ زنپادہ گرت و، لہ لای ماموستانی ناودار وہری دہگرت، خودی (ابن الجزري) لہ باسکردنی ژیاننامہی (الحسن السروجي) ماموستانی فہرموویہ تی^۲:

(ماموستای من و ماموستای باوکم پرحمہ تی خوی لیبت، باوکی فیری قورثان خویندن کرد).

(ابن الجزري) جگہ لہ زانستی قورثان و لہ بہرکردنی گوپی لہ فہرموودہ کانی پیغہ مہریش (ﷺ) دہگرت لہ گہورہ زانایانہ وہ، وہکو ہاوہ لانی (الفخر ابن البخاري) و

۱ (جزيرة ابن عمر): ناوچہ یه کہ لہ سہر سنوری سوريا - تورکیا، لہ تہو سہری باکوری موسل، تہم دورگہ یه پوباری دیجلہ لہ یه ک لاوہ دہورہی داوہ بہ شیوہی مانگ، بہ لام دواتر کہ ندپیک لہ لایہ کانی ترہوہ دروست کراو، ئاستیکی لہ سہر دروست کراو، ہہریوہ ناو چواردہوری ناوچہ کہی دا، کہ سانیکی زوریش بہو ناوچہ یه ناسراون وہکو لہ کتیبی (معجم لأدباء ۱/۱۶۰ هـ) و (کفایۃ الالمعي / ۸۵) باسکراون.

که سانی تر له دیمه‌شق، ئیجازه‌شی له گه‌وره زانایانی وه‌رگرت، وه‌کو خالی به‌سالاچووی باپیری (محمد بن إسماعیل الخبان)، پاشان ده‌ستی کرد به‌کۆکردنه‌وه‌ی شیوه‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئان (القراءات)، له‌سه‌ر ده‌ستی زانایانی شام وه‌کو: (عبد الوهاب بن السلار) و (أحمد الطحان) و (أحمد رجب) له‌نیوان سالی ۷۶۶-۷۶۷ ک، چه‌وت خویندنه‌وه‌که‌شی له (ابراهیم الحموی) وه‌رگرت و، دواتر له‌سه‌ر ده‌ستی (ابن اللبان) هه‌موو خویندنه‌وه‌کانی ته‌واو کرد.

پاشان ئاره‌زووی گه‌شتی په‌یدا کرد له‌پیناو به‌ده‌ست هینانی ئیسناد به‌رزنی و، زۆرتر کارامه‌بوون، هه‌ربۆیه‌ پووی کرده ولاتی پیروزی حیجاز له‌سالی ۷۶۸ ک، له‌ویش په‌یوه‌ندی کرد به‌ وتارخوین و پیشنوویژی مه‌دینه (محمد بن عبدالله الخطیب) و قیرااتی لیوه‌رگرت، له‌سه‌ر کتیبی (الکافی) و (التیسیر) پاشان گه‌پایه‌وه‌ بۆ دیمه‌شق و درێژه‌ی دا به‌ خویندنه‌کانیدا له‌لای (ابن السلار) و، چه‌ند زانایه‌کی تر.

له‌پاش ئه‌وه ئاره‌زووی گه‌شت کردنی کرد به‌ره‌و ئه‌نده‌لوس به‌مه‌به‌ستی خویندنی زانست له‌لای (محمد بن یوسف الاندلسی) به‌لام باوکی پێگه‌ی نه‌دا، هه‌روه‌ها چه‌زی کرد بچیته (کرك) به‌لام چه‌زه‌که‌ی به‌دی نه‌هات، پاشان برپاری دا بچیت بۆ قاهره له‌ سالی ۷۶۹ ک، له‌وی زانستی قورئان خویندنی له‌ گه‌وره زانایانی وه‌رگرت، وه‌کو: (محمد بن الصایغ) و (عبدالرحمن البغدادي) و (ابی بکر بن الجندی) له‌پاش وه‌رگرتنی ئیجازه‌ گه‌پایه‌وه‌ بۆ دیمه‌شق، به‌لام پاش مانه‌وه‌یه‌کی که‌م گه‌پایه‌وه‌ بۆ قاهره له‌سالی ۷۷۱ ک، بۆئه‌وه‌ی جاریکی تر له‌سه‌ر چه‌ند کتیبیکی قورئان شیوه‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئان وه‌ربگریت، هه‌روه‌ها بۆ وه‌رگرتنی زانستی فه‌رمووده‌ش له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌وانه‌ی مابوون له‌ قوتابه‌یه‌کانی (الدمیاطی) و (البرقوه‌ی) و، زانایانی تر، هه‌روه‌ها زانستی فیه‌هیشی وه‌رگرت له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی پیشه‌وا شافیه‌ی له‌بازنه‌ی مامۆستا (عبدالرحیم الاسنوی) و زانای تر.

پاشان قاهیره‌ی به‌جێهێشت به‌ره‌و دیمه‌شق و، هه‌موو قیرائاته‌کانی کۆکرده‌وه له‌سه‌ر ده‌ستی (القاضي احمد الکفري)، پاشان خێرا جاريکی تر گه‌رايه‌وه بۆ قاهیره، له‌سالی ۷۷۸ ک، ده‌ستی کرد به‌خویندن له‌لای (الضياء القزويني) و زانای تر له‌زانستی (الاصول) و (المعاني) و (البیان)، هه‌روه‌ها گه‌شتی کرد به‌ره‌و شاری ئیسکه‌نده‌ریه بۆئه‌وه‌ی قیرائات به‌کۆکراوه‌یی وه‌ریگریته‌ له‌سه‌ر ده‌ستی (عبدالوهاب القروي الاسکندري)، به‌لام له‌وێ هه‌ستی کرد سۆزی ده‌خروشیته‌ بۆ شاره‌که‌ی خۆی، بۆیه‌-له‌پاش وه‌رگرته‌ی مۆله‌ت و بره‌وانامه‌ی زانستی له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستایانی- گه‌رايه‌وه بۆ دیمه‌شق وه‌کو زانایه‌کی گه‌وره له‌ چه‌ندین زانسته‌دا له‌سه‌رووی هه‌موشیانه‌وه له‌ زانستی (القراءات) و (الحديث) و (الفقه).

له‌ دیمه‌شق ئه‌ستیره‌ی (ابن الجزري) دره‌وشایه‌وه و، ناوبانگی په‌یدا کرد و، (ابن کثیر)ی زانا و لیکه‌ده‌ره‌وه‌ی قورئانی ئیجازه‌ی "فتوا" دانی پێبه‌خشی له‌سالی ۷۷۴ ک، ئینجا به‌مه‌به‌ستی قورئان و تنه‌وه به‌ فێرخوازان زانست و، بۆماوه‌ی چه‌ندین سال له‌ مزگه‌وتی (الأموي) دانیشته‌ و لێپرسراوێتی قوتابخانه‌ی (العادلیه)شی گرت به‌سه‌ر، هه‌روه‌ها بوو به‌ مامۆستای (دار الحديث) له‌ (الأشرفیة الکبری) و، بوو به‌ لێپرسراوی قوتابخانه‌ی گه‌وره له‌ (تربة أم صالح)، له‌پاش له‌ دنیا ده‌رچوونی (ابن السلا)ی مامۆستای له‌سالی ۷۸۲ ک، ئه‌مه‌ش له‌کاتی‌که‌دا بو که زانایانی گه‌وره وه‌کو: (الشهاب ابن الحجی) و که‌سانی تر له‌ ژياندا بوون، چه‌ندین ئه‌رکی زانستی دیکه‌شی له‌ ئه‌ستۆ گرت، هه‌روه‌ها قوتابخانه‌یه‌کیشی دروست کرد بۆ فێرکردنی قورئان و خۆی بوو به‌ مامۆستای، پاشان به‌باشی زانی ده‌ست بکات به‌ بلا‌وکردنه‌وه‌ی زانست و گه‌شت بکات له‌پێناویدا، پاش ئه‌وه‌ی وه‌کو قوتابی گه‌شتی ده‌کرد، ئه‌مجاره وه‌کو زانایه‌ک، بۆیه له‌سالی ۷۷۸ ک گه‌شتی کرد بۆ میسر به‌هاو پێیه‌تی موحه‌ممه‌دی کوپی، له‌پاش سالی که‌ له‌ میسر ده‌رچوو به‌لام له‌سالی ۷۹۸ ک جاريکی تر گه‌رايه‌وه میسر و چوه ئیسکه‌نده‌ریه و، ولاتی پۆم، کاتی که‌ گه‌شته شاری برۆسه پێزی زۆری لێنا له‌لایه‌ن

سولتانی عوسمانی "بایه‌زید" هوه و، چهوت سال له‌وی مایه‌وه سه‌رقالی زانست و، وتنه‌وه‌ی (قراءات) و، زانسته‌کانی قورئان و فه‌رمووده بوو تییدا.

قوتابییه‌کی زۆری هه‌بوو له‌وی، له‌پاش کۆچی دوا‌یی سولتان بایه‌زید، (ابن الجزري) له‌ سالێ ۸۰۵ ک پووی کرده (بلاد ماوراء النهر) و، له‌وی چوو بۆ شاری (کش) و دواتر چوو بۆ (سمرقند) و، ته‌یمورلەنگ پێزی زۆری لی گرت، له‌ سالێ ۸۰۷ ک به‌ره‌و خۆراسان به‌پێکه‌وت و، پۆشته (هراة) و (یزد) و دواتر له‌ ئه‌سفهان مایه‌وه، تا‌کو په‌مه‌زانی سالێ ۸۰۸ ک و، ئینجا پۆشته شاری شیراز، سه‌رانی ده‌سه‌لات له‌ شیراز وابه‌سته‌یان کرد که له‌وی بمی‌نێته‌وه و، کردیشیان به‌ دادوهری شیراز و ده‌ورو به‌ری، چوارده‌سال له‌وی مایه‌وه، قوتابخانه‌یه‌کی قورئانی له‌وی دروستکرد و، قوتابی زۆری له‌ده‌ور کۆبوویه‌وه.

له‌ سالێ ۸۲۱ ک پووی کرده عێراق، له‌ به‌سره‌ نیشته‌جی بوو بۆ قورئان و وتنه‌وه و، فێرکردن، هه‌ربۆیه قوتابی زۆری له‌ده‌ور کۆبوویه‌وه و، له‌ شیرازه‌وه (طاهر بن عزیز الأصبهانی) خۆی گه‌يانده لای (ابن الجزري) مامۆستای و خه‌تمه‌یه‌کی ته‌واوی به‌ (القراءات العشرة) له‌ لا ته‌واو کرد و، ده‌ستی کر به‌ خه‌تمه‌یه‌کی تر به‌لام ته‌واوی نه‌کرد. له‌ سالێ دواتر پووی کرده شاری مه‌دینه و، به‌لای گوندی عونه‌یزه‌دا تیپه‌ری به‌هاوپییه‌تی (معین الدین بن عبدالله قاضي کازرون)ی قوتابی خۆی، پاش دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له‌و گونده‌ عه‌ره‌به‌ بیابان نشینه‌کان هێرشیان بۆ هێنان، به‌لام خوای گه‌وره‌ پزگاری کردن له‌ ده‌ستیان و، هه‌لاتنه‌وه به‌ده‌ستی به‌تاله‌وه به‌ره‌و عونه‌یزه، چونکه هه‌رچیان پێبوو به‌تالانی برا، له‌و ده‌قه‌ره‌ش (ابن الجزري) هۆنراوه‌ی (الدرة المضية في القراءات الثلاث المتممة للعشرة) ی نووسی، که له‌کۆتاییه‌که‌یدا ئاماژه ده‌کات بۆ پووداوی ده‌ستدریژی کردنه‌سه‌ریاندا و، ده‌فه‌رمووت:

غریبة اوطان بنجد نظمته‌ها و عظم اشتغال البال وافر وکيف لا
صُدَدت عن البيت الحرام وزوري ا- مقام الشريف المصطفى اشرف الملا

۱ (الدرة): بریتیه له‌ قیرائه‌تی ته‌بوجه‌غه‌ر و به‌عقوب و خه‌له‌فی ده‌یهم به‌شیوه‌ی هۆنراوه‌ دانهر ئوصولی ئه‌م سێ قیرائه‌ته‌ی تیدا کۆکردووه‌ته‌وه (أصول و فرش) ((م. دلیر گه‌رمیانی)).

وطوقني الأعراب بالليل غفلة فما تركوا شيئاً وكدت لأقتلا
فادرکني اللطف الخفي وردني عُنيزة حتى جاءني من تكفلا
بحملي وایصالي لطیبة أمانا فیارب بلغني مرادي وسهلاً^۱

له عونه‌یزه (قاضی) ناوبراو خه‌تمه‌یه‌کی به‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌بوجه‌غفر له‌لای (ابن الجزري) خویند و له‌ مه‌دینه‌ ته‌واوی کرد و، له‌ویش پێشنوێژی حه‌ره‌می مه‌دینه‌ش ده‌ستی کرد به‌ خویندن له‌لای^۲.

کاتی‌ک واده‌ی هه‌ج کردن نزیک بوویه‌وه‌ بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ خۆی سازدا و، پاشان له‌هه‌ردوو حه‌ره‌می مه‌که‌ و مه‌دینه‌ مایه‌وه‌ بۆ وانه‌ و تنه‌وه‌ و، دانانی کتیب، دواتر ده‌رچوو به‌ره‌و عێراق و، له‌سالی ۷۲۶ ک جاریکی تر گه‌ڕایه‌وه‌ بۆ هه‌ج، پاش ته‌واو بوونی هه‌ج پویشته‌ به‌ره‌و قاهره‌ و، له‌وی چاوی به‌ ئه‌حمه‌دی کوپی که‌وت و، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ سولتان ئه‌شره‌فدا کۆبوویه‌وه‌ و پێزی زۆری لێی گرت^۳، ئه‌وکاته‌ش که‌چاوی به‌ ئه‌حمه‌دی کوپی که‌وت بیست سالبوو یه‌کتریان نه‌بینیبوو، بۆیه‌ نامه‌ی بۆنووسیبوو له‌ولاتی پۆمه‌وه‌ ئاماده‌ بێت و، ده‌پۆژ پێکه‌وه‌ مانه‌وه‌. له‌سالی هه‌جی داهاتوودا پووی کرده‌ مه‌که‌ و، یه‌ک مانگ تێیدا مایه‌وه‌ ئینجا ده‌رچوو به‌ره‌و یه‌مه‌ن له‌پێگه‌ی ده‌ریاوه‌، به‌مه‌به‌ستی فی‌رکردن و قورئان و تنه‌وه‌ و بازرگانی کردن، له‌وی خه‌لکه‌که‌ پێشبرکێیان ده‌کرد له‌سه‌ر نزیک بوونه‌وه‌ و خویندن له‌لای، چونکه‌ ئه‌وان پێشتر کتیبی (الحصن الحصین)ی (ابن الجزري) یان خویندبوویه‌وه‌، (ابن الجزري) له‌ناویاندا مایه‌وه‌ تاكو واده‌ی هه‌ج له‌ سالی داهاتوودا و، له‌گه‌ڵ ئه‌حمه‌دی کوپی به‌پێکه‌وتن به‌ره‌و میسر، چه‌ند مانگی‌ک له‌وی مانه‌وه‌ و، لێی ده‌رچوون له‌ (جمادی

۱ بپوانه: کۆتایی په‌راوێزی (التسهيل لقراءات التنزيل).

۲ بپوانه: غاية النهاية / ۲/۲۵۱.

۳ بپوانه: البدر الطالع / ۲/۲۵۸.

الآخرة) ی سالی ۸۲۹ ک به ره و دیمه شق و له وی له یه کتر جیا بوونه وه؛ کورده کی به ره و ولاتی پوم و خوی به ره و شیراز، هر له وییش مایه وه له سهر ئه و حاله له فیترکردن و وتنه وهی قورئان تا کو له پوژی مهینی ۵ / ربیع الأول / ۸۳۳ ک کۆچی دواپی کرد، کاتیك خه لکی هه والی مردنیا بیست، له هه موو لایه که وه کۆبوونه وه و، به خه لک و کاربه ده ستانه وه پیشبرکیان ده کرد بۆ هه لگرتنی ته رمه که ی و، هر له و قوتا بخانه ی که دایمه زرا ندبوو له شیراز نیژرا.

نوسین و کتیبه کانی (ابن الجزري):

(ابن الجزري) په حمه تی خوا ی لیبت نوسینی زوری هه یه له هه موو باب ته کانی زانست له ئیسلامدا به تاییه تی زانستی (القراءات) ژماره یان ده گاته زیاتر له (۸۰) کتیب، به لام ئیمه لیرده دا ته نها باسی چه ند کتیبکی به ناوبانگی ده که ین وه کو: -
تعبیر التیسیر فی القراءات العشر.

- تقریب النشر فی القراءات العشر.
- التمهید فی علم التجوید.
- الدرة المضیة فی قراءات الأئمة الثلاثة المرضیة.
- طيبة النشر فی القراءات العشر.
- غاية النهاية فی أسماء رجال القراءات.
- المقدمة الجزریة.
- منجد المقرئين و مرشد الطالبین.
- النشر فی القراءات العشر^۱.

۱ بۆ ئەم نووسینه م ده رباره ی ژیا ننامه ی (ابن الجزري) له کتیبی (شیخ القراء الإمام ابن الجزري) سوودم بینی.

پێناسه‌یه‌ك بۆ (المقدمة الجزرية)

پیشه‌کی (الجزرية) هۆنراوه‌یه‌که له دانانی (ابن الجزري) له‌سه‌ر به‌حرى (الرجن) بریتیه له سه‌دوچه‌وت كۆپله (دیڤ)، هه‌موو باب‌ه‌ته سه‌ره‌كیه‌كانى زانستى ته‌جويدى له‌خۆگرتووه، پێكخستنیشى بۆ باب‌ه‌ته‌كان له‌سه‌ر بنه‌مايه‌كى (منطقى) پوون دامه‌زراندووه، سه‌ره‌تا به‌پیشه‌كیه‌كانى ته‌جويد ده‌ستپێده‌كات و، ئینجا باسى مه‌خره‌ج و سیفه‌تى پێته‌كان ده‌كات و، دواتر هه‌ندى حوكمى تايبه‌ت باس

ده‌كات به‌و پێشه‌كیه‌نه‌وه، وه‌كو یاساكانى راوه‌ستان و، شیوازی نووسینی قورئان و، راوه‌ستان له‌سه‌ر كۆتایی وشه‌كان.

وادیاره (ابن الجزري) ناوونیشانی لاوه‌كى له‌نیوان دیڤه‌كانى هۆنراوه‌كه‌یدا دانه‌ناوه، وه‌كو ده‌رده‌كه‌وێت له‌كۆنترین ده‌ستنووسه‌كانى ئەم كتیبه، به‌لام هه‌ندى له‌وانه‌ى له‌به‌ریان گرتووه‌ته‌وه یان بلاویان كردووه‌توو كتیبه‌كه‌یان به‌پێى باب‌ه‌ته‌كانى دابه‌شكردووه و، ناوونیشانی ناوخۆییان بۆ دیاریكردووه، وه‌كو ئاسانكارى بۆ خۆینه‌رو فی‌رخوان.

پیشه‌کی (الجزرية) په‌یوه‌ندى هه‌یه به‌ كتیبه‌كانى ترى (ابن الجزري) یه‌وه كه له‌وێش باسى باب‌ه‌ته‌كانى زانستى ته‌جويدى كردووه، وه‌كو (التمهید) و (النشر) و، هۆنراوه‌ی (طیبة النشر) كه له‌گه‌ڵ پیشه‌کی (الجزري) دا له ۳۰ كۆپله‌دا هاوبه‌شن، ئەوه‌شم به‌لاوه په‌سه‌نده^۱ كه (المقدمة) زووتر نووسراوه له‌پیش كتیبى (الطیبة)، هه‌روه‌ها به‌شیوه‌یه‌كى ناراسته‌وخۆش په‌یوه‌ندى هه‌یه له‌گه‌ڵ كتیبى (التمهید)، هه‌ربۆیه ئەو كتیبانه به‌لیكدانه‌وه و رافه‌كردنێكى چاك دیته ئەژمار بۆ ئەم هۆنراوه‌ی

که له بهر دهستمانایه، رافه کارانی ئهم پێشهکیهش بهم پهیوهندیهیان زانیوه و، سوودیان له وکتیبانه زۆر وهگرتهوه.

پێشهکی (الجزریه) گرنگی زۆری پێدراوه له لایه ن پسیپوران و بایه خداران به زانستی تهجویه وه، له پووی له بهرکردن و له بهرگرتنه وه و، رافه کردن، ئهمهش له بهر چه ند هۆیه ک، له وانه: کورتی و پوخته یی ئه و هۆنراوه یه، ههروه ها ئاسانی وشهکانی و گشتگیری باب تهکانی بۆ هه موو باسهکانی تهجویه، له سه رووی هه موو ئه و هۆکارانه شه وه، به ناویانگی نووسه ره که ی له سه رده می خۆیدا و، سه رده مهکانی تریش، تاوه کو ئه م پۆزگاره ی خۆمان، به لگهش له سه ر بایه خ پێدانی ئه م پێشهکی یه زۆری لێكدانه وهکانی تهی له لایه ن زانیان و رافه کارانه وه، که ده گه نه زیاتر له په نجا لێكدانه وهی درێژ و کورت، وهکو:

۱. الحواشي المفهمة في شرح المقدمة، لأبي بكر أحمد (ت ۸۳۵ هـ).

۲. الطرازات المعلمة في شرح المقدمة الجزرية، لعبد الدائم الحديدي الأزهری، قوتابی (ئین الجزریه) چاپ کراوه.

۳. اللالی السنیه فی شرح المقدمة الجزریه، لأحمد بن محمد القسطلانی (ت ۹۲۳ هـ).

۴. الدقائق المحکمة شرح المقدمة، لזکریا الأنصاري (ت ۹۲۶ هـ).

۵. المنح الفكرية في شرح المقدمة الجزرية، لملا علي القاري (ت ۱۰۱۴ هـ).

لێكدانه وهی زۆری تریشی هه یه جگه له مانه — چاپکراون، هه ندیکیش هیشتا ده ستنووسن و چاپ نه کراون^۱.

ده قى هونراوه که

پيشه کی

١	يَقُولُ رَاجِي عَفْوِ رَبِّ سَامِعِ	(مُحَمَّدُ بْنُ الْجَزَرِيِّ الشَّافِعِي)
٢	(الْحَمْدُ لِلَّهِ) وَصَلَّى اللَّهُ	عَلَى نَبِيِّهِ وَمُصْطَفَاهُ
٣	(مُحَمَّدٍ) وَآلِهِ وَصَحْبِهِ	وَمُقَرَّرِ الْقُرْآنِ مَعَ مُحِبِّهِ
٤	(وَبَعْدُ) إِنَّ هَذِهِ مُقَدِّمَةٌ	فِيمَا عَلَى قَارِئِهِ أَنْ يَعْلَمَهُ
٥	إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ مُحْتَمٌ	قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوْلاً أَنْ يَعْلَمُوا
٦	مَخَارِجَ الْحُرُوفِ وَالصِّفَاتِ	لِيَلْفِظُوا بِإِفْصَحِ اللَّغَاتِ
٧	مُحَرَّرِي التَّجْوِيدِ وَالْمَوَاقِفِ	وَمَا الَّذِي رُسِمَ فِي الْمَصَاحِفِ
٨	مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ بِهَا	وَتَاءِ أَتَى لَمْ تَكُنْ تَكْتَبُ بِهَا

بابه تی مه خرده جی پسته کان

٩	مَخَارِجَ الْحُرُوفِ سَبْعَةَ عَشَرَ	عَلَى الَّذِي يَخْتَارُهُ مَنْ اخْتَبَرُ
١٠	فَالْفُ الْجَوْفُ وَأُخْتَاهَا وَهِيَ	حُرُوفُ مَدِّ لِلْهَوَاءِ تَنْهِي
١١	ثُمَّ لَاقْصَى الْحَلْقِ هَمْزُ هَاءٍ	ثُمَّ لَوْسُطُهُ فَعَيْنُ حَاءٍ
١٢	أَدْنَاهُ غَيْنٌ خَاوُهَا وَالْقَافُ	أَقْصَى اللِّسَانِ فَوْقَ ثَمَّ الْكَافُ
١٣	أَسْفَلُ الْوُسْطُ فَحِيمُ الشَّيْنِ يَا	وَالضَّادُ مِنْ حَاقَتِهِ إِذْ وَلِيَا
١٤	لَاضِرَّاسٍ مِنْ أَيْسَرٍ أَوْ يُمْنَاهَا	وَاللَّامُ أَدْنَاهَا لِمَنْهَاهَا
١٥	وَالثَّوْنُ مِنْ طَرْفِهِ تَحْتَ اجْعَلُوا	وَالرَّاءُ يَدَانِيهِ لِظَهْرِ ادْخُلُوا
١٦	وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا مِنْهُ وَمَنْ	عَلِيَا الثَّنَايَا وَالصَّفِيرُ مُسْكِنُ

۱۷	مِنْهُ وَمِنْ فَوْقِ النَّيَا السُّفْلَى	وَالظَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا لِلْعُلْيَا
۱۸	مِنْ طَرَفَيْهِمَا وَمِنْ بَطْنِ الشَّفَةِ	فَالْفَا مَعَ اطْرَافِ النَّيَا الْمُشْرِفَةِ
۱۹	لِلشَّفَتَيْنِ الْوَاوُ بَاءٌ مِيمٌ	وَعُنَّةٌ مَخْرَجُهَا الْحَيْشُومُ

بابه تی سیفه ته‌کان

۲۰	صِفَاتُهَا جَهْرٌ وَرِخْوٌ مُسْقِلٌ	مُنْفَتِحٌ مُصَمَّةٌ وَالصَّدَّ قُلٌّ
۲۱	مَهْمُوسُهَا (فَحْتُهُ شَخْصٌ سَكَتٌ)	شَدِيدُهَا لَفْظٌ (أَحَدُ قَطٍ بَكَتٌ)
۲۲	وَبَيْنَ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ (لِنْ عُمَرِ)	وَسَبْعُ عُلُوٍّ (خَصَّ ضَغْطُ قِظٍ) حَصَرٌ
۲۳	وَصَادٌ صَادٌ طَاءٌ ظَاءٌ مُطَبِّقَةٌ	وَوَ (فَرَّ مِنْ لُبِّ) الْحُرُوفِ الْمُذَلَّقَةِ
۲۴	صَفِيرُهَا صَادٌ وَزَائِي سَيْنٌ	قَلَقَلَةٌ (قُطِبُ جَدِّ) وَاللِّينُ
۲۵	وَآوُ وَيَاءٌ سَكَتًا وَأَنْفَسَحَا	قَبْلَهُمَا وَالْأَبْجَرُافُ صُحْحَا
۲۶	فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ وَتَكْرِيرُ جُعِلْ	وَلِلْمَقْشِي الشَّيْنُ ضَادًا اسْطِطْلُ

بابه تی نه جويد

۲۷	وَالْأَخْذُ بِالتَّجْوِيدِ حَسْمٌ لَازِمٌ	مَنْ لَمْ يُجَوِّدِ الْقُرْآنَ آثَمٌ
۲۸	لَأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهُ أَنْزَلَ	وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَا
۲۹	وَهُوَ أَيْضًا حَلَكِيَّةُ السَّلَاةِ	وَزِينَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ
۳۰	وَهُوَ إِعْطَاءُ الْحُرُوفِ حَقَّهَا	مِنْ صِفَةِ لَهَا وَمُسَحَّحَتِهَا
۳۱	وَرَدُّ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَصْلِهِ	وَاللَّفْظُ فِي تَطْيِيرِهِ كَمَثَلِهِ
۳۲	مُكْتَلًا مِنْ غَيْرِ مَا تَكَلَّفَ	بِالطُّفِ فِي التُّطْقِ بِلَا تَعْسُفِ
۳۳	وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ تَرْكِهِ	إِلَّا رِيَاضَةٌ أَمْرِي يَفْكِهِ

بابہ تی گہورہ کردن و بجووک کردن وہ

۳۴	فَرَّقَيْنَ مُسْتَفِلاً مِنْ أَحْرَفٍ	وَحَاذِرُنْ تُفْخِيمَ لَفْظِ الْأَلْفِ
۳۵	كَهْمَزِ الْأَحْمَدُ أَعُوذُ إِيْدِنَا	اللَّهُ ثُمَّ لَا مِ لِّلَّهِ لَنَا
۳۶	وَلَيْسَطَفُ وَعَلَى اللَّهِ وَلَا الضُّ	وَالْمِيمِ مِنْ مَخْمَصَةٍ وَمِنْ مَرَضٍ
۳۷	وَبَاءِ بَرَقٍ بِاطِلٍ بِهِمْ يَذِي	وَأَحْرِصُ عَلَى الشِّدَّةِ وَالْجَهْرِ الَّذِي
۳۸	فِيهَا وَفِي الْجِيمِ كَحَبِّ الصَّبْرِ	وَرَبْوَةِ اجْمُتَتْ وَحَجَّ الْفَجْرِ
۳۹	وَبَيْنَنْ مُقْلَقاً إِنْ سَكَمَا	وَأَنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَتَيْنَا
۴۰	وَحَاءَ حَصْحَصَ أَحَطْتُ الْحَقُّ	وَسَيِّئِ مُسْتَقِيمِ يَسْطُو يَسْقُو

بابہ تی رائہ کان

۴۱	وَرَقِ الرَّاءِ إِذَا مَا كَسِرَتْ	كَذَلِكَ بَعْدَ الْكَسْرِ حَيْثُ سَكَتَتْ
۴۲	إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفٍ اسْتِغْلَا	أَوْ كَانَتْ الْكَسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا
۴۳	وَالْخَلْفُ فِي فِرْقٍ لِكَسْرِ يُوجَدُ	وَأَخْفِ تَكْرِيراً إِذَا تَشَدَّدُ

بابہ تی لامہ کان

۴۴	وَفَحِمِ اللَّامِ مِنْ اسْمِ اللَّهِ	عَنْ فَتَحِ أَوْ ضَمِّ كَعَبْدُ اللَّهِ
۴۵	وَحَرْفِ اسْتِغْلَا فَحِمَ وَأَخْصَصَا	لَا طَبَاقَ أَقْوَى نَحْوَ قَالَ وَالْعَصَا
۴۶	وَبَيْنِ الْإِطْبَاقِ مِنْ أَحَطْتُ مَعَ	بَسَطَتْ وَالْخَلْفُ يَنْخَلُقُكُمْ وَقَعَ
۴۷	وَأَحْرِصُ عَلَى السُّكُونِ فِي جَعَلْنَا	أَنْعَمْتَ وَالْمَعْصُوبِ مَعَ ضَلَّلْنَا
۴۸	وَخَلَصِ اتِّفَاحَ مَحْدُورًا عَسَى	خَوْفَ اشْتِبَاهِهِ بِمَخْطُورًا عَصَى
۴۹	وَرَاعِ شِدَّةَ يَكَا فِي وَبَا	كَشَرِكُكُمْ وَتَوَفَّى فِتْنَا

- ۵۰ وَأَوَّلَىٰ مِثْلٍ وَجُنُسٍ إِنْ سَكَنَ أَذْغَمَ كُلُّ رَبٍّ وَبَلَّ لَا وَابْنَ
۵۱ فِي يَوْمٍ مَعَ قَالُوا وَهُمْ وَقُلْ نَعَمْ سَبَّحَهُ لَا تَنْزِغُ قُلُوبَ فَلَسْتُمْ

بابه‌تی (ض) و (ظ)

- ۵۲ وَالضَّادُ يَسْتِطَالِيهِ وَمَخْرَجٌ مَيِّزٌ مِنَ الظَّاءِ وَكُلُّهَا تَحِي
۵۳ فِي الظَّنِّ ظَلَّ الظُّهْرُ عَظُمَ الْحِفْظُ أَقِظْ وَأَنْظُرْ عَظُمَ ظَهْرُ اللَّفْظِ
۵۴ ظَاهِرٌ لَظَى شَوَاطِظُ كَظُمَ ظَلَمًا أَغْلَظُ ظَلَامٌ ظَفِرٌ أَتَّظَّرَ ظَلَمًا
۵۵ أَظْفَرَ ظَنَّا كَيْفَ جَا وَعَظُ سَوَى عَصِيْنٌ ظَلَّ النَّحْلُ رُخْرَفٍ سَوَى
۵۶ وَظَلَّتْ ظَلَسُمْ وَبَرُومٍ ظَلَمُوا كَالْحِجْرِ ظَلَّتْ شَعْرًا تَظَلُّ
۵۷ يَظْلَلْنَ مَحْظُورًا مَعَ الْمُحَظَّرِ وَكُنْتُ فَظًا وَجَمِيعُ النَّظَرِ
۵۸ إِلَّا بَوَيْلٌ هَلْ وَأَوَّلَى نَاصِرَةً وَالْقَيْظُ لَا الرَّغْدُ وَهُودٍ قَاصِرَةً
۵۹ وَالْحَظُّ لَا الْحَضُّ عَلَى الطَّعَامِ وَفِي ضَمْنِ الْخِلَافِ سَامِي

بابه‌تی وریاکردنه‌وه

- ۶۰ وَإِنْ تَلَاقِيَا الْبَيْسَانَ لَا زِمٌ أَنْقَضَ ظَهْرَكَ يَعْضُ الظَّالِمُ
۶۱ وَاضْطَرَّ مَعَ وَعَظْتُ مَعَ أَفْضَمُ وَصَفَ هَا جِبَاهَهُمْ عَلَيْهِمْ

بابه‌تی (م) و (ن) ی شه‌ده‌دار و زه‌نده‌دار

- ۶۲ وَأَظْهَرَ الثَّنَةَ مِنْ ثَوْنٍ وَمِنْ مَيْمٍ إِذَا مَا شُدِّدَا وَأَخْفَيْنِ
۶۳ الْمَيْمُ إِنْ سَكُنَ بُعِثَتْ لَدَى بَاءٍ عَلَى الْمُحْتَارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا
۶۴ وَأَظْهَرْتُهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرَفِ وَاحْذَرُ لَدَى وَآوِ وَفَا أَنْ تَحْفِي

بابه‌تی بنه‌ماکانی ته‌نوین و نونی زه‌نده‌دار

- ۶۵ وَحُكْمُ ثَنَوَيْنِ وَثَوْنٍ يُلْفَى إِظْهَارًا ادْغَامٌ وَقَلْبٌ اخْفَا

- ۶۶ فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرَ وَأَدْغَمَ فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا يَغْنَنِي لَزِمُ
- ۶۷ وَأَدْغَمَنَ يَغْنَنَةً فِي يَوْمِنُ إِلَّا يَكْلِمَةً كَدْتَبَا عَنْوَتُوا
- ۶۸ وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَاءِ يَغْنَنُ كَذَا لَاخِمْمَا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أُخِذَا

بابه تی (مد) و (قصر)

- ۶۹ وَالْمَدُّ لَازِمٌ وَوَاجِبٌ أَتَى وَجَائِزٌ وَهُوَ وَقَصْرٌ تَبَا
- ۷۰ فَلَازِمٌ إِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفٍ مَدُّ سَاكِنٌ حَالَتَيْنِ بِالطُّوْلِ يُمَدُّ
- ۷۱ وَوَاجِبٌ إِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ مُصَلِّاً إِنْ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ
- ۷۲ وَجَائِزٌ إِذَا أَتَى مُنْفَصِلًا أَوْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفًّا مُسْجَلًا

بابه تی زانینی راوهستان

- ۷۳ وَبَعْدَ تَجَوُّدِكَ لِلْحُرُوفِ لَابِدٌ مِنْ مَعْرِفَةِ الْوُقُوفِ
- ۷۴ وَالْأَبْدَاءِ وَهِيَ تُقَسَّمُ إِذْنُ ثَلَاثَةٌ تَامٌ وَكَافٍ وَحَسَنٌ
- ۷۵ وَهِيَ لَمَّا تَمَّ فَإِنْ لَمْ يُوْجَدْ تَعْلُقٌ أَوْ كَانَ مَعْنَى فَا بَسَدِي
- ۷۶ فَالْتَّامُ فَالْكَافِي وَلَفْظًا فَا مُنْعَنُ إِلَّا رُؤُوسَ الْآيِ جَوْرٌ فَالْحَسَنُ
- ۷۷ وَغَيْرُ مَا تَمَّ قِيمِيحٌ وَاسُهُ أَلْوَقْفُ مُضْطَرًّا وَيُبْدَأُ قَبْلَهُ
- ۷۸ وَلَيْسَ فِي الْقُرْآنِ مِنْ وَقْفٍ وَجِبُ وَلَا حَرَامٌ غَيْرُ مَا لَهُ سَبَبُ

بابه تی پچراو و پیگه یه نرا و (ت)

- ۷۹ وَاعْرِفْ لِمَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ وَتَا فِي مُصْحَفِ الْإِمَامِ فِيمَا قَدْ أَتَى
- ۸۰ فَاقْطَعْ بِعَشْرِ كَلِمَاتٍ أَنْ لَا مَعَ مَلْجَأٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
- ۸۱ وَتَعْبُدُوا يَا سَيِّدَ ثَانِي هُودَ لَا يُشْرِكُنْ شُرَكَ يَدْخُلْنَ تَعْلُوا عَلَى

۸۲	أَنْ لَا يَقُولُوا لَا أَقُولُ إِنَّ مَا	بِالرَّغْدِ وَالْمَفْسُوحِ صَلِّ وَعَنْ مَا
۸۳	تَهُوَ اقْطَعُوا مِنْ مَا يَرُومُ وَالنِّسَا	خُلْفُ الْمُنَافِقِينَ أَمْ مَنْ أَسَسَا
۸۴	فُضِّلَتِ النِّسَا وَذُبِحَ حَيْثُ مَا	وَأَنْ لَمْ الْمَفْسُوحِ كَسُرُ إِنَّ مَا
۸۵	لَانْعَامِ وَالْمَفْسُوحِ يَذْعُونَ مَعَا	وَحُلْفُ الْأَنْفَالِ وَنَحْلُ وَقَعَا
۸۶	وَكُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَاخْتَلَفَ	رُدُّوا كَذَا قُلْ تَسْمَا وَالْوَصْلُ صِفَ
۸۷	خَلَقْتُمُونِي وَاشْرَبُوا فِي مَا اقْطَعَا	أَوْحِي أَفْضَمُ اشْتَهَتْ يَبْلُوا مَعَا
۸۸	ثَانِي فَعَلْنُ وَقَعَتْ رُومُ كَلَا	تَنْزِيلُ شُعْرَاءٍ وَغَيْرِ ذِي صِلَا
۸۹	فَأَيْنَمَا كَالْتَحَلَّ صَلِّ وَمُخْتَلَفَ	فِي الشُّعْرَا الْأَخْرَابِ وَالنِّسَا وَصِفَ
۹۰	وَصِلْ فَإِلَهُ هُوَذَا أَلَّنْ تَجْعَلَا	تَجْمَعُ كَيْلَا تَحْزَنُوا تَأْسُوا عَلَى
۹۱	حَجَّ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَقَطَعُهُمْ	عَنْ مَنْ يَشَاءُ مَنْ تَوَلَّى يَوْمَ هُمْ
۹۲	وَمَالَ هَذَا وَالَّذِينَ هَؤُلَا	تَ حِينَ فِي الْإِمَامِ صَلِّ وَوَهْلَا
۹۳	وَوَرَثُوهُمْ وَكَالُوهُمْ صَلِّ	كَذَا مِنْ أَلْ وَهَا وَيَا لَا تَفْصِلِ
بابه‌تی تائه‌کان		
۹۴	وَرَحِمْتُ الرَّحُوفَ بِأَلَا زَبْرَهُ	لَاغْرَافِ رُومِ هُوَذَا كَافِ الْبَقَرَهُ
۹۵	بِنِعْمَتِهَا ثَلَاثُ تَحْلٍ لِإِبْرَهُمُ	مَعَا أَخِيرَاتٍ عَقُودُ الْمَانِ هُمْ
۹۶	لَقَمَانُ تَمَّ فَاطِرٌ كَالطُّورِ	عِمْرَانُ لَعْنَتْ بِهَا وَالنُّورِ
۹۷	وَأَمْرَاتُ يُوسُفَ عِمْرَانُ الْقَصَصِ	تَحْرِيمُ مَعْصِيَتِ بِقَدِّ سَمِعَ يُحْصِ
۹۸	شَجَرَتِ الدُّخَانِ سُنَّتْ فَاطِرِ	كُلَا وَالْأَنْفَالِ وَحَرْفُ غَاغِرِ
۹۹	قُرْتُ عَيْنٍ جَنَّتْ فِي وَقَعَتْ	فَطَرْتُ بَقِيَّتِ وَأَبْنَتْ وَكَلِمَتْ

۱۰۰ اَوْسَطَ الْأَعْرَافِ وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ جَمْعًا وَفَرْدًا فِيهِ بِالنَّاءِ عُرِفَ

بابه تی هه مزه‌ی بیگه‌یاندن

۱۰۱ وَأَبْدَأُ يَهْمَزُ الْوَصْلَ مِنْ فِعْلِ بَضَمَ إِنَّ كَانَ ثَالِثٌ مِنَ الْفِعْلِ يَضُمُّ

۱۰۲ وَأَكْبَرُهُ حَالُ الْكُسْرِ وَالْفَتْحِ وَفِي لِسْمَاءٍ غَيْرِ اللَّامِ كَسْرُهَا وَفِي

۱۰۳ ابْنٍ مَعَ ابْنَةِ امْرَأَةٍ وَابْنَيْنِ وَأَمْرَأَةٍ وَأَسْمٍ مَعَ ابْنَيْنِ

۱۰۴ وَحَاذِرِ الْوَقْفِ بِكُلِّ الْحَرَكَةِ إِلَّا إِذَا رُمَتْ فَبَعْضُ حَرَكَهَ

۱۰۵ إِلَّا يَفْتَحُ أَوْ يَنْصَبُ وَأَشْمُ إِشَارَةٌ بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمٍّ

کۆتایی

۱۰۶ وَقَدْ تَقَضَى نَظْمِي الْمَقْدَمَةَ مِنِّْي لِقَارِي الْقُرْآنِ تَقْدِيمَهُ

۱۰۷ أَبْيَانُهَا قَافٌ وَزَائِي فِي الْعَدَدِ مَنْ يُحْسِنُ الْجَوِيدَ يَظْفَرُ بِالرَّشْدِ

۱۰۸ (وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) لَهَا خِسَامٌ ثُمَّ الصَّلَاةُ بَعْدُ وَالسَّلَامُ

۱۰۹ عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَتَابِعِي مِنْوَالِهِ

یه‌کێک له‌و شتانه‌ی دانه‌رانی کتێب له‌ زانسته ئیسلامیه‌کاندا پێوه‌ی هۆگر بوون، ده‌ستپێکردنی کتێبه‌کانیان بوو به‌ هێنانی ناوی خوای گه‌وره‌ و، سوپاس کردنی و سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (ﷺ).

(الخطیب البغدادي) که له‌سالی ۴۶۳ ک له‌ دنیا ده‌رچووه‌، ده‌فه‌رموێت: (پێویسته‌ ده‌ست پێکردن له‌ هه‌موو کتێبیکی زانستدا به‌ "بسم الله الرحمن الرحيم" بیت)^۱.

له‌ راستیشدا شیوازیکی نه‌گۆڕ نه‌ بۆ وتاری ده‌ستپێکردنی دانانی کتێب. پێشه‌وا (النووي) که له‌سالی ۶۷۶ ک له‌ دنیا ده‌رچووه‌ ده‌فه‌رموێت: سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌پاش وتنی (الحمد لله) ئه‌وه‌ پێشه‌ی زانایانه‌ په‌حمه‌تی خوایان لیبیت... زانایانیش به‌ (مکروه) یان زانیوه‌ که‌سیک ته‌نها وشه‌ی (الصلاة) به‌بی (السلام) به‌کار به‌ینی له‌ سه‌لاواتدا.^۲

(ابن حجر العسقلاني) که له‌ سالی ۸۵۲ ک له‌ دنیا ده‌رچووه‌، ده‌فه‌رموێت: (وتاری ده‌ستپێکردنی نووسینی کتێب کورت هه‌لنه‌هاتوو له‌سه‌ر شیوازیکی نه‌توانی‌ت لیبی لایه‌ری، به‌لکو ته‌نها مه‌به‌ست له‌وه‌یه‌ شیوازی ده‌ستپێکردنه‌که‌ ئامانج بپیکێت)^۳. وته‌ی دانه‌ریش له‌سه‌ره‌تای ئه‌م هۆنرایه‌وه‌: (بسم الله الرحمن الرحيم) واته‌: ده‌ست پێده‌که‌م و، هۆنراوه‌که‌م پێک ده‌خه‌م و، کتێب داده‌نیم به‌ په‌نابردن به‌ناوی خوای گه‌وره‌.^۴

^۱ بپوانه‌: الجامع لأخلاق الراوي ۱/۱۹۳، به‌وه‌رگرتن له‌ الشرح الوجيز علی المقدمة الجزرية / د. غانم قدوري الحمد / ۲۵.

^۲ بپوانه‌: صحيح مسلم بشرح النووي ۱/۴۳-۴۴، به‌وه‌رگرتن له‌ الشرح الوجيز / ۲۵.

^۳ بپوانه‌: فتح الباري ۱/۸، به‌وه‌رگرتن له‌ الشرح الوجيز / ۲۵.

^۴ بپوانه‌: القسطلاني: اللالی السنیه / ۱۴، به‌وه‌رگرتن له‌ الشرح الوجيز / ۲۵.

۱. يَقُولُ رَاجِي عَفْوِ رَبِّ سَامِعٍ (مُحَمَّدُ بْنُ الْجَزَرِيِّ الشَّافِعِي)

لیکدانه‌وه‌ی وشه‌کان:

(يَقُولُ) واته: ده‌لێت، دانه‌ر وشه‌ی (يَقُولُ) به‌شێوازی پانه‌بردوو (مضارع) به‌کاره‌یتاوه، پابردوو و پانه‌بردووش وه‌کو به‌کن لی‌رده‌دا بی‌جیاوازی.

(رَاجِي) واته: تکاکار، تکاکردن بۆ شتێک که شی‌اوێ جیبه‌جێکردن بێت.

(عَفْوِ) واته: لی‌بوردن و لی‌نه‌گرتن.

(رَبِّ) وشه‌یه‌کی هاوبه‌شه‌ وه‌کو خالد الأزهری ده‌لێت: به‌سه‌رگه‌وره و خاوه‌ن و چاکساز و په‌روه‌رشیار ده‌وتری، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌م وشه‌یه به‌ په‌هایێ بێت ئه‌وا خوای گه‌وره ده‌گریته‌وه و به‌ که‌سی تر ناوتری (رَبِّ)، مه‌گه‌ر به‌تایبه‌ت کردن وه‌کو: (رب الدار) واته: خاوه‌ن مال و وشه‌ی له‌و شێوه.

(سَامِعٍ) واته: بی‌سه‌ر، به‌لام (سمیع) گونجاوتر بوو، چونکه زیاتر به‌کاره‌اتوه له ده‌قه شه‌ریعه‌کاندا^۲.

(مُحَمَّدُ) ناوی دانه‌ری پێشه‌کیه‌که‌یه په‌حمه‌تی خوای لی‌بیت.

(الْجَزَرِيُّ) مه‌به‌ست له‌ دورگه‌ی ئیبنو عومه‌ره له‌ ولاتی رۆژه‌لات.

۱. ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره ته‌وقیفیه و هه‌موو ناوه‌کانی به‌ صیغه‌ی موباله‌غه هاتوه، جا سه‌میع له‌سه‌ر وه‌زنی (فعیل)ه و موباله‌غه‌یه، به‌لام سامیع ته‌نها (إسم فاعل)ه و هه‌چ موباله‌غه‌یه‌کی تێدا نیه به‌لام بۆ پاراستنی وه‌زنی هه‌نراوه‌که به‌کاری هێناوه ((م. دلێر گه‌رمیانی))

۲. به‌هوانه: المنح الفكرية شرح المقدمة الجزرية / ملا علي القاري / ص ۲۰.

واتای گشتی:

موحه‌مده‌ی کوپی جه‌زه‌ری شافیعی، که تکاکاره به‌ر لی‌بورده‌نی په‌روه‌ردگاری
بیسه‌ری بکه‌ویت ده‌لایت:

۲. (الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ وَمُصْطَفَاهُ

(الْحَمْدُ) واته: ستایش کردن به زمان به‌مه‌به‌ستی مه‌زن پاگرتن، ئیتر ئایا له
به‌رانبه‌ر نیعمه‌تیک بیت یان نا، به‌لام وشه‌ی (الشکر) سوپاس و مه‌زن پاگرتنه بو
په‌روه‌ردگار به‌رانبه‌ر به‌نیعمه‌تیک که به‌خشیویه‌تی، ده‌سپیکردنی دانه‌ریش به‌م وشه‌یه
مانای شوین که‌وتنییتی بو قورئانی پی‌رۆزو فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ).

(وَصَلَّى اللَّهُ) وشه‌ی (الصلاة) له‌لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه به‌زه‌یه و، له‌لایه‌ن

فریشته‌کانه‌وه داوای لی‌خۆشبوونه و، له‌لایه‌ن ئاده‌میزاده‌وه نزاو پارانه‌وه‌یه ۲.

(عَلَى نَبِيِّهِ) وشه‌ی (النبي) ئه‌گه‌ر به‌هه‌مزوه بیت له (النبا) وه هاتوه

واته: هه‌وال، چونکه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌لای په‌روه‌ردگاری هه‌وال ده‌هینیت، ئه‌گه‌ر
به‌بی "هه‌مزه‌ش" بیت له (النبوة) وه هاتوه، واته: به‌رزایی، پیغه‌مبه‌ری خواش
(ﷺ) خاوه‌نی پله‌وپایه‌ی به‌رزه له‌لای په‌روه‌ردگاری.

(مُصْطَفَاهُ) واته: هه‌لبژێردراوی خوی گه‌وره، وه‌کو له‌سه‌حیحی پیشه‌وا

موسلیم دا هاتوه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی "إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى كِنَانَةَ مَنْ وَلَدَ

۱ قال البخاري: قال أبو العالية: صلاة الله: ثنائاه عليه عند الملائكة. مه‌به‌ست له‌م سه‌لاواته ئه‌وه‌یه

خوای گه‌وره به‌نده‌کانی ئاکه‌دار ده‌کاته‌وه سه‌بارت به‌پله‌وپایه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌وه‌ی ستایشی

ده‌کات و له‌لای مه‌لائیکه‌ نزیکه‌کانی باسی ده‌کات. ((م. دلیر گه‌رمیانی))

إسماعیل، واصطفی قریشاً من کنانة، واصطفی من قریش بني هاشم، واصطفانی من بني هاشم، فأنا خيار من خيار من خيار.^۱

واته: "خوای گه وره هۆزی کینانه ی له نه وهی ئیسماعیل هه لێژاردوه و، هۆزی قورهیشی له کینانه هه لێژاردوه و، نه وهی هاشیمی له قورهیش هه لێژاردوه و، منیشی له نه وهی هاشیم هه لێژاردوه، بۆیه من چاکی نیو چاکانی نیو چاکانم"

واتای گشتی:

سوپاس بۆ خوا و سۆز و، به زهیشی له سه ر پیغه مبه ر و هه لێژارده که ی بیّت (ﷺ).

۳. (مُحَمَّدٌ) وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَمُقَرَّرِ الْقُرْآنِ مَعَهُ مُجَبِّهٌ

(مُحَمَّدٌ) (ﷺ)، ناوی پیغه مبه ره (ﷺ)، له کتێبه کانی سیره دا هاتوه که به عه بدولموتته لیبی باپیری پیغه مبه ر (ﷺ) و ترا کاتی که له پۆژی هه وته مدا ناوی کوپه زاکه ی نا موحه ممه د، وتیان بۆچی ناوت ناوه موحه ممه د ؟ له کاتێکدا له بابو باپیران و خزمه کانتدا ئه و ناوه نه تراوه !، وتی ئومید ده که م له ئاسمان و زه میندا ستایش بکریّت، خوای گه وره ش ئومید ده که ی به دی هی نا.

(وَآلِهِ)^۲ ئیمامی شافعی فه رموویه تی: خزمه ئیمانداره کانی ده گرێته وه له به نی هاشم و به نی عه بدولموتته لیب.

۱ اخرجه مسلم، کتاب الفضائل، باب فضل نسب النبي (ﷺ)، برقم (۲۲۷۶) و الترمذي و غيره من حديث واثلة بن الاسقع (ﷺ).

۲ آل: ئه گه ر کۆ بکریته وه له گه ل (أتباع) واته: (آله و أتباعه) ئه و (آل) واته: خزمه ئیمانداره کانی، ئه گه ریش به ته نها بیّت واته شوین که وتوانی له پیش هه موانی شه وه خزمه ئیمانداره کانی ده گرێته وه. ((م. دلیر گه رمیانی)).

(وَصَحْبِهِ) کۆیه بۆ وشه‌ی (صحابي) واته: هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، وشه‌ی (صحابي) هه‌موو که‌سیک ده‌گریته‌وه که به موسولمانی کۆبوپیته‌وه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئە‌گەر بۆ ساتیکی که‌میش بووبیته‌ و مردبیته‌ش له‌سه‌ر ئیمان. (وَمُسْقِرَى الثَّرَانِ) ئە‌و که‌سه‌یه که کرده‌وه‌ی پیده‌کات، یان مامۆستایه. (مَعَ مُحِبِّهِ) ئە‌و که‌سه‌ی که قورئانی خۆش ده‌ویته، قوتابیش ده‌گریته‌وه. واتای گشتی:

دروودو سلاوی خوای گه‌وره‌ برژیته‌ سه‌ر خاووخیزان و خرمان و یارو یاوه‌رانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئە‌و که‌سه‌ش که کرده‌وه به قورئان ده‌کات، ئە‌و که‌سه‌ش که قورئانی خۆش ده‌ویته.

٤. (وَبَعْدُ) إِنَّ هَذِهِ مُقَدَّمَةٌ فِيمَا عَلَى قَارِئِهِ أَنْ يَعْلَمَهُ

(وَبَعْدُ) واته: له‌پاش باسکردنی سوپاس و ستایش بۆ خوای گه‌وره‌و سه‌لاوات ناردن بۆ پیغه‌مبه‌ری نازدار (ﷺ)، ئە‌م وشه‌یه عه‌ره‌ب به‌کاریان هیئاوه، کاتیکی ویستووایانه له‌ باسیکه‌وه بچن بۆ باسیکی تر.

(إِنَّ هَذِهِ) ئاماژه‌یه بۆ شتیکی هه‌ست پیکراو که ئە‌م هۆنراوه‌یه، که ئیمه‌ لی‌ره‌دا خه‌ریکی لی‌کدانه‌وه‌یین.

(مُقَدَّمَةٌ) واته: پیشه‌کی، وه‌کو ئە‌و ده‌سته‌ی پیشی سوپا ری ده‌که‌ن پێیان ده‌وتریته (مقدمة الجیش)، هه‌ر له‌م واتایه‌شه‌وه خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویته: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ {الحجرات ١}.

(فیمَا عَلٰی قَارِئِهِ اَنْ یُعْلَمَ) واته: پوون کردنه‌وهی ئه‌و شتانه‌یه که پیویستن له‌سه‌ر خوینه‌ری قورئان بیانزانیت.

واتای گشتی:

له‌پاش سوپاس و ستایشی خوای دلۆڤان و، سه‌لاوات ناردن بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)،
ئهم هۆنراوه‌یه‌م پیشه‌کیه‌که سه‌بارت به‌و مه‌سه‌لانه‌ی که پیویسته خوینه‌ری قورئان
بیانزانیت.

به‌شه‌کانی زانستی ته‌جوید

۵. إِذْ وَجِبَ عَلَيْهِنَّ مُحْصَمٌ قَبْلَ الشَّرْعِ أَوَّلًا أَنْ يَعْلَمُوا

(إِذْ وَاجِبٌ) نه‌و شتانه‌ی به‌ره‌هایی پیوستن و، وازلّه‌ینانیاں گونا‌هه.

(عَلَيْهِنَّ) واته: له‌سه‌ر قورئان خوینه‌ران.

(مُحْصَمٌ) وشه‌یه‌که‌ بۆ جه‌خت له‌سه‌ر کردن هاتووه.

(قَبْلَ الشَّرْعِ) واته: پیش ده‌ستپیکردنی قورئان خویندن.

(أَوَّلًا) واته: جه‌خت کردنه‌وه‌یه‌ له‌سه‌ر وشه‌ی پیش خو‌ی.

(يَعْلَمُوا) واته: بی‌زانن.

واتای گشتی:

پیوسته له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی که‌ قورئان ده‌خوینن پیش ده‌ستپیکردنیاں نه‌م مه‌سه‌لانه‌ بزائن.

۶. مَخَارِجُ الْحُرُوفِ وَالصَّفَاتِ لِیَلْفِظُوا بِأَفْصَحِ اللُّغَاتِ

(مَخَارِجُ الْحُرُوفِ) واته: جی‌گای ده‌رچوونی پیته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی، که‌ بریتین

له‌ (۲۹) پیت، به‌لام به‌گشتی زانایان سی‌رپه‌ویان هه‌یه، سه‌باره‌ت به‌ ژماره‌ی مه‌خره‌جه‌کان:

پیره‌وی یه‌که‌م: ژماره‌یان (۱۴) مه‌خره‌جه، ئەمانه‌ش به بۆچوونی (الفراء) و (قطرب) و ئەوانه‌ی که شوینکه‌وتووی ئەوانن، مه‌خره‌جی (الجوف) واته: بۆشایی نیوان گه‌روو و دهم یان لابردوو، هه‌روه‌ها جیگه‌ی وشه‌کانی (ل، ر، ن) به‌یه‌ک مه‌خره‌ج داده‌نرین له‌جیاتى (۳) مه‌خره‌ج.

پیره‌وی دووه‌م: ژماره‌ی مه‌خره‌جه‌کان (۱۶) ده‌یه، ئەمه‌ش پیره‌وی (سیبویه) و (الشاطبي) و (ابن البري) و هاو‌بۆچوونه‌کانیان، ئەمانیش مه‌خره‌جی جه‌وفیان لابردوو، وایان داناوه که ئەو پیتانه له شوینه هاوشیوه‌کانیان‌وه ده‌رده‌چن واته له‌مه‌خره‌جه‌کانی تروه.

پیره‌وی سییه‌م: ژماره‌ی مه‌خره‌جه‌کان (۱۷) مه‌خره‌جن، ئەمه‌ش پیره‌وی (الخليل بن أحمد الفراهيدي) و ئەوانه‌یه که له‌سه‌ر بۆچوونی ئەون، وه‌کو: (ابن الجزی) و جومه‌وری زانایانی پسپۆر له‌م بواره‌دا ئەم پیره‌وه‌یان په‌سه‌ند کردوو^۱.

(الصِّفَات) واته: هه‌روه‌ها سیفه‌تی پیته‌کانیش بناسن.

(لِلْمِلْفِظِ) له‌نوسخه‌یه‌که‌دا هاتوو (لینطقوا) واته: قسه‌بکه‌ن و بیخویننه‌وه.

(بِأَفْصَحِ اللُّغَاتِ) واته: به‌پاراوترین زمان له‌نیو زمانه‌کاندا زمانى عه‌ره‌یه، که زمانى پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) و، قورئانی پیدابه‌زیوه.

رێکه‌وتیش نیه که خوای گه‌وره له‌نیوان هه‌موو زمانه‌کانى مرۆفایه‌تیدا زمانى عه‌ره‌بى هه‌لبێژاردوو بۆ ئەوه‌ی په‌یامى کۆتایی بۆ خه‌لکی سه‌ره‌زه‌وی بنیڕیت، له‌پاستیدا ئەم زمانه تایبه‌تمه‌ندی زۆری هه‌یه، هه‌رچۆنیکیش بێت زمانیکى ئایینه‌ی بۆمان و ئەرکی سه‌رشانىشمانه به‌رگری لێبکه‌ین، ئاشکرایشه که چۆن هه‌وله‌کان چڕ

کراونه‌ته‌وه بۆ دژایه‌تیکردنی ئەم زمانه به‌پیتی ئامانجگه‌لیکی دوور که ئەوانه‌ی به پیلانه‌که هه‌لده‌ستن په‌چاویان کردووه، له‌وه‌ش دلتیان که‌دروست بوونی نه‌وه‌یه‌کی لاواز له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا واته نه‌وه‌یه‌کی تینه‌گه‌یشتوو له‌ قورئان و فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئەمه‌ش ئامانجه‌ راسته‌قینه‌که‌یه.

له‌سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م و تا‌کو ناوه‌راستی ئەو سه‌ده‌یه، هه‌ولیکی چ‌ر و بی‌و‌و‌چان به‌خه‌رج درا له‌پیناوی لا‌بردنی زمانی عه‌ره‌بی له‌ ولاتی میسر، له‌ریگه‌ی به‌کاره‌ینانی پیتی لاتینی له‌جیاتی پیتی عه‌ره‌بی، به‌لام سه‌رانی موسو‌لمانان له‌و‌ولاته‌ ده‌رکیان کرد‌به‌ گلا‌وی ئەو پیلانه‌ و، پ‌و‌به‌پ‌و‌وی بو‌ونه‌وه‌و هه‌ر به‌ سا‌وایی و له‌ بی‌شکه‌دا ئەو بیرۆکه‌یان له‌نی‌و‌برد، به‌لام مه‌خابن‌ و‌ا ئەو بیرۆکه‌یه‌ جاریکی ترو‌پاش زیاتر له‌ نی‌و سه‌ده سه‌ری هه‌لدا‌وه‌ته‌وه‌ و، پی‌ویسته له‌سه‌ر موسو‌لمانان به‌رگری له‌ زمانی عه‌ره‌بی بکه‌ن چونکه‌ زمانی قورئان و سوننه‌ته، مام‌وستا (أنور الجندي) په‌حمه‌تی خ‌وای لی‌بی‌ت، ده‌ل‌ی‌ت: ئەم‌پ‌رۆ زمانی عه‌ره‌بی زمانی گف‌ت‌و‌گ‌و‌ کردنه بۆ سه‌دم‌لی‌و‌ن عه‌ره‌ب و، زمانی ه‌ز‌ره بۆ هه‌زار ملی‌و‌ن موسو‌لمان^۱، زمانیکی د‌یر‌ین‌یشه که پ‌یش هاتنی ئی‌س‌لام به هه‌زار سال‌ قسه‌ی پ‌یک‌را‌وه.

(الخليل بن أحمد الفراهيدي) له‌ کت‌ی‌بی (العین) دا ده‌ل‌ی‌ت: تی‌ک‌پ‌رای وشه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی که گف‌ت‌و‌گ‌و‌یان پ‌ید‌ه‌ک‌ر‌یت به‌وانه‌شه‌وه که فه‌رام‌و‌ش ک‌را‌ون ده‌گاته (۱۲، ۳۰۵، ۴۱۲) وشه.

^۱ ئەوه سه‌رژم‌یری هه‌شتا‌کانه ، چونکه ژماره‌ی موسو‌لمانان له‌م پ‌ۆژگاره‌دا ده‌گاته یه‌ک ملیار و سی سه‌د ملی‌و‌ن که‌س له‌ جیهاندا.

هه‌روه‌ها (الحسین الزبیری) ده‌لیت: وشه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی ژماره‌یان ده‌گاته زیاتر له شه‌ش ملیۆن و پینج سه‌د هه‌زار وشه، کار به (٥٤٢٠) وشه‌ی ده‌کریت، ئه‌وه‌کانی تر هه‌مووی په‌راویز خراون^١.

واتای گشتی:

پیویسته له‌سه‌ر خویننه‌رانی قورئان شوینی ده‌رچوونی پیته‌کان و سیفه‌ته‌کانیان بزانن، بۆئوه‌ی شاره‌زایی په‌یدا بکه‌ن ده‌رباره‌ی چاکترین و پاراوترین زمان که زمانی عه‌ره‌بیه.

٧. مُحَرَّرِي الْجَوِيدِ وَالْمَوَاقِفِ وَمَا الَّذِي رُسِمَ فِي الْمَصَاحِفِ

(مُحَرَّرِي) واته: پیویسته له‌سه‌ریان ئه‌وانه‌ی که باسکراون بیزانن مادام کۆشش ده‌که‌ن بۆ جوان خویندنه‌وه‌ی قورئان.

(وَالْمَوَاقِفِ) واته: شویننه‌کانی راوه‌ستان و ده‌ستپێکردن له قورئاندا.

(وَمَا الَّذِي رُسِمَ فِي الْمَصَاحِفِ) واته: ئه‌و شیوازانه‌ی که قورئانی پینوو سراوه‌ته‌وه له موسحه‌فه‌کانی پیشه‌وا عوسمان (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ)، چونکه پوکنیکی قورئانه، دوو پوکنه‌که‌ی تریش بریتین له (تواتر) و گونجان له‌گه‌ڵ شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی^٢.

واتای گشتی:

ئه‌وانه‌ی که ورد ده‌بنه‌وه له جوان خویندنه‌وه‌ی قورئان و، راوه‌ستان و ده‌ست پێکردنی پیکوپیک و، په‌چاوکردنی خویندنه‌وه‌به‌پێی ئه‌و پینوو سه‌ی که له موسحه‌فه‌کانی عوسماندا (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) هاتوه.

١ بپوانه: دراسات إسلامية معاصرة / ٣٣.

٢ بپوانه: الدرر البهية شرح المقدمة الجزرية / ١١.

به شی دووهم جیگای دهرچوونی پیته کان

٩. مَخَارِجُ الْحُرُوفِ سَبْعَةَ عَشَرَ عَلَى الَّذِي يَحْتَمَارُهُ مَنْ اخْتَبَرَ

(مخارج) کوږه، تاکه که ی (مخرج) ه واته: ئه و جیگای که پیته که ی لیوه دهرده چیت، لیړه شدا مه به ست له (٢٩) پیته که ی زمانی عه ره بیه.

(عَلَى الَّذِي يَحْتَمَارُهُ مَنْ اخْتَبَرَ) واته: به پیی هه لېږاردنی ئه و شاره زایه - مه به ستی (الخليل بن أحمد الفراهيدي) یه.

چون بزاین پیتیکی دیاری کراو جیگای دهرچوونی کوږه ؟

بو نمونه دهمانه وې بزاین پیتی (ق) یان (ش) یان (ب) شوینی دهرچوونی له کوږه پیته که (ساکن) بکه یان باشته (مشدد) ی بکه یت و هه مزه یه کیش بخه یته پیښی، بو نمونه: (أفّ)، (أشّ)، (أبّ)، له کوږ دنگ نه ما ئه وه شوینی دهرچوونی پیته که یه^١.

واتای گشتی:

پیته کانی زمانی عه ره بی له (١٧) جیگه وه دهرده چن، به پیی هه لېږاردنی که سیکی شاره زا و کارامه ی وه کو: (الخليل بن أحمد الفراهيدي).

پیتسه کانی (الجوف) ١

١٠. فَالْفُ الْجَوْفُ وَأَخْأَهَا وَهِيَ حُرُوفٌ مَدَّ لِلْهَوَاءِ تَنْهِي

(فَالْفُ الْجَوْفُ) واته: جیگه ی دهرچوونی پیتی (ا) بۆشایی نیو دهمه و، جیگه یه کی دیاری کراوی نیه.

(وَأَخْأَهَا) واته: ههردوو پیتی (و) و (ی) ئەگەر زهننه دار بن و، پیتشی خۆیان له جۆری خۆیان بیت، واته: ئەگەر له پیتش (و) بۆر (ضمة) هاتبیت و، پیتش (ی) ژیر (كسرة) هاتبیت.

تیبینی: پیتی (ا) هه میشه زهننه دار (ساکن) هو، پیتشی خۆی هه میشه سه (فتحة) ی هه یه نمونه ی ئەو سی پیتانه که به (حروف المد و اللین) دهناسرین، ئەم سی وشه یه (قال) بۆ (ا)، (يقول) بۆ (و)، (قيل) بۆ (ی).

هه رسیکه شی کۆبوونه ته وه له وشه ی {نوحیها} هود ٤٩.

(لِلْهَوَاءِ) ئەو هه وای که له دهم دهرده چیت، که بریتیه له دهنگ.

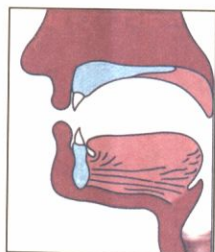
(تَنْهِي) واته: پیتسه کانی مه د ته و او دهن.

بۆیه ش ناو نراون (حروف المد واللين) به درێژی و ئاسانی دهرده چن (آآ) (ووو) (یییی) چونکه شوینی لیوه دهرچوونیان بلاوه، شوینی دهرچوونی پیتیش کاتیک بلاو

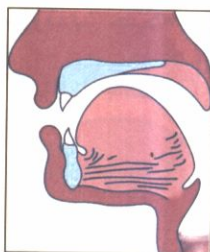
بيټ دهنګ دريژ دهيټه‌وه و به سانايي دهرده‌چيټ، نه‌گه‌ر ته‌نگيش بيټ دهنګه‌که به فشار دهرده‌چيټ^١.

واتای گشتی:

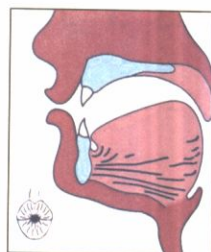
پيټه‌کانی (ا، و، ي) له بوشايي نيوان گه‌روو و ناودمه‌وه دهرده‌چن، نه‌مانه‌ش تايبه‌تن به پيټه‌کانی (مد) هوه و، تاكو هه‌ناسه‌ش دريژ ببيټه‌وه به‌رده‌وام ده‌بن.

مه‌خره‌جي ته‌ليف

مه‌خره‌جي يائي مه‌ددى

مه‌خره‌جي واوي مه‌ددى

پیته‌کانی گه‌روو

١١. ثُمَّ لَأَقْصَى الْخَلْقِ هَمْزٌ هَاءٌ ثُمَّ لَوْسَطِهِ فَعَيْنٌ حَاءٌ

م

مه‌خره‌جی دووهم گه‌رووه، سی مه‌خره‌جی تیدایه و شه‌ش پیتی لیوه دهرده‌چیّت:

یه‌که‌م: سه‌رووی قورگ که دوورترین جیگه ده‌گریته‌وه له کۆتایی قورگ و، نزیک سنگ دوو پیتی لیوه دهرده‌چیّت (ع) و (ه).
دووهم: ناوه‌پاستی گه‌روو.

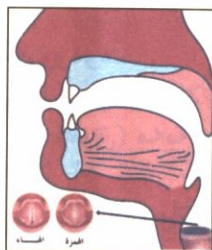
(ثُمَّ لَوْسَطِهِ فَعَيْنٌ حَاءٌ) واته: پیته‌کانی (ع) و (ح) ی لیوه دهرده‌چیّت.

واتای گشتی:

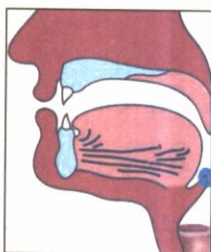
کۆتایی گه‌روو پیته‌کانی (ع) و (ه) ی لیوه دهرده‌چیّت، له ناوه‌پاستی گه‌روشه‌وه پیته‌کانی (ع) و (ح) ی لیوه دهرده‌چیّت.

١٢. اَدْنَاهُ غَيْنٌ خَاوُّهَا وَالْقَافُ أَقْصَى اللِّسَانِ فَوْقَ ثَمَّ الْكَافُ

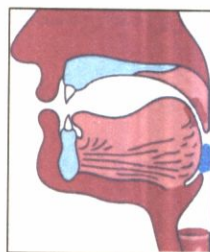
واته: نزیک ترین جیگه‌ی گه‌روو له ده‌مه‌وه مه‌خره‌جی پیته‌کانی (غ) و (خ)ه، پیش‌خستنی پیتی (غ) له‌سه‌ر (خ) بۆچوونی په‌سه‌ندکراوی (سیبویه) و (الشاطبي)یه، خاوه‌نی هۆنراوه‌ی جه‌زه‌ریش له‌سه‌ر هه‌مان بۆچوونه^١.

مه‌خره‌جی (ه، هـ)

مه‌خره‌جی (ع، ح)

مه‌خره‌جی (غ، خ)

^١ بېروانه: المنح الفكرية شرح المقدمة الجزرية / ملا علی القاري / ٤٩.

پیته‌کانی زمان

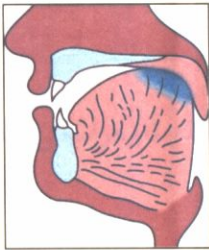
مه‌خره‌جی پیتی (ق):

کاتیک (ابن الجزري) لی‌بوویه‌وه له‌باسکردنی مه‌خره‌جی پیته‌کانی گه‌روو، ده‌ستی کرد به‌باسکردنی مه‌خره‌جی‌کانی زمان و پیته‌کانی:

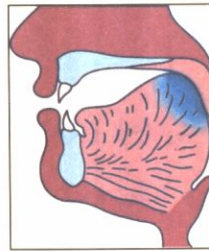
مه‌خره‌جی یه‌که‌م: سه‌رووی زمان (أقصى اللسان) واته: کوتاییه‌که‌ی له‌نزیک گه‌رووه‌وه.

(فوق) مه‌به‌ستی مه‌لاشوه‌وه.

(الكاف) واته: ئەمیش مه‌خره‌جی له‌سه‌رووی زمانه‌وه‌یه.

مه‌خره‌جی (ك)

مه‌خره‌جی (ق)

واتای گشتی:

پیته‌کانی (ق) و (ك) له‌سه‌رووی زمانه‌وه له‌لای مه‌لاشوه‌وه ده‌رده‌چن جی‌گه‌ی (ك) نزم‌تره له‌جی‌گه‌ی (ق)، به‌گشتی ئەو مه‌خره‌جانه‌ی له‌زماندان (۱۰) مه‌خره‌جن و (۱۸) پیتیان لی‌وه ده‌رده‌چیت به‌م شی‌وه‌ی خواره‌وه^۱.

۱. سه‌رووی زمان: واته: دوورترین جیگه‌ی له نزیك قورپگ و مه‌لاشووی سه‌روهیه، پیتی (ق) ی لێوه ده‌رده‌چیٲ.
۲. سه‌رووی زمان: كه‌میک له خوار مه‌خره‌جی (ق) هوه له‌لای مه‌لاشووی سه‌روه، له‌ناو ده‌مه‌وه نزیك تره، پیتی (ك) لێوه ده‌رده‌چیٲ.
۳. ناوه‌راستی زمان له‌گه‌ڵ مه‌لاشوودا، سی پیتی لێوه ده‌رده‌چیٲ (ج) و (ش) و (ی) به‌مه‌رجیك پیتی (ی) مه‌ددی نه‌بیٲ، واته: بزواو بیٲ یان زهننه‌دار (ساكن) بیٲ و پێش خۆی سه‌ر(فتحه) ی هه‌بیٲ.
۴. یه‌كیك له‌ لیواره‌كانی زمان لای راست یان لای چه‌پ له‌گه‌ڵ ئه‌و دانانه‌ی به‌ته‌نیشتی‌هه‌ن له‌ دانه‌خړیكانی سه‌روه یان به‌ به‌كاره‌ینانی هه‌ردوولا پێكه‌وه پیتی (ضاد) ی لێوه ده‌رده‌چیٲ ده‌ركردنیشی له‌لای چه‌په‌وه ئاسانه‌تره و زۆرتر به‌كاردیٲ، له‌لای راستیشه‌وه كه‌متر و قورستره چونكه له‌ لیواری زمان و ئه‌و دانانه‌ی ته‌نیشه‌وه ده‌رده‌چیٲ به‌هۆی درێژی مه‌خره‌جه‌كه‌یشه‌وه چونكه له‌خوارووی لیواری زمان ده‌ست پێ ده‌كات و له‌ سه‌روویه‌وه ته‌واو ده‌بیٲ.
۵. خوارووی هه‌ردوو لیواری زمان به‌ره‌و سه‌ره‌تای زمان له‌گه‌ڵ پووکی ددانه‌كانی ته‌نیشتی له‌و مه‌خره‌جه‌وه پیتی (ل) ی لێوه ده‌رده‌چیٲ.
۶. پێشه‌وه‌ی زمان له‌كه‌ڵ ئه‌و به‌ش‌ه‌ی به‌رانبه‌ریٲی له‌ پووکی ددانه‌كانی سه‌روه پیتی (ز) ی لێوه ده‌رده‌چیٲ.
۷. پێشه‌وه‌ی زمان و كه‌میک له‌ پشتیه‌وه له‌گه‌ڵ پووکی ددانه‌كانی ته‌نیشتی له‌سه‌روه نزیك مه‌خره‌جی (ن) له‌و مه‌خره‌جه‌وه پیتی (ر) ده‌رده‌چیٲ لاریبونه‌وه‌یه‌كیشی تێدا‌یه به‌ره‌و مه‌خره‌جی (ن).

۸. پشته‌وه‌ی زمان له‌گه‌ل پووکی ددانه برپه‌کانی لای سهره‌وه که ئه‌وه خالی په‌یوه‌ندی نیتوان برپه‌کانی سهره‌وه پووکی ناو دهم ئه‌وه‌ش بریتیه له‌مه‌خره‌جی پیته‌کانی (ت) و (ط) و (د).

۹. پیشه‌وه‌ی زمان و سه‌رووی برپه‌کانی خواره‌وه له‌گه‌ل هیشته‌وه‌ی بۆشاییه‌کی که‌م له‌نیتوان سهره‌تای زمان و ددانه‌کان ئه‌م مه‌خره‌جه‌ش تاییه‌ته به به پیته‌کانی (س) و (ز) و (ص).

۱۰. پیشه‌وه‌ی زمان و پیشه‌وه‌ی ددانه برپه‌کانی سهره‌وه هاوکات ده‌رکردنی که‌میک له زمان بۆ ده‌ره‌وه‌ی ددانه‌کان ئه‌مه‌ش پیته‌کانی (ث) و (ذ) و (ظ) ی لیه‌وه ده‌رده‌چیت.

پیتسه‌کانی نیوان ناوه‌پاستی زمان و مه‌لاشوو (الأحرف الشجرية)

مه‌خره‌جی (ج) و (ش) و (ی):

۱۳. اَسْفَلَ وَالْوَسْطَ فَجِئِ الشَّيْنُ يَا وَالضَّادُ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا

۱۴. لَاضْرَاسٍ مِنْ أَيْسَرٍ أَوْ يُمْنَاهَا وَاللَّامُ أَذْأَاهَا لِمُنْتَهَاهَا

(سفل) واته: له‌خواروی پیتی (ق)ه‌وه، ه‌ردوو پیتی (ق) و (ک) به‌پیتی (له‌وی) ده‌ناسریت، چونکه له‌کو‌تای زمانه‌وه ده‌رده‌چن له‌لای زمانه‌وه بچکۆله‌وه.

(وَالْوَسْطَ) ناوه‌پاستی زمان له‌گه‌ل به‌شی سه‌رووی مه‌لاشوو، مه‌خره‌جی (ج) و ئینجا (ش) و ئینجا (ی) یتدایه.

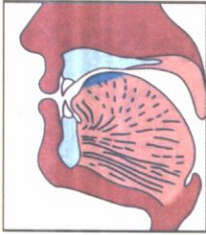
(وَالضَّادُ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا) واته: مه‌خره‌جی (الضَّاد) له‌لیواری زمانه‌وه‌یه

(لَاضْرَاسٍ) ددانه‌ خریکان (مِنْ أَيْسَرٍ أَوْ يُمْنَاهَا) واته: له‌لای چه‌پی یا ن لای پاستیه‌وه که‌ئه‌مه‌یان که‌م به‌کارده‌هینریت و گرانه‌ له‌وه‌ش گرانتر ده‌رکردنی ئه‌و پیتیه‌ له‌ه‌ردوولای زمانه‌وه.

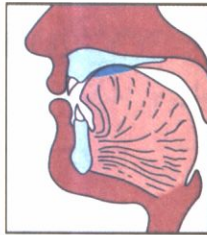
واتای گشتی:

له‌ ناوه‌پاستی زمانه‌وه مه‌خره‌جی (ج) و (ش) و (ی) لای ده‌رده‌چن، ه‌روه‌ها پیتی (ض) یش له‌لای زمانه‌وه ده‌رده‌چیت یان لای چه‌پی یان لای پاستی.

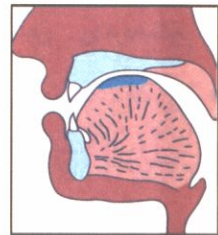
سود: محمد بن علی النویری له کتیبی (شرح طبیة النشر) ده‌لێت: ده‌گیرنه‌وه که عومه‌ری کوپی خه‌تتاب په‌زای خوای لیبیت پیتی (الضاد) ی له‌هه‌ردوو لای زمانیه‌وه ده‌رده‌کرد^۱.

مه‌خره‌جی (ش)

مه‌خره‌جی (ج)

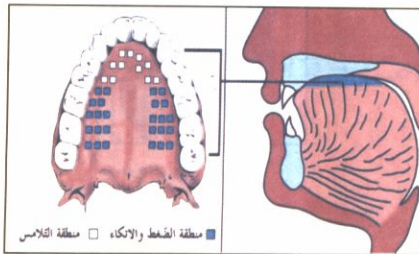

مه‌خره‌جی یاء‌ی (غیر مدی)

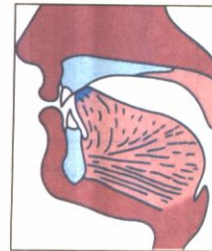

پێته‌کانی سه‌ر زمان

(وَاللَّامُ أَذْنَاهَا لِمُنْسَهَا) واته: پیتی (ل) له‌نزیكترین لیواری زمانه‌وه‌یه له‌ ده‌م ده‌رده‌چیت له‌ دوا‌ی مه‌خره‌جی (الضَّاد) ده‌وه‌یه له‌گه‌ڵ پووکی به‌شی سه‌ره‌وه‌ی ددانه‌كان هه‌یج پیتی‌كیش نیه‌- به‌پیی بۆچوونی هه‌ندیك له‌ زانایان- مه‌خره‌جه‌كه‌ی ئه‌وه‌نده‌ی مه‌خره‌جی (ل) درێژ بێت، ده‌رچوونی پیتی (ل) له‌لای چه‌په‌وه‌- به‌پێچه‌وانه‌ی پیتی (ض)- كه‌متر و گرانتره‌ به‌لام له‌لای پاسته‌وه‌ زۆرتر و ئاسانتره‌.

مه‌خره‌جی (ض)

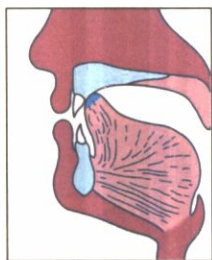

مه‌خره‌جی (ل)

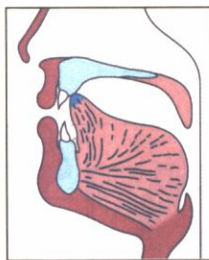
مه‌خره‌جی (ن):

۱۵. وَالنُّونُ مِنْ طَرَفِهِ تَحْتَ اجْعَلُوا وَالرَّاءُ يُدَانِيهِ لظَهْرٍ أَدْخِلُوا

ليڤردها (ابن الجزري) تيمان ده‌گه‌يه‌نيّت كه مه‌خره‌جی (ن) كه ميّك له پيشه‌وه‌ی زمانه‌وه‌يه كه ميّك به‌ره‌و پشتی زمانه‌ ئه‌وه‌ش به‌پیی بۆچوونی (سيبويه) و، ئه‌وانه‌ی هاوبۆچوونن له‌گه‌ليدا^۱.

مه‌خره‌جی (ر)

مه‌خره‌جی (ن)

پیتەکانی پیشه‌وه‌ی مه‌لاشوو
(الحروف النطعية)

۱۶. وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَكَأُ مِنْهُ وَمِنْ عُلْيَا السَّيِّئَاتِ وَالصَّفِيرُ مُسْكِنٌ

(وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَكَأُ) ئەم پیتانەش لەپیشه‌وه‌ی زمان و ئاسمانە‌ی دەمه‌وه دەردەچیت لەگەڵ بەکارهێنانی بنی ددانه‌کانی سه‌ره‌وه، ئەم سێ وشەش بە (الحروف النطعية) دەناسرێن چونکە لە چالایی مه‌لاشووه‌وه دەردەچن.

(السَّيِّئَاتِ) واتە: ددانه‌کانی پیشه‌وه‌ دوو له‌سه‌ره‌وه و دوو له‌خواره‌وه

(وَالصَّفِيرُ مُسْكِنٌ) واتە: پیتەکانی (ص) و (ز) و (س) جیگیره‌ که‌ ده‌رچونیان

له‌سه‌ره‌تای زمانه‌وه‌یه.

واتای گشتی:

پیتەکانی (ت) و (ط) و (د) له‌پیشه‌وه‌ی زمان له‌گەڵ بەکارهێنانی ددانه‌کانی پیشه‌وه‌ به‌شی سه‌ره‌وه دەردەچن هه‌روه‌ها جیگیریش بووه‌ پیتەکانی (صفیر)یش که‌ بریتین له‌ (ص) و (ز) و (س) له‌همان جیگه‌وه‌ ده‌ردەچن به‌لام سه‌ر زمان ده‌دات له‌ ددانه‌نی خواره‌وه.

پیته‌کانی باریکایی زمان (الحروف الأصلية أو حروف الصفي)

۱۷. مِنْهُ وَمِنْ فَوْقِ السَّمَاءِ السُّفْلَى وَالْظَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا الْعُلْيَا

(مِنْهُ) واته: له پیشه‌وه‌ی زمان (وَمِنْ فَوْقِ السَّمَاءِ السُّفْلَى) واته: له نیوان ددانه‌کانی پیشه‌وه به‌شی سهره‌وه و خواره‌وه ئەم سێ پیتەش به (الحروف الأصلية) دهناسرین چونکه له (أصله)ی زمانه‌وه واته له باریکایی زمانه‌وه دهرده‌چن.

ئەو پیتانە‌ی له نزیک پووکه‌وه دهرده‌چن (الحروف اللثوية)

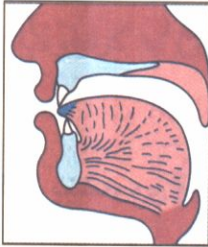
(وَالْظَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا الْعُلْيَا) واته: له پیشه‌وه‌ی هەردوو لای زمانه‌وه دهرده‌چن له‌گەڵ ددانه‌کانی سهره‌وه مامۆستایانی فێرکردنی قورئان جهخت ده‌که‌نه‌وه سه‌بارهت به‌م پیتانه‌ که زمان دهریکریّت له‌کاتی وتنیاندا، ئەم سێ پیتەش به‌(اللثوي) دهناسرین چونکه له نزیک (پووک) گۆشتی ده‌وری ددانه‌کانه‌وه دهرده‌چن.

ئەم (۳) پیتە له‌لایەن (الخليل بن أحمد الفراهيدي) ناو‌نراون به‌ (الحروف اللثوية) چونکه سه‌ره‌تا یان له‌لای پووکه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات، یان وه‌کو: (التاذني) ده‌لێت: له‌به‌رئه‌وه‌ی مه‌خره‌جه‌که‌یان نزیکي پووکه‌، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌خره‌جه‌که‌یان له‌ لێوه‌وه دهرده‌چیت، ئه‌وه‌ش وه‌سفیکي راست نیه‌.

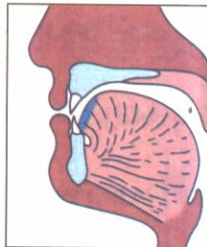
(المرعشي) ده‌لَیّت: ئەم واتایه جۆریک له چاوپۆشینى تێدایه، چونکه ئەو هەناسەى له‌گەڵ دەربرپینی ئەم پیتانه دەرده‌چێت ده‌گاته پووک و له‌وێ بلاوده‌بیته‌وه، راست تریش ئەوه‌یه به‌م پیتانه بوتریّت (أسناني) نه‌ك (لثوي)¹.

واتای گشتی:

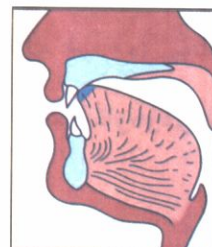
پیتەکانی (ظ، ث، ذ) له‌پیشه‌وهی زمان و ددانەکانی پیشه‌وهی به‌شی سه‌ره‌وه دەرده‌چن هاوکات له‌گەڵ که‌می‌ک له‌ دەرکردنی زمان.

مه‌خره‌جی (ذ، ث، ظ)

مه‌خره‌جی (س، ص، ز)

مه‌خره‌جی (د، ت، ط)

پیشه‌کانی هەردوو لیۆ و که‌پوو (حروف الشفتین الخیشوم)

١٨. مِنْ طَرَفَيْهِمَا وَمِنْ بَطْنِ الشَّفَةِ قَالَهَا مَعَ اطْرَافِ الثَّنَائِيَا الْمَشْرِفَةِ

(مِنْ طَرَفَيْهِمَا) واته: له هەردوولای زمانه‌وه په‌یوه‌ندی هه‌یه به پیتەکانی باریکایی زمان.

(وَمِنْ بَطْنِ) واته: به‌شی ناوه‌وه‌ی لیۆی خوار.

(قَالَهَا مَعَ اطْرَافِ الثَّنَائِيَا الْمَشْرِفَةِ) واته: پیتی (ف) له به‌شی ناوه‌وه‌ی لیۆی خوار له‌گەڵ پیشه‌وه‌ی ددانه بره‌په‌کانی سه‌ره‌وه‌دا^١.

واته: پیتی (ف) له به‌شی ناوه‌وه‌ی لیۆی خوار دهرده‌چیت له‌گەڵ خواره‌وه‌ی بره‌ره‌کانی سه‌ره‌وه^٢.

تییینی: هه‌ندی که‌س پیتی (ف) له مه‌خره‌جی هه‌له‌وه دهرده‌که‌ن، کاتی‌ک پیشه‌وه‌ی ددانه‌کانی سه‌ره‌وه‌یان ده‌خه‌نه سه‌ر لیۆی خواریان نه‌ک به‌شی ناوه‌وه‌ی.

١٩. لِلشَّفَتَيْنِ الْوَاوُ بَاءٌ مِيمٌ وَغُسَّةٌ مَخْرَجُهَا الْخِيشُومُ

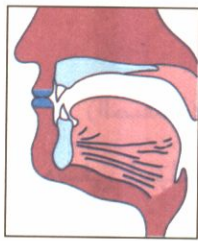
(لِلشَّفَتَيْنِ الْوَاوُ بَاءٌ مِيمٌ) واته: مه‌خره‌جی نیوان هەردوو لیۆ پیتی (و، ب، م) ی لیۆه دهرده‌چیت، به‌لام بۆ (و) لیۆه‌کان ده‌کرینه‌وه و خپ ده‌کرینه‌وه وه‌کو (ضمة) بخوینیت و، بۆ پیتی (ب) و (م) داده‌خرین^٣.

١ بپروانه: المنح الفكرية شرح مقدمة الجزرية / ملا علي القاري / ٥٨.

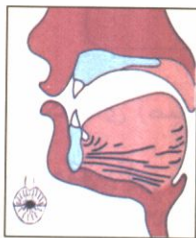
٢ بپروانه: التجويد الميسر / د. عبد العزيز القاري / ٢٠.

٣ بپروانه: هداية المستفيد / محمد محمود ابو ريمة / ٢٩.

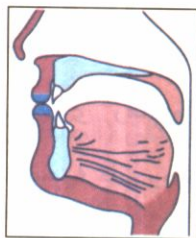
(وَعُتْنَةُ مَخْرَجُهَا الْخَيْشُومُ) واته: جیگه‌ی دهرچوونی مینگه‌ش که پووه.

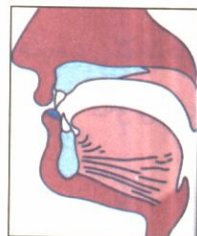
مه‌خره‌جی (ب)

مه‌خره‌جی (و) ی (غیر مدی)

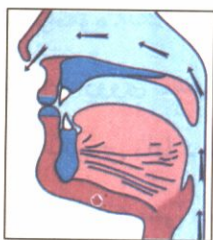
مه‌خره‌جی (م)

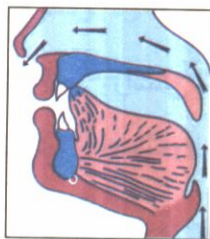
مه‌خره‌جی (ف)

واتای گشتی:

پیته‌کانی (و، ب، م) له‌نیوان ه‌ردوو لیووه‌وه د‌رده‌چن بۆ (و) به‌کرانه‌وه‌یان و بۆ (ب، م) به‌داخستنیان، مینگه‌ش له‌که‌پووه‌وه د‌رده‌چیئت.

مه‌خره‌جی مینگه‌له‌گه‌ل (م)

مه‌خره‌جی مینگه‌له‌گه‌ل (ن)

س‌ود: مام‌وستا (عطیة قابل نصر) ده‌لّیت:

پیته‌کانی ع‌ره‌بی له‌پ‌ووی مه‌خره‌جیانه‌وه ژماره‌یان (٣١) پیته به‌م شی‌وه‌یه‌ی

خواره‌وه:

بۆشایی نیوان قورگ و ده‌م: ٣ پیت.

قورگ: ٦ پیت.

زمان: ١٨ پیت.

ه‌ردوو لیو: ٤ پیت.

سیفه‌تی پیتسه‌کان

(الصفات) کۆیه تاکه‌که‌ی (صفة)یه له پووێ زمانه‌وانیه‌وه واته: ئه‌و واتایه‌ی که وه‌سفی شتێک ده‌کات وه‌کو بلیی ئه‌و شته‌ سپیه‌ یان په‌شه‌.

له‌پووێ (اصطلاحی)یه‌وه‌ بریتیه‌ له‌ شیوازیکی نه‌گۆر (ثابت) بۆ پیتسه‌که‌ له‌کاتی خوێندنه‌وه‌یدا وه‌کو: ده‌نگ نه‌رم کردن و نزم کردن و به‌رزکردن، له‌پاستیدا سیفه‌ته‌کان وه‌کو پیوانه‌ن بۆ پیتسه‌کان، پیتی به‌هیز له‌ لاواز جیا‌ده‌که‌نه‌وه‌ وه‌کو: (ت) له‌ (ط) چونکه‌ ئه‌گه‌ر سیفه‌تی لکاندن (الإطباق) و جوولاندن (قلقلة) نه‌بوایه‌ له‌ یه‌کتر جیا نه‌ده‌کرانه‌وه‌.

بۆیه‌ خسته‌ پووێ سیفه‌ته‌کان شیوازی پاستی خوێندنه‌وه‌ی پیتسه‌کان ده‌رده‌خات وه‌کو ئه‌وه‌ی ئایا ده‌نگ به‌و پیتسه‌ درێژ ده‌بیتته‌وه‌ یان نا. زانینی ئه‌و سیفاتانه‌ سی‌ سوودی هه‌یه‌:

یه‌که‌م: جیا‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و پیتانه‌ی که‌ مه‌خره‌جی هاوبه‌شیان هه‌یه‌. دووهم: ناسینی پیتی به‌هیزولاواز، بۆ ئه‌وه‌ی بزانرێت ئایا دروست تی‌هه‌لکیش (أدغام) کراوه‌ یان نا دروست.

سی‌یه‌م: جوان خوێندنه‌وه‌ی ئه‌و وشانه‌ی که‌ مه‌خره‌کانیان جیاوازن^١.

جیاوازی زانایان سه‌باره‌ت به‌ ژماره‌ی سیفه‌ته‌کان

زانایان له‌م باره‌یه‌وه‌ جیاوازیان له‌نیواندایه‌، (ابن الجزری) و ئه‌وانه‌ی په‌یپه‌وی له‌ بۆچوونه‌که‌ی ده‌که‌ن پێیان وایه‌ که‌ (١٧) سیفه‌تن، به‌لای هه‌ندی زانایانی‌شه‌وه‌ (٢٠)ه‌ یان (٣٤)ه‌ یان (٤٤)ه‌ به‌لام ئێمه‌ له‌م کتێبه‌دا په‌چاوی بۆچوونی جومه‌وری زانایان

دهکهین، که (ئین الجزری) یش هه مان بۆچوونی ههیه له وهی که سیفه ته کان بریتین له
(١٧) سیفه ت و ده لێن:

سیفه ته کان ده بنه دوو به شه وه:

١. سیفه ته خۆیهی کان (الصفات الذائتة).

٢. سیفه ته توشهاته وه کان (الصفات العرضية).

سیفه ته خۆیهی کان: ئه و سیفه تانه ن که هۆگرن به پیته که وه و هه رگیز لێی
جیانان بنه وه وه کو: (قلقلة).

سیفه ته توشهاته وه کان: ئه و سیفه تانه ن که هه ندی جار له گه ل پیته که ن و
هه ندی جار لێی جیا ده بنه وه وه کو: (تفخيم) و (ترقيق)، لێره دا با سمان له سه ر
به شی یه که مه، که ئه ویش ده بیته دوو به شه وه:

١. ئه و سیفه تانه ی که دژیان هه یه.

٢. ئه و سیفه تانه ی که دژیان نیه.

سیفه ته دژه یه که تره کان بریتین له:

(الجهر) دژه که ی (الهمس) ه.

(الرخاوة) دژه که ی (الشدة) و (التوسط) ه.

(الإستفال) دژه که ی (الإستعلاء) ه.

(الإنفتاح) دژه که ی (الإطباق) ه.

(الإصمات) دژه که ی (الإذلاق) ه.

سیفه ته بی دژه کانیش بریتین له:

(القلقلة) و (اللين) و (الإنحراف) و (التكرير) و (التفشي) و (الإستطالة)،
دواتریش هه‌موو ئه‌م سیفه‌تانه باس ده‌که‌ین و واتا‌کانیان پوون ده‌که‌ینه‌وه (إن شاء الله)¹.

(ابن الجزري) په‌حمه‌تی خوی لی‌بی‌ت به‌باس‌کردنی سیفه‌ته به‌ناوبانگه‌کان
ده‌ست پی‌ده‌کات و ده‌لی‌ت:

سیفه‌ته دژ داره‌کان

۲۰. صِفَاتُهَا جَهْرٌ وَرَخْوٌ مُسْفِلٌ مُنْفَحٌ مُضْمَةٌ وَالضِدَّ قُلُّ

(صِفَاتُهَا) واته: سیفه‌ته به‌ناوبانگه‌کانیان بریتین له:

۱. (جَهْرٌ) واته: ده‌نگ به‌رزى.

۲. (وَرَخْوٌ) واته: نه‌رمى.

۳. (مُسْفِلٌ) واته: نزم.

۴. (مُنْفَحٌ) واته: کراوه.

۵. (مُضْمَةٌ) واته: قورس.

(وَالضِدَّ قُلُّ) واته: باسى دژه‌کانیشیان بکه، که بریتین له:

۶. (الهمس) واته: ئه‌سپایی.

۷. (الشدة) واته: توند و به‌هیز.

۸. (الإطباق) واته: لکاندن.

۹. (الإذلاق) واته: خیرایی.

پسته کانی نه سپایی و دهنگ بهرزی و توندی و نه رمی

٢١. مَهْمُوسُهَا (فَحَثَهُ شَخْصٌ سَكَتٌ) شَدِيدُهَا لَفْظُ (أَجِدُ قَطِ بَكَتٌ)

ئه مه ش پوخته ی و اتا کانی ئه و سیفاتانه یه که با سمانکرد:

(الهمس):

له پرووی زمانه وانیه وه: دیارنه بوون و ئه سپایی.

له پرووی زاراو وه: دهرچوونی هه ناسه له کاتی دهربرپینی ئه و پیتانه ی که ئه م
سیفه ته ی تیدایه، به هو ی لاوازی پشت به ستن به مه خره جه که یه وه.

پسته کانی: (١٠) پیتن کۆ کراونه ته وه له وته ی (ابن الجزري) دا، (فحثة شخص

سکت) ١.

تیبینییه کی گرنگ: خوینه ر ناتوانیت- ئه م سیفه ته- یان هه ر سیفه تیکی تر- له
کتیبه کانه وه فیر بیت، به لکو پیویسته له مامۆستای کارامه وه فیربیت، به تایبه تی
له و مامۆستایانه ی شاره زایی ته وایان هه یه له شیوازی خویندنه وه ی قورئان و
سه نه دی نه پچراویان هه یه بو لای پیغه مبه ر (ﷺ) ٢.

(الجهر):

له پرووی زمانه وانیه وه: ئاشکراکردن.

١ بپوانه: الميسر الفريد في علم التجويد / محمد فريد الجمل / ٨٠.

٢ بپوانه: الدرر البهية / ٢٧.

له‌پووی زاراوه‌وه: دهرنه‌چوونی هه‌وا له‌ کاتی دهرپرینی پیته‌که، به‌هۆی ته‌واو
پشت به‌ستن به‌ مه‌خره‌جه‌که‌یه‌وه.

پیته‌کانی: بریتین له‌ پیته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی جگه‌ له‌ پیته‌کانی (الهمس)
کۆکراوه‌ته‌وه له‌م بره‌گه‌یه‌دا (عظم وزن قاري ذي فض جد طلب) واته: تاي ته‌رازوه‌که‌ی
قورسه‌ ئه‌وه‌که‌سه‌ی که‌ قورئان ده‌خوینیت ته‌ماشای حه‌رام ناکات و هه‌ول ده‌دات فی‌ری
زانست بیت^١.

(الشدة):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: به‌هیزی.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: رینه‌کردنی ده‌نگ و گیرانی له‌کاتی دهرپرینی پیته‌که
به‌هۆی ئه‌وپه‌ری پشت به‌ستن به‌ مه‌خره‌جه‌که‌یه‌وه.

پیته‌کانی: بریتین له‌ (٨) پیت (ابن الجزري) له‌م پرسته‌دا کۆیکردوه‌ته‌وه،
(أَحَدُ قَطِ بَكْت).

پیتته مام ناوه‌ند و به‌رزه‌کان

٢٢. وَبَيْنَ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ (لَنْ عُمَرُ) وَسَبْعُ غُلُوٍّ (خُصَّ ضَعْفُ قِطْ) حَصْرُ

(وَبَيْنَ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ) واته: له‌نیوان پیتته به‌هیزه‌کان و پیتته نزمه‌کاندا (٥) پیت

هه‌یه له (لَنْ عُمَرُ) دا کۆکراونه‌ته‌وه.

پیتته مام ناوه‌نده‌کان

(التوسط):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: مامناوه‌ندی.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: ده‌نگ تییاندا نه‌به‌ته‌واوی ده‌گیریت وه‌کو پیتته به‌هیزه‌کان و، نه‌به‌ته‌واویش پێ ده‌کات وه‌کو پیتته نه‌رمه‌کان هه‌ندی له‌زانا‌یانیش به‌پیتته‌کانی (البينية) ناوی ده‌به‌ن.

پیته نه رمه کان (الحروف الرخوة)

له پرووی زمانه وانیه وه: واته: نه رمی.

له پرووی زاراوه وه: واته: پیکردنی دهنگ له کاتی دهربرینی پیته که به وهی لاوازی پشت بهستن به مه خره جه که ی.

پیته کانی (١٨) پیتن: (ث، ح، خ، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ظ، غ، ف، ه، و، ی، ا، و (مه ددی)، ی (مه ددی)).

پیته کانی زمانی عهره بی دابه شکارونه ته سهر ئه م سی سیفه ته، پیته کانی (أَحَدُ قَطٍ بَكَتْ) به پیته به هیزه کان دهناسرین و پیته کانی (لَنْ عُمْرُ) به پیته مامناونده کان دهناسرین و ئه وهشی له و دوو جوړه نه بیته به پیتی نه رم داده نریته.^١
بۆنمونه - ماموستا (ایمن سوید) ده لیت:

له کاتی دهربرینی پیتی (ش) ده بینین دهنگی پیته که دریژ ده بیته وه، (أششش) یان (أغغغ) به لام له پیتیکی وه کو: (ب) به هیچ شیوه یه که دریژ نابیته وه (أب)، له نیوان ئه م جوړه پیتانه دا (لَنْ عُمْرُ) مامناوند هیه، بۆنمونه: پیتی (ع) نه وه کو (ش) و (غ) دریژ ده بیته وه، نه وه کو (ب) راده وستیت، به لکو حالتیکه له نیوان ئه م دوو حاله ته دایه.^٢

(وَسَبُعٌ عُلُو) واته: پیته به رزه کان (٧) پیتن.

١ بپوانه: غاية المرید فی علم التجوید/ عطیة قابل نصر / ١٣١-١٣٢.

٢ له یه کی که له وانا نه ی (د. ایمن) دا دهرباره ی سیفه تی پیته کان هاتوه له که نالی (اقرأ).

(خُصَّ ضَعُطٌ قِطْ) واته: پیته به‌رزه‌کان کۆبونه‌ته‌وه له‌م وشانه‌دا (حصر) ته‌نها له‌م پسته‌دا کۆبوه‌ته‌وه و له‌وه زیاتر نین.
(الإستعلاء):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: به‌رزبوونه‌وه.
له‌پووی زاراوه‌وه: واته: ئاراسته‌ی فشاری ده‌نگ له‌کاتی ده‌ربیرینی پیته‌که به‌ره‌و سه‌رووی مه‌لاشو له‌گه‌ل به‌رز بوونه‌وه‌ی به‌شیک له‌ زمان به‌ره‌و مه‌لاشو.
پیته‌کانی (الإستعلاء) بریتین له: (خ، ص، ض، غ، ط، ق، ظ)، به‌لام پیته به‌رزه‌کان هه‌موو وه‌کو یه‌ک نین له‌به‌رزیا‌ندا به‌لکو پینچ پله‌یان هه‌یه:

١. پیتی به‌رز ئه‌گه‌ر سه‌ر (فتحة) ی هه‌بیّت و پیتی (ا) ی به‌دوادا بیّت وه‌کو: (قال).

٢. پیتی به‌رز ئه‌گه‌ر سه‌ر (فتحة) ی هه‌بیّت و پیتی (ا) ی به‌دوادا نه‌یه‌ت وه‌کو: (قدّ).

٣. پیتی به‌رز که بۆر (ضمة) ی له‌سه‌ر بیّت وه‌کو: (قولوا).

٤. پیتی به‌رز ئه‌گه‌ر زه‌ننه‌دار (ساکن) بیّت، وه‌کو: (يقطعون) و (يختصمون) و (نصبر).

٥. پیتی به‌رز ئه‌گه‌ر ژێر (کسرة) ی هه‌بیّت، وه‌کو: (قيل)¹.

١ بپوانه: النور المبين في تجويد القرآن الكريم / محاضرة د. أيمن سويد / ٢٢.

نۆربه‌ی زمانیش له‌کاتی ده‌رپرینی پیتی (ط) به‌رز ده‌بیته‌وه، پاشان (ص) و (ض) و (ظ) تا‌کو ده‌گاته پیتی (ق) که‌زمان که‌متر بۆ ده‌رپرینی به‌رز ده‌بیته‌وه، له‌وه‌ش که‌متر له‌ ده‌رپرینی هه‌ردوو پیتی (خ) و (غ).

له‌به‌ر ئه‌وه‌ش نا‌ونراوه (استعلاء) چونکه ده‌نگه‌که له به‌رزاییه‌وه ده‌رده‌چیت. (المرعشي) ده‌لالت: له پیته به‌رزه‌کاندا گرنگ ئه‌وه‌یه سه‌رووی زمان به‌رز بیته‌وه، ئیتر گرنگ نیه ئه‌ودوای زمان به‌رز بیته‌وه یان نا^۱.

له‌پاستیدا یه‌کێک له گرنگ ترین هۆکاره‌کانی جوان خویندنه‌وه‌ی قورئان ناسینی پیته به‌رزه‌کان و پایه‌کانیان و جیبه‌جیکردنیانه له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی‌اندا، ئه‌مه‌ش به‌هه‌مان شیوه مه‌سه‌له‌یه‌ک نیه له‌کتیبه‌وه وه‌ربگیردریت، به‌لکو پێویسته له مامۆستای لیها‌توو وه‌ربگیردریت.

پیتته نزمه‌کان (حروف الإستفال)

(الإستفال):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: نزمی.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: نزم بوونه‌وه‌ی زمان له‌کاتی دهرپینی پیتته‌که‌و، به‌رز نه‌بوونه‌وه‌ی به‌ره‌و ئاسمانه‌ی دهم (مه‌لأشوو) له‌و کاته‌دا.

پیتته‌کانی: بریتین له (۲۲) پیت، واته: پیتته‌کانی زمانی عهره‌بی جگه له پیتته به‌رزه‌کان (ء - ب - ت - ث - ج - ح - د - ذ - ر - ز - س - ش - ع - ف - ک - ل - م - ن - ه - و - ی - ا).

پیوه‌ری جیاکردنه‌وه‌ی پیتی به‌رز و نزم

جیاکردنه‌وه‌ی پیتی به‌رز و نزم به به‌رزبوونه‌وه‌ی زمان دهناسریت له‌کاتی دهرپینی پیتته‌که‌دا، له‌گه‌ل ههرپیتتیکدا زمان به‌رز بوویه‌وه ئه‌وا پیتتیکي به‌رز، له‌گه‌ل ههرپیتتیکدا زمان نزم بوویه‌وه ئه‌وا پیتتیکي نزمه.

نمونه‌ی پیتی به‌رز: (أط) (أق) (أظ) له دهرپینیاندا زمان به‌رز ده‌بیتته‌وه.

نمونه‌ی پیتی نزم: (أه) (أش) (أت) له دهرپینیاندا زمان نزم ده‌بیتته‌وه.

پیتته نزمه‌کانیش به‌هه‌مان شیوه پیوه‌ریکی زۆر گرنگن بۆ جوان خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژ، به‌تایبه‌تی له‌کاتی یه‌کگرتنیاں له‌گه‌ل پیتته به‌رزه‌کاندا له وشه‌یه‌کدا، وه‌کو: (خخصة) و (أخذن)، فیدربوونیشیان له‌پښه‌ی کتیبه‌وه نابیت به‌لکو ده‌بیت له‌پښه‌ی ماموستای شاره‌زاوه بیت له‌و بواره‌دا.

واتای گشتی:

هه‌ندی له‌پیته‌کان سیفه‌تی نه‌رم (رخاوة) یان تیدایه و هه‌ندیکیان سیفه‌تی به‌هیزیان تیدایه، له‌نیوان ئه‌و دوو جووره‌شدا هه‌ندی پیتی تره‌یه مام ناوه‌ندن و پیته‌کانی قه‌تیس بوونه له‌رسته‌ی (لَنْ غَمْرَ).

هه‌روه‌ها له‌ناو پیته‌کانی عه‌ره‌بیشدا (٧) پیتی به‌رز هه‌ن پێویسته له‌کاتی ده‌رپریناندا به‌شیک له‌زمان به‌رزبیته‌وه به‌ره‌و ئاسمانه‌ی ده‌م.

پیتسه‌کانی لکاندن (الإطباق)

۲۳. وَصَادُ ضَادٌّ طَاءٌ ظَاءٌ مُطَبَّقَةٌ وَ (فَرَّ مِنْ لُبِّ) الْحُرُوفِ الْمُدْلَقَةِ

(وَصَادُ ضَادٌّ طَاءٌ ظَاءٌ مُطَبَّقَةٌ) واته: ئەم چوار پیتسه زمان یان به‌شیک له زمان له کاتی ده‌برپیناندا ده‌لکینه ئاسمانی ده‌مه‌وه.

(الإطباق):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: لکاندن.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: لکاندن زمان یان به‌شیک له زمان له کاتی ده‌برپیناندا به‌مه‌لاشووه‌وه و، له کاتی ده‌برپیناندا به‌شیوه‌یه‌ک ده‌نگ په‌نگ ده‌خواته‌وه له‌نیوانیاندا پیتسه‌کانیشی بریتین له (ص، ض، ط، ظ) زمانیش وه‌کویه‌ک له‌هموو پیتسه‌کاندا نالکیت به‌مه‌لاشووه‌وه.

سوود: هه‌موو پیتیک (إطباق) به‌رزه، به‌لام مه‌رج نیه هه‌موو پیتیک به‌رز زمان له‌ده‌برپیناندا بلکیت به‌مه‌لاشووه‌وه.^۱

(الإنفتاح):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: جیابوونه‌وه.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: ئەو پیتانه‌یه‌که له‌کاتی ده‌برپیناندا زمان و مه‌لاشو و به‌کتر دوور ده‌که‌ونه‌وه تا‌کو هه‌وا له‌نیوانیاندا ده‌ریجیت.^۲

۱ بپوانه: الواضح في أحكام التجويد / د. عصام القضاة / ۴۷.

۲ بپوانه: البرهان في تجويد القرآن / الصادق القمحاوي / ۱۷.

(فَرَّ مِنْ لُبِّ) الحروف المذلة:

واته: پیتی خیرا (مذلق)، بریتین له و پیتانه ی خو یان له پسته ی (فَرَّ مِنْ لُبِّ) دا ده بیننه وه واته: (ف - ر - م - ن - ل - ب).

(الإذلاق):

له پووی زمانه وانیه وه: واته: په ر یان لای شتیک.

له پووی زار او وه: واته: سووکی پیته که یان خیرایی ده بر پینی چونکه له پیشه وهی زمان یان یه کیک له لیوه کان یان له هر دوو کیانه وه در ده چن، پیته کانیشی وه کو باسمان کرد (۶) پیتن، هو ی ناوانیشی به (إذلاق) نه وه یه که هندیکیان له پیشه وهی لیوه وه در ده چیټ^۱.

(الإصمات):

له پووی زمانه وانیه وه: واته: قه ده غه کردن.

له پووی زار او وه: واته: قورسی پیته که له کاتی ده بر پیندا، (الأخفش) وتوویه تی: نه و که سه ی (صمت) بکات، واته: خو ی له قسه کردن قه ده غه کردوه، مه به ستیش له وه یه که نه م پیتانه قه ده غه له وهی که خو یان به ته نها وشه ی چوار پیتی یان پینچ پیتی پیکیه یتن، به لکو پیویسته پیتیکیان له گه لدا بیټ له پیته (مذلق) ه کان هر بویه زانایان وتوویانه وشه ی (عسجد) واته: ئالتون وشه یه کی عه ربی نیه چونکه چوار پیته و پیتی خیراشی له گه لدا نیه^۲.

۱ بروه: الدرر البهية شرح المقدمة الجزرية / ۳۱.

۲ بروه: المنح الفكرية في شرح المقدمة الجزرية / ملا علي القاري / ۷۲.

پېته‌کانی: هه‌موو پېته‌کانی زمانی عه‌ره‌بیه جگه له پېته خیراکان واته (۲۳) پېته کۆکراونه‌ته‌وه له‌م پرسته‌دا (جز غش ساخط صید ثقة اذ وعظه يحضك)^۱. واته: دوربه له فروفیلی که‌سیک که‌رقی له‌حه‌قه و بگه‌ری به‌دوای که‌سیکی متمانه پیکراو چونکه ئامۆزگاریه‌کانی هانت ده‌ده‌ن بۆ چاکه.

واتای گشتی:

پېته‌کانی لکاندن (الإطباق) چوار پیتن (ص، ض، ط، ظ).

پېته‌کانی خیرایی (الإذلاق) یش شه‌ش پیتن (ف - ر - م - ن - ل - ب).

سیفه‌ته بی دژه‌کان

۲۴. صَفِيرُهَا صَادٌّ وَزَائِي سَيْنٌ قَلْقَلَةٌ (قُطْبُ جَدِّ) وَاللَّيْنُ

سیفه‌تی یه‌که م (الصفير)

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: ده‌نگیک وه‌کو ده‌نگی بالنده بیټ.
له‌پووی زاراوه‌وه: واته: ده‌نگیک زیاده له لیوه‌وه هاوکات له‌گه‌ل پیته‌کانی (ص،
س، ز) ده‌رده‌چیټ، به‌هیزترینی ئه‌م سی پیتشه (ص)ه، چونکه هه‌ردوو سیفه‌تی
(الإستعلاء) و (الإطباق)ی تیدایه^۱، پاشان پیتی (ز) که سیفه‌تی (جهری) تیدایه به‌لام
پیتی (س) له و دوو پیته لاوازتره چونکه سیفه‌تی (همس)ی تیدایه.
سوود: زانا‌یان فه‌رموویانه، پیتی (ص) له ده‌نگی قاز ده‌چیټ و پیتی (ز) له ده‌نگی
میشه‌نگ ده‌چیټ و پیتی (س) له ده‌نگی کولله ده‌چیټ^۲.

سیفه‌تی دووه م (القلقلة)

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: جووله.
له‌پووی زاراوه‌وه: واته: درروست بوونی جووله‌یه‌ک له مه‌خره‌جی پیته‌که له‌کاتی
ده‌رب‌پنیدا، ئه‌گه‌ر پیته‌که راوه‌ستاو (ساکن) بیټ ده‌نگیک توندیش ده‌بیستریټ
له‌کاتی ده‌رب‌پینی پیته‌که‌دا^۳.

۱ بپوانه: البرهان في تجويد القرآن / الصادق القمحاوي / ۱۷.

۲ بپوانه: نهاية المفيد في علم التجويد / ۵۳، به‌وه‌رگرتن له: غاية المريد في علم التجويد / عطية

قابل نصر/ ۱۳۵.

۳ بپوانه: أحكام التجويد و التلاوة / محمود رأفت زلط / ۶۲.

پيته‌کانی: (القلقة) يان (لقلقة) پينچ پیتی هه‌یه پيشه‌وا (ابن الجزري) کۆيکردوو ته‌وه له وشه‌ی (قُطْبُ جَدٍّ)، تيبينيش ده‌کړيټ که هه‌موو پيته‌کانی سيفه‌تی (شدة) و (جهر) يان تيدايه.

به‌شه‌کانی:

(قلقة) ده‌بيته‌ سى به‌شه‌وه:

١. به‌هيز ترين حالته‌کانی ئه‌وه‌یه پيته‌که شه‌ده‌ دار بيټ و له‌کۆتايی وشه‌شدا هاتبيټ وه‌کو: (الحق) و (تب) و (الحج)، ئه‌م حالته‌ش قه‌لقه‌له‌ی گه‌وره (القلقة الكبرى) ی پي‌ده‌وتريت.

٢. پيته‌که زهننه‌دار (ساکن) بيټ شه‌ده‌ده‌ی نه‌بيټ له‌کاتى وه‌ستان له‌سه‌رى وه‌کو: (قريب)، (مجيد)، (خلق) ئه‌م حالته‌ش پي‌ی ده‌وتريت قه‌لقه‌له‌ی مام ناوه‌ند (القلقة الوسطى).

٣. پیتی زهننه‌دار له‌ناوه‌پاستی وشه‌وه وه‌کو: (يدخلون)، (وجهها)، (يطبع) ئه‌م حالته‌ش پي‌ی ده‌وتريت قه‌لقه‌له‌ی بجوک (القلقة الصغرى)١.

هه‌ندى له زانا هاوچه‌رخه‌کان وه‌کو (عطية قابل نصر) پي‌ی وايه که (قلقة) به‌شى چواره‌ميشی هه‌یه کاتيک پيته‌که بزواو (متحرك) بيټ، له‌و حالته‌شدا بنچينه‌ی قه‌لقه‌له‌ی هه‌ر تيدا ده‌مينيت وه‌کو: (المتقين)٢.

(قلقة) له‌پرووی خودی پيته‌کانه‌وه ده‌بيته‌ سى ئاسته‌وه:

١ بپوانه: الواضح في أحكام التجويد / د. عصام القضاة / ٤٩.

٢ بپوانه: غاية المرید في علم التجويد/ عطية قابل نصر / ١٣٦.

ئاستی یه‌که‌م: له پیتی (ط) (قلقله) به‌رتر ده‌بیٚت له پیته‌کانی تر.

ئاستی دووهم: له پیتی (ج) (قلقله) مام ناوه‌ند ده‌بیٚت.

ئاستی سێیه‌م: (قلقله) که‌متر ده‌بیٚت له پیته‌کانی (ق - ب - د).

ده‌رپرینی (قلقله) چۆن ده‌بیٚت ؟

زانا و قورئان خوینی پایه به‌رز (محمود خليل الحصري) په‌حمه‌تی خوی لیٚبیٚت، له کتیبی (أحكام قراءة القرآن) دا وتوویه‌تی: زانا‌یان سه‌باره‌ت به‌ شیوازی ده‌رپرینی (قلقله) جیاوازیان تێدایه‌، جومهوری زانا‌یان له‌سه‌ر ئه‌و بۆچوونه‌ن که‌ هه‌میشه‌ به‌لای (فتحه) دا ده‌پوات به‌په‌های، ئیتر ئایا پیتی پێش خۆی بۆر (ضمة) ی هه‌بیٚت وه‌کو: (هلْ يُجْزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)، یان سه‌ر (فتحه) ی هه‌بیٚت وه‌کو: (فاولئك يدخلون الجنة) یان ژێر (كسرة) ی هه‌بیٚت وه‌کو: (ولا تشطط).

هه‌ندیکیش له زانا‌یان بۆچوونیان وایه‌ ده‌رپرینی پیتی (قلقله) به‌پیی بزوینی پیش خۆیه‌تی واته: ئه‌گه‌ر بۆری هه‌بیٚت ئه‌وا به‌ره‌و بۆر ده‌خوینرێته‌وه‌، ئه‌گه‌ریش سه‌ر یان ژێری هه‌بیٚت ئه‌وا به‌ره‌و لای ئه‌و دووانه‌ ده‌پوانیٚت، به‌لام ئه‌وه‌ی زۆرینه‌ی مامۆستا‌یانی ئه‌م هونه‌ره‌ی له‌سه‌ره‌ پێره‌وه‌ی یه‌که‌مه‌ که‌ هه‌میشه‌ پیتی (قلقله) به‌ره‌و سه‌ر ده‌پوات.

وه‌کو له‌ مۆنراوه‌ی یه‌کێک له‌ زانا‌یان هاتووه‌:

وقلقله قرب الى الفتح مطلقا ولا تتبعها بالذى قبل تقبلا

واته: پیته‌کانی (قلقله) هه‌میشه‌ له‌ (فتحه) نزیک ده‌کرێته‌وه‌، مه‌یانکه‌ به‌ پاشکۆی پیته‌کانی پێش خۆیان بۆئه‌وه‌ی خویندنه‌وه‌که‌ت په‌سه‌ند بیٚت.

مامۆستا (محمود علی بسه‌) یش له‌ کتیبی (العمید) لاپه‌ره‌ ٦٤ وتوویه‌تی:

وتراوه که (قلقلة) هه‌میشه له سهر نزیک‌کراوه‌ته‌وه به‌بی ته‌ماشاگردنی پیت‌ه‌کانی پیش و پاش خۆی، منیش ئەم بۆچوونه په‌سه‌ند ده‌که‌م و به‌باشی ده‌زانم کاری پی بکریت^۱.

واتای گشتی:

پیت‌ه‌کانی (صفیر) بریتین له (ص، ز، س) و پیت‌ه‌کانی (قلقلة) ش بریتین له (ق، ط، ب، ج، د).

سیفه‌تی سییه‌م (الین)

۲۵. وَأَوْوِبَاءٌ سَكَنَّا وَأَتَفَّحَا قَبْلَهُمَا وَالْأَجْرَافُ صَحَّحَا

(واللین) وات‌ه: پیت‌ه‌کانی لین به‌بی (مه‌ددن)، (و) و (ی) ئە‌گەر زه‌ننه‌دار (ساکن) بن و پیتی پیش خۆیان سهر (فتحه) ی هه‌بیّت.

پیناسه‌ی (لین):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: وات‌ه: ئاسانی، لووسی.

له‌پووی زاراوه‌وه: وات‌ه: ده‌رکردنی پیت‌ه‌که له‌مه‌خره‌جه‌که‌یه‌وه و به‌ئاسانی و به‌بی هیچ قورسیه‌ک له‌سهر زمان.

پیت‌ه‌کانی: دوو پیتن (ی - و) به‌مه‌رجی پاوه‌ستاو (ساکن) بیّت و پیتی پیشی خۆیان سهری هه‌بیّت (مفتوح) بیّت وه‌کو: (قول) و (صیف) و (خوف).

۲۶. فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ وَتَكْرِيرٍ جُعِلَ وَلْتَقَشِي الشَّيْنُ ضَادًّا اسْطَلَّ

پيته کانی (إنحراف) و (تکریر) و (تقشی) و (استطالة) و (الانحراف صحا) واته: جومهوری زانا یان سیفه تی (الانحراف) یان بۆ مه ردوو پیتی (ل) و (ر) جیگیر کردوو.

سیفه تی چواره م (الإنحراف)

له زمانه وانیدا: واته: لادان.

له زاراوهدا: لادانی پیتکه که له مه خره جه که ی.

پيته کانی: (۲) پیتن (ل) و (ر).

لادان (الإنحراف) سیفه تیکی هوگره بۆ ئه و دوو پیته، چونکه ئه و دوو پیته له مه خره جی خو یان دهرئه چن و ده گه نه مه خره جی پیتیکی تر، (ل) لاده دا بۆ پیشه وهی زمان و (ر) یش لاده دا بۆ پشتی زمان^۱.

سیفه تی پینجه م (التکریر)

له زمانه وانیدا: واته: دووباره بوونه وه.

له زاراوهدا: واته: له رینه وهی سه ری زمان له کاتی دهرپرینی پیتکه، پیتکه ی ته نها پیتی (ر) ه.

(التکریر) سیفه تیکی وابسته یه به پیتی (ر)، چونکه ئه و پیته ئاماده یه بۆ ئه و له رینه وه بۆیه وریایی پیویسته له کاتی دهرپریندا، مه به ستیش له باسکردنی ئه م سیفه ته خو لێ به دوور گرتنی تی واته: زیده ره وی نه کردن تییدا، دهرکه وتنی ئه م سیفه ته ش له پیتی (ر) به زۆری له و کاته دا دهرده که ویت که (شدة) دار بیت وه کو:

۱ بپروانه: السعود فی قراءه عاصم بن ابی النجود / حامد العانی / ۸۹.

(کَرَّة) (مَرَّة) بۆیه پئویسته له‌سه‌ر خویته‌ر ئه‌و دووباره بوونه‌وه بشاریته‌وه و بواری ده‌رکه‌وتنی نه‌دات، به‌لام شارندنه‌وه‌ی (تکریر)یش به‌و شیوه‌یه نه‌یه که سه‌ری زمان به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌جولایته‌وه، چونکه ئه‌وه ده‌بیته هۆی په‌نگ خواردنه‌وه‌ی ده‌نگه‌که له‌نیوان سه‌ری زمان و پوکدا وه‌کو: پیتی (ط)، ئه‌مه‌ش هه‌له‌یه‌که بواری پی نه‌دراوه، به‌لکو پئویسته یه‌کجار سه‌ری زمان بجولایته‌وه به‌سووکی بۆنه‌وه‌ی سیفه‌ته‌که بیته‌دی.^{۱، ۲}

چۆن له دووباره‌بوونه‌وه‌ی پیتی (ر) خۆمان بپاریزین؟

پێگه چاره‌ی رزگاربوون له‌و هه‌له‌یه ئه‌وه‌یه خویته‌ر پشتی زمانی بلکێنی به مه‌لاشوویه‌وه به‌شیوه‌یه‌ک که پێگه نه‌دات زمان زۆر بجولایته‌وه.^۳

سیفه‌تی شه‌شهم (التفشي)

له زمانه‌وانیدا: واته: بلاوبوونه‌وه.

له زاراوه‌دا: واته: بلاوبوونه‌وه‌ی هه‌وا له ناو ده‌مدا له‌کاتی ده‌ربڕینی پیتی (ش) هۆی ناوانانیشی به (متفشي) بلاوبوونه‌وه‌ی هه‌وايه له‌ناو ده‌مدا که مه‌خره‌جه‌که‌شی ده‌گاته مه‌خره‌جی (ظ) بۆنمونه: (ما علمت رشدًا).^۴

ئه‌م سیفه‌ته‌ش وه‌کو زۆرێک له سیفه‌ته‌کانی تر ئاسان نی یه له‌پێگه‌وه کتێبه‌وه لێی تیپه‌گی به‌لکو فێربوونی پئویسته له‌لای مامۆستا بیته‌.

۱ بپروانه: غاية المرید فی علم التجوید/ عطیة قابل نصر / ۱۳۷.

۲ که‌واته پئویسته سیفه‌تی (تکریر) واته: له‌رینه‌وه‌ی سه‌ر زمان بیته‌دی هاوکات له‌گه‌ڵ خۆپا‌واستن له (تکرار). ((م. دلیر گه‌رمیانی))

۳ بپروانه: غاية المرید فی علم التجوید/ عطیة قابل نصر / ۱۳۸.

۴ بپروانه: الجامع فی تجوید قراءه القرآن الکریم / کامل المسیری / ۱۴۹.

سيفه تی حوته م (الإستطالة)

له زمانه وانيدا: واته: دريژبوونه وه.

له زار او ده: واته: دريژبوونه وهی د هنگ له سه ره تاي قه راغی لايه ک له زمانه وه تا کو کړتاي به که ی.

پيته که ی: ئه م سيفه ته ش ته نها له پيتي (ض) هه يه.

وريا کړ دنه وه: (ابن الجزري) له کتبي (النشر في القراءات العشر) فهرموويه تی:

(ض) تا که پيتي که که سيفه تی دريژ بوونه وهی تيدا يه، هيچ پيتي کيش نيه ئه وه نده ی (ض) قورس بيت له سه ر زمان، خه لکيش له شيوازی دهر پرينيدا هه مه جوړن و که م که سيش به باشی و دروستی دهر يده بريټ، هه ندی وه کو (ظ) دهر يده برن و، هه ندی له گه ل پيتي (ذ) تي که لی ده که ن و، هه ندی ده يکه ن به (ل) يکی قه له و و، هه ندی کيش وه کو پيتي (ز) ی ليده که ن و، هه موو ئه وانه ش نادرستن^۱.

سوود: د هنگ به پيتي (ض) دريژ ده بيته وه، به لام ناگاته ئاستی دريژ بوونه وهی پيتي مه دد، چونکه (ض) له مه خره جی خویدا دريژ ده بيته وه سنوری مه خره ج که نابه زيني^۲.

به لام پيتي مه دد مه خره جی دیاری کراوی نيه، به لکو د هنگی به نه مانی هه ناسه ده بريټه وه^۲.

زانباړی: پيتي (ض) ته نها له زمانی عه ره بيدا هه يه، هه ربويه به زمانی عه ره بی ده و تريټ: (لغة الضاد).

۱ پروانه: السعود في قراءة عاصم بن ابي النجود / حامد العاني / ۹۰-۹۱.

۲ پروانه: غاية المريد في علم التجويد / عطية قابل نصر / ۱۳۸، المنح الفكرية شرح المقدمة الجزرية / ملا علي القاري / ۷۶.

به‌لام فهرموده‌ی (انا افصح من نطق الضاد) بنه‌مايه‌کی راستی نيه، وه‌کو: (ابن کثير) له ته‌فسيره‌که‌یدا (۵۴/۱) باسی کردوه.

چۆن جياوازی بکه‌ين له نيوان (ض) و (ظ) دا ؟

هه‌ندی که‌س پیتی (ض) وه‌کو پیتی (ظ) ده‌رده‌که‌ن، له‌پاستيشدا ئه‌م دوو پيته له‌پرووی مه‌خره‌ج و سيفه‌ته‌وه جياوازيان له‌نيواندايه. مه‌خره‌جی (ض) يه‌کيکه له قه‌راغه‌کانی زمان و، ئه‌و ددانانه‌ی ته‌نیشتی له‌لای سه‌ره‌وه، به‌لام مه‌خره‌جی (ظ) له‌پشتی سه‌ره‌تای زمانه‌ويه له‌گه‌ل پيشه‌وه‌ی ددانه‌کانی سه‌ره‌وه، ئه‌مه‌ش جياوازيه‌کی زۆره له‌ نيوانياندا له‌پرووی سيفه‌تیشه‌وه هه‌ردوو پيته‌که له‌ پينج سيفه‌تدا هاوبه‌شن، که بریتين له سيفه‌ته‌کانی (الجهر) و (الرخاوة) و (الإستعلاء) و (الإطباق) و (الإصمات) به‌لام پیتی (ض) تاك ده‌بيته‌وه به‌سيفه‌تی (الإستطالة)، بۆيه پيوسته له‌سه‌ر خوینه‌ر ئه‌م دوو پيته له‌ يه‌کتر جيا بکاته‌وه، به‌ شيوه‌یه‌ک دريژبوونه‌وه‌ی پيته‌که ببیستریت.

مامۆستا (حسني شيخ عثمان) له کتیبی (حق التلاوة) لاپه‌ره ۱۹۳ فهرموده‌تی:

ده‌برپینی پیتی (ض) وه‌کو پیتی (ظ) ئه‌گه‌ر بواریکي تیدا بیت چاوپۆشی له که‌سی نه‌خوینه‌وارو نا شاره‌زا بکريت، هه‌چ بواریکي تیدا نيه بۆ که‌سيك که توانای پاهيتانی زمانی هه‌بيت له‌سه‌ر ده‌برپینی ئه‌و پيته به‌شيوه‌یه‌کی راست و دروست و بی تیکه‌لبون له‌گه‌ل پیتی (ظ)، چونکه ئه‌و کاره نوێژ به‌تال ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر واتایه‌کی نادروست بگه‌یه‌نیت جياواز له‌وه‌ی خوای گه‌وره ويستويه‌تی وه‌کو ئه‌و که‌سه‌ی (الضالین) له‌ سوره‌تی (الفاتحة) به‌ (الظالین) ده‌خوينتته‌وه و، يان (ضل من تدعون) به‌ (ظل من تدعون) ده‌خوينتته‌وه، چونکه ئاشکرايه که (ضل) واتای گومراپوون ده‌گه‌یه‌نیت و، (ظل) به‌رده‌وام بوون ومانه‌وه.^۱

۱ بپروانه: حق التلاوة / حسني شيخ عثمان / ۱۹۳ و به‌وه‌رگرتن له کتیبی (الدرر البهية) / ۳۸.

بابه‌تی (التجويد)

له‌پاستیدا توژیژینه‌وه‌ی جیگه‌ی ده‌رچوون و سیفه‌تی پیته‌کان به‌ته‌نها به‌س نیه
 بۆ ئه‌وه‌ی فی‌رخواز کارامه‌ بکات له‌ ده‌رپرین و جوان خویندنه‌وه‌ی وشه‌کانی قورئان،
 چونکه‌ یه‌کگرتنی پیته‌کان پیکه‌وه‌ کاریگه‌رییان له‌سه‌ر یه‌کتر هه‌یه، له‌وانه‌شه‌ که‌سیک
 بتوانیت پیته‌کان به‌جوانی ده‌رپریت کاتیک ته‌نها بن، به‌لام له‌کاتی پیکه‌وه‌ بوونیان له‌
 وشه‌یه‌کدا ئه‌وه‌ی پی ئه‌نجام نه‌دریت. له‌پروناکی ئه‌م پاستیه‌شدا (الحسن بن قاسم
 المرادي) پپی وایه‌ که‌ ته‌جویدی قورئان له‌سه‌ر چوار مه‌سه‌له‌ بونیات نراوه‌:

۱. ناسینی مه‌خره‌جی پیته‌کان.

۲. ناسینی سیفه‌ته‌کانیان.

۳. زانینی ئه‌و حوکمانه‌ی دروست ده‌بن له‌ئه‌نجامی پیکه‌وه‌ بوونیان.

۴. پاهیتانی زمان و زۆر دوباره‌ کردنه‌وه‌ی، بنچینه‌ی هه‌موو ئه‌و
 مه‌سه‌لانه‌ش ئه‌وه‌یه‌ فی‌رخواز له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستای کارامه‌ فی‌ری قورئان
 ببیت^۱، هه‌ربۆیه‌ کاتیک (ابن الجزري) په‌حمه‌تی خوی لیبت ته‌واو بوو له‌
 باسکردنی مه‌خره‌ج و سیفه‌تی پیته‌کان، ده‌ستی کرده‌ باسکردنی ئه‌و
 مه‌سه‌لانه‌ی له‌ دوی ئه‌وه‌ پیویستن و فهرمووی:

۱ بپوانه‌: الشرح الوجیز علی المقدمة الجزرية / غانم قدوري الحمد/ ۲۷.

۲۷. وَالْأَخْذُ بِالْجَوِيدِ حَمٌّ لَازِمٌ مَنْ لَمْ يُجَوِّدِ الْقُرْآنَ آثَمُ

۲۸. لِأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهُ أَنْزَلَ وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَا

(الاخذ بالتجوید) بایه خدان و کارکردن به ته جوید (حم لازم) نور گرنه بو خوینه ری قورئان، پیویسته بیزانی.

(من لم یجود القرآن آثم) هرکی قورئان به پی بنه ماکانی ته جوید نه خوینیته وه گونا هباره.

(لانه به اله انزلا) واته: چونکه خوی گه وره به ته جویده وه دایبه زاندووه، خوی گه وره فه رموویه تی: (ورتل القرآن ترتیلا).^۱

واته: له سه ره خۆ و به جوانی پیت و بزوینه کانی بخوینیته وه، جه ختیشی له سه ره مه سه له که کردووه به وشه ی (ترتیلا).^۲

(عبد الدائم الأزهری) وتوویه تی:

وه کو نه وهی که سیك پرسیار ی له (ابن الجزري) کردبیت: له کوپوه ده زانین که ته جوید پیویسته له سه رمان و، واجبه فیری بین و، که مته رخه م تیایدا گونا هباره و، به لگه چیه له سه ره مو نه وانه و ریگه ی فیربوونیشیان چونه؟ دانه ریش له وه لامدا وتبیتی: (لانه به اله انزلا) واته: مه سه له که نه وهیه خوی گه وره نه و قورئانه ی به ته جویده وه دایه زاندووه و فه رموویه تی: (ورتل القرآن ترتیلا).^۳

۱ بپوانه: سورته تی المزل / ثایه تی (۴).

۲ بپوانه: نور الفلاح فی تجوید کلام الله الفتح .

۳ بپوانه: الشرح الوجیز علی المقدمة الجزرية / غانم قدوری الحمد/ ۵۷.

(وهكذا منة الينا وصلا) واته: له سهرده ميكه وه بۆ سهرده ميك، له نه‌وه‌يه كه وه بۆ نه‌وه‌يهك، به (تواتر) پيمانگه‌يشتووه، له ريگه‌ي هاوه‌لانه‌وه، ئه‌وانيش له ريگه‌ي پيغه‌مبه‌روه (ﷺ)، پيغه‌مبه‌ريش (ﷺ) له ريگه‌ي جبريل (عليه سلام) وه، ئه‌ويش له په‌روه‌ردگاري مه‌زنه‌وه^١.

پێناسه‌ی (تجوید)

له زمانه‌وانیدا واته: چاککردن، ده‌وتریت (هذا شيء جيد) واته: ئه‌وه شتیکی چاکه.

له زاراوهدا: واته: شاره‌زابوون و کارامه‌یی له خویندنه‌وه‌ی قورئاندا به‌بی زیادوکه‌م).^۱

یان بایه‌خدا به‌هه‌موو پیتیک له‌ پرۆی جیگیری ده‌رچوون و سیفەت و مینگه‌ و، درێژکردنه‌وه‌ و بچوک و گه‌وره‌ کردنه‌وه‌ و...هتد).^۲

ئامانج چیه‌ له‌ شاره‌زابوون له‌ زانستی تجوید:

۱- پاراستنی زمان له‌ هه‌له‌کردن له‌ قورئانی پیرۆز، زانایانیش هه‌رله‌کۆنه‌وه‌ هه‌له‌کردنیان له‌ قورئاندا به‌ (لحن) ناو بردووه‌ واته: لادان له‌ پاستی.

(لحن) له‌ قورئاندا دووجۆره‌:

یه‌که‌م: (لحن)ی ئاشکرا، ئه‌ویش هه‌وت شیوه‌ی هه‌یه‌:

۱- گۆرینی پیتیک به‌ پیتیکی تر.

۲- زه‌ننه‌دار (ساکن) کردنی پیتی بزواو (متحرک).

۳- جۆلاندنه‌وه‌ی (تحریک)ی زه‌ننه‌دار (ساکن).

۱ پێناسه‌ی (خالد الازهری) بۆ (تجوید) له: جامع شرح المقدمة الجزرية / ۴۵ .

۲ بۆ ئه‌م پێناسه‌یه‌ برۆانه: النشر في القراءات العشر / ۱۶۸ . الجامع في تجويد قراءة القرآن الكريم / ۱۵، زۆریک له‌ سه‌رچاوه‌کانیش هه‌ر هه‌مان پێناسه‌یان کردووه‌ .

۴- در یژکردنه‌وه‌ی پیت که پیتیکی تری لیوه دروست بیّت.

۵- نه‌هیشتنی مه‌ددی پیته‌کان.

۶- سووککردنه‌وه‌ی پیتی (شده) دار.

۷- (شده) دارکردنی پیتی سووک.

دووه‌م: (لحن) ی نادیار:

ئەم جۆره هه‌له‌کردنه په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌یاسا‌کانی ته‌ج‌ویده‌وه وه‌کو
تی‌هه‌ل‌کیشانی ئەوه‌ی تی‌هه‌ل‌کیش نا‌کریت، یان راوه‌ستان له‌سه‌ر (ت) ی بزواو به‌ (ه) و
هه‌له‌ی له‌وجۆره، بۆنموونه: ده‌رنه‌خستنی (همس) له‌ (ت - ح - ف) یان
جیانه‌کردنه‌وه‌ی پله‌کانی به‌رزکردنه‌وه‌ی پیتی به‌رز.

ئەم جۆره‌ش بۆیه نا‌ونراوه هه‌له‌ی نادیار یان شا‌راوه، چونکه شا‌ره‌زایانی قورئان
خویندن نه‌بیّت که‌سی تر پی‌ی نا‌زانی.

(البرکوي) له (احکام تلاوة القرآن الکریم) له لاپه‌ره (۳۶) ده‌لێت:

(هه‌موو ئەو جۆره هه‌لانه‌هه‌رامن، چونکه ئەگه‌ر چی کاریه‌گه‌رییان نییه له‌سه‌ر
واتای ئایه‌ته‌که، به‌لام کاریه‌گه‌رییان هه‌یه له‌سه‌ر خودی وشه‌که و، په‌ونه‌ق و جوانی
پیته‌که له‌که‌دار ده‌کات).^۱

حوکمی فی‌ریوونی زانستی ته‌ج‌وید له‌شه‌ر‌عدا:

زۆریه‌ی زانایان له‌سه‌ر ئەوه‌ کۆکن، که فی‌ریوونی ئەم زانسته‌ فه‌رزی کفایه‌یه،
ئەگه‌ر که‌سانێک پی‌ی هه‌لسن ئەوه‌کانی تر گونا‌ه‌بار نابن، به‌لام ئەگه‌ر که‌سی پی‌ی
هه‌لنه‌سیت هه‌موویان گونا‌ه‌بار ده‌بن، کارپێ‌کردنیشی واته‌ جیبه‌جێ‌کردنی یاسا‌کانی له‌

کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئان (فرض عین) ه. له‌سه‌ر هه‌موو مووسلمانێکی پیگه‌یشتوو (بالغ) با له‌په‌وی یاساو حوکمه‌کانیشه‌وه لێیان شاره‌زانه‌بیٔ.^۱

مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنه‌گ:

دووشی‌واز هه‌یه بۆ فی‌ربوونی ئەم زانسته:

۱- گوێگرتنی قوتابی بۆ خویندنه‌وه‌ی مامۆستا.

۲- خویندنه‌وه‌ی قوتابی له‌به‌رده‌ستی مامۆستا.^۲

زانای پایه‌به‌رز (ملا علی القاری) له لیکدانه‌وه‌که‌یدا بۆ هۆنراوه‌ی (الجزریه) پێگه‌ی دووه‌می پێ‌باشتره، به‌لام زۆریک له زانا هاوچه‌رخه‌کان کۆکردنه‌وه‌یان پێ‌باشه له نێوان هه‌ردوو شی‌وازه‌که‌دا.^۳

سوود: ئەم زانسته به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک له پێگه‌ی کتێبه‌وه به ته‌واوه‌تی لێی شاره‌زانابیٔ، به‌لکو پێ‌ویسته مامۆستایه‌ک هه‌بیٔ بۆ فی‌ربوونی.

واتای گشتی کۆپله‌ی (۲۷ - ۲۸):

کارکردن به زانستی ته‌جويد بۆ قوتابی قورئان پێ‌ویسته و جه‌ختی له‌سه‌ر کراوه، چونکه‌هه‌رکه‌سیک قورئان به‌بی ته‌جويد بخوینێته‌وه گونا‌ه‌باره، له‌به‌رئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ خۆی به‌م شی‌وه‌ دا‌یه‌زاندووه، سه‌ده به سه‌ده و ده‌سته به ده‌سته و ده‌ست به ده‌ستیش به نێمه‌گه‌یشتووه.

۱ پ‌روانه: الميسر الفريد في علم التجويد / محمد فريد الجمل / ۲۷، احكام التجويد والتلاوة / محمود رأفت الزلط / ۵.

۲ پ‌روانه: الواضح في احكام التجويد / ۱۱.

۳ پ‌روانه: الميسر الفريد / ۵۴.

جۆره کانی خویندنه وهی قورئان

٢٩. وَهُوَ أَيْضًا حِلْيَةُ السَّلَاةِ وَزَيْنَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ

(وَهُوَ) واته: ته جویدکردنی قورئان.

(حِلْيَةُ السَّلَاةِ) واته: جوانی خویندنه وه.

(وَزَيْنَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ) واته: پازاندنه وهی به جیهینانی قورئان و خویندنه وهی.

أ- (السَّلَاةِ) واته: خویندنه وهی قورئان به دواى یه کدا به پیک و پیکى به پیی ئەو دابه شکردنانهی له قورئاندا ههیه.

ب- (الْأَدَاءِ) واته: فیربوونی قورئان له مامۆستایانه وه.

ت- (الْقِرَاءَةِ) به ههردوو حاله تی پیشوو دهوتریت و له وان گشتگیرتره^١.

پایه‌کانی قورئان خویندن

زانایان ده‌فرموی: (خویندنه‌وه‌ی قورئان سی پایه‌ی هیه):

أ- (التحقیق)^۱ واته: خویندنه‌وه‌ی قورئان به هیمنی و له‌سه‌ر خۆیی، له گه‌ل تیگه‌یشتنی واتاکان و چاودیریکردنی یاساکانی ته‌جويد، ئەم شیوه خویندنه‌وه گونجاوه بۆ که‌سانی سه‌ره‌تایی که ده‌یانه‌وێت فی‌ری قورئان خویندنه‌وه بن، بۆ ئەوه‌ی پابین له‌سه‌ری.

ب- (الحدیر) واته: په‌له‌ کردن له خویندنه‌وه‌ی قورئان هاوکات پارێزگاری کردن له بنچینه‌کانی ته‌جويد و په‌چاوکردنیان.

ت- (التدویر) خویندنه‌وه‌ی قورئان به‌شیوه‌یه‌کی مام ناوه‌ند له نیوان حاڵه‌تی یه‌که‌م و دووه‌مدا، هاوکات له‌گه‌ل جیبه‌جیکردنی یاساکانی ته‌جويد^۲.
واتای گشتی:

هه‌روه‌ها ته‌جويد جوانی و پازاندنه‌وه‌یه بۆ خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز.

۳۰. وَهُوَ إِعْطَاءُ الْحُرُوفِ حَقَّهَا مِنْ صِفَةٍ لَهَا وَمُسْحَقُهَا

(وَهُوَ) واته: ته‌جويد.

(حَقَّهَا) واته: له‌و سیفه‌ته هۆگرانه‌ی له‌گه‌ل پیته‌کاندایه وه‌کو: (همس) و (جهر) و

(شدة) و (رخاوة) له‌و سیفه‌تانه‌ی که باس‌مان کرد.

۱ هه‌ندێک له زانایان له جیاتی (التحقیق) (الترتیل) به‌کارده‌هێنن.

۲ به‌پروانه: الواضح في احكام التجويد / د. محمد عصام القضاة / ۱۰.

(مُسَحَّحَهَا) ئه‌وه‌ی که له ئه‌نجامی به‌جیه‌ینانی سیفه‌ته‌کانه‌وه دروست ده‌بن،
وه‌کو: ناسک‌کردنه‌وه‌ی پیتی نزم و، قه‌له‌و کردنی پیتی به‌رز و شتی له‌و شیوه‌یه.
واتای گشتی:

هه‌روه‌ها ته‌جويد بریتیه له‌وه‌ی مافی پیته‌کان بدریّت وه‌کو سیفه‌ته هۆگره‌کانیان
و، ئه‌وه‌ش که دروست ده‌بیّت له جیه‌جیه‌کردنی سیفه‌ته‌کانه‌وه، وه‌کو بچوک کردن و
گه‌وره کردنه‌وه‌ی پیته‌کان.

۳۱. وَرَدُ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَصْلِهِ وَاللَّفْظُ فِي تَظْيِيرِهِ كَمَثَلِهِ

(رَدُّ) واته: گێرانه‌وه‌ی هه‌موو پیتیک بۆ جیه‌ی ده‌رچونی سه‌ره‌کی خۆی.
(وَاللَّفْظُ فِي تَظْيِيرِهِ) واته: ده‌رپینی پیتیکى هاوشیوه‌ی ئه‌و پیته له شوینیکى
تر، ئه‌گه‌ر دووباره بووه‌وه.
(کَمَثَلِهِ) هه‌ر وه‌کو ده‌رپینیتى یه‌که‌م جار.

واتای گشتی:

هه‌روه‌ها ته‌جويد واتای ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نێ که هه‌موو پیتیک بگێردریته‌وه بۆ
مه‌خره‌جی سه‌ره‌کی خۆی، ئه‌گه‌ر پیتیکى تریش هه‌بو له جیه‌یه‌کی تر وه‌کو ئه‌و
پیته ئه‌ویش به‌ بێ زیاد و که‌م هه‌مان شیوازی له‌سه‌ر جیه‌یه‌جی ده‌کریّت.
۳۲. مُكْمَلًا مِنْ غَيْرِ مَا تُكَلِّفُ بِاللُّطْفِ فِي التُّطْقِ بِلَا نَعْسَفِ
(مُكْمَلًا) واته: له‌ حاله‌تیکدا که ویستت به‌ ته‌واوی قورئان بخوینیته‌وه.

(مِنْ غَيْرِ مَا تُكَلِّفُ) واته: به‌ بێ زۆر له‌ خۆکردن له‌ کاتى خویندندا.

(بِاللُّطْفِ) واته: ده‌رپینی پیته‌کان به‌ هیمنی و ئاسانی و، به‌ بێ سنور به‌زاندن و
بێ زێده‌په‌وه‌ی و که‌مه‌رخه‌می.

(مَا) بۆ زیاتر جه‌خت کردنه‌وه‌یه.

واتای گشتی:

له‌کاتی ده‌ربڕینی پیت و وشه‌کانی قورئانی پیرۆزدا، پێویسته به ته‌واوی به‌بیّ زیاده‌په‌وی ئه‌و سیفه‌تانه‌ی باسمانکرد جیّ به‌جیّ بکریّت.

چه‌ند نمونه‌یه‌ک له زێده‌په‌وی له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئاندا

(ابن الجزري) له کتیبی (النشر في القراءات العشر) له لاپه‌ره ۱۶۹ ده‌فه‌رمووت:

(وليس التجويد بتمطيع اللسان ولا بتقعر الفم ولا بتعويع الفک ولا بترعيد الصوت ولا بتمطيط الشد ولا بتقطيع المد ولا بتطنين الغنات ولا بحصرمة الراءات).

ته‌جوید بریتی نیه له:

(تمطيع اللسان) واته: قورئان ده‌خوینی و ده‌لێی پاروێکی له ده‌مدایه.

(تقعر الفم) واته: فشار خسته سه‌ر گه‌روو له‌کاتی خویندنه‌وه‌دا، واته: هه‌موو

پيته‌کان وه‌کو پیتی (ع) ده‌رده‌کات (تعويع الفک) واته: لارکردنه‌وه‌ی پيته‌کان یان

لارکردنه‌وه‌ی شه‌ویلگه‌ی له‌کاتی خویندندا.

(ترعيد الصوت) له‌راندنه‌وه‌ی ده‌نگ و، واپیشاندات که خوینه‌ر له ترسی خوا

ده‌گریّت و ده‌نگی ده‌له‌رزێ واته‌ و ده‌رده‌که‌وێت حاله‌تیکی دروست کراوه^۱.

(تمطيط الشد) واته: درێژکردنه‌وه‌ی ئه‌و پیتانه‌ی (شدة) دارن و درێژ کردنه‌وه‌یان

تی‌دا نیه بۆنمونه: (اعوذ بالله من الشيطان الرجيم).

(تقطيع المد) واته: بڕپکردنی پیتی مه‌دد، وه‌کو: (يااااها الذين امنوو).

۱ زۆر گریان له‌کاتی قورئان خویندندا، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر خوینه‌ره‌که به‌زۆر خۆی بگرینی، دوو مه‌ترسی لێ چاوه‌پوان ده‌کریّت: یه‌که‌م مافنه‌دانی پيته‌کان و شیواندنی ئایه‌ته‌کان، دووه‌میش خوینه‌ره‌که به‌زمانی حال ده‌لێت: من زۆر له‌ خوا ده‌ترسم ده‌گرم له‌ قورئان خویندندا، مه‌گه‌ر گریانێک به‌ده‌ستی خۆت نه‌بیّت، بۆیه ئه‌گه‌ر چی هه‌ندی به‌لگه و شوینه‌وار هاتوو ده‌رباره‌ی گریان له‌ قورئاندا، به‌لام له‌م پۆژگاره‌ی خۆماندا به‌دوور نیه له مه‌ترسی پوپامایی (والله أعلم).

(تطنین الغنات) واته: برپرکردنی (غنة) مینگه له پیتهکانی (غنة) دا وهکو: (مننن الجننة والنناس).

(بحصرمة الرءاءات) واته: پاگرتنی هه ناسه به ته واوی له کاتی ده برپینی پیتی (ر) و ریگه نه دان به ده رکردنی سیفه تی (بینیة) تییدا.

هه موو ئه م نمونانه ش مامؤستا (أیمن سوید) له یه کیک له وانهکانی له که نالی (اقرأ) ی ئاسمانی باسی کردوو و، هه له کانی به رجهسته کردوو به نمونه بۆ ئه وهی خوینه ران خوینی لی به دوور بگرن.

رینگه‌ی فیربوونی ته‌جوید

۳۳. وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ تَرْكِهِ إِلَّا رِيَاضَةُ أَمْرِئِ بِنَفْكَهِ

(بَيْنَهُ) له نیوان ته‌جوید و

(تَرْكِهِ) له نیوان لیدوورکه‌وتنه‌وهی

(رِيَاضَةُ) به‌رده‌وامبوونی

(أَمْرِئِ) که‌سیکه له پاهینان

(بِنَفْكَهِ) به‌شه‌ویلگه‌ی واته: ده‌می.

(طاش کبری زادة) فه‌رموویه‌تی: دانهر په‌حمه‌تی خوای لیبتت وه‌کو نه‌وه‌ی هستی کردیبتت نه‌م هه‌موو بابه‌تانه قورس بیت له‌سه‌ر فی‌رخوازان و تووشی سه‌رسام بوونیان به‌یبتت بویه فه‌رموویه‌تی: جیاوازی نیوان شاره‌زاو نه‌شاره‌زا له ته‌جوید هه‌رنه‌وه‌یه پاهینان به‌ده‌می بکات و گوئ له مامۆستایانی قورئان بگریت، تا‌کو لی‌هاتوویی به‌ده‌ست به‌یبتت^۱.

واتای گشتی:

(ابن الجزري) لی‌ره‌دا ئامۆژگاریمان ده‌کات به‌رده‌وام بین له‌سه‌ر خۆ پاهینان له‌سه‌ر چاک خویندن و جوان خویندنه‌وه‌ی قورئان، چونکه نه‌گه‌ر بۆ ماوه‌یه‌ک فه‌راموش

۱ بپوانه: شرح المقدمة الجزرية / طاش کبری زادة / ۱۱۹، به‌وه‌رگرتن له کتیبی الشرح الوجیز

بکریّت به جیّه‌ینانی یاساکان بیر ده‌چنه‌وه، واتای کۆپله‌کەش به کورتی: (له نیوان
 ته‌جوید و نه‌مانی هه‌ر ئه‌وه‌یه که‌سیک به‌رده‌وام بیّت له‌سه‌ر خۆ پاهێنان له‌سه‌ر قورئان
 خویندنه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی جوان)^۱.

۱ بپوانه: اللعة البدرية / ۴۲، الدرر البهية / ۴۲ .

بابه‌تی بچوککردنه‌وه

بچوککردنه‌وه‌ی پیتته نزمه‌کان

له‌م به‌شه‌ی هۆنراوه‌که‌یدا (ابن الجزري) په‌حمه‌تی خوای لیبیت باسی هه‌ندی
بنه‌ما و یاسای په‌یوه‌ندی دارمان بۆ ده‌کات به‌ ته‌جۆیده‌وه، که له سیفه‌ته‌کانه‌وه
سه‌رچاوه ده‌گریت و ده‌فه‌رمویت:

۳۴. فَرَقَقْنُ مُسْتَفِلاً مِنْ أَحْرَفٍ وَحَاذِرُنْ تَفْخِيمَ لَفْظِ الْأَلْفِ

(فَرَقَقْنُ مُسْتَفِلاً مِنْ أَحْرَفٍ) واته: پیتته نزمه‌کان بچوککه‌ره‌وه.

(وَحَاذِرُنْ تَفْخِيمَ لَفْظِ الْأَلْفِ) واته: وریاش به‌ له‌وه‌ی پیتی ئه‌لیف (ا) گه‌وره
بکه‌یته‌وه.

پیناسه‌ی (الترقیق):

له زمانه‌وانیدا: له (الرقه) هوه هاتوه، واته: لاوازی.

له زاراوه‌دا واته: بچوککردنه‌وه‌ی پیت به‌ بچوککردنه‌وه‌ی له مه‌خره‌ج و لاوازکردنی
له سیفه‌تدا.

پیناسه‌ی (التفخیم):

له زمانه‌وانیدا واته: گه‌وره کردن.

له زاراوه‌دا واته: گه‌وره کردنی پیت به‌ قه‌له‌وکردنی له مه‌خره‌ج و، به‌ هیزکردنی
له سیفه‌تدا.

له‌م کۆپله‌یه‌دا (ابن الجزري) باسی هه‌ندی یاسای گرنگمان بۆ ده‌کات سه‌باره‌ت به‌ پاستکردنه‌وی قورئان خویندن. پێویسته‌ له‌سه‌ر خوینه‌ر په‌چاویان بکات، بۆنمونه‌: پیتته‌ نزمه‌کان واته‌ پیتته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی جگه‌ له‌ پیتته‌ به‌رزه‌کان هه‌موو به‌ بچوکی ده‌خوینرێته‌وه‌ مه‌گه‌ر له‌ حاله‌تیکه‌ پرپوایه‌ت هه‌بیته‌ وه‌کو گه‌وره‌ کردنه‌وه‌ی لام له‌ هه‌ندی حاله‌تدا. هه‌روه‌ها هۆشیارمان ده‌کاته‌وه‌ له‌ گه‌وره‌ کردنه‌وه‌ی پیتی ئه‌لیف (ا)، چونکه‌ له‌ پاستیدا ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر گرنکه‌ و، له‌م پۆژگاره‌دا زۆر بلاو بوه‌ته‌وه‌ و، له‌ بنچینه‌شدا له‌ عه‌جه‌مه‌کانه‌وه‌ ئه‌م عاده‌ته‌ په‌یدا بوه‌.

۳۵. كَهَمَزِ الْحَمْدُ اَعُوذُ اِهْدِنَا اَللّٰهُ ثُمَّ لَامٍ لِلّٰهِ لَنَا

زانای پایه‌ به‌رز (خالد الازهري) ده‌لێت:

لێره‌دا (ابن الجزري) هۆشیاری ده‌دات که پیتی (هه‌مزه‌ له‌ چوار جێگه‌دا بچوک ده‌کریته‌وه‌.

یه‌که‌م: کاتی که به‌ ته‌نیشتی پیتی (ح) هه‌وه‌ بیته‌، وه‌کو: (الحمد لله رب العالمين) ئه‌گه‌ر که‌سی که‌ بلێت: لێره‌دا هه‌مزه‌که‌ به‌ ته‌نیشتی لاهه‌وه‌یه‌ نه‌ک (ح) ده‌لێم: قسه‌که‌ت ته‌واوه‌ به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیتی (ل) زهننه‌داره‌ وه‌کو ئه‌وه‌یه‌ بوونی نه‌بیته‌.

دووه‌م: له‌ لای پیتی (ع)، وه‌کو: (اعوذ بالله).

سێ‌یه‌م: له‌ لای پیتی (ه)، وه‌کو: (أهدنا الصراط).

چواره‌م: له‌ لای پیتی لامی ناساندنی گه‌وره‌. وه‌کو: (الله الذي) له‌ پاش ئه‌وه‌ش فه‌رمانی کردووه‌ به‌ بچوکه‌کردنه‌وه‌ی پیتی لام له‌ وشه‌ی مه‌زنی (الله) و، جه‌ختیش ده‌کاته‌وه‌ له‌سه‌ر ده‌رخستنی پیتی (ل) له‌ وشه‌ی (لنا) به‌ هۆی نونه‌که‌ی دوا‌ی خۆی.

۱ بپوانه‌: جامع شروح المقدمة الجزرية في علم التجويد / خالد الازهري و زكريا الانصاري .

۲ بپوانه‌: اللمعة البدرية شرح متن الجزرية / ۴۳ .

۳۶. وَلَيَلَطُفْ وَعَلَى اللَّهِ وَلَا الضُّ وَالْمِيمُ مِنْ مَحْمَصَةٍ وَمِنْ مَرَضٍ

واته: پیویسته خوینهر وریا بیت و پیتی (ل) واته: لامی دووه له وشه ی (وَلَيَلَطُفْ) بچوکاته وه، چونکه به تهنیشت پیتی (ط) ه، که پیتیکی به هیزه و کاریگه ری هه یه له سهر پیتی (ل) ی تهنیشتی.

ههروه ها پیویسته لامی یه که م له وشه ی (وعلى الله) و (ولا الضالین) بچوک بکریته وه، چونکه نه و پیته گه ورانه ی پاش خوین کاریگه رییان هه یه له سهر یان.

ههروه ها جهخت دهکاته وه له سهر بچوک کردنه وهی پیتی (م) له وشه ی (مَحْمَصَةٍ)، چونکه زۆربه ی خوینهران له و پیته دا هه له ده که ن به هوی گه وره یی پیتی (خ) نه وهش هه له یه کی نادروسته^۱، به هه مان شیوه پیویسته خوینهر وریا بیت نه وه کو پیتی (م) گه وره بکاته وه له وشه ی (مرض) به هوی پیتی (ر) وه که قه له وه.

۳۷. وَبَاءَ بَرْقٍ بَاطِلٍ بِهِمْ يَذِي وَآخِرُصُ عَلَى الشَّدَّةِ وَالْجَهْرِ الَّذِي

۳۸. فِيهَا وَفِي الْحِيمِ كُحِبَ الصَّبْرِ وَرَبْوَةٌ اجْمَسَتْ وَحَجَّ الْفَجْرِ

ههروه ها ئامۆژگاریمان دهکات بچوکی پیتی (ب) بپاریزین له م نمونانه دا.

(بَرْقٍ) به هوی دراوسیستی (ر) که پیتیکی گه وره یه.

(بَاطِلٍ) به هوی نزیکى له پیتی (ط).

(بِهِمْ يَذِي) به‌هوی ئه‌وه‌ی به‌ته‌نیشتی دوو پیتی نه‌رمه‌وه‌یه، ئه‌وه‌ش نه‌بیئت
بچوکرده‌وه‌ی پیتی (ب) تاییه‌ت بیئت به‌م شوینانه‌وه، به‌لام نابیئت زیده‌په‌وه‌ی بکریئت
له‌ بچوکرده‌وه‌ی پیتی (ب) نه‌وه‌کو وه‌کو (إمالة) ی پیبیئت^۱.

(وَاحْرَضَ عَلَى الشِّدَّةِ وَالْجَهْرِ الَّذِي) واته: هه‌روه‌ها وریای ده‌رخستنی ئه‌و دوو
سیفه‌ته‌ش به‌له‌ پیتی (ب).

(وَفِي الْحِيمِ) واته: هه‌روه‌ها پیویسته‌ ئه‌و دوو سیفه‌ته‌ له‌ پیتی (ج) یشدا
ده‌ربخریئت به‌ جوانی، ئه‌گینا مه‌ترسی تیکه‌ل بوون هه‌یه‌ له‌ نیوان (ب) له‌گه‌ل (ف)
هه‌روه‌ها (ج) له‌گه‌ل (ش) دا.

ئینجا چه‌ند نمونه‌یه‌کی ئاشکرای له‌ قورئاندا بۆ هیناوینه‌ته‌وه‌ وه‌کو وشه‌ی (حب)
له‌ ئایه‌تی: {يُجِبُّهُمْ كُحْبَ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ} البقرة ۱۶۵.

{وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ} العصر ۳.

{وَأَوْتَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبِّهِ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ} المؤمنون ۵۰.

{اجْتَبَتْ} له‌ ئایه‌تی {اجْتَبَتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ} إبراهيم ۲۶.

{بِالْحَجِّ} له‌ ئایه‌تی {وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ} الحج ۲۷.

{الْفَجْرِ} له‌ ئایه‌تی {وَقُرْآنَ الْفَجْرِ} الإسراء ۷۸.

۱ بپوانه: شرح طيبة النشر / ۱۴۷، به‌وه‌رگرتن له‌ اللمعة البدرية / ۴۴.

- الدرر البهية شرح المقدمة الجزرية / ۴۴.

بۆ نموونه: ئەگەر ئەو دوو سیفەتە‌ی (ابن الجزری) وریامان دەکاتە‌وه که پێویستە دەریخەین له پیتی (ج) جیبە‌جیبی نه‌که‌ین تییدا وشە‌ی (اجتت) دە‌بیته (اشتت).

۳۹. وَبَيِّنْ مُقْلَقًا إِنْ سَكْنَا وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَبْنَا

۴۰. وَحَاءَ حَصْحَصَ أَحَطْتُ الْحَقُّ وَسَيْنَ مُسَقِّمٍ يَسْطُو يَسْقُو

(ابن الجزری) لهم به‌شە‌دا فه‌رمانمان پێ دە‌کات سیفە‌تی قەلقە‌له به‌ پوونی دە‌ریخەین له پیتە‌کانی (قلقله)، (ق ط ب ج د) له کاتی (ساکن) بوونی پیتە‌که.

(وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ) واتە: ئەگەر له‌کاتی راوه‌ستان بیته‌ له‌سه‌ر پیتە‌که، وه‌کو: (قرب).

(كَانَ أَبْنَا) واتە: پیتی (قلقله) به‌ پوونتر ده‌جولێته‌وه له‌ راوه‌ستاندا.

چە‌ند نموونه‌یه‌ك له‌سه‌ر (قلقله):

- له‌ کاتی به‌رده‌وام بوون: (يقطعون - وقطر - واجتیناه - ويدخلون).

- له‌ کاتی راوه‌ستان دا (خلاق - محیط - بهیج - مجید).

- جگه‌ له‌مانه‌ش که باسکران، پێویسته‌ ئاگاداری بچو‌ک‌کردنه‌وه‌ی (ح) ی

یه‌که‌م و دووهم بین له‌ وشە‌ی (حصص الحق) چونکه‌ به‌ ته‌نیشته‌ پیتیکی

که‌وره‌وه‌یه‌ وه‌کو (ص)، هه‌روه‌ها له‌ وشە‌ی (احطت) و (الحق)یشدا به‌هۆی

دراوسیتی بۆ هه‌ردوو پیتی که‌وره‌ی (ط) و (ق) وه‌کو: (الحق من ربك).

به هه‌مان شیوه ئاشکراکردن وجوان ده‌برپین پئویسته سه‌باره‌ت به
 بچوک‌کردنه‌وه‌ی پیتی (س) له وشه‌ی (مستقیم) (سطو) له ئایه‌تی (یکادون یسطون) و،
 له وشه‌ی (یسقو) له ئایه‌تی (وجد علیه امة من الناس یسقون)^۱.

سوود: ئاگادارکردنه‌وه ده‌رباره‌ی بچوک ده‌برپینی پیتی (س) کورت
 هه‌لته‌هاتوو له‌سه‌ر ئه‌م حاله‌تانه، به‌لکو باب‌ه‌تیکی گشتی یه له هه‌موو حاله‌تی‌کدا،
 له زه‌ننه‌داری و بزواوی، به‌ته‌نیشته‌ی پیتی‌کی گه‌وره بیته‌یان بچوک^۲.
 واتای گشتی هه‌ردوو کۆپله‌که:

پیتی جولّو (مقلقل) به جوانی ده‌برپه‌ له کاتی (ساکن)یدا، له‌کاتی
 وه‌ستانیشدا، بۆ نمونه وه‌کو راوه‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (قريب) پونتر ده‌رده‌که‌وێت.
 هه‌روه‌ها پئویسته هه‌ردوو پیتی (ح - س) به بچوکی بخوینرێته‌وه،
 به‌تایبه‌تی کاتیک به‌ته‌نیشته‌ی پیتی گه‌وره‌وه بن وه‌کو: (ص - ق).

۱ بېروانه: جامع شروح المقدمة الجزرية / ۵۶ .

۲ بېروانه: الدرر البهية / ۴۴ .

بابه تى پيتى (ر)

٤١. وَرَقِقِ الرَّاءَ إِذَا مَا كُسِرَتْ كَذَلِكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتْ

٤٢. إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءٍ أَوْ كَانَتْ الْكُسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا

(وَرَقِقِ الرَّاءَ إِذَا مَا كُسِرَتْ) واته: ههركاتيک پيتى (ر) ژير (کسرة) ى هه بوو

به بچووکى بيخوينه وه، وهکو: (ررزقا - الرج - ارني).

(كَذَلِكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتْ) به هه مان شيوه به بچووکى (ترقيق)

دهخوينريته وه نه گهر خوى (ساكن) بوو، پيش خويشى ژير (کسرة) ى بنچينه يى (اصلي) بيت، وهکو: (الفردوس).

(إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءٍ) واته: نه گهر پيتى (ر) كه وته پيش يه كيك له

پيته به رزه كانه وه، وهکو: (قرطاس - فرقة - لبالمرصاد) له و حاله ته دا گه و ره دهكريته وه به هوى نه و پيته گه و رانه وه^١.

سوود: له قورئاندا ته نها سى پيت له پيته كانى (استعلاء) له پاش پيتى (ر) ده وه

هاتوون، كه بريتين له (ص - ط - ق)^٢.

١ بپوانه: اللمعة البدرية / ٤٥ .

٢ بپوانه: ليكدانه وهى (زكريا الانصاري) بؤ (الجزرية) له جامع الشروح/ ٥٩ .

(أَوْ كَانَتْ الْكُسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا) واته: ئەگەر له حاله تێکدا (کسرة) ی پیتی

(ر) ئەصلى نه‌بوو، وه‌کو: (ام ارتابوا - ارتبم) گه‌وره ده‌کریته‌وه.

روونکردنه‌وه: ئەگەر پیتی (ر) ساکن بوو، به‌هۆی پاوه‌ستانه‌وه - ئیتر به‌هەر شیوه‌یه‌ک بزواویت له حاله‌تی به‌رده‌وامیدا - خۆی له یه‌کیک له م حاله‌تانه‌ی خواره‌وه ده‌بینیته‌وه.

یه‌که‌م: پیتی پیشی خۆی سهر (فتحة) ی هه‌بیّت، وه‌کو: (ترمی بشر - ولن صبر) گه‌وره ده‌کریته‌وه.

دووه‌م: پیتی پیش خۆی بۆر (ضمه) ی هه‌بیّت، وه‌کو: (بالندُر - الدُّبُر - النَّدُر) گه‌وره ده‌کریته‌وه.

سێیه‌م: پیتی پیش خۆی ژیر (کسرة) ی هه‌بیّت، وه‌کو: (یوم عسر) بچوک ده‌کریته‌وه.

چواره‌م: پیش خۆی ئەلفیکی مه‌ددی هه‌بیّت، وه‌کو: (ان الفجار - بس القرار - وقناعذاب النار) گه‌وره ده‌کریته‌وه.

پێنجه‌م: پیش خۆی واویکی مه‌ددی هه‌بیّت، واته: واوی زهننه‌دار (ساکن) که‌پیتی پیش خۆی بۆر (ضمه) ی هه‌بیّت، وه‌کو: (ان تبور - ترجع الامور - من في القبور) گه‌وره ده‌کریته‌وه.

شه‌شه‌م: پیش خۆی یائیکی مه‌ددی هه‌بیّت واته: یائی زهننه‌دار (ساکن) که‌پیتی پیش خۆی ژیر (کسرة) ی هه‌بیّت، وه‌کو: (خیر - يوم عسير - والحیر) بچووکده‌کریته‌وه.

هه‌وته‌م: پیش خۆی (ی)کی زهنه‌دار (ساکن) هه‌بیّت، وه‌کو: (من خیر - لا ضیر - فالله خیر) بچوک ده‌کریته‌وه.

هه‌شته‌م: پیش خۆی پیتیکی زهنه‌دار (ساکن)ی راستی (صحیح) هاتیّت، پیش ئه‌و پیته زهنه‌داره‌ش پیتیک بیّت سه‌ریان بۆری هه‌بیّت، وه‌کو: (یردُ الله بکم الیسر - والفجر - سندس خضر) گه‌وره ده‌کریته‌وه.

تۆیه‌م: پیش خۆی پیتیکی نزم (مستفل) بیّت و، پیش ئه‌وه‌ش پیتیکی (مکسور) هه‌بیّت، وه‌کو: (من ذکر - وما علمناه الشعر - ولا بکر) بچوک ده‌کریته‌وه.

ده‌یه‌م: له پیش خۆی پیتیکی به‌رز (استعلاء) هاتیّت، پیشی ئه‌و پیته به‌رزه‌ش پیتیکی ژێردار (مکسور) بیّت، له‌م جۆره‌ش له‌ قورئاندا دوو وشه هاتوه (مصر - القطر) ئه‌م دوو وشه هه‌ردوو حاله‌تی گه‌وره‌کردن و بچوککردن هه‌لده‌گرن.

سوود: وشه‌ی (مصر) له‌ چوار جێگه‌دا له‌ قورئاندا هاتوه.

یه‌که‌م: {أَنْ تَبُوءَ لِقَوْمِكُمْ بِمِصْرٍ يُّبُوءُ وَأَجْعَلُوا} یونس ۸۷.

دووه‌م: {وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ} یوسف ۲۱.

سییه‌م: {وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ} یوسف ۹۹.

چواره‌م: {قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ} الزخرف ۵۱.

سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی (القطر) ته‌نها یه‌كجار له‌ قورئاندا هاتوه:

{وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ} سبأ ۱۲.

تییینی: (ابن الجزری) گه‌وره‌کردنه‌وه‌ی په‌سه‌ندکردوه‌ی له‌ وشه‌ی (مصر) و
 بچو‌ک‌کردنه‌وه‌ی له‌ وشه‌ی (القطر) وه‌کو‌ دانهری کتییی (أحكام تلاوة القرآن) ماموستا
 (محمود خليل الحصري) ده‌ی‌گی‌رتته‌وه^۱.

هه‌روه‌ها زانای پایه‌به‌رز ناسراو به (الشيخ المتولي) له‌ کتییی (غنية المقرئ)
 له‌لایه‌ره ۴۸ ده‌فه‌رمو‌یت:

والفجر ايضاً وكذا بالندر	والراجح التفخيم في البشر
ترقيقه وكذا ونذر	وفي اذا يسر اختيار الجزري
و عكسه في القطر عنه فاعلما	ومصرفيه اختار ان يفخمها
والروم كالوصل على ما بينا	وذلك كله بحال وقفنا

یانزه‌یه‌م: له‌ پاش پیتی (ر) یائی‌کی لابراو هه‌بی‌ت بۆ سو‌ک‌کردنه‌وه‌. له‌و
 حاله‌ته‌ش‌دا هه‌ردوو شی‌وازی خو‌یندنه‌وه‌ هه‌ل‌ده‌گری‌ت: گه‌وره‌کردنه‌وه‌ و
 بچو‌ک‌کردنه‌وه‌، نه‌مه‌ش له‌ (۳) وشه‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا هاتوه‌:

یه‌که‌م: وشه‌ی (نذر) له‌ ئایه‌تی (عذاب‌ی ونذر) له‌ شه‌ش جی‌که‌.

دووه‌م: وشه‌ی (یسر) له‌ ئایه‌تی (واللیل اذا یسر).

سی‌یه‌م: وشه‌ی (الحوار) له‌ سی‌ ئایه‌ت‌دا هاتوه‌:

^۱ چونکه له‌کاتی خو‌یندنه‌وه‌ و پۆیشتن (وصل) رایی مصر (فتح‌ه‌ی) له‌سه‌ره‌، ته‌نها به‌ قه‌له‌وی
 ده‌خو‌ین‌رتته‌وه‌، بۆیه له‌کاتی وه‌ستان له‌سه‌ری به‌ ئیعتیباری نه‌صل فه‌ته‌که‌ نه‌رجه‌ح وایه به‌
 قه‌له‌وی بخو‌ین‌رتته‌وه‌، به‌لام (القدر) (مقاف‌ی‌لم و مکسور) له‌کاتی خو‌یندن و (وصل) دا ته‌نها به‌
 سو‌ک‌کردنه‌وه‌ ده‌خو‌ین‌رتته‌وه‌، جا له‌کاتی پاوه‌ستان بچو‌ک‌کردنه‌وه‌ په‌سه‌نده‌. ((م. دلیر گه‌رمیانی))

{وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ} الشوری ۳۲.

{وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ} الرحمن ۲۴.

{الْجَوَارِ الْكُنُسِ} التکویر ۱۶.

سوود: بنه‌مایه‌کی ئاسان هه‌یه زۆریه‌ی حاله‌ته‌کانی پیتی (ر) ده‌گریته‌وه.

هه‌رکاتیک پیتی (ر) سه‌رو بۆری هه‌بوو گه‌وره‌ده‌گریته‌وه، ئه‌گه‌ر ژیری بوو بچووک ده‌گریته‌وه، له‌هه‌ر شوینیکی وشه‌دا بیته‌ ئه‌گه‌ر زهننه‌داربوو (ساکن)، ته‌ماشای پیتی پیش خۆی ده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر ئه‌و پیته‌ سه‌رو بۆری هه‌بوو گه‌وره‌ی ده‌که‌ینه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌و پیته‌ ژیری بوو بچوکی ده‌که‌ینه‌وه.

ئه‌گه‌ر پیتی (ر) (ساکن) بوو، پیتی پیشی خۆیشی هه‌ر ساکن بوو، ته‌ماشای پیتی پیشتر ده‌که‌ین و هه‌مان یاسا‌کانی به‌سه‌ردا جی به‌جی ده‌که‌ین، ته‌نها ئه‌گه‌ر له‌ حاله‌تیکدا پیتی پیش (ر)ی (ساکن) (ی) مه‌ددی یان (لین) بیته‌ ئه‌وه بچووک ده‌گریته‌وه وه‌کو: (خیر - طیر)¹.

¹ مامۆستا (احمد عامر) ئه‌م بنه‌مایه‌ی باس کرد له‌ که‌نالی (اللیبیة)ی ئاسمانی .

بابه تی گه وره کردنه وه

پیتی (ل):

۴۴. وَفَحِمِ اللَّامَ مِنْ اسْمِ اللَّهِ عَنْ فَحٍ أَوْ ضَمِّ كَعَبْدُ اللَّهِ

واته: وشه ی مه زنی (الله) به گه وره بخوینه وه نه گه ر پیتی پیش خوی (فتحه) یان

بۆر (ضمة) ی هه بوو، وه کو: (وقال الله انی معکم) (وانه لما قام عبد الله) (قل الله اسرع مکرا) ۱.

حاله ته کانی وشه ی مه زنی (الله) له ته جویدا:

۱- خویندنه وهی به گه وره بی (تفخیم).

۲- خویندنه وهی به شیوازی (ترقیق).

حاله ته کانی گه وره کردنه وهی:

* نه گه ر پیش وشه ی (الله) (فتحه) بیّت، وه کو: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} {الإخلاص} ۱.

یان وشه که خوی به سهر (فتحه) دهستی پی کرد بیّت، وه کو: {الله الصمد}

{الإخلاص} ۲.

پیویسته وریاش بیت هه مزه که ی گه وره نه که یته وه.

* نه گه ر پیش وشه ی (الله) بۆر (ضمة) هات بیّت، وه کو: {تَارُ اللَّهُ الْمُؤَدَّةُ} {الهمزة} ۶.

۱ لیکدانه وهی زانا یان (خالد الازهری) و (زکریا الانصاری) بۆ ئەم کۆپله یه له جامع

* نه گهر پيش وشه ی (الله) پیتیکی زهننه دار (ساکن) بیت وپیش نه و (ساکن) هـش (فتحه) بیت، وهکو: {وَأَنَّهُ كَانَ يَاقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا} الجن ۴.

• نه گهر پيش وشه ی (الله) پیتیکی زهننه دار (ساکن) بیت و، پيش نه و (ساکن) هـش (ضمة) ی هـ بیت، وهکو: {أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَأَقُوهُ وَأَطِيعُوا} نوح ۳.

حاله ته کانی به (ترقیق) خویندنه وهی وشه ی مه زنی (الله):

• نه گهر ژیر (کسره) هیه کی نه صلی له پیشه وه بیت، وهکو: {قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ} الزمر ۶۴.

{وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ} الأنفال ۱۰.

• نه گهر پيش وشه که (کسره) هیه کی (عارض) هـ بیت، وهکو: {لَمْ يَعْظُوا قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ} الأعراف ۱۶۴، به {قَوْمِ اللَّهِ} ده خوینریته وه.

• نه گهر پیشه وهی خوی (ساکن) بیت و، پيش نه و (ساکن) هـش (کسره) بیت، وهکو: {وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ} الزمر ۶۱.

که‌وره‌کردنه‌وه‌ی پیتشه‌کانی

(استعلاء و إطباق)

۴۵. وَحَرْفُ الاسْتِعْلَاءِ فَحْمٌ وَاخْصُصًا لَاطْبَاقٌ أَقْوَى نَحْوُ قَالَ وَالْعَصَا

(ابن الجزري) لی‌ره‌دا داوامان لی ده‌کات پیتشه‌کانی (استعلاء) به‌رزکه‌ینه‌وه که به پیتی پله‌ی به هیزییان به‌م شیوه‌ن: (ط - ض - ص - ظ - ق - غ - خ) به‌تاییه‌تیش له نیوانیان دا پیتشه‌کانی (اطباق) که بریتین له (ص - ض - ط - ظ) چونکه نه‌م چواره به‌رزترین پیتشه‌کانی (استعلاء) ن.

زانباریه‌کی گرنگ:

هه‌موو پیتیک له پیتشه‌کانی (استعلاء) پی‌نج پایه‌ی هه‌یه له به‌رزنی دا به‌م شیوه‌ی لای خواره‌وه:

۱- پیتی (استعلاء) سه‌ر (فتحة) ی هه‌بی‌ت و، پیتی ئه‌لیفی (ا) ی به‌دوادا هات‌بی‌ت، وه‌کو: (الطامة - یضاعف - ظالمین - قائلون - غافلین - خائنین).

۲- پیتی (استعلاء) سه‌ر (فتحة) ی هه‌بی‌ت و، ئه‌لیفی به‌دوادا نه‌یه‌ت، وه‌کو: (طلبا - ضربتم - صبر - ظلم - غضب - خلق).

۳- پیتی (استعلاء) بو‌ر (ضمة) ی هه‌بی‌ت، وه‌کو: (وُطِعَ - فُضِرَبَ - صُرِفَتْ - ظَلِمَ - قُلَّ - غُلِبَتْ - خُلِقُوا).

۴- پیتی (استعلاء) زه‌ننه‌دار (ساکن) بی‌ت، وه‌کو: (يُطْبَعُ - يَضْرَبُ - فَاضِرُّ - لَا يَظْلَمُ - يَقْرَؤُونَ - يُغْلَبُ - يُخْلَقُ).

۵- پیتی (استعلاء) ژیر (کسرة) ی هه‌بی‌ت، وه‌کو:

(بَطَرْتُ - ضِعَافًا - صِرَاطٌ - ظِلَالٌ - قِتَالٌ - غِطَائِكَ - خِلَالٌ).

که‌واته هەر پیتیکی به‌رز پینج پایه‌ی هه‌یه، له هه‌موویان به‌رزتر پیتی (ط) هه که ئه‌لیفی (ا) به‌دوادا بیّت، پیتی (خ) یش که ژێر (کسرة) ی هه‌بیّت له کۆتایی هه‌موویان دیت له پوی به‌هیزییه‌وه^۱.
واتای گشتی:

پیویسته پیته‌کانی (استعلاء) واته: پیته به‌رزه‌کانی (خص ضغط قط) به گه‌وره‌یی ده‌ربڕیت، به‌تایبه‌تی پیته‌کانی (اطباق) له‌نیوانیان دا که بریتین له (ض - ص - ط - ظ).

٤٦. وَبَيْنَ الإِطْبَاقِ مَنْ أَحْطَتْ مَعَهُ بَسَطَتْ وَالْخُلْفُ سَخْلُكُمْ وَقَعُ

(وَبَيْنَ الإِطْبَاقِ) واته: له پیتی (ط) له فهرمودده‌ی خوای گه‌وره: (فَقَالَ أَحْطَتْ) هه‌روه‌ها ئایه‌تی (لَنْ بَسَطَتْ) و، ئه‌و جوّره ئایه‌تانه بۆ ئه‌وه‌ی پیتی (ط) له‌گه‌ڵ پیتی (ت) تیکه‌ڵ نه‌بن چونکه مه‌خره‌جیان واته جیگه‌ی ده‌رچونیان یه‌ك جیگه‌یه. (وَالْخُلْفُ) واته: له نیوان زانایان دا جیاوازی هه‌یه ده‌رباره‌ی هه‌شتنه‌وه‌و نه‌هه‌شتنه‌وه‌ی سیفه‌تی به‌رز ی پیتی (ق) له‌گه‌ڵ تیه‌ه‌ل‌کی‌ش‌کردنی له وشه‌ی (سَخْلُكُمْ) له ئایه‌تی (اَلَمْ تَخْلُقْكُمْ)، نه‌هه‌شتنیشی به‌لای (ابن الجزری) هه‌و په‌سه‌نده وه‌کو خۆی بپاری داوه له کتیبی (التهید) دا.

١ یه‌کیك له زنجیره وانه‌کانی مامۆستا (ایمن سوید) له ته‌جوید، باسی ئه‌م مه‌سه‌له ده‌کات له که‌نالی (اقراء).

هه‌ندی ناگاداری

له مهر به‌کاره‌یتانی سیفه‌تی پیته‌کان

٤٧. وَأَحْرِصْ عَلَى السُّكُونِ فِي جَعْلِنَا أَتَعْمَتَ وَالْمَغْضُوبِ مَعْ ضَلَّلْنَا

واته: ئه‌ی خویننه‌ری قورئانی پیروژ، ئاموژگارییه‌کت ده‌که‌م وریای ده‌رخستنی (سکون) بیت له پیتی (ل) له وشه‌ی (جَعْلِنَا)، هه‌روه‌ها ناگاداری (سُكُونِ)ی هه‌ردوو پیتی (ن) له (أَتَعْمَتَ) و (غ) له (الْمَغْضُوبِ) و، لامی دووهم له (ضَلَّلْنَا) به‌جوانی ده‌ریان بره‌، بیگومان تیبینیش کراوه‌ که خه‌لکانیکی زۆر ئه‌م پیتانه‌ ده‌جولێننه‌وه‌ له خویندنه‌وه‌ی سوره‌تی (الفاتحه) ئه‌وه‌ش هه‌له‌یه‌کی ئاشکرایه‌و له‌حنیکی قه‌ده‌غه‌کراوه‌.

٤٨. وَخَلَصَ انْفِصَاحَ مَحْذُورًا عَصَى خَوْفَ اشْبَاهِهِ بِمَحْظُورًا عَصَى

(وَخَلَصَ انْفِصَاحَ) واته: سیفه‌تی جیابونه‌وه‌ (انفتاح) له پیتی (ذ) ئاشکراکه‌ بۆ نمونه‌ له ئایه‌تی (إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا) نه‌وه‌کو له‌گه‌ل پیتی (ظ) تیکه‌ل بیت وه‌کو له وشه‌ی (مَحْظُورًا) له ئایه‌تی: {وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا} {الإسراء: ٢٠}.

هه‌روه‌ها که‌مته‌ر خه‌می مه‌که‌ له ده‌ربیرینی سیفه‌تی (انفتاح) له پیتی (س) نه‌وه‌کو تیکه‌ل بیت له‌گه‌ل (ص) که سیفه‌تی (اطباق)ی تێدایه‌ و، زمان به‌رز ده‌بیته‌وه‌ بۆ لای مه‌لأشوو، وه‌کو له وشه‌ی (عَصَى) له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوو (وعصی آدم ربه‌).

چونکه‌ مه‌خره‌جی (ذ، ظ) هه‌روه‌ها (س، ص) یه‌ک مه‌خره‌جه‌ بۆیه‌ پێویسته‌ به‌ سیفه‌ته‌کانیان جیاکرینه‌وه‌.

واتای گشتی نه م کړپله یه:

نهی خوینهری قورئانی پیروژ، پیتی (ذ، س) به سیفته تی (انفتاح) له پیتی (ظ، ص) جیاکه ره وه چونکه نه وان (اطباق) یان تیدایه، نه گینا وشه ی (مَحْدُورًا) و (عَسَى) له گهل (حُظُورًا) و (عَصَى) تیکهل دهن.

۴۹. وَرَاعَ شِدَّةً بِكَافٍ وَبَا كَشْرُكُكُمْ وَتَوَفَّى فِئْنًا

(وَرَاعَ شِدَّةً) واته: پاریزگاری بکه له سیفته تی به هیژی (شده).

(بِكَافٍ وَبَا) واته: که له نهو دوو پیتهدا هیه، به وهی که ریگه نه دهیت که هه ناسه له گهل نهو پیتانه دا رییکات.

(ك) بۆ نمونه له وشه ی (شِرْكُكُمْ) له نایه تی: {وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُكُمْ وَلَا يُشَبِّكُ

مِثْلُ خَيْرٍ} فاطر ۱۶، هه روه ها وشه کانی: (تَوَفَّاهُمْ) وه کو نمونه ی پیتی (ت) له فهرموده ی

خوای گه وره: {الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ} النحل ۲۸، و (فِئْنَةً) له فهرموده ی

په روه ردگاری مه زن: {وَأَتَقُوا فِئْنَةً لِأَنْصِبِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً} الأنفال ۲۵.

تیبینی: زورکه س زیده ره وهی ده که ن له دهرخستنی سیفته تی (همس) له (ك) و

(ت) به شیوه یه ک پیتی کی تری لی په یدا ده بیت، وه کو پیتی (ه) له (ك) و (س) له (ت)

په یداده که ن، به م شیوه یه ش سیفته تی (رخاوة) ده دهنه نهو پیته که خوی له بنچینه دا

نیه تی، بویه پیویسته په چاوی نه وه بکریت نهو دوو پیته دوو پیتی به هیژن و، نابیت

هوا له گهل دهرپیناندا ری بکات نه مه ش ریگر نیه له وهی هه ناسه به شیوه یه کی که مو

لاواز له گهل یان دا دهرپیچیت به تایبه تی له کاتی پاوه ستان دا.

بابه‌تی تیّه‌لکیش کردنی

(متمثلین) و (متجانسین) و (مقاربین) و (متباعدين)

واته: لیكچوو و هاوچه‌شن ونزیک له یه‌کتری و دور له یه‌کتری.

۵۰. وَأَوَّلَىٰ مِثْلٍ وَحِنْسٍ إِنْ سَكَنْ أَذْغَمَ كَقُلِّ رَبِّ وَبَلِّ لَا وَائِنْ

۵۱. فِي يَوْمٍ مَعَ قَالُوا وَهُمْ وَقُلِّ نَعَمْ سَبَّحَهُ لَا تُزْعِ قُلُوبَ فَلَقُمْ

پیناسه‌ی زاراه‌کان:

(المتماثلین) (لیكچوو) واته: دوو پیتی هاوشیوه له مه‌خره‌ج و له سیف‌ه‌ت دا

وه‌کو: (ت، ث).

(المتجانسین) هاوچه‌شن، واته: دوو پیتی هاوشیوه له مه‌خره‌ج و جیاواز له

سیف‌ه‌ت وه‌کو: (د - ظ) (ل - ر).

(الإدغام)، واته: تیّه‌لکیشانی دوو پیت له یه‌ک پیتدا.

(وَأَوَّلَىٰ مِثْلٍ وَحِنْسٍ إِنْ سَكَنْ) واته: نه‌گه‌ر پیتی یه‌که‌می دوو پیته لیكچوو‌ه‌که

یان هاوچه‌شنه‌که زهنه‌دار (ساکن) بوو، تیّه‌لکیشی بکه له‌گه‌ل پیتی دووه‌م دا،

نمونه‌یه‌کیشی هیئاوه‌ته‌وه بوو هاوچه‌شن که بریتی یه له (قل رب) له پاش

تیّه‌لکیشانه‌که ده‌بیته (قُرْب) نمونه‌یه‌کی تریشی هیئاوه‌ته‌وه بوو لیكچوو که بریتی یه

له (بل لا) پاش ادغام ده‌بیته (بلا).

(وَأَيْنَ) واته: نه‌م نمونه‌ی خواره‌وه تیّه‌لکیشی مه‌که:

(فِي يَوْمٍ) له نایه تی {فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ} المعارج.

یان (قَالُوا وَهُمْ) له نایه تی {قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ} الشعراء ۹۶.

واته: نه‌گه‌ر پیتی یه‌که‌م مه‌د بوو (ادغام) ناکریت.

هه‌روه‌ها لامی زهننه‌دار دهرده‌خریت له‌لای (ن)دا، وه‌کو: {قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ}

الصفات ۱۸.

هه‌روه‌ها (ح) ی زهننه‌دار له‌لای پیتی (ه) دهرده‌که‌ویت و (ادغام) ناکریت، چونکه پیتشه‌کانی گه‌روو دوورن له‌تی‌هه‌لکیشانه‌وه، به‌هوی قورسی نه‌وکاره.

سود: بنه‌مایه‌کی گرنه‌گ هه‌یه له‌زانستی (تجوید) دا ده‌لایت: هیچ پیتیک له پیتشه‌کانی گه‌روو (حلق) تی‌هه‌لکیش ناکریت له‌گه‌ل پیتیک له‌خوی خوارتر پیتی هائیش له‌خواره‌وه‌ی پیتی (ح)ه.

هه‌روه‌ها (غ) له‌لای (ق) دا دهرده‌خریت، وه‌کو: {رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا} آل عمران ۸. به‌هوی جیاوازییانه‌وه، (غ) له‌پیتشه‌کانی گه‌روو و، (ق) له‌لای زمانه‌بچکوله‌دایه.

به‌هه‌مان شیوه پیتی (ل) له‌گه‌ل (ت) دهرده‌خریت و (ادغام) ناکریت، وه‌کو: {فَالْقَمَّةُ الْحَوْتُ وَهُوَ مِلْمٌ} الصفات ۱۴۲، له‌به‌ر دووری مه‌خره‌جه‌کانیان.

واتای گشتی هه‌ردوو کۆپله‌که:

له‌حاله‌تیکدا دووپیت لیکچوبن یان هاوچه‌شن، نه‌گه‌ر یه‌که‌می نه‌و دوو پیتشه‌زهننه‌داربوو له‌گه‌ل پیتی دووه‌م دا تی‌هه‌لکیشی بکه.

وه‌کو: (قل رب) و (بل لا).

به لام نابیت تیّه لکیش بکریّت نه‌گه‌ر:

پیتی یه‌که‌م پیتی مه‌دد بوو، وه‌کو: (فی یوم)، (قالوا وهُم).

لامی زهننه‌دار له‌گه‌ل نون دا، وه‌کو: (قل نعم).

حائی زهننه‌دار له‌گه‌ل (ه)، وه‌کو: (سبحه).

(غ) له‌گه‌ل (ق) دا، وه‌کو: (ربنا لاتزعِ قلوبنا).

(ل) له‌گه‌ل (ت) دا، وه‌کو: (فالتّمه).

پوونکردنه‌وه:

که‌دوو بیت به‌دوای یه‌کدا بن، له‌ چوار حالّه‌ت به‌ده‌ر نین:

یان لی‌کچون یان هاوچه‌شن یان نزیک له‌یه‌کترن یان دوور له‌یه‌کترن.

یه‌که‌م: لی‌کچوو (متماثلان):

ئه‌و دوو پیتیه‌یه‌که‌ یه‌کیان گرتوو له‌ مه‌خره‌ج و سیفه‌تدا، وه‌کو دوو پیتی (ب)

له‌ (اضرب بعصاك) یان دوو (د) له‌ (وقد دخلوا) یان دوو (ل) له‌ (قل لن) یان دوو (ن) وه‌کو:

(ومن نعمه).

سوود: (المتماثلان) لی‌کچوو دابه‌ش ده‌بنه‌ سی به‌شه‌وه:

لی‌کچووی بچووک – لی‌کچووی گه‌وره – لی‌کچووی په‌ها.

لی‌کچووی بچووک: پیتی یه‌که‌م زهننه‌دار (ساکن) بیت و، دووهم بزواو (متحرك)

وه‌کو: (من نعمه – قل لن – اضرب بعصاك) ئه‌م جووره‌ش جی‌گه‌ی باسکردنمانه‌و پیویسته

(ادغام) بکریّت.

متمثالان: هەردوو پیتەکه بزواو (متحرک) بن، وه‌کو: (السماء إن - إنه هو - الرحيم ملك) حوکمی ئەم بەشە دەرچستن (اظهار) ه، له‌لای (حفص) و هاو‌بو‌چوونه‌کان.

لێکچووی پەها: پیتی یەکه‌م بزواو‌بێت و، دووم زەننه‌دار وه‌کو: (شُخ - مَنون) (اظهار) ده‌کریت له‌لای هەموو پیشه‌وایانی خویندنه‌وه‌ی قورئان.

دووه‌م: (المتجانسان) هاو‌چه‌شن:

ئەو دوو پیتە یە که یەکیان گرتوو ه له‌ مه‌خره‌ج داو، له‌ سیفه‌تدا جیاوازن، ئەمه‌ش ده‌بێته‌ سێ جۆره‌وه: هاو‌چه‌شنی بچووک و گه‌وره‌و پەها.

هاو‌چه‌شنی بچووک، پێویسته‌ تێه‌لکێش (ادغام) بکریت، بۆنموه‌:

۱. (د) و (ت) وه‌کو: (کدت) (قد تَبَيَّن).

۲. (ت) له‌ (د - ط) وه‌کو: (اجيبت دعوتكما) و (ودَّت طائفة).

۳. (ذ) له‌ (ظ) وه‌کو: (إذ ظلموا).

۴. (ط) له‌ (ت) وه‌کو: (بسطت) به‌لام تێه‌لکێشانێکی ناتەواوه‌ (إدغام ناقص)،

واته‌: سیفه‌تی به‌رزێ له‌ (ط) دا هه‌رده‌می‌نێته‌وه‌.

۵ - (ق) له‌ (ک) دا له‌ وشه‌ی (نَخَلْتُمْ) (حفص) به‌ دوو شیوه‌ ده‌یخوینێته‌وه‌: تێه‌لکێشکردنی ته‌واو ناتەواو.

۶ - (ث) له‌ (ذ) دا، له‌ ئایه‌تی (يَلْهَثْ ذَٰلِكَ) (حفص) به‌ (ادغام) ده‌یخوینێته‌وه‌.

۷ - (ب) له‌ (م) دا، له‌ ئایه‌تی (ارْكَبْ مَعَنَا) (حفص) به‌ (ادغام) ده‌یخوینێته‌وه‌.

هاوچه‌شنی گه‌وره: وه‌کو: (الصالحات طوبی - مریم بهانا) (اظهار) ده‌کریٔ.

هاوچه‌شنی په‌ها وه‌کو: (بم‌یشکر)؟ (اظهار) ده‌کریٔ.

سیّ یه‌م: نزيك له یه‌کتری (المقاريان):

ئه‌و دوو پیتشه‌یه له مه‌خره‌ج دا جیاوازن و، له سیفه‌تدا نزيك، ئه‌ویش دابه‌ش ده‌بیٔ بۆ سیّ به‌ش: بچووک و گه‌وره‌و په‌ها.

نزيك له یه‌کتری بچووک: وه‌کو: (اورثما - برد ثواب).

نزيك له یه‌کتری گه‌وره: وه‌کو: (نقد صواع - بعد ضراء).

نزيك له یه‌کتری په‌ها: وه‌کو: (لن - فضر).

هموو ئه‌مانه‌ش (اظهار) ده‌کریٔ، ته‌نها له حاله‌تی لامی زه‌ننه‌دار له‌گه‌ل (ر) وه‌کو: (قل رب - بل رفعه).

ماموستا (محمود خليل الحصري) په‌حمه‌تی خوای لیٔبیٔ له کتیبی (احکام تلاوة القرآن الکريم) دا لاپه‌ره (۱۳۰) فه‌رموویه‌تی:

(ل) و (ر) له‌سه‌ر پیره‌وی (الفراء) و هاو‌بو‌چونه‌کانی به‌ هاوچه‌شن ده‌ژمی‌ردی به‌ هو‌ی یه‌کگرتنه‌وه‌یان له مه‌خره‌ج دا، به‌لام له‌سه‌ر پیره‌وی جومهور که (الشاطبي و الجزري) یشیان تیدایه، به‌ (مقاريين) واته: نزيك له یه‌کتری دادنریٔ چونکه له یه‌کتره‌وه نزيك له پووی مه‌خره‌ج و سیفه‌ته‌وه.

چوارهم: (المتباعدان) دوور له یه‌کتری:

ئه‌و دوو پیتشه‌یه که له مه‌خره‌ج و سیفه‌تدا دوورن له یه‌کتری، ئه‌ویش به‌ هه‌مان شیوه ده‌بیٔ سیّ به‌شه‌وه: بچووک و گه‌وره‌و په‌ها.

بابه‌تی (ض) و (ظ)

ئمه یه‌کیکه له گرنگترین باسه‌کانی ته‌جود، که (ابن الجزري) باسی هه‌ندی له‌و
حاله‌تانه‌مان بو ده‌کات که خوینه‌ران تیی ده‌که‌ون، وه‌کو:

ده‌برپینی (ض) وه‌کو پیتی (ظ)، یان تیه‌ه‌لکیش کردنی له‌وشه‌ی (أفضم) و، شتی
تریش که دواتر باسی ده‌که‌ین به‌پشتیوانی خوای گه‌وره.

۵۲. وَالضَّادُّ بِاسِطَالَةٍ وَمَخْرَجٍ مِّزُّ مِنَ الظَّاءِ وَكُلُّهَا تَجِي

(مِزُّ) واته: پیتی (ض) له (ظ) جیابکه‌ره‌وه به‌دووشه‌ت:

۱- به‌سیفه‌تی درێژی‌بوونه‌وه (إستطالة)، چونکه ده‌ستپیکردنی (ضاد)
له‌سه‌ره‌تای قه‌راغی زمانه‌وه‌یه بو کۆتاییه‌که‌ی. تا‌کو ده‌گاته مه‌خره‌جی پیتی
(ل)، به‌هۆی ئه‌و سیفه‌ته به‌هیزانه‌شه‌وه که هه‌یه‌تی وه‌کو: (جهر) و (اطباق)
و (إستعلاء) پیتیکی تریش نییه له‌نیو پیته‌کاندا ئه‌ونده‌ی (ض) له‌سه‌ر زمان
قورس بیته، هه‌ر بۆیه له‌ده‌برپینیدا خه‌لکی جیاوازن. هه‌ندیکیان به‌(ظ) و
هه‌ندیکیان به‌(د) و (ط) ده‌ریده‌که‌ن.

یان به‌شیوازیک ده‌ریده‌به‌ین که بو‌نی (ذ) لی‌بیته.

(وَكُلُّهَا تَجِي) واته: هه‌موو ئه‌و وشانه‌ی که پیتی (ظ)ی تیدایه له‌قورئاندا،

له‌و‌حه‌وت کۆپله‌ی لای‌خواره‌وه ده‌یانخه‌ینه‌پوو.

۲- به جیگه‌ی دهرچوونی پیتسه‌که (مخرج)، چونکه (ض) له قه‌راغی زمانه‌وه دهرده‌چیت و (ظ) له سهره‌تای زمانه‌وه دهرده‌چیت.

بۆچوونی (دکتور غانم قدوری الحمد):

ئهم توێژهره له باره‌ی سیفه‌تی (الإستطالة) له پیتی (ض) ده‌لێت:

وادیاره ئهم سیفه‌ته له خوێندنه‌وه‌ی زۆریه‌ی قورئانخوێنانی ئهم سهرده‌مه‌ی خۆماندا به‌دینه‌هاتوه، چونکه به‌زۆری له مه‌خره‌جی (د، ط، ت) هوه دهریده‌که‌ن، کورته‌ی کێشه‌ی دهربرپینی ئهم پیتشه‌ش له‌م پۆژگاره‌ی خۆماندا ئه‌وه‌یه؛ خوێنه‌رانی قورئان سیفه‌تی توندی (الشدة) ی پێده‌ده‌ن و، له‌جیگه‌ی دهرچوونی پیتی (ط) هوه دهریده‌بێن به‌زۆری، هه‌ندیکیشیان سیفه‌تی نه‌رمی (الرّخاوة) ی پێده‌ده‌ن، ئهم دوو شیوازه‌ش هه‌لەن و ناگونجین له‌گه‌ڵ ئه‌و باسانه‌ی له‌ کتێبه‌کاندا دهریاره‌ی (ض) هاتوون، چاکتریشه‌ خوێنه‌ر له‌م سهرده‌مه‌دا به‌پیتی ئارپاسته‌ی مامۆستاکی ئه‌و پیته‌ بخوێنیته‌وه و، واز له‌ کێشه‌ی پیتی (ض) به‌هینیت بۆ توێژینه‌وه می‌ژووویه‌کان^۱.

۵۳. فِي الظُّلِّ ظِلُّ الظُّهْرِ عَظُمَ الْحِفْظِ أَقْطُ وَأَنْظُرُ عَظُمَ ظَهْرِ اللَّفْظِ

(ظُن) واته: گه‌شت، ته‌نها له‌ يه‌ك جیگه‌دا له‌ قورئان هاتوه: {يَوْمَ ظُنِّكُمْ

وَيَوْمَ النُّحْلِ ۸۰.

(ظَلَّ) واته: سێبه‌ر، له‌ بیست و دوو جیگه‌ی قورئاندا هاتوه، وه‌كو: (ظلا ظليلا

— يوم الظلة — وظللنا).

(الظُّهْر) واته: نیوه‌پۆ، له دوو جیگه‌ی قورئاندا هاتووه: {وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظُّهْرِ} النور ۵۸، {وَحِينَ تَضَعُونَ} الروم ۱۸.

(عُظْم) واته: مه‌زنی، له (۱۰۳) جیگه‌ی قورئاندا هاتووه، وه‌کو: (العلي العظيم - اعظم درجة - میلا عظیما).

(الْحِفْظ) واته: پاراستن، له چل و دوو جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: (وما انا عليكم بحفیظ - ولا یؤوده حفظها - حافظوا على الصلوات).

(أَقِظْ) له (الیقظة) وه‌ه هاتووه، واته: بیداری، ته‌نها له یه‌ك ئایه‌دا باسکراوه: {وَحَسْبُهُمْ أَمَّاظًا} الکهف ۱۸.

(أُنْظُرْ) واته: چاوه‌پوانی، له بیست جیگه‌ی قورئاندا هاتووه، وه‌کو: (ولا هم ينظرون - انظرونا نقتبس من نوركم).

(عُظْم) واته: ئیسک، له پانزه جیگه‌ی قورئاندا هاتووه، وه‌کو: (وهن العظم - رفاتا و عظاما - عظاما نخرة).

(ظَهَرَ) واته: پشت، له شانزه جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: (وراء ظهورهم - على ظهورهم - الذى اتقض ظهره).

(اللفظ) واته: وشه، له یه‌ك جیگه‌ی قورئاندا هاتووه: (ما یلفظ من قول).

۵۴. ظَاهِرُ لَظَى شَوَاطِ كُظْمٍ ظَلَمًا اَغْلُظُ ظَلَامَ ظَفَرٍ اَنْتَظِرُ ظَمًا

(ظَاهِرُ) پیچه‌وانه‌ی (باطن)، شه‌ش واتای هه‌یه، له چل و یه‌ک جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه: (ظاهر الاثم - الظاهر و الباطن - وظاهره من قبله العذاب).

(لَظَى) یه‌کیکه له ناوه‌کانی دۆرخ خوا په‌نامان بدات، ته‌نها له دوو ئایه‌تدا باسکراوه: {تَارًا تَلَّظَى} اللیل ۱۴، {کَلَا اِنْهَا لَظَى} المعارج ۱۵.

(شَوَاطِ) واته: بلیسه‌ی بی دوکه‌ل، له یه‌ک جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه: {يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنَحَاسٌ فَلَا تَنْصَرِفَانِ} الرحمن ۳۵.

(كُظْمٍ) واته: خواردنه‌وه‌ی پق و قین و دهرنه‌برینی، له شه‌ش جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: {وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ} آل عمران ۱۳۴.

(ظَلَمًا) واته: سته‌م، یان دانانی شت له جیگه‌ی نه‌گونجای خۆی، له دووسه‌دو مه‌شت جیگه‌ی قورئاندا باسی هاتووه، وه‌کو: (الظالمین - ظالم).

(اَغْلُظُ) له (الغلظة) هوه هاتووه واته: زبری، له سیانزه جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: (غليظ القلب - واغلظ عليهم).

(ظَلَامَ) واته: تاریکی، زانایان جیاوازیان له نێواندایه سه‌باره‌ت به ژماره‌ی باسکردنی له قورئاندا، (ابن الجزري) له کتییی (التمهید) لاپه‌پی/ ۸۰ فه‌رموویه‌تی:

بیست و شه‌ش جار باسکراوه، به‌لام کوره‌که‌ی که ناسراوه به (ابن الناظم) ده‌لی سهد جار باسکراوه له قورئاندا.

به‌لام بۆچوونی په‌سهند ئه‌وه‌یه که (ابن الجزري) هه‌لیبژاردووه که بیست و شه‌ش جیگه‌یه، هه‌ندی زانای گه‌وره‌ش له سهر ئه‌م بۆچوونه‌ن، وه‌کو: (علی النوري الصفاقسی) له کتییی (تنبيه الغافلين) لاپه‌ره‌ی ۷۴، هه‌روه‌ها (الملا علي القاري) و (ابن بالوشة) له (شرح المقدمة الجزرية) لاپه‌ره‌ی ۳۵، نمونه‌ی ئه‌م وشه له قورئاندا: (في ظلمات).

(ظفر) واته: نینۆک، له‌یه‌ک جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه: {حَرَمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ الْأَنْعَامِ ۱۴۶}.

(اَسْظُرْ) واته: چاودیریکردن، له بیست و شه‌ش جیگه‌ی قورئاندا هاتووه، وه‌کو: (قل اتظروا) (هل ينظرون).

(ظَمًا) واته: تینویتی، له سی جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: {لَا يُصِيبُهُمْ ظَمًا} التوبة ۱۲۰، {وَأَنْتَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا} طه ۱۱۹.

۵۵. أَظْفَرَ ظَنًّا كَيْفَ جَا وَعَظَ سَوَى عِضِينَ ظَلَّ النَّحْلُ زُخْرُفِ سَوَى

(أَظْفَرَ) واته: سه‌رکه‌وت، له‌یه‌ک جیگه‌ی قورئاندا هاتووه { مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكَ عَلَيْهِمُ } الفتح ۲۴.

(ظَنَّا كَيْفَ جَا) واته: وشه‌ی (ظن) که گومان ده‌گه‌یه‌نی له‌مه‌ر جی‌گه‌یه‌کی
قورئاندا هاتبیت - له‌شه‌ست و تو جی‌گه‌ی قورئاندا به‌ه‌موو واتا‌کانیه‌وه‌هاتووه
وه‌کو: (یظنون - ظنتم).

(وَعَظُّ) له‌ (وَعَظُّ) هوه‌هاتووه، واته: ئامۆژگاری، بۆ‌چوونی په‌سه‌ند ئه‌وه‌یه‌له
بیست و چوار جی‌گه‌ی قورئاندا هاتووه‌وه‌کو: (وموعظة - وعظهم - توعظون) (سوی ع‌ضین)
واته: وشه‌ی (ع‌ضین) به‌ (ظ) نیه‌له‌ئایه‌تی: {الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ} الحجر ۹۱.

(ظَلَّ) واته: به‌رده‌وام بوو، له‌تو جی‌گه‌ی قورئاندا باس‌کراوه، وه‌کو: {ظَلَّ
وَجْهَهُ} النحل ۵۸، {فَظَلَّمُ تَفْكَهُونَ} الواقعة ۶۵.

(التَّحُلُّ زُخْرَفٍ سَوَى) واته: دووانی بریتین له‌ئایه‌تی‌کی هاوشی‌وه‌له‌ه‌ردوو
سوره‌ته‌که‌دا (۵۸ / النحل - ۱۷ / الزخرف).

۵۶. وَظَلَّتْ ظَلَمٌ وَسُوءٌ ظَلُّوا كَالْحِجْرِ ظَلَّتْ شُعْرًا نَظَلُّ

ئه‌م کۆپله‌یه‌ته‌واوکه‌ری داهاتووه‌له‌ئه‌ژمارکردنی وشه‌ی (ظل) که به‌واتای به‌رده‌وامی
هاتووه‌له‌قورئاندا، دوو جی‌گه‌ی له‌کۆپله‌ی داهاتوودایه‌لی‌ره‌شدا هه‌وت وشه‌که‌ی تری
ده‌خاته‌پوو:

(ظَلَّتْ) له‌ئایه‌تی: {ظَلَّتْ عَلَيْهِ عَاكِهَا} طه ۹۷.

(ظَلَمٌ) له‌ئایه‌تی: {فَظَلَّمُ تَفْكَهُونَ} الواقعة ۶۵.

(سُوءٌ ظَلُّوا) واته: له‌ئایه‌تی {ظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ} الروم ۵۱.

(كَالْحَجَرِ) واته: وهكو نه وهی له نایه تی {فَطَلُوا فِيهِ يَرْجُونَ} الحجر ۱۴
(ظَلَّتْ شَعْرًا) واته: له نایه تی: {فَظَلَّتْ أَعْنَافُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ} الشعراء ۴.

(ظَلَّتْ شَعْرًا) واته: له نایه تی {فَظَلَّتْ لَهَا} الشعراء ۷۱، (ظَلَّتْ) له کۆپلهی داهاتوودا واته:
له نایه تی {فَيُظِلُّنَّ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ} الشوری ۳۳، ته واوکه ری نو جیگه که یه.

۵۷. يَظِلُّنَّ مَحْظُورًا مَعَ الْمُحْظَرِ وَكُنْتَ فِظًا وَجَمِيعَ النَّظَرِ

(مَحْظُورًا) واته: قه دهغه کراو له یه ک جیگه ی قورئاندا باسکراوه: {وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا} الإسراء ۲۰، (مَعَ الْمُحْظَرِ) واته: خاوه نی شووره، له یه ک جیگه ی قورئاندا باسی هاتووه، {فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْظَرِ} القمر ۳۱.

(وَكُنْتَ فِظًا) له (الفاظه) وه هاتووه، واته: په قی و زبری. له یه ک جیگه ی قورئاندا باسکراوه {وَلَوْ كُنْتَ فِظًا غَلِيظًا} آل عمران ۱۵۹.

(وَجَمِيعَ النَّظَرِ) (النظر) واته: ته ماشاکردن یان بیرکردنه وه، هه شتاو چوار جار له قورئاندا باسی هاتووه بۆ نموونه: {وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ} الأعراف ۱۹۸، {وَأَعْرَفْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَسْمُ تَنْظُرُونَ} البقرة ۵۰.

۵۸. إِلَّا بُوَيْلٌ هَلْ وَأُولَى تَاضِرُهُ وَالْغَيْظُ لَا الرَّعْدِ وَهُودٍ قَاصِرُهُ

(وَجَمِيعَ النَّظَرِ إِلَّا بُوَيْلٌ هَلْ وَأُولَى) واته: هه موو بابه تی وشه ی (النظر) به په هایه که له قورئاندا هاتووه به پیتی (ظ) جگه له (نضرة) نه بییت له سورته ی (المطففين)، هه روه ها وشه ی (نضرة وسرورا) له سورته ی (الإنسان).

(وَالْغَيْظُ) واته: تووره‌یی نۆد و هه‌لچون، له یانزه شوینی قورئاندا هاتوو،
 وه‌کو: {مَوْتُوا بِغَيْظِكُمْ} آل عمران ۱۱۹، {تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ} الملك ۸.

(الرَّعْدِ) واته: فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره {وَمَا يَغِيضُ الْأَرْحَامَ وَمَا تَزْدَادُ} الرعد ۸، و، له
 سوره‌تی (هُودِ) {وَعِيشَ الْمَاءِ} ۴۴.

ئهم دوو وشه به (ظ) نین و، به (ض) ن...

(قَاصِرَةً) واته: جگه له دوو وشه له قورئاندا نه‌هاتوو.

۵۹. وَالْحِظُّ لَا الْحِضُّ عَلَى الطَّعَامِ وَفِي ضَيْنِ الْخِلَافِ سَامِي

(وَالْحِظُّ) واته: پشک، له چه‌وت جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه... وه‌کو: {يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا
 يَجْعَلَ لَهُمْ حِظًّا فِي الْآخِرَةِ} آل عمران ۱۷۶.

(لَا الْحِضُّ عَلَى الطَّعَامِ) ئاگادارمان ده‌کاته‌وه که (حِض) به‌پیتی (ض) که
 به‌مانای هاندان دیت جیاوازه‌و لی‌ره‌دا باسه‌که ئه‌و وشه ناگریته‌وه، ئهم وشه‌یه‌ش له
 سێ جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: {وَلَا يَحِضُّ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ} الحاقة ۳۴.

(وَفِي ضَيْنِ) به (ض) واته: چرووک.

(الْخِلَافُ سَامِي) راجیاییه‌کی به‌ناوبانگ هه‌یه ده‌رباره‌ی، چونکه له قیرائه‌تی‌کدا
 به (ظنین) هاتوو، واته: تۆمه‌تبار له خویندنه‌وه‌ی (حفص) دا به (ض) هاتوو.

۶۰. وَإِنْ تَلَاقِيَا الْبَيَانَ لَازِمٌ أَنْقَضَ ظَهْرَكَ يَعْضُ الظَّالِمُ

۶۱. وَاضْطُرَّ مَعَ وَعَظَتْ مَعَ أَفْضَمُ وَصَفَ هَا حِبَاهُمْ عَلَيْهِمُ

(وَإِنْ تَلَاقِيَا) واته: نه گهر هه ردوو پیتی (ض) و (ظ) یه کیان گرت ئه وه بزانه که پیویسته له سهرت هه لسی به ئه نجامدانی پوونکردنه وه واته هه ردوو پیتسه که پوونکه یته وه به جوانی ده ریانبخه یت.

(لَازِمٌ) واته: نه و کاره پیویسته له سهرت، بۆنموونه وه کو: {انْقَضَ ظَهْرُكَ} النوح، ۳، لیره دا له وانه یه زمان پیتشه ویت بۆ ده برپینی (ض) وه کو (ظ) یان وه کو: {يَعْضُ الظَّالِمُ} الفرقان ۲۷.

پاشان ئاگاداری ده دات ده ریاره ی ده رخستنی (ض) له وشه ی (اضْطُرَّ) نه وه کو (ادغام) بکریت له پیتی (ط) هه روه ها وریابه له تیهه لکیشانی پیتی (ظ) له پیتی (ت) له وشه ی (وَعَظَتْ) به لکو پیویسته به جیا هه ر دوو پیتسه که ده ربخه یت، به هه مان شیوه وریابه له (ادغام) کردنی پیتی (ض) له پیتی (ت) دا له وشه ی (أَفْضَمُ) به لکو پیویسته به جوانی (ض) ده ربخه یت.

(ابن الجزري) له کتییی (النشر في القراءات العشر) لاپه ره ۲۲۰ ده فه رمویت:

(پیویسته خوینه ری قورئان راهیتان بکات له سهر کارامه بوون له ده برپینی پیتی (ض) به تایبه تی کاتیك به ته نیشته پیتی (ض) وه بیته وه کو: (انقض ظهرک) و (یعض الظالم)، یان کاتیك نزیک ی پیتیکی گه وره ده بیته وه کو: (الأرض-الله) یان نزیک

پیتیکى هاوچه‌شنى خوى بیّت وه‌کو: (الارض ذهباً) یان کاتیک (ساکن) بیّت و، یه‌کئک له پیته‌کانى (اطباق)ى به دوا‌دا بیّت وه‌کو: (فمن اضطر - افضم - وخضم - تضلیل).

(وصف) واته: به پوونى ده‌ریب‌پره.

(مَا جِئَاهُمْ) واته: هه‌ردوو پیتی (ه) له‌م وشه‌یه به جوانى ئاشکرا بکه.

(عَلَيْهِمْ) به‌هه‌مان شیوه پیتی (ه) له‌م وشه‌یه به جوانى ده‌ریب‌پره‌وه، له پیته

هاوشیوه‌کانیشى وه‌کو: (جنوبهم - اليهم - يزكهم) چونکه پیتی (ه) پیتیکى لاوازه و شاراو‌یه پیویسته خوینه‌ر کۆشش بکات بۆ جوان ده‌رخستنیان.

بابه تی مینگه (غنة) له ههردوو پیتی

(م) و (ن) ی (شدة) داردا

٦٢. وَأُظْهِرَ الْغَنَّةَ مِنْ نُونٍ وَمِنْ مِيمٍ إِذَا مَا شُدَّادًا وَأَخْفَيْنَ

(وَأُظْهِرَ الْغَنَّةَ مِنْ نُونٍ وَمِنْ) واته: مینگه به پوونی ده ربخه له ههردوو پیتی (ن-م)، مینگه ش سیفه تیکی هوگره بۆ ئەم دوو پیتە له هه موو حاله تیكداء، زه ننه دار بن یان بزواو، ئاشکرا بن یان تییه لکیش کراو.

(وَأَخْفَيْنَ) واته: بیشاره وه.

پایه کانی مینگه (غنة)

هه موو (غنة) یه ک له پیته کانداء وه کو یه ک نین به لکو جیاوازیان تییدایه وه کو مامۆستا (ایمن سوید) پوونیان ده کاته به م شیوه ی لای خواره وه.

١. ته واوترین مینگه (اکمل ماتکون): له پیتی نون و میمی (شده) دار و تییه لکیش دایه وه کو: (الجنة - لن تُصبر - حمالة الحطب - لكم ما کسبتم).

٢. مینگه ی ته واو (غنة کامله): له نون و میمی شاراوه دایه وه کو: (ترمیهن بحجارة - الإنسان) هه روده ها له نونی هه لگی راوه وه کو: (انبتهم) ئەمەش که میك له شاردنه وه کورتره، به لام مینگه له ههردوکیاندا هه ر درێژه.

۳. مینگه‌ی نات‌ه‌واو (غنة ناقصة): له نون و میمی زهننه‌دار ئاشکرا

کراودایه وه‌کو: (الرحیم - من امن) که‌میک دریژ ده‌کریتته‌وه چونکه ئەم دوو پیتته سیفه‌تی (بینیة) یان تیدایه.

۴. نات‌ه‌واوترین مینگه (أنقص ما تكون): له نون و میمی بزواو (متحرك) دایه

وه‌کو: (نمارق مصفوفة).

واته: هه‌ردوو پیتی (ن) و (م) به مینگه ده‌رده‌ب‌پر‌دریت، به‌لام به‌م پی‌ی یه‌ی که پوونمان کرده‌وه.

(٦٣ . الْمِيمُ إِنْ تَسْكُنُ يَغْنَى لَدَى بَاءٍ عَلَى الْمُحْطَارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا)

لَمِيمَ إِنْ تَسْكُنُ يَغْنَى لَدَى بَاءٍ واته: ئەگەر پیتی (م) زهننه‌دار (ساکن) بوو له‌لای پیتی (ب) ده‌شاردریتته‌وه واته: (اخفاء) ده‌کریت.

(عَلَى الْمُحْطَارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا) واته: به پی‌ی بۆچوونی په‌سەندی مامۆستایانی شاره‌زا له‌م زانسته که (ابن الجزری) خۆیشی یه‌کیکه له‌و که‌سانه. بۆچونیکێ تریش هه‌یه که‌م که‌س له زانایان کاری پێده‌که‌ن ئه‌ویش بریتییە له ده‌رخستنی (م)ی زهننه‌دار که له‌گه‌ڵ پیتی (ب) کاتیک یه‌ک‌ب‌گرن.

بۆنمونه: (وَمَنْ يَعْتَصُمْ بِاللَّهِ) (وَهُمْ بِالْآخِرَةِ).

واتای گشتی کۆپله‌که:

ئەگەر میمی زهننه‌دار له‌گه‌ڵ پیتی (ب) یه‌ک‌ب‌گرن به‌پیتی بۆچوونی په‌سەند

(إخفاء)ی بکه.

٦٤. وَأُظْهِرْتُهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرَفِ وَأَحْذَرُ لَدَى وَائٍ وَفَا أَنْ تُحَفِّفِي

(وَأُظْهِرْتُهَا) واته: ئاشکرای بکه و (اخفاء) ی مه‌که.

(عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرَفِ) له‌گه‌ل پیتشه‌کانی تر، ئیتر ئایا له یه‌ک وشه‌دا وه‌کو:

(انعمت) یان له دوو وشه‌دا بی‌ت، وه‌کو: (مُثْلُهُمْ كَمَثَلِ)، (ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ).

(وَأَحْذَرُ) وریابه.

(لَدَى وَائٍ وَفَا أَنْ تُحَفِّفِي) له‌وه‌ی بشاردریته‌وه کاتی‌ک له‌گه‌ل پیتی (و - ف)

یه‌کده‌گرن، وه‌کو: (هم فيها خالدون) (عليهم ولا).

چونکه له‌گه‌ل (و) مه‌خره‌جیان یه‌کی‌که و له‌گه‌ل پیتی (ف) یش مه‌خره‌جیان نزیکه.

تییبینی: زۆر له خوینه‌رانی قورئان ده‌که‌ونه هه‌له‌ی شاردرنه‌وه‌ی (م) کاتی‌ک به ته‌نیشتی (ف) هوه بی‌ت بۆیه پی‌ویسته له‌وه‌له‌یه وریا بن و خۆیان رابه‌ینن له‌گه‌ل ده‌رخستنیدا.

واتای گشتی:

ئه‌ی خوینه‌ری قورئان وشه‌ی (م) جگه له‌وه‌کاته‌ی له‌گه‌ل پیتی (ب) یه‌کده‌گرن پی‌ویسته بی‌شاریته‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو پیتشه‌کانی تر به ئاشکرا بی‌خوینه‌ره‌وه به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل هه‌ردوو پیتی (و) و (ف).

سوود: له کاتی (اخفاء) کردنی پیتی (م) و (ب) وریابه به ته‌واوه‌تی و به توندی لی‌وه‌کانت دانه‌خه‌یت، به‌لکو ته‌نها به ئه‌سپایی له یه‌کتر بده‌ن.

زانای به ناویانگ (المرعشی) وه‌کو له کتییی (احکام تلاوة القرآن/ ۱۸۰) دا هاتوه ده‌لیت: وا ده‌رده‌که‌ویت (اخفاء) ی پیتی (م) واتای ئه‌وه ناگه‌یه‌نی‌ت که به ته‌واوی پیته‌که به‌شارینه‌وه. به‌لکو لاوازی به‌کیت و، دایپۆشیت له پێگه‌ی پشت نه‌به‌ستنی زۆر به مه‌خره‌جه‌که‌ی که لیوه.

مامۆستا (محمد منیار) له کتییی (الملاحظات الهامة) لاپه‌ره‌ی ۶۸ ده‌لیت:

پێویسته داخستنی لیوه‌کان له کاتی ده‌ربڕینی پیتی (م) به هیواشی بی‌ت چونکه واتای شاردنه‌وه (الإخفاء) ئه‌وه‌یه پشت به‌ستنی که‌م به‌کین له‌سه‌ر مه‌خره‌ج نه‌ک وازه‌ی‌نان له مه‌خره‌ج به‌جاری، خوینه‌رانیش له ده‌ربڕینی ئه‌م پیته‌دا دوو جو‌ر هه‌له ده‌که‌ن: یان لیویان به‌توندی داده‌خه‌ن و، یان بۆشاییه‌کی که‌م له نێوانیاندا ده‌هی‌لنه‌وه، پاسته‌که‌شی ئه‌وه‌یه که باس‌مان کرد.

یاسا‌کانی نونی زهنه‌دار و ته‌نۆین

پیتی (ن)ی زهنه‌دار (ساکن)، ده‌کریت له ناو دا هه‌بیّت، وه‌کو: (المنتهی - الانهار) ده‌کریتیش له پیتدا بیّت، وه‌کو: (من - عن) له ناوه‌پراست و کۆتایی وشه‌شدا دیت و، هه‌رگیز له سه‌ره‌تایی وشه‌وه نایه‌ت، چونکه سه‌ره‌تای وشه هه‌میشه ده‌بیّت بزواو (متحرك) بیّت.

سوود: ده‌ستپێکردن پێچه‌وانه‌ی پراوه‌ستانه، چونکه وه‌کو چۆن نا‌کریت وشه به پیتی (ساکن) ده‌ست پێ ب‌کریت، نا‌ش‌کریت به بزواو له سه‌ر کۆتایی وشه پراوه‌ستین.

٦٥. وَحُكْمُ تَنْوِينٍ وَتُونٍ يُلْفَى إِظْهَارُ ادْغَامٍ وَقَلْبٌ اخْفَا

(وَحُكْمُ تَنْوِينٍ وَتُونٍ) واته: یاسای پیتی نونی زهنه‌دار و ته‌نۆین واته: (دوو سه‌رو، دوو بۆرو، دوو ژێر).

(يُلْفَى) واته: هه‌یه له‌م حاله‌تانه‌ی لای خواره‌وه: (إِظْهَارُ ادْغَامٍ وَقَلْبٌ اخْفَا) واته: ئاشکرا کردن و تێه‌ل‌کێشان و هه‌ل‌گه‌پانه‌وه و شاردنه‌وه.

واتای گشتی:

یاسای ته‌نۆین و نونی زهنه‌دار خۆی ده‌بینیت‌ه‌وه له حاله‌ته‌کانی ئاشکرا کردن و تێه‌ل‌کێشان و هه‌ل‌گه‌پانه‌وه و شاردنه‌وه.

۶۶. فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرَ وَأَدْغَمَ فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا يُغْنِي لَزْمُ

۶۷. وَأَدْغَمَنْ بَعْثَةً فِي يَوْمٍ إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَدْتِيا عَنْوَتُوا

پیتشه و (ابن الجزری) له م دوو کۆپله یه دا یاسای ئاشکراکردن و تییه لکیشانمان له قورئاندا بۆ پوون ده کاته وه.

(حَرْفِ الْحَلْقِ) واته: پیته کانی گه روو.

(أَظْهَرَ) واته: نونی زهننه دار و ته نوین ئاشکرا بکه کاتیک ده که ونه پیش به کیك له پیته کانی گه روو، که شه ش پیتن: (ء - ه - ع - ح - غ - خ).

پیتاسه ی (الظهار):

له زمانه وانیدا: واته: پوونکردنه وه و ئاشکراکردن.

له زاراوهدا واته: ده رخستنی نون به ته وای به بی هیچ ده ستکاریه ک له سیفه ته کانی.

سوود: هۆکاری ئاشکرا کردن (الإظهار) دووری مه خره جی پیتی نونه له مه خره جی شه ش پیته کانی ئاشکراکردن، بۆیه هیچ نزیکبونه وه یان لیکچونیک نیه له نیوانیاندا.

ئاشکراکردن (اظهار) سی پایه ی هه یه:

یه که م: به رزترین پایه ی که له هه موویان پوونتیه. ده رخستنی نونی زهننه دار و ته نوینه له گه ل هه ردوو پیتی (ء - ه) چونکه دوو ترین پیته کانی (گه روو) ن له پیتی نونه وه.

دووهم: پایه یه کی مام ناوه ندی له گه ل (ع - ح) چونکه ناوه پاستی گه رووه.

سیّ یه‌م: نزمترین پایه‌ی له‌گه‌ل (غ - خ) چونکه نزیکترین پیتته‌کانی گه‌روون له مه‌خره‌جی پیتی نونه‌وه.

ئاماژه: ئه‌م جوّره (اظهار) ه‌ پیتی ده‌وتریت (اظهار حلقی) ئه‌مه‌ش هه‌ندی نمونه‌ی ئاشکراکردنی پیتی نونه له‌گه‌ل پیتته‌کانی گه‌روو:

له دوو وشه‌دا وه‌کو: (مُن امن - مُن هاد - مُن عند - مُن غیر - ولنُ خاف).

له یه‌ک وشه‌دا وه‌کو: (یناؤن - منهم - الانعام - ینحون).

ئه‌مه‌ش هه‌ندی نمونه‌ی ئاشکراکردنی ته‌نوبه له‌گه‌ل پیتته‌کانی گه‌روو که ته‌نها له دوو پیتدا دروست ده‌بن وه‌کو: (عذابُ الیم - سلامُ هی - حکیمُ علیم - غفورُ حلیم - ربُّ غفور - علیاً خیراً).

(وَأَدْغَمَنُ) لیڤره‌وه (ابن الجزری) باسی یاسای دووهممان بۆ ده‌کات که بریتی یه له تیه‌له‌کیشان (الإدغام):

پیناسه‌ی (الادغام):

له زمانه‌وانیدا: واته: تیه‌له‌کیشان. له عه‌ره‌بیدا ده‌وتریت: (ادغمت اللجام فی فم الفرس - له‌غاوه‌که‌م له‌ده‌می ئه‌سپه‌که هه‌له‌کیشا) واته: له یه‌که‌گرتنی دوو پیت و، دوومیان بزواو (متحرک) بیّت له‌و حاله‌ته‌دا پیتی یه‌که‌م لا ده‌به‌ین له ده‌رپیندا و، پیتی دووهم (شدة) دار ده‌که‌ین.

تیه‌له‌کیشان (ادغام) یش ده‌بیته دوو به‌شه‌وه:

یه‌که‌م: تیه‌لکیشانی ته‌واو، واته: تیه‌لکیشانی بی‌ مینگه، ئەمەش له هەردوو پیتی (ل - ر) دا دروست دەبیّت، ئەوەش مەبەستی (ابن الجزري) که فەرمویه‌تی: (فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا بُعْدَ لَزْمٍ).

نمونه‌ی ئەم جووره: (فَأَنْ لَمْ يَفْعَلُوا - هَدَىٰ لِلْمُتَّقِينَ - مَنْ رَبِّهِمْ - مِنْ ثَمَرِ رِزْقًا).

دووه‌م: تیه‌لکیشانی ناتە‌واو، واته: مینگه دار، ئەم جووره‌ش له‌گە‌ڵ پیتە‌کانی وشە‌ی (یومن)¹ دروست دەبیّت، ئەمەش واتای فەرمووده‌ی (ابن الجزري):

(وَأَدْغَمْنَ بُغْنَةً فِي يَوْمِنَ) نمونه‌ی ئەم جووره: (مَنْ يَقُول - مَنْ وَرَائِهِمْ - وَجَنَاتٍ

وَعِیون).

(إِلَّا يَكْلُمَةَ كَذَّبًا عَنُوتُوا) واته: ئەگەر له‌ حاله‌تیکدا دوو پیتە‌که‌ له‌ یه‌ك وشه‌دا

بوون وه‌كو وشە‌ی (دُتبا)، یان (صُنوان) و (فُتوان) و (بُنیان) له‌م چوار وشە‌ی قورئاندا دروست نیه‌ (ادغام) بکریّت به‌‌لکو پێویسته‌ (اظهار) بکریّت.

بۆچی تیه‌لکیشان له‌و چوار وشه‌یه‌ دروست نیه‌؟

مامۆستا (محمود خليل الحصري) له‌ کتییی (احکام تلاوة القرآن الكريم) لاپه‌ره ۱۷۶ ده‌فه‌رمویت: - هۆکاری (ادغام) نه‌کردن له‌و چوار پیتە‌ مەترسی تیکچونی واتاکه‌یه‌ وه‌كو: (صُنوان)، دروست نیه‌ بلێین: (صَوَان) یان (دنیا) چونکه‌ له‌و حاله‌ته‌دا بنچینه‌ی وشه‌که‌ نازانریّت چیه‌².

¹ هه‌ندیکیش به‌ وشە‌ی (ینمو) دایانریژاوه‌.

² به‌وانه: اللّمة البدرية في شرح متن الجزية / ۶۹.

سوود: (ادغام) ی مینگه‌دار، بۆیه به‌ناته‌واو ناو ده‌بریت، چونکه پیتی نون (ادغام) ده‌که‌ین، به‌لام سیفه‌تی مینگه‌ی تیدا ده‌هیلینه‌وه.

(ادغام) ی بی مینگه‌ش بۆیه ناو‌نراوه (ادغام) ی ته‌واو چونکه نونه‌که به ته‌واوه‌تی تیّه‌لکیش ده‌که‌ین و هیچ سیفه‌تیکی ناهیلینه‌وه.

هه‌لکه‌راندنه‌وه و شاردنه‌وه

(الإقلاب و الإخفاء)

٦٨. وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا يُعْنَى كَذَا لَاخْفًا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أَخِذَا

(وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا يُعْنَى كَذَا) واته: هه‌لکه‌راندنه‌وه‌ی نون و ته‌نوين له‌گه‌ل پييتی (ب) و گورپینی بۆ میمیکی شاراهه پیویسته وه‌کو: (أَبْهُمْ - مِنْ بَعْدَ - صَمَّ بِكُمْ).

سعود: (إِبْنُ الْجَزْزِيِّ) له‌کتیبی (تَقْرِيبُ النُّشْرِ) لاپه‌ره ١٣٢ ده‌لئیت: (دوو پیتی نون و ته‌نوين له‌لای پیتی (ب) ده‌کریتته میمیکی په‌تی به‌لام "اخفاء" ده‌کریت)^١.
پښاسه‌ی (القلب)^٢:

له‌زمانه‌وانیدا: واته: هه‌لکه‌رانه‌وه.

له‌زاراوه‌دا: گورپینی پیتیک بۆ پیتیک تر له‌گه‌ل په‌چاوکردنی مینگه و شاردنه‌وه له‌پیتی یه‌که‌مدا، واته: گورپینی نونی زه‌ننه‌دار (ساکن) له‌ده‌ر بریندا بۆ پیتی (م) نه‌گه‌ر پیتی (ب) ی به‌دواداییت. هاوکات له‌گه‌ل (اخفاء) کردنی میمه‌که.

١ نونی زه‌ننه‌دار و ته‌نوين ئاشکرا ده‌کرین کاتیک یه‌ک بگرن له‌گه‌ل پیته‌کانی که‌روو که بریتین له (ء، ه، ع، ح، غ، خ) به‌لام کاتیک له‌گه‌ل هه‌ر دوو پیتی (ل، ر) یه‌کبگرن تییه‌لکیش ده‌کرین به‌ته‌واوی و به‌بۆ مینگه، نه‌گه‌ر له‌گه‌ل چوار پیتی وشه‌ی (یومن) یه‌کبگرن تییه‌لکیشی ناته‌واوی مینگه‌دار ده‌کرین ته‌نها له‌چوار وشه‌دا نه‌بیت له‌قورئان پیویسته ئاشکرا بکرین، نه‌و وشانه‌ش بریتین له: (دنیا - صنوان - قنوان - بنیان).

٢ له‌کتیبی (احکام التلاوة) ی ماموستا (الحصري) داهاتووه که‌وشه‌ی (الاقلاب) له‌پووی زمانه‌وانی یه‌وه‌هه‌له‌یه‌وه پاست و دروست نه‌وه‌یه بلئین (قلب) نه‌ک (اقلاب)!

(لَاخْفًا لَدَى) واته: شار دنده وش بهه مان شیوه.

پیناسه ی (الاخفاء):

له زمانه وانیدا واته: شار دنده وه.

له زاروده دا واته: کاتیک نون و ته نوین بکه ویته پیش پیته کانی تر که بریتین له پانزه پیت ده شار دریتته وه.

پیته کانی (الاخفاء): (ص - ذ - ث - ک - ج - ش - ق - س - د - ط - ز - ف - ت - ض - ظ).

ئه م پیتانه ش له سهره تای پیته کانی ئه م دیره دا کۆکراوه ته وه:

صف ذا ثنا کم جاد شخص قد سما دم طيبا زد في تقى ضع ظالما

نمونه ی (اخفاء): (يُصْرَكُم - أُنْذِرْتَهُمْ - مُنْشُورَا - يَنْكُونُ - وَانْجِنَا - مُنْشُورَا - يُنْقَلَبُ - مُنْسَأَتُهُ - اُنْذَادَا - يُنْطَقُونَ - اُنْزَلْنَا - اُنْفَقُوا - كُتِمَ - مُنْضَوْدَا - يُنْظَرُونَ).^۱

پایه کانی شار دنده وه سی پایه ن:

۱- بهر زترین شار دنده وه: له پیته کانی (ط - د - ت) ه بهه وی نزیکیان له

مه خره جی نونی زنده دارو ته نوینه وه.

۲- نزمترین شار دنده وه: له پیته کانی (ق - ک) ه بهه وی دووری

مه خره جیان له پیتی نونی زنده دارو ته نوینه وه.

۳- شاردنه‌وی مام ناوه‌ند: له پیتشه‌کانی تردایه چونکه مه‌ودایه‌کی مام ناوه‌ندیان هه‌یه له مه‌خره‌جی نونه‌وه^١.

چۆنیه‌تی ده‌ربیرینی شاردنه‌وه (الأخفاء):

١- خوینهر خۆی بۆ ئاماده ده‌کات له‌پیش پیتی نونه‌وه، واته: بۆنمونه له‌پیتی (فانذر) خوینهر ده‌می ئاماده ده‌کات له مه‌خره‌جی هه‌مزه‌وه بۆ مه‌خره‌جی (ذ).

٢- هاوکات پێویسته (غنة) واته: مینگه‌ی له‌گه‌ڵدا ئه‌نجام بدریت.

٣- ده‌نگی‌کی که‌میش له‌ده‌مه‌وه ده‌ر ده‌چیت به‌هۆی دانه‌خستنی

مه‌خره‌جی نون به‌لام ده‌بی‌ت مینگه‌که زۆر بی‌ت ٧٥٪ مینگه، ٢٥٪ له‌ده‌مه‌وه^٢.

سوود: گه‌وره‌یی و بچوکی مینگه له‌ حاله‌تی شاردنه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه بۆ به‌رزى و نرمی پیتشه‌که، بۆ نمونه: مینگه گه‌وره دکریته‌وه ئه‌گه‌ر به‌ دواى نونى زه‌ننه‌دارو ته‌نویندا پیتی‌کی به‌رز بی‌ت: (ص - ض - ط - ظ - ق)، وه‌کو: (بصرکم - منظود - ينطقون - فانظر - يتقلب).

١ بروانه: الميسر الفريد / ١٠٤ ، غاية المريد / ٦٥ .

٢ ئه‌مه بۆچونی دکتۆر (ایمن سوید) ه، له‌کتیپی النور المبين / ٤٠ .

بابه‌تی مه‌دده‌کان

٦٩. وَالْمَدُّ لَازِمٌ وَوَاجِبٌ أَتَى وَجَائِزٌ وَهُوَ وَقْصَرٌ تَبَّأَ

واته: جۆره‌کانی مه‌دد بریتین له مه‌ددی (لَازِمٌ) و (وَاجِبٌ) و (جَائِزٌ).

پێناسه‌ی (المد):

له زمانه‌وانیدا واته: زیاده.

له زاراوه‌دا واته: درێژکردنه‌وه‌ی ده‌نگ به‌یه‌کیک له پیته‌کانی مه‌دد.

پیته‌کانی مه‌دد بریتین له:

(ا) ئه‌لفی زننه‌دار پیتی پێش خۆی سه‌ر (فتحة)ی مه‌بیّت وه‌کو: (قال).

(و) واوی زننه‌دار پیتی پێش خۆی بۆر (ضمة)ی مه‌بیّت وه‌کو: (يقول).

(ي) زه‌ننه‌دار پیتی پێش خۆی (كسرة)ی مه‌بیّت وه‌کو: (قيل).

مه‌موو پیته‌کانی مه‌ددیش له‌وشه‌ی (نوحیها) کۆبونه‌ته‌وه^١.

مه‌دد دوو جۆره:

- بنه‌په‌تی یان (ئاسایی): ئه‌م جۆره هۆکارێک نیه بۆ درێژ کردنه‌وه‌ی، به‌لکو درێژ ده‌کریته‌وه‌ ته‌نها به‌هۆی بوونی یه‌کیک له پیته‌کانی "مه‌دد و لین" له‌وشه‌که‌دا، هۆی ناوانانیشی به‌ بنه‌په‌تی یان ئاسایی ئه‌وه‌یه خاوه‌نی فیتره‌ت و سروشتی ته‌واو

به‌بیّ زیادوو کهم به‌و شیوه ده‌ریده‌بریت، له‌وانه‌شه ئه‌وه هۆکاری باس نه‌کردنی (ابن الجزری) بیّت بۆ ئه‌و جوّره مه‌دده.

– مه‌ددی لاوه‌کی (الفرعی): هۆی دروست بوونی یان هه‌مزیه یان زنده‌یه، وه‌کو دواتر باسیان ده‌که‌ین (إن شاء الله).

واتای گشتی:

جوّره‌کانی مه‌دد بریتین له‌ مه‌ددی (لازم) و (واجب) و (جائز) ئه‌م جوّری سییه‌میشه دروسته به‌کورتی و به‌دریژی بخوینیته‌وه^۱.

۷۰. فَلَا زِمٌ إِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفٍ مَدٍّ سَاكِنٌ حَالِيْنٍ وَبِالطُّوْلِ يُمَدُّ

(ابن الجزری) له‌م دیڤه‌دا یه‌که‌مین جوّره‌کانی مه‌دد پوونده‌کاته‌وه، که مه‌ددی (لازم) ه.

(إِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفٍ مَدٍّ) واته: ئه‌گه‌ر له‌دوای یه‌کێک له‌ پیته‌کانی مه‌دده‌وه بیّت.

(سَاكِنٌ حَالِيْنٍ) واته: له‌حاله‌تی پاوه‌ستان و به‌رده‌وام بووندا هه‌ر (ساکن) بیّت.

(وَبِالطُّوْلِ يُمَدُّ) واته: به‌ئه‌ندازه‌ی شه‌ش جوّله (حركة).

دوو ته‌هیه سه‌باره‌ت به‌ ناوانانی ئه‌م جوّره مه‌دده به‌ مه‌ددی (لازم):

یه‌که‌م: چونکه هه‌موو خوینته‌رانی قورئان (القراء) یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر پێویستی درێژکردنه‌وه‌ی.

۱ به‌لام کورتکردنه‌وه واته: (القصر) له‌پێگه‌ی (الطیبة) هه‌یه، نه‌ک له‌پێگه‌ی (الشاطیبة) هه‌وه، بۆیه ئه‌و که‌سه‌ش که‌ پیاویه‌تی (حفص) له‌پێگه‌ی (الشاطیبة) هه‌وه ده‌خوینیت بۆ نیه به‌ (قصر) مه‌ددی نفصل بخوینیت.

دووه‌م: چونکه ئەم جوړه مه‌دده هه‌ر ده‌مینیت‌ه‌وه له حالی پاوه‌ستان و به‌ر ده‌وام بووندا.

مه‌ددی (لازم) ده‌بیته چوار به‌شه‌وه:

أ- مه‌ددی وشه‌یی قورس کراو (المد الکلمي المثل) واته: زهنه که‌وتبیته پاش پییتی مه‌دد له یه‌ک وشه‌دا، زننه‌که‌ش تییه‌لکیش کرابیته، وه‌کو: (الضالین - حاجک - تأمرونی).

ب - مه‌ددی وشه‌یی سوککراو (المد الکلمي المخفف) وه‌کو: (ءَالْتَنَ) له‌هه‌ردوو جیگه‌که‌ی سوره‌تی یونس دا.

ج- مه‌ددی پییتی قورسکراو (المد الحرفي المثل) واته: زننه‌که ئەسلی بیته و تییه‌لکیشراو بیته که‌وتبیته پاش پییتی مه‌دد، ئەم جوړه‌ش ته‌نها له‌سه‌ره‌تای سوره‌ته‌کانه‌وه هه‌یه وه‌کو: (طسم) (الم).

د- مه‌ددی پییتی سووککراو (المد الحرفي المخفف) واته: زننه‌ی ئەسلی تییه‌لکیش نه‌کراو له‌پاش پییتی مه‌دده‌وه هاتبیته وه‌کو: (ق) (الر).

تییبینییه‌ک سه‌باره‌ت به‌ ده‌ر برپینی پییتی (م) له‌ئایه‌تی (الم) که‌له‌سه‌ره‌تای سوره‌تی (أل عمران) ه

له‌و حاله‌ته پیویسته به‌ ئەندازه‌ی شه‌ش جو‌له در‌یژ بکریته‌وه، ئەگه‌ر له‌گه‌ل ئایه‌تی پاش خۆی پیکه‌وه خویندما‌نه‌وه له‌و حاله‌ته پییتی (م) له‌ وشه‌ی (الم) سه‌ر (فتحه‌ی) ده‌بیته و هه‌مه‌ی وشه‌ی مه‌زنی (الله‌) یش ده‌رناکه‌ویته، چونکه ئەوه (همزة‌ الوصل) ه‌له‌کاتی به‌ر ده‌وام بوون دا لا ده‌بریته، (فتحه‌ی) میمه‌که‌ش هه‌ر تووش هاتوه به‌هۆی یه‌کگرتنی دوو زهنه‌دار.

له کاتی به‌رده‌وام بوون دا دوو حالت دروسته:

۱- دريژ کردنه‌وی پیتی (م) به شەش جوڵه له پووی ئه‌وه‌وه که له بنچینه‌دا زهننه‌داره.

یان کورت کردنه‌وی بۆ دوو جووڵه له پووی ئه‌وه‌ی که زهننه‌که‌ی نه‌ماوه، هۆکاری مه‌دده (لازم) هکه لا چووه.

تێبینی: مه‌ددی (لازم) ی وشه‌یی که له پیشه‌وه‌ی هه‌مه‌زی پرسیار هاتبیت و له پاشی لامی ناساندن (لام التعریف) هاتبیت پێی ده‌وتریت: (مد الفرق) واته: مه‌ددی جیا کردنه‌وه، بۆ نمونه جیاوازی نێوان وشه‌ی (ءَالَتْنِ) ی پرسیار کردنه‌که دوو جار له سوره‌تی (یونس) هاتووه و وشه‌ی (الآن) ی خه‌به‌ری ته‌نها مه‌دده‌که‌یه.

مه‌ددی (واجب) ی لکاو (متصل):

۷۱. وَوَاجِبٌ اِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ مُّصَلًّا اِنْ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ

لێره‌دا باسی جوړیکێ تری مه‌دما بۆ ده‌کات که بریتیه له:

(وَوَاجِبٌ اِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ) واته: مه‌ددی (واجب) ئه‌و مه‌دده‌یه که پیتی مه‌دد له پیش هه‌مه‌زه هاتبیت له ناو یه‌ك وشه‌دا وه‌کو دهر ده‌که‌وێت له‌وته‌ی (ابن الجزري) (مُصَلًّا اِنْ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ) واته: لکاو بی‌ت و له نێو یه‌ك وشه‌دا بی‌ت وه‌کو: (السوء - قروء - سیئت - جیء - اولئك - ساء).

ئه‌م جوړه مه‌دده هه‌میشه له یه‌ك وشه‌دا دروست ده‌بی‌ت، پیشه‌وايانی خوێندنه‌وی قورئان هه‌موویان یه‌ك بۆچونن له‌سه‌ر دريژ کردنه‌وه‌ی، به‌لام جیاوازیان تێدایه سه‌باره‌ت به ئه‌ندازه‌ی دريژ کردنه‌وه‌که‌ی.

مه‌ددی پیتیدراوی جیا (المد المنفصل الجائز):

۷۲. وَجَائِزٌ إِذَا أُتِيَ مُنْفَصِلًا أَوْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفًا مُسَجَّلًا

(وَجَائِزٌ) واته: ئەم جوړه مه‌دده پیتیدراو (جائز) ی پی ده‌وتریت.

(إِذَا أُتِيَ مُنْفَصِلًا) واته: ئەگەر پیتی مه‌دد له هه‌مزه‌که جیا بیت.

واته: له دوو وشه‌دا بن، پیتی مه‌دد له کوتای وشه‌ی یه‌که‌مدا بیت و هه‌مزه‌که له‌سه‌ره‌تای وشه‌ی دووهم دا بیت، وه‌کو: (انی أنا - وما أرسلنا - قالوا آمنا) ئەمه به‌شی یه‌که‌مه له به‌شه‌کانی مه‌ددی پیتی دراو (جائز)، به‌شی دووهمیش له حاله‌تیک دایه (عَرَضَ السُّكُونُ) واته: زنده‌یه‌کی توشه‌هاتوو دروست بیت.

(وَقَفًا) واته: به‌هۆی راوه‌ستانه‌وه، وه‌کو: (العالمین - نسعین - بارزون - المؤمنون - الباد

- البلاد).

له‌م واتایانه باسما‌ن کرد، دهر ده‌که‌ویت مه‌ددی (جائز) دوو جوړه:

یه‌که‌م: مه‌ددی جیا (المنفصل) که هۆکاره‌که‌ی هه‌مزه‌یه.

دووهم: مه‌ددی توشه‌هاتو به‌هۆی زنده (المد العارض للسكون) ئەوه‌ش به‌هۆی زنده (سکون) وه‌یه، هوکمی ئەم دوو جوړه مه‌ددش ئەوه‌یه.

۱. کورت بکریته‌وه بۆ دوو جوڵه (۲ حرکه).

۲. مام ناوه‌ندی دریژ کریته‌وه چوار جوڵه (۴ حرکه).

۳. دریژ کردنه‌وه‌ی ته‌واو شه‌ش جوڵه (۶ حرکه).

سه‌بارت به مه‌ددی جیا (المنفصل) ئه‌وه بزانه که جیابونه‌وه‌که‌ی دوو جۆره:

۱. جیابونه‌وه‌یه‌کی راسته‌قینه:

واته: پیتی مه‌دد جیگیر بیټ له نویسنی قورئان و دهر برینی دا، وه‌کو: (ما انزل - امری الی الله).

۲. جیا بوونه‌وه‌یه‌کی حوکمی:

واته: پیتی مه‌دد جیگیر بیټ له دهر بریندا و، لایبریټ له نویسنیدا (واته: له نویسنی قورئاندا) وه‌کو: (یا‌یا - یادم - هؤلاء - إنه أنا) ئه‌مه‌ش هه‌مان یاسای به‌سه‌ردا ده‌سه‌پیټ.

سوود: له‌وشه‌ی (هؤلاء) دوو جۆر له جۆره‌کانی مه‌دد کۆبوته‌وه مه‌ددی جیا له‌ه‌ه‌وه‌ی لکاو له (لاء) بۆیه ئاگادار به^۱.

ئاگاداری: جۆریکی تر هه‌یه له مه‌دد مه‌ددی گۆپاو (بدلی پی ده‌وتریټ، واته: یه‌که‌م جار هه‌مه‌زه‌دیټ و پاش ئه‌وه پیتی مه‌دد دیټ، وه‌کو: (آدم - ایمان - اودوا - آزر - اوتوا) له‌بنچینه‌شدا ئه‌م جۆره وشانه دوو هه‌مه‌زه‌یان هه‌یه، واته: ئه‌و وشانه له‌بنچینه‌دا به‌م شیوه‌یه بوونه (آدم - ایمان - اودوا - آزر - اوتوا) به‌لام به‌هۆی قورسی دهر برینی دوو هه‌مه‌زه پیکه‌وه عه‌رب هه‌ر له‌دی‌ر زه‌مانه‌وه هه‌مه‌زه‌ی دووهمیانی گۆپیوه له چه‌شنی جوول‌ه‌ی پیش‌خوی، ئه‌م جۆره مه‌دده‌ش ده‌بیټ به‌دوو به‌شه‌وه:

۱. مه‌ددی گۆپاوی بنه‌ره‌تی (مد البدل الاصلی) که که‌میټ پیش‌ئیستا باسماں کرد.

۲. مه‌ددی لی‌کچو به گۆراو (المد الشبيه بالبدل) که پیتی همزه‌ی دواى پیتی مه‌د له همزه‌وه نه‌گۆراوه (وه‌کو جۆرى پیشوو) به‌لکو بنه‌په‌تیه له‌خودى وشه‌دا، وه‌کو: (بشاوون - لی‌ووس).

مامۆستای قورئان خوینی پایه به‌رز (محمود خليل الحصري) په‌حمه‌تى خواى لی بیت له‌کتیبی (احکام تلاوة القرآن الکریم) لاپه‌ره/۲۲۸ فهرمویه‌تى:

جیاوازی هه‌یه له پایه‌کانی درێژ کردنه‌وه‌ی پیته‌کانی مه‌ددا، له‌پووی به‌هیزی ولاوازی به‌پیتی جیاوازی هۆکاره‌کانیان، جا ئه‌گه‌ر هۆکاری درێژ کردنه‌وه‌که به‌هیز بوو، درێژ کردنه‌وه‌که به‌هیز ده‌بیت، ئه‌گه‌ریش لاواز بوو لاواز ده‌بیت.

له‌هه‌موویان به‌هیزتر مه‌ددی (لازم)ه، چونکه له‌پاوه‌ستان و به‌رده‌وام بووندا هه‌ر جیگیره، هه‌روه‌ها هه‌موو پیشه‌وايانیش يه‌ك ده‌نگن له‌سه‌ر درێژ کردنه‌وه‌ی به‌یه‌ك ئه‌ندازه‌ که شه‌ش جوله‌یه، پاشان هۆکاری مه‌ددی لكاو که هه‌مزه‌یه، ئه‌ویش به‌هۆی جیگیربوونی له‌پاوه‌ستان و به‌رده‌وام بووندا و، يه‌ك ده‌نگی زانایان له‌سه‌ر درێژ کردنه‌وه‌ی به‌ئه‌ندازه‌یه‌کی جیاواز.

پاش ئه‌و دوو جۆره هۆکاری مه‌ددی توش هاتوو به‌زه‌ننه‌ دیت، که (سکون)ه، دکتۆر (ایمن سوید) ده‌لالت:

ئه‌گه‌ر زیاتر له هۆکاری‌ك کۆبوویه‌وه بۆ يه‌ك پیتی مه‌دد، هۆکاره لاوازه‌که لا ده‌بریت و، به‌هیزه‌که کاری پێ ده‌کریت، وه‌کو: لابرندی (بدل) و کار پیکردنی (لازم) و (متصل) یان لابرندی (بدل) و کارپیکردنی (عارض) و (المتصل)، ئه‌گه‌ر مه‌ددی (متصل) و (عارض) کۆبیته‌وه له‌وشه‌یه‌کدا وه‌کو: (السماء) به‌هۆکاره به‌هیزه‌که کار ده‌کریت که (متصل)ه.

دکتور ئه‌یمن ده‌لئیت:

هه‌موو ئه‌م باسه‌ش له‌لایه‌ن (إبراهيم شحاتة السمنودي) مامۆستامه‌وه پوخته
کراوه‌ته‌وه به‌وه‌ی که فه‌رموویه‌تی:

فعارض فذو انفصال فبذل

اقوى المدود لازم فما اتصل

فان اقوى السببين انفرادا

وسببا مد اذا ما و جدا

بابه‌تی راوه‌ستان و ده‌ست پیکردن (الوقف والابتداء)

۷۳. وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ لِلْحُرُوفِ لَابِدًا مِنْ مَعْرِفَةِ الْوُقُوفِ

۷۴. وَالْأَبْتِدَاءِ وَهِيَ تُقَسَّمُ إِذْنُ ثَلَاثَةً تَامٌ وَكَافٍ وَحَسَنٌ

پیتسه‌ی (الوقف والابتداء):

(الوقف): له زمانه‌وانیدا واته: راوه‌ستان، یان وه‌کو: (ابن منظور) ده‌لیت: پیچه‌وانه‌ی دانیشتن)^۱.

له زاراه‌دا واته: ده‌نگ برین و کۆتایی هینان به خویندنه‌وه‌ی وشه‌یه‌کی قورئانی پیروز له‌گه‌ل هه‌ناسه‌دان و هه‌بوونی نیاز بۆ ته‌واو کردنی خویندنه‌که جاریکی تر، راوه‌ستانیشی پی ناوتریت ئه‌گه‌ر هه‌ناسه نه‌دات، وه‌ستانیش له کۆتایی ئایه‌ته‌کاندا ده‌بیّت، یان له کۆتایی وشه‌یه‌کدا، هه‌رگیز له ناوه‌پاستی وشه‌شدا ئه‌نجام نادریت^۲.
(الابتداء):

له زمانه‌وانیدا: ده‌ستپیکردن.

له زاراه‌دا: ده‌ستپیکردنی قورئان خویندن پاش برین یان راوه‌ستان له خویندنه‌وه، به ئاره‌زووی خوینه‌ره‌که^۳.

۱ بروانه: (لسان العرب) مادده‌ی (و، ق، ف)، هه‌روه‌ها بۆ هه‌موو واتا زمانه‌وانیه‌کانی بروانه:

علم الوقف والابتداء في القرآن واللغة العربية / د. عبدالرزاق أحمد الحری / ۱۳ - ۱۴ .

۲ بروانه: اللمعة البدرية شرح متن الجزرية / ۸۳ .

۳ الجامع / ۳۴۴ .

یان: چۆنییه‌تی ده‌ستپیکردنی ده‌ربیرینی وشه‌ی قورئان له‌ حاله‌تی گواستنه‌وه‌ له‌ بێ‌ ده‌نگی یه‌وه‌ بۆ‌ قسه‌کردن^۱.

گرنگی فی‌ربوونی ئەم زانسته:

ده‌گێڕنه‌وه‌ که (عبدالله بن عمر) په‌زای خوای لیبیت فه‌رموویه‌تی: (سه‌رده‌می‌کمان له‌ ته‌مه‌نمان به‌سه‌ربرد، ئیمان و باوه‌رمان به‌سه‌ردا داده‌به‌زی له‌ پیش دابه‌زینی قورئان، سوره‌تیک داده‌به‌زییه‌ سه‌ر پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر، ئیمه‌ش فی‌ری حه‌لال و حه‌رام ده‌بووین و، فی‌رده‌بووین له‌ چی جیگه‌یه‌کدا پیویسته‌ راوه‌ستین، وه‌کو چۆن ئیوه‌ ئەم‌پۆ فی‌ری قورئان خویندن ده‌بن، به‌لام ئیمه‌ ئەم‌پۆ که‌سانیکمان بینی قورئانی له‌پیش ئیماندا ده‌دریتێ سه‌رتاسه‌ری قورئان ده‌خوینیته‌وه‌ به‌لام نازانی کامه‌ فه‌رمانه‌ و کامه‌ هه‌په‌شه‌یه‌، یان له‌کام ئایه‌دا پیویسته‌ راوه‌ستی)^۲.

ئەم شوینه‌واره‌ش که پیشه‌وا (البیه‌قی) ده‌یگێژیته‌وه‌، وه‌کو پیشه‌وا (السیوطی) فه‌رموویه‌تی: (به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ریه‌کده‌نگی هاوه‌لان له‌سه‌ر گرنگی ئەم بابته‌).

هه‌روه‌ها به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی هاوه‌له‌ به‌پێژه‌کان فی‌ری راوه‌ستان ده‌بوون له‌ قورئاندا، هاوه‌لان و تابیییه‌کانیش، هه‌روه‌ها پیشه‌وا قورئان خوینه‌کانیش، له‌سه‌ر هه‌مووشیانه‌وه‌ پیشه‌وايان (نافع و ابو عمرو و یعقوب و عاصم) یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر گرنگی ئەم زانسته‌ به‌پاده‌یه‌ک که زۆریک له‌ زانا‌یان مه‌رجیان داناوه‌ که ئیجازه‌ نه‌دریته‌ هیچ قوتابییه‌ک تاوه‌کو شاره‌زانه‌بی‌ت له‌ راوه‌ستان له‌ قورئاندا.

(وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ الْحُرُوفِ) واته‌: پاش شاره‌زابوونت له‌ پاست و جوان خویندنه‌وه‌ی پسته‌کان له‌ پێگه‌ی ئەو زانایارییانه‌ی که وه‌رتگرت ده‌رباره‌یان.

(فَإِنْ لَمْ يُوجَدْ) واته: ئەو جیگه‌ی که له‌سه‌ری پاده‌وه‌ستیت (تَعْلُق) په‌یوه‌ندی نه‌بوو به پاشی خۆیه‌وه.

(أَوْ كَانَ) یان هه‌یبوو، به‌لام په‌یوه‌ندییه‌کی واتایی بوو، نه‌ک وشه‌یی^۱.

(فَأَسَدِي) واته: بۆت هه‌یه له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ت بۆ خویندنی قورئان له‌و جیگه‌وه ده‌ست پیبکه‌یت که له‌ پیشه‌وه‌ پاره‌وستای. تا‌کو ئیستا باسی دووجۆر پاره‌وستانی کردووه (تَأْم) په‌یوه‌ندی نییه به‌دوای خۆیه‌وه (الْكَافِي) که په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌دوای خۆیه‌وه.

(وَلَفْظًا) واته: ئەگەر ئەو په‌یوه‌ندییه له‌ وشه‌دا بوو (فَأَمْنَعَنْ) ئەو جۆره ده‌ستپیکردنه قه‌ده‌غه بکه، واته: ده‌ست پیمه‌که له‌و جیگه‌ی که له‌پیشه‌وه‌ی پاره‌وستاو بووی، به‌لکو له‌ هه‌رجیگه‌یه‌که‌وه ده‌ست پیبکه له‌ ئایه‌ته‌که که دروست بی‌ت ده‌ستی پیبکه‌یت.

(إِلَّا) ته‌نها له‌یه‌ک حاله‌تدا نه‌بی‌ت ئەویش:

(رُؤُوسَ الْآيِ) واته: سه‌ری ئایه‌ته‌کان، دروسته پاره‌وستی له‌سه‌ریان و، له سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌که‌ی پاش خۆیه‌وه ده‌ست پیبکه‌یت. با باسه‌که‌شی پیکه‌وه لکاو بی‌ت له‌ پووی وشه‌وه، ئینجا پوونی کرده‌وه که ئەم جۆره پیی ده‌وتریت: (الْحَسَنُ).

۱ واته: قسه‌که پیکه‌وه لکاوه له‌ پووی واتاوه، به‌لام جیا‌یه له‌ پووی وشه‌وه، وه‌کو پاره‌وستان له‌سه‌ر {قَدْ جِئْتُ شَيْئًا إِمْرًا} الکهف ۷۱، ئەمه کۆتاییی ئایه‌ته‌که‌یه و، دا‌پاره‌وه له‌ پاشی خۆی له‌ پووی وشه‌وه، به‌لام پێوه‌ی لکاوه له‌ پووی واتاوه.

واتای گشتی:

ئەو راۋەستانانەى كە باس كران بۆ حالەتتە واتاكەى تەواو بىت، جا ئەگەر ئەو جىگەى لەسەرى راۋەستای هېچ پەيوەندىيەكى بەدواى خۆيەو نەما، لەو حالەتە دەتوانى لەوشەى پاش راۋەستانەكەتەو دەست پىبەكەيت، يان ئەگەر پەيوەندى هەبوو لە پړوى واتاۋە، نەك لە پړوى وشەو ئىعرا بەو ئەوش هەر دەتوانى لە پاش ئەو جىگەيەى راۋەستای لەسەرى دەست پىبەكەيت.

پاوهستانی ته واویش ئه وهیه که هیچ په یوه ندی به پیشی خو یه وه نه بیټ ئه مهش زیاتر له سهر ئایه ته کاندایه ووده دات، یان له کوټایی سهرگوزشته کان، وهکو: (مالك يوم الدين) و، دهست پیکردن به (ایاک نعبد وایاک نستعین).

پاوهستانی (کافی)یش ئه وهیه له جیگهیهك پاوهستیت واتاکه ی تهواو بوویت به لام له پووی واتاوه په یوهندی هه ر مابیت به دوا ی خۆیه وه وهکو: (وما رزقناهم) (وبالآخرة هم یوقنون) به لام ئه گه ر له پووی وشه و ئیعرابه وه په یوهندی مابوو له و جیگه وه دهست پێ مه که، ئه گه ر سه ر ئایه ته کان بیت ئه وه دروسته وه و پاوهستانی (حسن) ی بی ده وتریت.

٧٧. وَغَيْرُ مَا نَمَّ قَمِيحٌ وَلَهُ
الْوَقْفُ مُضْطَرًا وَيَبْدَأُ قَبْلَهُ

واته: ئه‌وه بزانه هه‌ر پاره‌ستانیک جگه له‌م پاره‌ستانه (التام - الکافی - الحسن)

پاره‌ستانی ناشیرینی پیده‌وتریّت، دروست نییه ئه‌و جۆره پاره‌ستانه مه‌گه‌ر له‌ پووی

ناچاریه‌وه، دروستیش نییه له‌ پاش ئه‌و جیگه‌ی پاره‌ستانه‌وه ده‌ست پێبکریّت، به‌لکو

پێویسته‌ بگه‌ڕێته‌ دواوه له‌ پیش ئه‌و جیگه‌وه ده‌ست پێبکات که به‌ناچاری له‌سه‌ری

پاره‌ستاوه.

نموونه‌ی پاوه‌ستانی ناشیرین (الوقف القبیح) له دوو جۆر پاوه‌ستاندایه:

جۆری یه‌که‌م: پاوه‌ستان له‌سه‌ر وته‌یه‌ك كه‌واتاكه‌ی پوون نییه به هۆی په‌یوه‌ندی
زۆری به پیش خۆیه‌وه وه‌كو پاوه‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (بسم) له (بسم الله) یان پاوه‌ستان
له سه‌ر (الحمد) له (الحمد لله).^١

جۆری دووهم: پاوه‌ستان له جیگه‌یه‌ك كه گومان دروست ده‌كات ده‌ریاره‌ی
واتایه‌ك كه خوای گه‌وره ئه‌وه‌ی نه‌ویستوو وه‌كو: (ان الله لا یسّحی) یان (ما من اله) یان
(لا تقربوا الصلاة) و، پاوه‌ستانی له‌م جۆره شوینانه ناشیرین تره.

٧٨. وَلَيْسَ فِي الْقُرْآنِ مِنْ وَقْفٍ وَجِبٌ وَلَا حَرَامٌ غَيْرَ مَا لَهُ سَبَبٌ

واته: له قورتاندا جیگه‌یه‌ك نیه ئه‌گه‌ر خوینهر له‌سه‌ری پانه‌وه‌ستیت گونا‌ه‌بارییت،
یان پاوه‌ستان له‌سه‌ری قه‌ده‌غه‌بیّت، مه‌گه‌ر هۆکارێکی هه‌بیّت، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌سێك
به‌ئه‌نقه‌ست له‌سه‌ر (ما من اله) یان (انی كُفرت) پاوه‌ستیت.^٢

^١ وه‌كو پاوه‌ستان له‌سه‌ر (حرف جر) و جیا‌کردنه‌وه‌ی له (إسم مجرور) و، پاوه‌ستان له‌سه‌ر
(مضاف) و جیا‌کردنه‌وه‌ی له (مضاف إليه)، هه‌روه‌ها، پاوه‌ستان له‌سه‌ر (مبتدأ) و جیا‌کردنه‌وه‌ی
له (خبر). ((م. دلێر گه‌رمیانی))

پوخته‌ی جوړه‌کانی راوه‌ستان

راوه‌ستان له قورئاندا ده‌بیته چوار به‌شه‌وه:

به‌شی یه‌که‌م: راوه‌ستانی تاقیکردنه‌وه (الوقف الإختباري). واته: خوینەر له‌سه‌ر وشه‌یه‌ک راوه‌ستیت خوی جیگه‌ی راوه‌ستان نه‌بیټ، به‌مه‌به‌ستی تاقیکردنه‌وه یان فی‌کردن، بۆنمونه: له‌سه‌ر وشه‌ی (الأیدی) راده‌وه‌ستیت له‌ئایه‌تی {وَأَذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَبْصَارِ} ص ۴۵، به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی که به‌رانبه‌ره‌که‌ی بزانیټ ئه‌و وشه‌یه لیږده‌دا به‌جیگیرکردنی پیتی (ي) ده‌نوسریت و ده‌خوینریته‌وه، به‌پیچه‌وانه‌ی وشه‌ی (الأید) له‌ئایه‌تی {اصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ} ص ۱۷، لیږه به‌پیتی (ي) نه‌نوسراوه به‌بی ئه‌و پیتشه‌ش ده‌خوینریته‌وه.

- بۆچی ناو‌نراوه راوه‌ستانی تاقیکردنه‌وه (الإختباري)؟

چونکه ږوودانی وه‌کو وه‌لامیکه بۆ پرسیاریک یان بۆ فی‌کردنی قوتابیه.

حوکمی: دروسته له‌سه‌ر هه‌ر وشه‌یه‌ک راوه‌ستیت، به‌مه‌رجیک بۆ ده‌ستپیکردن خوینەر بگه‌ریته‌وه و، له‌جیگه‌یه‌که‌وه ده‌ست پیبکات واته‌که‌ی ریک بیټ.

به‌شی دووه‌م: راوه‌ستانی ناچارى (الوقف الإضطرابي).

واته: راوه‌ستانی خوینهری قورئان به‌هوی پیو‌یستیه‌که‌وه وه‌کو: پڙمین و، هه‌ناسه‌کورتی و، گریان، یان هه‌ر هۆکاریکى تر.

- هۆکارى ناوانانى به‌ناچارى ئه‌وه‌یه که‌خوینەر به‌ویستی خوی راناوه‌ستیت به‌لکو له‌به‌ر هۆکاریک ناچار ده‌بیټ.

حوکمی: دروسته خوینەر له‌سەر هه‌رپیټیک راوه‌ستیت، تاكو هۆکاری راوه‌ستانه‌که‌ی ته‌واو ده‌بیټ و، ئینجا بگه‌پټه‌وه و، به‌شیوه‌یه‌ك ده‌ست پیټکات واتاکی پیکوپیک بیټ.

به‌شی سییه‌م: راوه‌ستانی چاوه‌پوانی (الوقف الإنتظاري).

واته: وه‌ستان له‌سەر وشه‌یه‌کی قورئان به‌مه‌به‌ستی ته‌واو کردنی شیوازه‌کانی خویندنه‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ له‌پووی قیرائاته‌وه له‌پووی کۆکردنه‌وه‌ی قیرائه‌ته‌کان.

- هۆکاری ناوانی به (انتظاري)، چاوه‌پوانکردنی مامۆستایه له قوتابی که هه‌لسی به‌خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که به هه‌موو پووه‌کانی، وه‌کو راوه‌ستان له‌سەر ئایه‌تی {الَّذِينَ هُمْ أَمْ لَمْ يُنْذِرْهُمْ} البقرة و، خویندنه‌وه‌ی به‌پی خویندنی پیشه‌وایانی قورئان خویندن، وه‌کو: (نافع) و (ابن کثیر) و (ابو عمرو) و (ابن عامر) و (عاصم) و (حمزه).

حوکمی: دروسته راوه‌ستان بۆ ئه‌م مه‌به‌سته له‌سەر هه‌ر وشه‌یه‌ك، تاكو ته‌واو کردنی شیوازه‌کانی خویندنه‌وه، با واتاکه‌شی ته‌واو نه‌بیټ، به‌مه‌رجیک له‌پاش ته‌واو بوون به‌شیوه‌یه‌ك ده‌ست پیټ بکاته‌وه واتاکی راست و دروست بیټ.

به‌شی چواره‌م: راوه‌ستانی ویستن (الوقف الإختیاري).

واته: خوینەر له‌سەر وشه‌یه‌کی قورئان راوه‌ستیت به‌ویست و ئاره‌زووی خۆی، بیټ ئه‌وه‌ی هه‌چ هۆکاریك ناچاری بکات بۆ راوه‌ستان.

- هۆکاری ناوانی به‌م ناوه چونکه خوینەر به‌ته‌واوی به‌ ویست و

ئاره‌زووی خۆی راوه‌ستان هه‌لده‌بژیریت له‌و جیگه‌یه‌دا.

حوکمی: راوه‌ستان دروسته مه‌گه‌ر له‌ باریکدا بیټ واتیه‌کی نه‌ویستراو بگه‌یه‌نی، هه‌روه‌ها ده‌کریت له‌ وشه‌ی پاش ئه‌و وشه‌ی که له‌ سه‌ری راوه‌ستا ده‌ست پیټ بکات ئه‌گه‌ر گونجاو بیټ، ئه‌گه‌ر نا له‌پیشتره‌وه ده‌ست پیټ ده‌کات.

به‌شه‌کانی ئەم جۆره پاره‌ستانه:

له‌پاستیدا زانایان ده‌رباره‌ی به‌شه‌کانی ئەم جۆره پاره‌ستانه جیاوازییان له‌نیواندایه، وه‌کو مامۆستا (محمد علي الضباع) باسی ده‌کات له‌ کتییی (الإضاعة في أصول القراءة) لاپه‌ره ٤٨-٥٣، به‌لام ئه‌وه‌ی که زانا گه‌وره‌کان له‌سه‌ری پیکهاتوون و هه‌لیان بژاردوو (٤) به‌شه، وه‌کو: (أبو عمرو الداني) و (ابن الجزري) بپاریان داوه:

یه‌که‌م: پاره‌ستانی ته‌واو (الوقف التام).

پیناسه‌ی: واته پاره‌ستان له‌سه‌ر قسه‌یه‌کی ته‌واو له‌خۆیدا، که‌په‌یوه‌ندی به‌پاشی خۆیه‌وه نه‌مايێت، له‌په‌وه‌ی وشه‌و ئیعرابه‌وه، نه‌ک له‌په‌وه‌ی واتاوه، ئه‌مه‌ش ده‌یه‌یه‌ دوو جۆره‌وه:

جۆری یه‌که‌م: پێویسته له‌سه‌ری پاره‌ستیت و له‌پاش خۆیه‌وه ده‌ست پێ بکه‌یت، چونکه ئه‌گه‌ر بدریته ده‌م بپه‌گی پێش خۆیه‌وه، گومان دروست ده‌کات که‌واتایه‌کی نه‌ویستراو ببه‌خشیت، هه‌ربۆیه هه‌ندیک به‌ پاره‌ستانی (لازم) و هه‌ندیک به‌پاره‌ستانی (واجب) ناوی ده‌به‌ن، ئەم جۆره پاره‌ستانه (التام المقيد) واته ته‌واوی مه‌رج بۆدانراوی پێده‌وتری.

نمونه: {فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ} یس ٧٦، پاره‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی {قَوْلُهُمْ} پێویسته چونکه گه‌ر بدریته ده‌م وشه‌ی پاش خۆیه‌وه {إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ} یس ٧٦، گومان دروست ده‌کات ئەم دوايین بپه‌گیه وته‌ی بپه‌وه‌پان بیته، خۆشی وانیه، یان پاره‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی {يَسْمَعُونَ} له‌تایه‌تی {إِنَّمَا يَسْمَعُونَ} {الأنعام} ٣٦ پێویسته، چونکه گه‌ر بدریته به‌ده‌م بپه‌گی پاش خۆیه‌وه گومان دروست ده‌کات که‌ مردوه‌کانیش وه‌کو زیندوووه‌کان به‌شدارن له‌ گوێرايه‌لی.

حوکمی: پیویسته له سهری راوه ستیت و، له پاش خویه وه دهست پیبکهیت، هه ربویه ناوئراوه به راوه ستانی (اللازم).

نیشانه که ی: میمیکی ئاسویی بو داده نریت به م شیوهیه (م).

جۆری دووهم: ئه وهیه جوانتره له سهری راوه ستیت و له پاش خویه وه دهست پیبکهیت، به واتایه کی تر، ده توانیت به دهم برگه ی دوا ی خویه وه بیخوینیته وه مادام واتاکه ی ناگۆرپیت، هه ندیکیش له زانایان به م راوه ستانه ده لێن: ته وای پر ها (التام المطلق).

هۆی ناوانی: چونکه وته که له و شوینه دا ته وای ده بیته و، پیویستی نابیت به پاش خۆی، نه له پووی وشه و، نه له پووی و تا، زۆر جاریش ئه م جۆره راوه ستانه له کۆتایی ئایه ته کان و له کۆتایی به سه رهاته کاندایه دروست ده بیته، یان له کۆتایی حوکمیکی دیاریکراو، له وانه شه له ناوه راستی ئایه ت یان سه ره تایی بیت.

نمونه: ئه م جۆره راوه ستانه نمونه کانی به چوار شیواز دین:

شیوازی یه که م: له سه ره ئایه ته کان، وه کو {وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ} البقرة، که ئه وه کۆتایی ئه و ئایه تانه یه په یوه ندیدارن به حالی ئیماندارانه وه، له پاش ئه وه ش باسی بارودۆخی بی باوه پان ده کات.

شیوازی دووهم: له پيش کۆتایی ئایه ته که ده بیته، وه کو فه رموده ی خوا ی گه و ره {الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ} الأحزاب ۳۹، ئه مه ش کۆتایی ستایش کردنی پیغه مبه رانه، له پاش ئه وه ده فه رمویت {وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا}.

شیوازی سییه م: له ناوه راستی ئایه ته وه کو خوا ی گه و ره ده فه رمویت: {لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنْ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي} الفرقان ۲۹، ئه مه کۆتایی قسه ی که سی سته مکاره، پاشان خوا ی گه و ره ده فه رمویت: {وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا} الفرقان ۲۹.

شیوانی چواره‌م: له‌سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌ته‌کان، وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:
 {وَإِنَّكُمْ لَمُرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصِحِّينَ} (١٣٧) وَاللَّيْلِ {الصفات ١٣٧-١٣٨، ئه‌مه کۆتایی واتاکه‌یه ئه‌گه‌ر چی
 (مُصِحِّينَ) کۆتایی ئایه‌ته‌که‌یه.

حوکمی: جوانتره له‌سه‌ری راوه‌ستیت و، له‌پاش خۆیه‌وه ده‌ست پێکه‌یت،
 راوه‌ستانیش له‌سه‌ری له‌پیشتره تا‌کو به‌رده‌وام بوون.
 نیشانه‌کانی: دانانی وشه‌ی (قلى) له‌سه‌ر پیته‌که‌ که وتمان جوانتره له‌سه‌ری
 راوه‌ستیت.

سوود: وشه‌ی (قلى) کورت‌کراوه‌ی ئه‌م برگه‌یه (الوقف اولی من الوصل) واته:
 راوه‌ستان پیشتره له‌ به‌رده‌وام بوون.^١
 به‌شی دووه‌م: راوه‌ستانی (الکافی).

پێناسه‌که‌ی: واته راوه‌ستان له‌سه‌ر واتایه‌کی ته‌واو له‌ خۆیدا، به‌لام په‌یوه‌ندی
 ماوه به‌ واتای پاش خۆیه‌وه نه‌ک له‌پووی وشه‌و ئیعرابه‌وه.

نمونه: راوه‌ستان له‌سه‌ر ئایه‌تی {الَّذِينَ هُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} (البقرة ٦، و،
 ده‌ستپێکردن به‌ئایه‌تی {حَمَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمُ} (البقرة ٧، کۆتایی ئایه‌ته‌که‌ واتایه‌کی ته‌واوه
 هیچ په‌یوه‌ندیه‌کی وشه‌یی یان ئیعرابی به‌پاش خۆیه‌وه نه‌ماوه، به‌لام له‌پووی واتاوه
 په‌یوه‌ندیان پێکه‌وه ماوه، چونکه هه‌ردوو ئایه‌ته‌که باس له بارودۆخی بێ باوه‌ران
 ده‌که‌ن.

حوکمی: جوانتره له‌سه‌ری راوه‌ستیت و له‌پاش خۆیه‌وه ده‌ست پێ بکه‌یت، وه‌کو
 راوه‌ستانی ته‌واو، به‌لام راوه‌ستان له‌سه‌ر (وقف تام) جوانتره.

١ بپوانه: نهاية القول المفيد في علم التجويد / ١٥٤-١٥٥ به‌وه‌رگرتن له کتێبی / غاية المرید في

هوی ناوانی: چونکه پیویستیت نابیٔ به واتای پاش خوی، ئەمیش زۆرتین
جۆری پاوهستانه له قورئاندا هاتبیٔ^۱.

نیشانە: پیتی (ع) له سەر ئەو وشە دادەنریٔ وهکو {لَا تَقُولُوا الصَّيِّدَ وَأَنْتُمْ
حُرْمٌ} المائدة ۹۵.

به پیتی وتهی (ابن الجزري) له کتیبی (النشر في القراءات العشر ج ۱/ ۳۲۰) پاوهستانی
کافی هه مووی وهکو یه ک نین، به لکو هه ندیکیان له هه ندیکیان شیواو ترن، وهکو:
{فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ} البقرة ۱۰، ئەمه (کافی) ه.

{فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا} البقرة ۱۰، ئەمه (کافی) تره.

{بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ} البقرة ۱۰، له هه ردووکیان (کافی) تره.

به شی سییه م: پاوهستانی جوان (الوقف الحسن).

پیتاسه که ی: پاوهستانه له سەر واتایه کی تهواو له خۆیدا، به لام په یوه نیدیاده به
پاش خۆیه وه له پووی وشه واتاوه.

هوی ناوانی: چونکه سوودی ئەوهی ههیه پاوهستان له سهری کاریکی جوان و
گونجاوه.

جۆره کانی:

یه که م: له ناو ئایه ته که دا بیٔ، وهکو پاوهستان له سەر فهرمووده ی خوای گه وره:
{سَمِ اللَّهُ} الفاتحة ۱، یان له سەر {الْحَمْدُ لِلَّهِ} الفاتحة ۲، ئەوه واتایه کی تهواوه، به لام له هه ردوو
پوه که وه په یوه ندی به پاش خۆیه وه ماوه.

۱ بپوانه: العمید فی علم التجوید / ۱۸۵ به وه رگرتن له کتیبی / غایه المرید فی علم التجوید ۲۱۰ -

حوکم: ده‌گونجیت له‌سه‌ر ئه‌و وشه‌ پاره‌ستیت و، ناگونجیت له‌پاش خۆیه‌وه‌ خویندنه‌وه‌ ده‌ست پێبکه‌یت، چونکه‌ په‌یه‌ه‌ندی نیوانیان به‌هێزه‌.

دوه‌م: سه‌ری ئایه‌ت بیّت، ئه‌وه‌ش دوو شیوازی هه‌یه‌:

یه‌که‌م: پاره‌ستان له‌سه‌ر ئایه‌ته‌که‌ هیچ گومانی واتای نه‌ویستراو دروست نه‌کات، وه‌کو پاره‌ستان له‌سه‌ر {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} یان له‌سه‌ر {لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ} البقرة ۱۸۹، یان له‌سه‌ر {يَا أَيُّهَا الْمَرْمِلُ} المزمل ۱ ئه‌مه‌ش به‌پێی شاره‌زایانی ئه‌م زانسته‌ وه‌کو: (السجائوندي) و، دانه‌ری کتییی (الخلاصة) و، که‌سانی تر: جوانتره‌ له‌سه‌ری پاره‌ستیت و، باش نیه‌ له‌پاش خۆیه‌وه‌ ده‌ست پێبکه‌یت...

دوه‌م: ئه‌وه‌یه‌ پاره‌ستان له‌سه‌ر ئایه‌ته‌که‌ گومانی واتایه‌کی نه‌خوازاو دروست بکات، وه‌کو پاره‌ستان له‌سه‌ر {فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ} الماعون ۲، ئه‌مه‌ش به‌پێی بۆچوونی (ابن الجزری) و، زۆریک له‌زانایانی تر، دروست نیه‌ له‌سه‌ری پاره‌ستیت، به‌لکو پێویسته‌ له‌گه‌ڵ پاشی خۆیدا پێکه‌وه‌ بخوینرێته‌وه‌، چونکه‌ نوێژگه‌ران ناویکی ستایشکراوه‌، بۆیه‌ نه‌گونجاوه‌ گوێگر واتای بگات وه‌یل بۆ ئه‌وانه‌، ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ئه‌م پێره‌وه‌ن پێیان وایه‌ پاره‌ستان له‌سه‌ر ئه‌م ئایه‌ته‌ پاره‌ستانێکی ناشیرینه‌ (وقف قبیح).

تێبینی: له‌وانه‌یه‌ پاره‌ستان جوان بیّت، به‌لام ده‌ستپێکردن له‌پاش خۆیه‌وه‌ ناشیرین بیّت وه‌کو: {يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ} المسحنة ۱، پاره‌ستان جوانه‌ له‌سه‌ری، به‌لام ده‌ست پێکردن له‌دوای ئه‌وه‌وه‌ ناشیرینه‌ {وَلَا تَكُنْ أُنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ}، چونکه‌ ئه‌وه‌ واتای هۆشدارێ له‌ ئیمان هێنان به‌خوا ده‌گه‌یه‌نی.

۱ بڕوانه: نهاية القول المفيد في علم التجويد / ۱۶۱، به‌وه‌رگرتن له‌ کتییی / غاية المرید في علم

به شی چواه م: راوهستانی ناشیرین (القبیح).

پیناسه ی: راوهستان له سهر واتایه ک ته واو نه بوویت خوی له خویداو، واتایه کی راستیشی نه گه یاندبیت، به هوی توندی په یوه ندیه که ی له گهل پاش خویدا.

هوی ناوانی: چونکه راوهستان له و جیگه یه دا واتا ناگه یه نیت، بویه خوینه ر بوی نیه به نه نقه ست له سهری راوهستیت مه گهر بوی پیویسته کی ناچاری.

راوهستانی ناشیرین دوو جورن:

جوری یه که م: راوهستان له سهر برپگه یه ک که واتا نه به خشیت، وه ک: {سُم} له {سُمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}، راوهستان له و جیگه یه دا ناشیرینه چونکه نازانریت به ناوی کی.

جوری دووهم: راوهستان له سهر وشه یه ک گومانی واتایی دروست بکات که خوی گهره نه وهی نه ویستیت، وه کو راوهستان له سهر ئایه تی {إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْخِي} البقرة ۲۶ یان {وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا نَذِيرًا} الإسراء ۵۴، یان {لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ} النساء ۴۳، ئهم جوره راوهستانانه نذر ناشیرینه، ئه گهریش به ئاره زوی خوی راوهستیت و، مه بهستی ئه وه بیت، ئه وکاره له بیباوه پیه وه سهر دهر دهکات په نابخوا، به لام ئه گهر به ناچاری راوهستا با بگهریتته وه و، پیکه وه ئایه ته کان بخوینیتته وه، بوی نه وهی واتا کان پوون ببنه وه.

تا کو ئیره باسی جوره کانی راوهستان له قورئان ته واو بوو، ئیستاش باسی دهستی کردن (الإبتداء) ده که یں.

پیناسه ی (الإبتداء):

له زمانه وانیدا واته: دهستی کردن.

له‌زاراوه‌دا واته: ده‌ستپیکردنی قورئان خویندن، ئیتر ئایا له‌پاش برینی خویندن بیټ و جاریکی تر که پابیتته‌وه، یان له‌پاش پاوه‌ستان بیټ. به‌لام ئه‌گه‌ر له‌پاش برینی خویندن بیټ پیویسته په‌چاوی حوکه‌کانی (استعاذه) و (بسملة) بکات له‌کاتی ده‌ستپیکردندا، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌پاش پاوه‌ستان بیټ پیویست به‌وه ناکات چونکه پاوه‌ستانه‌که بۆ پشوودان و هه‌ناسه‌دان بووه.

له‌کتیبی (النشر في القراءات العشر) پیشه‌وا (ابن الجزري) ده‌فه‌رمویت:

ده‌ست پیکردن هه‌میشه به‌ویست و ئاره‌زووه، به‌پیچه‌وانه‌ی پاوه‌ستانه‌وه که له‌وانه‌یه به‌ناچاری بیټ، بۆیه دروست نیه ده‌ستپیکردن به‌واتایه‌کی ته‌واو و قسه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆوه نه‌بیټ، ده‌ستپیکردنیش دوو جۆره:

۱. ده‌ستپیکردنی جوان.

۲. ده‌ستپیکردنی ناشیرین.

یه‌که‌م: ده‌کریت له‌هه‌ر ئایه‌تیکه‌وه که واتایه‌کی پوون و ئاشکرای هه‌بیټ ده‌ست بکه‌یت به‌قورئان خویندن، نمونه‌ی ئه‌م جۆره‌ش زۆره.

دووهم: ده‌ستپیکردن به‌قسه‌یه‌ک واتاکه بشیوینیت، یان بیگوریت، ئه‌مه‌ش دابه‌ش ده‌بن بۆ چه‌ند جۆریک، نمونه:

ده‌ست پیکردن به {أَيُّ لَهَبٍ وَكَبَّ} المسد، ده‌ستپیکردنی ناشیرینه چونکه واتاکه داده‌بریت، به‌لام ده‌ستپیکردن به {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا} (يا أيُّها المؤمنون) ناشیرین تره، یان ده‌ستپیکردن به {عُزِّرْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ} التوبة ۳۰، یان {وَأَيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ} الممتحنة ۱، یان {لَا أَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ} فطرتي ۲۲، زۆرتر ناشیرینه، بۆیه پیویسته خوینهر خۆی له‌و جۆره

ده‌ستپێکردنانه بپاریزیت. به‌م شیوه‌یه‌ش باسه‌کانی ئه‌م باب‌ه‌ته‌مان ته‌واو بوو، جگه‌له دوو پێناسه‌ی گرنه‌گ که بریتین له: (السکت) و (القطع).

پێناسه‌ی بێده‌نگی (السکت):

له‌زمانه‌وانیدا واته: لیکترازانی نیوان دوو ئاواز به‌بی هه‌ناسه‌دان.

له‌زاراوه‌دا واته: بێده‌نگی بۆ ماوه‌یه‌ک که‌متر له‌ماوه‌ی راوه‌ستان (وقف) به‌بی هه‌ناسه‌دان به‌مه‌به‌ستی به‌رده‌وام بوون له‌خوێندنه‌وه.

تێبینیه‌کی گرنه‌گ:

مامۆستا (محمود خليل الحصري) له‌کتیبی (أحكام التلاوة القرآن) لاپه‌ره ٢٦١، ده‌گێڕێته‌وه که (ابن الجزري) فه‌رموویه‌تی: بێده‌نگی ته‌نها په‌یوه‌سته به (سماع) هوه، واته: به‌پێی رپواته له‌پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) یان له‌هاوه‌لانی که پێمان گه‌یشته‌یت، بۆیه بێده‌نگی دروست نیه له‌شوێنیکدا نه‌بێت که رپوایه‌تی راستی له‌سه‌ر هاتبێت^١.

جێگه‌کانی بێده‌نگی له‌قورئاندا:

یه‌که‌م: له‌سه‌ر وشه‌ی (عِوَجًا) له‌ئایه‌تی {وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا} ١ قِيمًا {الكهف}، هۆکاری بێده‌نگیش لێره‌دا پوونکردنه‌وه‌ی واتاکیه، بۆنه‌وه‌ی که‌س گومانی بۆ دروست نه‌بێت (قِيمًا) واته: راست، وه‌سف بێت بۆ (عِوَجًا) واته: لار، به‌لکو (قِيمًا) ستایشه بۆ قورئان. دووه‌م: له‌سه‌ر وشه‌ی (مَرْقَدًا) له‌ئایه‌تی {قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدًا هَذَا} یس ٥٢، هۆکاری بێده‌نگی لێره‌دا ئه‌وه‌یه بزانی که وشه‌ی (هَذَا) ته‌واوکه‌ری قسه‌ی بێباوه‌پان نیه.

سێیه‌م: له‌سه‌ر وشه‌ی (مَنْ) له‌ئایه‌تی {وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ} القيامة ٢٧.

چوارهم: له سهر وشه ی (بَلْ) له ئایه تی {كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ {المطففين: ۱۴، هۆکاری
بیدهنگی له ههردوو جیگه ی سییه م و چوارهم له قورئاندا ئه وهیه گومان دروست نه بیته
بۆ خویننه که (مَنْ رَانَ) و (بَلْ رَانَ) تیهه لکیشن و به (مَرَّاق) و (بَرَّان) بیخویننیه وه.

پینجه م: پیتی (ه) له سهر وشه ی (مَالِيهِ) له ئایه تی {مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ ﴿٢٨﴾ هَلَاكَ}

الحاقه ۲۸، به لام ئه م ئایه ته به دوو شیوه ده خویننیه وه، بیدهنگی یه کیکیانه،
دروستیشه به ئاشکراکردن (أظهار) بخویننیه وه، ههروه ها دروستیشه به بی بیدهنگی
(عدم سکت) بخویننیه وه ئه وکاته ش تیهه لکیش ده کریت، چونکه دوو پیتی
هاوشیوه ن، بۆیه به (مالیهلک) ده خویننیه وه.

شه شه م: (عَلِيمٌ) له کۆتایی سوره تی (الأنفال) له ئایه تی {إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾}، ۷۵،
له کاتی کدا له گه ل سوره تی (التوبة) بخویننیه وه، ئه وه ش یه کی که له سی شیوازی
خویندنه وه که دروسته پیتی بخویننیه وه:

۱. به شیوازی هه لگێرانه وه (قلب) واته (علیمُ براءة...).

۲. پاوهستان (الوقف) واته: پاوهستان له کۆتایی سوره تی (الأنفال) و،
هه ناسه دان و پاشان ده ستپیکردن به سوره تی (التوبة).

۳. بیدهنگی (السکت) واته: به بی هه ناسه دان، که ماوه یه کی کورتتره له
(وقف).

پیتسه ی (القطع):

له زمانه وانیدا واته: برین و لابرین.

له زاراوهدا واته: برینی خویندنه وه به یه کجاری و پۆشتنه ناو حاله تیکی تره وه،

واته: ئه گه ر بگه رپته وه بۆ خویندنه وه به (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

دهگه پښته وه، برینیش تهنه له کوتایي نایه ته کاندای د روسته، (ابن الجزري) له (عبدالله بن أبي الهذيل) که یه کیکه له سهرانی تابيعیه کان ده گپښته وه که فهرموویه تی: "نه گهر که سیکتان نایه تیکی ده خونید با نه یپریت، تا کو ته واوی ده کات" هه روه ها لئی ده گپښته وه که فهرموویه تی: "هاوه لان حه زیان نه ده کرد له ناوه راستی نایه تدا پاره سستی پیش ته واو کردنی هه موو نایه ته که" نه مهش به لگه یه بو نه وهی که س بوی نیه له ههر شوینیکی نایه تدا پاره سستیت له نویژ بیت یان له دهره وهی نویژ، تا کو نایه ته که ته واو نه کات^۱.

۱ بېوانه: احکام تلاوة القرآن الكريم / ۲۶۳، به وه رگرتن له اللمعة البدرية / ۸۹-۹۱.

بابه‌تی پچراو و پیک گه‌یشتوو (المقطوع والموصول)

یه‌کیک له پیوستیه‌گرنه‌گانی خوینهری قورئان ئه‌وه‌یه پچراو و پیک گه‌یشتوو له ئایه‌ته‌کاندا بزانییت، واته: له‌سه‌ر کامیان دروسته‌ه‌ پاره‌ستیت و له‌سه‌ر کامیان دروست نیه‌.

ئه‌م بابته‌ش ده‌بیته‌ سی به‌شه‌وه:

به‌شی یه‌که‌م: پیوسته‌ پیکه‌وه بخوینریتته‌وه.

به‌شی دووه‌م: پیوسته‌ به‌ پچراوی بخوینریتته‌وه.

به‌شی سییه‌م: جیاوازی له‌سه‌ره‌. زانایان به‌ (واجب)یان داناوه‌ له‌سه‌ر خوینهری لیها‌تووی قورئان له‌م بابته‌ شاره‌زانییت، چونکه‌ هه‌ر وشه‌یه‌ک براو بی‌ت له‌ وشه‌گانی تر، دروسته‌ خوینهر له‌سه‌ری پاره‌ستیت به‌مه‌به‌ستی فی‌ربوون، یان تاقیکردنه‌وه، یان هه‌ناسه‌ کورتی و، هۆکاری له‌م شیوه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل وشه‌ی پاش خۆی پیکه‌یشته‌بی‌تن دروست نیه‌ پاره‌ستیت له‌سه‌ر وشه‌ی دووه‌م نه‌بی‌ت، خۆ ئه‌گه‌ر جیاوازی له‌سه‌ر هه‌بی‌ت له‌نیوان زانایاندا ئه‌وا دروسته‌ خوینهر پاره‌ستیت له‌سه‌ر وشه‌ی یه‌که‌م و دووه‌میش.

باسه‌کانی پچراو و پیکگه‌یشتو (المقطوع والموصول)

فِي مُصْحَفِ الْإِمَامِ فِيمَا قَدْ أَتَى^۱

۷۹. وَأَعْرِفْ لِمَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ وَتَا

۱ مه‌به‌ستی له موسحه‌فه‌کانی نیمامی عوسمانه که فه‌رمانی کرد به نووسینه‌وه‌یان پاش نه‌وه‌ی ناکوکی خه‌لکی بینی له‌شیوازی خویندنه‌وه‌ی قورئان، پیشترا أبو‌بکر قورئانی کۆکردبوویه‌وه و، له‌لای (حفصه) ی دایکی ئیمانداران داینا‌بوو (رضی‌الله‌عنه)، نووسینه‌وه‌ی قورئان که‌سانیک پیی مه‌لسان له‌قوره‌یش به‌سه‌روکایه‌تی (زید بن ثابت) (رضی‌الله‌عنه)، له‌شیوازی پینووسی قورئان لیژنه‌که نه‌وه‌یان په‌چاو ده‌کرد نه‌وه‌ی زیاتر له‌خویندنه‌وه‌یه‌کی تیدا بیت به‌شیوازی بنووسریت نه‌وه‌ی خویندنه‌وانه‌هه‌لبگریت، نوقته و جووله‌شیان بۆ پېته‌کان نه‌ده‌کرد، بۆ نمونه: {فَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ} الحجرات، به‌م شیوه (سپهر) یان نووسیوه، بۆیه ده‌کریت به (فتبتوا) ش بخوینریت‌وه، وه‌کو پیشه‌وايان (حمزة) و (الکسانی) و (خلف العاشر) ده‌یخویننه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌کریت به (فتبینوا) ش بخوینریت‌وه، وه‌کو پیشه‌وايانی تر ده‌یخویننه‌وه، به‌لام کاتیک ده‌یان‌بینی شیوازی وشه‌یه‌ک ناکریت به‌شیوه‌یه‌ک بنووسریت که دوو خویندنه‌وه‌هه‌لبگریت، له‌موسحه‌فیکدا به‌شیوه‌یه‌ک ده‌یان‌نووسی به‌پیی خویندنه‌وه‌یه‌ک، له‌موسحه‌فیکي تریشدا به‌شیوه‌یه‌کی تر ده‌یان‌نووسی به‌پیی خویندنه‌وه‌یه‌کی تر، بۆ نمونه (تجری تحتها الأنهار) له‌موسحه‌فی مه‌ککه به (تجری من تحتها الأنهار) نووسیان به‌زیادکردنی وشه‌ی (من)، نه‌وه‌ش خویندنه‌وه‌ی (ابن کثیر المکی)یه، له‌پاش نووسینه‌وه‌ی موسحه‌فه‌کان نیمامی عوسمان (رضی‌الله‌عنه) فه‌رمانی کرد به‌ناردنیان بۆ شاره‌ ناوداره‌کان وه‌کو: (بصرة)، (کوفه)، (شام)، (مکه) موسحه‌فیکیشی له‌لای خو‌ی به‌جیپشت که به (المصحف‌الامام) ناسراوه‌یه‌کیکیشی بۆ خه‌لکی مه‌دینه‌ ته‌رخان کرد، له‌گه‌ل هه‌موو موسحه‌فیکیشدا هاوه‌لیکی نارد بۆ خویندنه‌وه‌ و فیکردنی خه‌لکی، بۆیه فه‌رمانی کرد به (زید بن ثابت) به‌موسحه‌فی مه‌دینه قورئان بخوینیت وه (عبدالله بن السائب) ی نارد بۆ مه‌ککه و، (المغیره بن أبي شهاب المخزومي) نارد بۆ شام و، (أبو عبد الرحمن السلمي) و (عامر بن عبد القيس) بۆ به‌سره، به‌م شیوه‌یه‌ش هه‌موو ناوچه‌یه‌ک به‌موسحه‌فی خو‌ی قورئانی ده‌خویند، ئوممه‌تی ئیسلامیش یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر راستی نه‌وه‌ی شیوازه پینووسانه‌ی که قورئانیان پینووسراوه‌ته‌وه. بپوانه: أحكام تلاوة القرآن الكريم/۲۶۱.

پیتشهوا (ابن الجزري) پوو ده کاته خوینه ری قورئان و پئی ده لیت: ئه ی خوینه ری قورئان، زانا و شاره زابه به وشه پچراو و پیک گه یشتوو ده کانی قورئانی پیرۆز، ئه وهش بزانه که پچراو له پیتشته چونکه ئه وه بنجینه یه، ههروه ها پئویسته شاره زاییت هه بیته ده باره ی پیتی (ت) له کاتی که ژێردار بیته، یان به شیوازی (ه) ی کۆتایی بنووسریته له قورئاندا، نمونه ی (مقطوع) وه کو: {فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ} الأنبياء ۸۷ و، (موصول) وه کو: {أَنْ تَجْمَعَ عِظَامُهُ} القيامة ۳.

۸۰. فَأَقْطَعْ بِعَشْرِ كَلِمَاتٍ أَنْ لَا مَعَ مَلْجَأٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا

۸۱. وَتَعْبُدُوا يَاسِينَ ثَانِي هُودَ لَا يُشْرِكُنْ تَشْرِكُ يَدْخُلْنَ تَعْلُوا عَلَى

۸۲. أَنْ لَا يَقُولُوا لَا أَقُولُ إِنَّ مَا بِالرَّغْدِ وَالْمَفْطُوحِ صَلِّ وَعَنْ مَا

(فَأَقْطَعْ بِعَشْرِ كَلِمَاتٍ أَنْ لَا) فه رمانی کردوو به پچرانی (ان) له (لا) له (۱۰) جینگه ی قورئاندا.

۱. له گه ل وشه ی (مَلْجَأٌ) له ثایه تی {وَضَلُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ} التوبة ۱۱۸.

۲. له گه ل وشه ی (وَلَا إِلَهَ إِلَّا) له ثایه تی {وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أُنْتُمْ مُسْلِمُونَ}

هود ۱۴.

۳. له گه ل وشه ی (تَعْبُدُوا) له سورته ی (يَاسِينَ) له ثایه تی: {أَنْ لَا تَعْبُدُوا

الشَّيْطَانِ} ۶۰.

۴. له ثانيه تی {أَنْ لَا تُعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ إِلِيمٍ} هود ۲۶، بویه شی
 فہرموی (ثَانِي هُود) له بهر جیا کردنه وهی له جیگه ی یه که م {أَلَّا تُعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
 لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ} هود ۲۰.

۵. له گهل وشه ی {يُشْرِكْنَ} له ثانيه تی {يَبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا}
 الممتحنة ۱۲.

۶. له گهل وشه ی {تُشْرِكْ} له ثانيه تی {وَإِذِ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي
 شَيْئًا} الحج ۲۶.

۷. له گهل وشه ی {يَدْخُلْنَ} له ثانيه تی {أَنْ لَا يَدْخُلْتَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِنٌ} القلم ۲۴.

۸. له گهل وشه ی {لَا تَعْلُوا عَلَى} له ثانيه تی {وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ} الدخان ۱۹.

۹. له {أَنْ لَا يَقُولُوا} له ثانيه تی {أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ} الأعراف ۱۶۹.

۱۰. له {لَا أَقُولُ} له ثانيه تی {حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ} الأعراف ۱۰۵.

سوود: جیاوازی هیه سه بارهت به پچرانی (أَنْ لَا) له ثانيه تی {فَتَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ} الأنبياء ۸۷، پچرانی شی له پېشته ره.

{إِنَّ مَا بِالرَّعْدِ} فەرمانه به پچرانی (ان) له گهل (م) له یه ک جیگه دا، له ثانيه تی
 {وَإِنْ مَا تَرَيْنَاكَ بَعْضَ الَّذِي يَبْعُدُهُمْ أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ} الرعد ۴۰.

(وَالْمُفْسُوحِ صَلِّ) فه رمانه به پیک گه یاندنی (أَنْ) له گه ل (مَا) هه رچونیک هاتبیّت، بهم شتیه وه (أَمَّا).

۸۳. تَهُوْا اقْطَعُوا مِنْ مَّا رُبُومٍ وَالنِّسَا خُلْفُ الْمُنَافِقِينَ أَمْ مِنْ أَسَّسَا

۸۴. فَصَلَّتِ النَّسَا وَذَبَحَ حَيْثُ مَّا وَأَنْ لَمْ الْمَفْسُوحِ كَسْرُ إِنَّ مَّا

۸۵. لَانْعَامِ وَالْمَفْسُوحِ يَدْعُونَ مَعَا وَخُلْفُ الْأَنْفَالِ وَتَحْلٍ وَقَعَا

(عَنْ مَّا تَهُوْا) واته: (عَنْ) له (مَا) بیچرین ته نها له یه ک له ثایه تی {فَلَمَّا عَوَّأَ عَنْ مَّا تَهُوْا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ} الأعراف ۱۶۶.

(اقْطَعُوا مِنْ... الْمُنَافِقِينَ) واته: (مِنْ) له (مَا) بیچرین له دوو جیگه ی قورنان

به بی جیاوازی و ناگزکی:

یه که م: له ثایه تی {هَلْ لَكُمْ مِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ} الروم ۲۸.

دووه م: له ثایه تی {فَإِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ قَبْلِ النِّسَاءِ} النساء ۲۵.

نامارده شی بو ئەم دوو جیگه یه کردووه (بروم والنسا)، له جیگه یه کی تریشدا هه یه به لام جیاوازی له سه ره له ثایه تی {وَأَقْبُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ} المنافقون ۱۰، پچراندنی شی له پېشته ره.

(أَمْ مِنْ... وَذَبَحَ) واته: (أَمْ) له (مِنْ) له چوار جیگه ی قورناندا به بی جیاوازی له یه کتر بیچرین:

۱. له ثایه تی {خَيْرٌ أَمْ مِنْ أَسَّسَ بُنْيَانُهُ} التوبة ۱۰۹.

۲. له ثایه تی {خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ} فصلت ۴۰.

۳. له نایه تی {أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا} النساء ۱۰۹.

۴. له نایه تی {أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ} الصافات ۱۱.

ناماژدهشی کردوه بو جیگه‌که‌ی سوره‌تی (الصافات) به (وَذِبح) به‌هوی
به‌سهره‌تی سهریرینی (اسماعیل) له و سوره‌ته‌دا.

(حَيْثُ مَا) واته: (حيث) له (ما) له‌هر شوینی‌کدا هات له قورئاندا
بی‌چرینن، ته‌نها له دوو جیگه‌شدا هاتووه له قورئاندا:

یه‌که‌م: {وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ} البقرة ۱۴۴.

دووهم: {وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ} البقرة ۱۵۰.

(وَأَنْ لَّمِ الْمَفْسُوحُ كَسْرُ) واته: (أَنْ) که هه‌مزه‌که‌ی سه‌ری هه‌بی‌ت له (لم)
له‌هر شوینی‌کی قورئاندا بی‌ت بی‌چرینن.

(إِنَّ مَا الْإِنْعَامِ) واته: (ان) له (ما) له‌یه‌ک جیگه‌ی قورئاندا له‌یه‌کتر بی‌چرینن،

له‌نایه تی {إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ} الأنعام ۱۳۴، (وَالْمَفْسُوحُ يَدْعُونَ مَعًا) واته: (أَنْ مَا) له‌که‌ل
و‌شه‌ی یدعون له‌یه‌کتر بی‌چرینن له دوو جیگه‌دا:

یه‌که‌م: له‌نایه تی {وَأَنْ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ} الحج ۶۲.

دووهم: له‌نایه تی {وَأَنْ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ} لقمان ۳۰.

(وَحُلْفُ الْأَنْفَالِ وَتَحْلٍ وَقَعًا) واته: جیاوازی هه‌یه له دوو جیگه‌دا:

یه‌که‌م: له‌نایه تی {وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ} الأنفال ۴۱.

دووهم: له نایه تی {إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ} النحل ۹۵، پیک گه یاندنیشیان له پیشتره .

تیبینیش ده کریت که جیگه ی کۆتایی تاییه ته به (إن ما) نهك (أن ما) بهم شیوه یه:

(إن ما) له سوره تی الأنعام دا به بی جیاوازی ده پچریندریت، به لام له سوره تی (النمل) دا ناکوکی له سهره و، پیک گه یاندنی له پیشتره، (أن ما) یش به بی جیاوازی ده پچریندریت، له سوره تی (الحج) و (لقمان) دا، له سوره تی (الأنفال) یش دا ناکوکی له سهره و، پیک گه یاندنی له پیشتره. خوی گه ورهش زاناره.

تیبینی: له م چند دیره هۆنراوه یه دا، وشه ی (الأنعام) و (الأنفال) به (لنعام) و (لأنفال) ده خوینریته وه.

۸۶. وَكُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَاخْتَلِفْ رُدُّوا كَذًا قُلْ بِسْمَا وَالْوَصْلُ صِفْ

۸۷. خَلَقْتُمُونِي وَاشْرَوْا فِي مَا اقْطَعَا . أُوحِيَ أَفْضَمُ اشْهَتْ يَبْلُوا مَعَا

۸۸. ثَانِي فَعَلْنُ وَقَعْتُ رُومٌ كَلَا تَنْزِيلُ شُعْرَاءٍ وَغَيْرَ ذِي صِلَا

(ابن الجزري) فه رمان ده کات به پچراندنی (کُلِّ) له (مَا) له یه ک جیگه ی قورئاندا، به یه ک دهنگی زانایان، له نایه تی {وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ} ابراهیم ۳۴، ناکوکیش هه یه سه بارهت به جیاکردنه وهی (کُلِّ) له (مَا) له چوارجیگه دا:

۱ بپوانه: (الفتح المجید) / للمقحاوي، (الدقائق المحکمة) و (أحكام تلاوة القرآن الكريم) لاپه ره / ۲۸۰، به وه رگرتن له اللمعة البدرية / ۹۲-۹۶.

یه که م: له نایه تی {كُلَّ مَا رُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ} النساء ۹۱.

دووهم: له نایه تی {كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةٌ رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ} المؤمنون ۴۴.

سییه م: له نایه تی {كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا} الأعراف ۳۸.

چوارهم: له نایه تی {كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا} الأعراف ۳۸، له جیگه ی یه که م و دووهم براندنه، به لām له جیگه ی سییه م و چوارهم پیك گه یاندنه، جگه له م جیگانه ش ئاماژه مان پیکرد، هه مووی به یه ک دهنگی زانایان به پیك گه یاندن ده خوینریته وه.

فه رمان ده کات به پیك گه یاندنی (بَسْر) له گه ل (مَا) به بی ناکوکی له دوو جیگه دا:

یه که م: له نایه تی {تَسْمَا اشْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا} البقرة ۹۰، ئه وه جیگه ی یه که م له سوره تی (البقرة).

دووهم: له نایه تی {قَالَ تَسْمَا خَلَقْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي} الأعراف ۱۵۰، ئه وه ش له وته ی (ابن الجزري) (وَالْوَصْلُ صِفُ خَلَقْتُمُونِي وَاشْرَوْا) ده رده که ویت، باسی ئه وه شی کردوو ه که له نایه تی {قُلْ تَسْمَا بِأَمْرِكُمْ} البقرة ۹۳، ناکوکی له سه ر هه یه چونکه فه رموویه تی: {كَذَّا قُلْ تَسْمَا} به لām زیاتر کار به پچراندن ده کریت له م جیگه یانده دا، هه روه ها فه رمانی کردوو ه به پچراندنی (فِي) له (مَا) له (۱۱) جیگه دا به بی ناکوکی:

۱. {قُلْ لَا أَحَدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ} الأنعام ۱۴۵

۲. {لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ} النور ۱۴

۳. {وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ} الأنبياء ۱۰۲.

٤. {لَيْبُلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَقُوا الْحَيَاتِ} المائدة ٤٨.

٥. {لَيْبُلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ} الأنعام ١٦٥.

٦. {فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ} البقرة ٢٤٠، كهئمهش جيگه‌ی دودوه مه له

سوره‌تی (البقرة) و، (ابن الجزري) به (ثاني فعلن) ئاماژه‌ی پيكر دودوه.

٧. {وَنَنْشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ} الواقعة ٦١.

٨. {ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا

رَزَقْنَاكُمْ} الروم ٢٨.

٩. {فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ} الزمر ٣.

١٠. {فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ} الزمر ٤٦، تيبيني بکه چۆن ئاماژه‌ی کردوه بو

هه‌ردوه جيگه‌که‌ی سوره‌تی (الزمر) به (کلا بنزِيل).

١١. {أَتُرْكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ} الشعراء ١٤٦، جگه له م جيگايانهش پيکه‌وه

ده‌خويندته‌وه به‌بى ناکوکی، ئه‌وه‌ش له فه‌رموده‌ی (ابن الجزري)

(وَعِثْرَ ذِي صِلَا) ده‌رده‌که‌وێت.

٨٩. فَأَيْنَمَا كَانَتْخُلُوصِلْ وَمُخْتَلِفٌ فِي الشُّعْرَا الْأَحْزَابِ وَالنِّسَا وَصِفْ

واته: وشه‌ی (فَأَيْنَمَا) له‌هه‌رکوييه‌ک هات له قورئاندا له‌گه‌ل پیتی (ف) پيکیان

بگه‌یه‌نه، وه‌کو چۆن (أَيْنَمَا) له‌سوره‌تی (النحل) پيک ده‌گه‌یه‌نی.

که واته: وشه ی (أَيْنَمَا) له دوو جیگه ی قورئاندا دیت:

یه که م: {فَأَيْنَمَا تُولُوْا فَسَمَّ وَجْهَ اللّٰهِ} البقرة ۱۱۵.

دوو ه م: {أَيْنَمَا يُوجِّهْ لَا يَأْتِ خَيْرٌ} النحل ۷۶.

(و مُحَلِّف) واته: له سئ جیگه ی تردا ناکزکی له سهره.

یه که م: {وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ} الشعراء ۹۲.

دوو ه م: {مُلْعَوْنِ أَيْنَمَا يَقِفُوا أَخِذُوا} الأحزاب ۶۱.

سئیه م: {أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ} النساء ۷۸.

پچراندنیشی له پیتشته له سوره تی (الشُّعْرَا) به لام پیک گه یاندنیشی له پیتشته له

هه ردوو جیگه ی سوره تی (الأَحْزَابِ) و (وَالنِّسَاءِ) چونکه هه رموویه تی: (وَصِف) واته:

وه سف کراوه.

۹۰. وَصِلْ فَإِلَّمْ هُودَ النَّبِجَعَلَا يَجْمَعُ كَيْلًا تَحْزِنُوا تَأْسُوا عَلَى

۹۱. حَجَّ عَلَيْكَ حَرْجٌ وَقَطَعَهُمْ عَنْ مَنْ يَشَاءُ مَنْ تَوَلَّى يَوْمَ هُمْ

لیره دا هه رمان ده کات به پیک گه یاندنی (ان) و (لم) له یه ک جیگه دا.

له ئایه تی {فَإِنْ لَّمْ يَسْجِبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ} هود ۱۴، هه روه ها هه رمانی

کردوو به پیک گه یاندنی (ان) له گه ل (ن) له دوو جیگه دا:

یه‌که‌م: {بَلْ زَعَمْتَ أَنَّ جَعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا} {الكهف ۴۸}.

دووه‌م: {أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ} {القيامة ۳}.

بۆ جیگه‌ی یه‌که‌م به (بَجَعَلَا) و بۆ جیگه‌ی دووه‌م (بَجَمَعَ) ئاماژه‌ی کردووه.

سوود: مامۆستا (محمود خليل الحصري) باسی جیاوازی کردووه له ئایه‌تی {أَنَّ لَنْ نَخْصُوهُ} {المزمل ۲۰}، که پچراندنی تئیدا له پیتشه‌ره، هه‌ربه‌وه‌ش کارده‌کریت، وادیاره پێپه‌وی (ابن الجزری) پچراندنیتی و، خوای گه‌وره‌ش زانانته.

هه‌روه‌ها فه‌رمانی کردووه به پێک‌گه‌یاندنی (کَيْلَا) له چوار جیگه‌ی قورئاندا به‌بی ناکۆکی.

یه‌که‌م: {لَكَيْلًا تَخْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ} {ال عمران ۱۵۳}.

دووه‌م: {لَكَيْلًا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ} {الحديد ۲۳}.

سێ‌یه‌م: {لَكَيْلًا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا} {الحج ۵}.

چواره‌م: {لَكَيْلًا يَكُونُ عَلَيْكَ حَرْجٌ} {الاحزاب ۵۰}، که جیگه‌ی دووه‌مه تئیدا، له (۳) جیگه‌که‌ی تریش به‌بی جیاوازی له‌یه‌که‌تر پچراون، که بریتین له:

یه‌که‌م: {لَكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا} {النحل ۷۰}.

دووه‌م: {لَكَيْ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرْجٌ} {الاحزاب ۳۷}، که جیگه‌ی یه‌که‌مه له سوره‌ته‌که.

سێ‌یه‌م: {لَكَيْ لَا يَكُونُ دُولَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ} {الحشر ۷}.

هروه‌ها فه‌رمانی کردوه به پچراندنی (عَنْ) له (مَنْ) له‌دوو جیگه‌دا به‌بی
جیاوازی:

یه‌که‌م: {وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ} النور ۴۳.

دووه‌م: {فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا} النجم ۲۹.

(عَنْ مَنْ) یش ته‌نها له‌م دوو جیگه‌ی قورئاندا هاتوون. پاشان فه‌رمانی کردوه به

پچراندنی (يَوْمَ) له (هُمْ) له‌دوو جیگه‌دا به‌بی ناکۆکی:

یه‌که‌م: {يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى} غافر ۱۶.

دووه‌م: {يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْنُونَ} الذاریات ۱۳.

۹۲. وَمَالِ هَذَا الَّذِينَ هَؤُلَاءِ تَ حِينَ فِي الْإِمَامِ صَلِّ وَوَهْلًا

لیره‌دا ناگادارمان ده‌کاته‌وه که پیتی (ل) که له پاش (ما) دیت، به‌جیاکراوه‌یی

ده‌نووسریت له‌چوار جیگه‌ی قورئاندا :

یه‌که‌م: {وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ} الفرقان ۷.

دووه‌م: {وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ} الکهف ۴۹.

سییه‌م: {فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ} المعارج ۳۶.

چواره‌م: {فَمَا لَهُؤْلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا} النساء ۷۸، ماموستا (محمود خليل

الحصري) له (أحكام تلاوة القرآن) لاپه‌ره ۲۸۴ ده‌فه‌رمویت:

له و حاله‌ته‌شدا خوینهر بۆی هه‌یه له‌سه‌ر پیتی (ما) یان (ل) پاره‌ستیت به‌هۆی کورتی هه‌ناسه یان تاقیکردنه‌وه و شتی هاوشیوه، به‌لام دروست نیه له لامه‌که‌وه یان له (بهۆلاء) و (بالذی) ده‌ست پێبکات، به‌لکو پێویسته له (ما) ده‌ست پێ بکات.

(تَ حِينَ فِي الْإِمَامِ صَلِّ) واته: پیتی (ت) به پیتی (حین) بگه‌یه‌نه وه‌کو له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوه: (ولات... مناص) وه‌کو: له موصحه‌فی (الإمام) ی عوسماندا هاتوه (ﷺ).

(وَوَهَّاءَ) واته: به‌هه‌له ده‌خوینریته‌وه خاوه‌نی ئه‌و وته‌یه، جیاوازی هه‌یه له‌سه‌ر پچراندن و پێک‌گه‌یانندی (ت) له (حین) بۆچوونی راست و په‌سه‌ندیش ئه‌وه‌یه له‌یه‌کتر جیا‌بکریته‌وه، واته: (لات) وشه‌یه‌که و (حین) وشه‌یه‌کی تره، بۆچوونیکی تریش هه‌یه به‌لام ناپه‌سه‌نده، بریتیه له پێک‌گه‌یانندی (ت) له‌گه‌ل (حین) له‌و حاله‌ته‌شدا ده‌بیته (ولا) (تحین) وه‌کو دوو وشه، ئه‌م بۆچوونه‌شی کارپێنه‌کراوه، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی پیشه‌وا گه‌وره‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئان له‌سه‌ر وشه‌ی (ولات) له‌کاتی پێویستیدا پاره‌ه‌ستاون ئیتر چی به (ت) بیته یان به (ه) له‌جیاتی (ت) هه‌یج که‌سیک له‌و پیشه‌وايانه پانه‌ه‌ستاون له‌سه‌ر (ولا) به‌بێ (ت) ئه‌م مه‌سه‌له‌ش شتی زۆری له‌سه‌ره، باسکراوه له‌کتیب و سه‌رچاوه‌کانی ته‌جويدا^۱.

۹۳. وَوَزَّوْهُمُ وَكَالُوْهُمُ صَلِّ كَذَا مِنْ اِلْ وَهَّا وَيَا لَا تَفْصِلْ

له‌م دێره‌دا فه‌رمانی کردوه به پێک‌گه‌یانندی (هَم) له‌گه‌ل هه‌ردوو وشه‌ی (وَوَزَّوْهُمُ) و (كَالُوْهُمُ) له‌ئایه‌تی {وَإِذَا كَالُوْهُمْ أَوْ وَزَّوْهُمْ يُحْسِرُونَ} المطففين ۳، ئه‌مه‌ش به

۱ بیوانه: النشر ج ۲، تقریب النشر/ ۸۱، اتحاف فضلاء البشر/ ۱۰۶. به‌وه‌رگرتن له الدرر البهیه

کۆده‌نگی زانایان، دروستیش نیه پاوه‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (کَالُو) یان (وَزَنُو) چونکه ئه‌وه وه‌کو پاوه‌ستانه له‌سه‌ر وشه‌ی (ثَقَمُوهم) له‌ئایه‌تی (حیث ثَقَمُوهم).

(كَذًا مِنْ آلِ وَهَّابٍ لَا تَفْصِلُ) لێره‌دا پوونی ده‌کاته‌وه که دروست نیه (ال) له وشه‌ی دوا‌ی خۆی جیا‌بکریته‌وه وه‌کو: (المؤمنون، التقوی)، هه‌روه‌ها دروست نیه (ه) جیا‌بکریته‌وه له‌م جۆره وشانه: (هَاتَم، هَوْلَاء) هه‌روه‌ها دروست نیه (ي) له‌م جۆره وشانه (يَاهَا، يَاآدم) جیا‌بکریته‌وه.

سوود: (ان) له‌گه‌ل (لو) ته‌نها له چوار جیگه‌ی قورئاندا هاتوه:

یه‌که‌م: {أَنْ لَوْ شَاءَ أَصْبَنَاهُمْ يَذُنُوهُمْ} {الأعراف ۱۰۰}.

دووه‌م: {أَنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا} {الرعد ۳۱}.

سییه‌م: {أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ} {سبا ۱۴}.

چواره‌م: {وَأَلَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا} {الجن ۱۶}، له هه‌رسی جیگا‌کانی یه‌که‌م و دووه‌م و سییه‌مدا پچراون له‌یه‌کترو، له‌جیگه‌ی چواره‌میشدا جیا‌وازی له‌سه‌ر هه‌یه^۱.

سوود: هه‌ندی وشه‌ی تر هه‌یه هه‌میشه پێکه‌وه‌ن و جیا‌ناکریته‌وه، که بریتین له:

۱. (من) له‌گه‌ل (ما) له‌هه‌رکوێیه‌کدا بی‌ت له‌قورئاندا.

۲. (من) له‌گه‌ل (ما) ی پرسیا‌رکردندا وه‌کو: {فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ}

الطارقه.

۳. {إِلَّيَّاسِينَ} له‌ ئایه‌ تی {سَلَامٌ عَلَىٰ إِيَّاسِينَ} الصافات ۱۲۳، به‌ جیا ده‌ نووسرێت به‌ لام پاره‌ ستان دروست نیه‌ له‌ سه‌ر (ال).
۴. (نعما) ته‌ نها له‌ دوو جێگه‌ ی قورئاندا هاتوه‌ .
- {إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ} البقرة ۲۷۱ .
- {إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ} النساء ۵۸ .
۵. مه‌ ما له‌ ئایه‌ تی {وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ الْأَعْرَافِ ۱۳۲} .
۶. (يوم) له‌ گه‌ ل (إذ) هه‌رچۆنێك بێت .
۷. (حين) له‌ گه‌ ل (إذ) هه‌رچۆنێك بێت .
۸. پیتی (ل) له‌ گه‌ ل (إن) له‌ (لن) .
۹. (لأن) له‌ گه‌ ل (لا) له‌ وشه‌ ی (لئلا) .
۱۰. (وي) له‌ گه‌ ل (كأن) له‌ دوو جێگه‌ ی به‌ ئایه‌ تدا له‌ سوهره‌ تی (القصص)
- {وَيَكَاذِبُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ} ۸۲ .
۱۱. {يُنْزَمُ} له‌ ئایه‌ تی {قَالَ يَنْزَمُ لَا تَأْخُذْ} طه ۹۴، به‌ جیا کراوه‌ ش هاتوه‌ له‌ ئایه‌ تی {قَالَ ابْنُ أُمِّ إِيَّاسِينَ الْقَوْمُ} الأعراف ۱۵۰، هه‌ر بۆیه‌ ده‌ کرێت له‌ سه‌ر (إبن) پاره‌ ستیت له‌ سوهره‌ تی (الأعراف) و، دروست نیه‌ پاره‌ ستیت له‌ سه‌ر ئه‌ و پیته‌ له‌ سوهره‌ تی طه .

۱۲. (لولا) هه‌میشه به پێك گه‌یه‌نراوی هاتوو، واته پاره‌ستان دروست

نیه له‌سه‌ر وشه‌ی (لو)، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر وشه‌ی (لوما).

سوود: پاره‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (ما) له‌ئایه‌تی {أَيَّامًا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ

الْحُسْنَى} الإسراء ۱۱۰، هه‌روه‌ها پاره‌ستان دروسته له‌سه‌ر (ایا) به‌لام ده‌ستپێکردن
دروست نیه ته‌نها له‌سه‌ر (ایا) هوه نه‌بیئت^۱.

۱ بۆ زیاتر شاره‌زایه‌وه‌ی له‌م بابته به‌وه‌نه:

- أحكام تلاوة القرآن الكريم / ۲۸۴.

- مختصر بلوغ الأمانة / ۲۳.

بابه تی تائه کان

۹۴. وَرَحِمْتُ الزُّخْرُفَ بِآلِ زَبْرَةٍ لَا أَعْرَافِ رُومٍ هُودٍ كَافِ الْبَقَرَةِ

(ابن الجزري) له م دپړی هو نراوه که یدا ناگادارمان ده کاته وه که وشه ی (رَحِمْتُ)

له موصحه فی عوسماندا (ﷺ) له حهوت جیگه ی قورئاندا به پیتی (ت) ی کراوه نووسراوه:

یه که م: {أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحِمْتَ رَبِّكَ} الزخرف ۳۲.

دووه م: {وَرَحِمْتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ} الزخرف ۳۲.

سپیه م: {إِنَّ رَحِمْتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ} الأعراف ۵۶.

چواره م: {فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحِمَتِ اللَّهِ} الروم ۵۰.

پیتنجه م: {رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ} هود ۷۳.

شه شه م: {ذِكْرُ رَحِمَتِ رَبِّكَ عَبْدُهُ زَكَرِيَّا} مريم ۲.

حه وته م: {أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحِمَتَ اللَّهِ} البقرة ۲۱۸.

سوود: (زَبْرَةٍ) واته: نووسی، مه به ست له پی شه وا عوسمانه (ﷺ)، هر ته ویش بوو

له به شی رابردوودا به (في المصحف الإمام) ناما ژه ی بو کرا.

(الزبور) واته: نووسراو (ولقد كتبنا في الزبور).^۱

۹۵. نِعْمَهَا ثَلَاثُ نَحْلٍ إِبْرَهُمْ مَعَا أَخِيرَاتٍ عَقُودُ الثَّانِ هُمْ

۹۶. لُقْمَانُ ثُمَّ فَاطِرٌ كَالطُّورِ عِمْرَانُ لَعْنَتْ بِهَا وَالنُّورِ

ئاگادارمان دهکات له‌وهی که وشه‌ی (نَعْمَتْ) به تائی کراوه نووسراوه، له یانزه جیگه‌ی قورئاندا:

یه‌که‌میان له ئایه‌تی {وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ{البقرة ۲۳۱، سى جیگه‌شیان له سوره‌تی (النحل) که دانه‌ر به (ثَلَاثُ نَحْلٍ) ئاماژه‌ی پیکردوه، که بریتین له:

یه‌که‌م: {أَفَيَا بَاطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَيَنْعَمَتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ{النحل ۷۲.

دووه‌م: {يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُوهَا{۸۳.

سییه‌م: {وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ{النحل ۱۱۴.

دوو جیگه‌شیان له سوره‌تی (ئىبراهیم) دایه، که دانه‌ر به (إِبْرَهُمْ مَعَا) ئاماژه‌ی بۆ کردوه:

یه‌که‌م: {أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا{إبراهیم ۲۸.

دووه‌م: {وَن تَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا{إبراهیم ۳۴.

(مَعَا أَخْبِرَاتُ) واته: کۆتایه کانی هەردوو سورەتی (النحل) و (إبراهيم) وەکو جیاکردنەووە بۆ سەرەتا کانی، یەک جیگەشیان لە سورەتی (المائدة) دایە: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ} ۱۱.

(عُقُودُ النَّان) مەبەستی دوو جیگە لە سورەتی (المائدة)، بۆئەوێ بزانری کە مەبەستی یەکەم جیگە لەو سورەتە نیە.

(هُم) کە کردارەکی تێدایەو، بریتییە لە (هُمْ)، دێپی دوو هەمیش باسی چوار جیگە تری لە خۆ گرتووە:

هەشتەم: {أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ يَجْرِي فِي الْبَحْرِ نِعْمَتِ اللَّهِ {لقمان ۳۱}.

نۆیەم: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ} فاطر ۳.

دەیهەم: {فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ} الطور ۲۹.

یازدەهەم: {وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً} آل عمران ۱۰۳.

(عُمُرَان لُعْنَتَ بِهَا وَالشُّور) واته: وشە (لعنت) لە دوو جیگەدا لە قورئان بە تانی کراوە نووسراوە:

یەکەم: {ثُمَّ يَبْهَلُ فَتَجْعَلُ لُعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ} آل عمران ۶۱.

دوو: {وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لُعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ} النور ۷.

۹۷. امْرَأَتُ يُوسُفَ عِمْرَانَ الْقَصَصُ تَحْرِيمَ مَعْصِيَتٍ بِقَدْ سَمِعَ يُحْصِ

لیره دا ئاگادارمان ده کاته وه که وشه ی (امْرَأَت) به تائی کراوه نووسه راوه له
حه وت جیگه ی قورئاندا:

یه که م: {وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ {يُوسُفَ ۳۰.

دوه م: {قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ {يُوسُفَ ۵۱.

سییه م: {إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ آلَ عَمْرَانَ ۳۵.

چواره م: {وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ {الْقَصَصَ ۹.

پینجه م: {امْرَأَتُ نُوحٍ {التَّحْرِيمِ ۱۰.

شه شه م: {وامْرَأَتُ لُوطٍ {التَّحْرِيمِ ۱۰.

حه وته م: {امْرَأَتِ فِرْعَوْنَ {التَّحْرِيمِ ۱۱.

قسه یه کی خۆش: هه موو وشه یه کی (امْرَأَت) ئه گهر له گهل میرده که یدا باسکرا بیئت
له قورئاندا به (ت) ی کراوه نووسراوه ۱.

(مَعْصِيَتٍ بِقَدْ سَمِعَ يُحْصِ) واته: وشه ی (مَعْصِيَتٍ) به (ت) ی کراوه نووسراوه له
دوو جیگه ی سوره تی (المجادلة):

یه که م: {بِالْإِيمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ {المجادلة ۸.

دوه م: {فَلَا تَتَّخِذُوا بِالْإِيمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ {المجادلة ۹.

۹۸. شَجَرَتِ الدُّخَانِ سُنَّتْ فَاطِرُ كُلاًّ وَالْأَنْفَالِ وَحَرْفَ غَافِرٍ

(شَجَرَتِ الدُّخَانِ) واته: وشه ی (شَجَرَتِ) به تائی کراوه نووسراوه، له ئایه تی {إِنَّ شَجَرَتِ الزَّقُّومِ ۴۳ طَعَامُ الْأَثِيمِ ۴۴} {الدخان ۴۳-۴۴}.

(سُنَّتْ) واته: وشه ی (سُنَّتْ) به تائی کراوه نووسراوه، له پیتنج جیگه ی قورئاندا:

یه که م: {فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ} فاطر ۴۳.

دوو ه م: {فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا} فاطر ۴۳.

سییه م: {وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا} فاطر ۴۳.

چواره م: {وَأَنْ يَّعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ} الأنفال ۳۸.

پیتنج ه م: {سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ} غافر ۸۵.

۹۹. قُرْتُ عَيْنٍ جَنَّتْ فِي وَقَعْتُ فِطْرَتْ بَقِيَّتْ وَابْنَتْ وَكَلِمَتْ

۱۰۰. أَوْسَطَ الْأَعْرَافِ وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ جَمْعًا وَفَرْدًا فِيهِ بِالتَّاءِ عُرِفَ

(قُرْتُ عَيْنٍ) واته: وشه ی (قُرْتُ) به پیتی (ت) ی کراوه نووسراوه، له ئایه تی {قُرْتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ} القصص ۹.

{جَنَّتْ فِي وَقَعَتْ} واته: وشه‌ی {جَنَّتْ} به تائی کراوه نووسراوه، له‌تایه‌تی:
{فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ} الواقعة ۸۹.

{فَطَرَتْ بَقِيَّتْ وَابْنَتْ} واته: ئەم سێ وشانه به تائی کراوه نووسراون له‌هه‌رکوی
هاتبیتن وه‌کو: {فَطَرَتْ اللَّهُ إِلَهِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا} الروم ۳۰، و، له‌تایه‌تی {وَمَرِّمَ ابْنَتْ
عِمْرَانَ} التحريم ۱۲، {وَكَلِمَتُ أَوْسَطَ الْأَعْرَافِ} واته: وشه‌ی {كَلِمَتُ} به پیتی (ت) ی
کراوه نووسراوه، له‌سوره‌تی {الْأَعْرَافِ} {وَنَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى} الأعراف ۱۳۷.

{وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ... عُرِفَ} واته: هه‌موو ئەو جیگانه‌ی که زانا‌یانی قورئان
خویندن ناکۆکیان هه‌بووه ده‌رباره‌ی، له‌م جیگه‌یه‌دا به تائی کراوه ده‌نوسریت:

به‌کورتی: وشه‌ی {كَلِمَتُ} له‌پینج جیگه‌ی قورئاندا به (ت) ی کراوه نووسراوه:
یه‌که‌م: {وَنَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا} الأنعام ۱۱۵.

دووه‌م: {وَنَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ} الأعراف ۱۳۷.

سێیه‌م: {كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا} یونس ۳۳.

چواره‌م: {إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ} یونس ۹۶.

پینجه‌م: {وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا} غافر ۶، موسحه‌فه‌کانیش جیاوازیان

تێدایه له‌شیوه‌ی نووسینی وشه‌ی {كَلِمَتُ} له‌سێ جیگه‌ی ئەم پینج جیگه‌یه‌دا، که
بریتین له‌سوره‌تی {الْأَعْرَافِ} و {یونس} و {غافر} هه‌ر بۆیه دروسته به (ت) و (ه)

له سهريان پاره سستیت، به لام ئه وهی زیاتر کاریان پیده کریت پاره ستانه له سهریان به (ت) ۱.

مهروه ها ئه م وشانه له قورئاندا به (ت) ی کراوه نووسراون:

۱. {جِمَالَتْ} {كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ} {المرسلات ۳۳}.
۲. {بَيَّنَتْ} {فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ} {فاگر ۴۰}.
۳. {غِيَابَتْ} {أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ} {يوسف ۱۵}.
۴. ناوی کۆکراوه که به پیتی (ت) کۆتایی هاتبیت، وهکو: (الآيات، آیات، مبینات، بینات، مترجات، المؤتفكات، المنشآت، والعاديات، الذاريات، العاديات، المرسلات، النازعات).
۵. ملکوت، جالوت، طالوت، التابوت، الطاغوت.
۶. (أبت) له سوره کانی (یوسف، مریم، القصص، الصافات).
۷. (هیهات) له نایه تی {هِيَاهُ هِيَاهُ لِمَا تُوْعَدُونَ} {المؤمنون ۳۶}.
۸. (مرضات) له سۆ جیگه ی سوره ته کانی: (البقرة ۲۰۷-۲۶۵)، (النساء ۱۱۴)، (التحریم ۱).
۹. (ذات) له نایه تی {وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ} {الأفقال ۱}، {حَدَائِقُ ذَاتَ بَهْجَةٍ} {النمل ۶۰}.
۱۰. (ولات) له نایه تی {فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ} {ص ۳}.
۱۱. (اللات) له نایه تی {أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ} {النجم ۱۹}.

بابه‌تی هه مزه‌ی پیک گه یاندن (همزة الوصل)

بابزاین هه مزه له سه‌ره‌تای وشه‌وه دوو جوّره:

- هه‌مزه‌ی پچراندن (همزة القطع): که بریتیه له‌وه‌مه‌مزه‌ی جیگیر ده‌بیّت، له‌حالی ده‌سپیکردن و به‌رده‌وا بووندا.

- هه‌مزه‌ی پیک گه یاندن (همزة الوصل): بریتیه له‌وه‌مه‌مزه‌ی که له سه‌ره‌تای وشه‌دا جیگیر ده‌بیّت و، له‌به‌رده‌وام بووندا نامیّتیّت^۱، هۆکاری ناوانیشی به‌هه‌مزه‌ی پیک گه یاندن ئه‌وه‌یه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی له‌کاتی پیک گه یاندندا لاده‌بریت، به‌لام پیش و پاشی خۆی به‌یه‌کتر ده‌گه‌یه‌نیّت، ده‌لینیش هۆکاره‌که‌ی ئه‌وه‌یه که قسه‌که‌ر به‌هۆیه‌وه ده‌توانیّت زهننه‌دار (ساکن) ده‌برپیت، (الخليل بن أحمد) یش به (سَلَمُ اللسان) واته: په‌یژه‌ی زمان ناوی ده‌برد، چونکه هه‌میشه ده‌سپیکردن به پیتیکی بزواو ده‌بیّت و پاوه‌ستانیش به زهننه‌دار، بۆیه نیاز زۆر بوو به‌ئامرازیک بۆئه‌وه‌ی بتوانین زهننه‌دار ده‌برپین، ئه‌و ئامرازه‌ش هه‌مزه‌ی پیک گه یاندنه.

بزوینی ده‌سپیکردن له کرداره‌کاندا له‌وانه‌یه به بۆر (ضمة) بیّت و، له‌وانه‌شه به

۱۰۱. وَأَبْدَأُ بِهَمْزِ الْوَصْلِ مِنْ فِعْلٍ يَضُمُّ إِنْ كَانَ ثَالِثٌ مِنَ الْفِعْلِ يُضَمُّ

(کسره) بیّت، ئه‌گه‌ر به بۆر بیّت، مه‌رجی ئه‌وه‌یه سییهم پیتی بۆری هه‌بیّت، بۆنمونه:
(له رابوردوودا): (اسْحَفِظُوا، اجَسْتُ، ابْلِي) وه‌کو: له‌م ئایه‌تانه‌دا هاتوه.

- {وَالرَّاسِيُونَ وَالْأَخْبَارُ يَمَا اسْحَفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ} المائدة: ٤٤.

۱ بپوانه: شرح الأشموني و شرح ابن عقيل له‌سه‌ر الفية ابن مالك.

- {وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ} {ابراهيم ۲۶}.
- {هَذَاكَ أَتْلِي الْمُؤْمِنُونَ وَرُزِلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا} {الأحزاب ۱۱}.

نمونه ی (فرمان) پش:

- {ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ} {النحل ۱۲۵}.
- {اِنَّ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ} {العنکبوت ۴۵}، پیویسته بۆره کهش (لازم) بیت، نه که توشهاتوو (عارض) وهکو: {اَنْتَوُا} له نایه تی {فَقَالُوا اَنْتَوُا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا} {الکھف ۲۱}، {وَأَمْضُوا} له نایه تی {وَلَا يَلْبَثُ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَآمَضُوا حَيْثُ تُمْرُونَ} {الحجر ۶۵}، پوون کردنه وهی ئه م جوړه وشانهش که (عارض) ن ئه وهی، بۆ نموونه: وشه ی {اقضوا} بنچینه که ی {اقضوا} ه بۆیه بۆری (ی) ه که گویزرایه وه بۆ (ض) ه که و، هه ردوو پیتی زهنه داری (ی) و (و) پیک گه یشتن، بۆیه (ی) ه که به هو ی یه کگرتنی دوو (ساکن) لایرا و، وشه کهش بوو به {اقضوا}، به هه مان شیوهش له وشه کانی تر.^۱

۱۰۲. وَأَكْسِرُهُ حَالَ الْكُسْرِ وَالْفَتْحِ وَفِي لَأَسْمَاءٍ غَيْرِ اللَّامِ كَسْرُهَا وَفِي

{وَأَكْسِرُهُ حَالَ الْكُسْرِ وَالْفَتْحِ} واته: هه مزه ی پیک گه یاندنه که با (کسره) ی هه بیت، ئه گه ره له سه ره تایی کرداره که بوو سییه می ئه و دوو کردارهش (کسره) یان (فتحه) دار بوو، وهکو: {اغفر، اَنْتَوُا}.

۱ له بنه پرتدا له سه ره زنی {يَفْعَلْ} ه که واته که واته عهینی فیهله که (کسره) یه. ((م. دلیر

به کورتی: بزوینی دهستیگردن به ژیر (کسرة) مهرجه که ی ئه وهیه پیتی سییه می کرداره که یان سهر (فتحة) ی مه بیت وهکو: {وَإِذَا اقْلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ اقْلَبُوا فَكَيْنَ} المطففين ۳۱، یان ژیر (کسرة) ی مه بیت وهکو: {رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ} الدخان ۱۲.

(وَفِي الْأَسْمَاءِ) واته: ئه و ناوانه ی که به هه مزه ی پیک گه یاندن دهست پیده کات.

(كُسْرَهَا) واته: ژیر دانان بۆ هه مزه که، جگه له (ال) که جیا یکردوه ته وه.

(غَيْرَ اللَّامِ) واته: جگه له هه مزه ی (ال) ی ناساندن (التعريف)، چونکه له و حاله ته دا سهر (فتحة) ی هیه وهکو: (النهار).

۱۰۳. {إِبْنُ مَعَ ابْنَةِ امْرِئٍ وَابْنَتَيْنِ} وَأَمْرًا وَأَسْمَ مَعَ ابْنَتَيْنِ

له م دپرده باسی هندی ناومان بۆ دهکات که به هه مزه ی پیک گه یاندن ده نووسریت، له کاتی دهست پیکردندا به ژیر (کسرة) دهست پیده کات، ئه و ناوانه ش بریتین له:

۱. {إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي} هوده ۴.

۲. {وَمَرْيَمُ ابْنَتُ عِمْرَانَ} التحريم ۱۲.

۳. {إِنَّ امْرَأَتَكَ هِيَ هَذِهِ} النساء ۱۷۶.

۴. {ثَانِي ابْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ} التوبة ۴۰.

۵. {وَأَنَّ امْرَأَتَهُ خَافَتْ} النساء ۱۲۸.

۶. (اسم) وهکو: {سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى} {الأعلى} ۱.

۷. (اثنتین) وهکو: {فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثَّلَاثَانِ مِمَّا تَرَكِ} {النساء ۱۷۶}،

پهون کردنه وه: با بزانیته که هه مزه ی پیک گه یاندن (همزة الوصل) له هه موو کرداریکی رابردودا هه یه که بریتیه له زیاتر له چوار پیت واته: (پینجی یان شهشی بیت) وهکو: (انطلق - استخرج) هه روه ها له چاووگی ئه و کردارانه ش وهکو: (انطلاق - استخراج).

هه روه ها ژیریشیان هه یه (مکسور)ن، له و ناوانه ی لای خواره وه:

(ابن - ابنة - امرؤ - امرئ - امرأة - اثنان - اثنتین - اثنتین - اسم).

به هه مان شیوه به ژیر (کسرة) دهست پی ده کریت ئه گهر سییه م پیتی کرداره که ژیری هه بیت، به پی بنچینه که ی دواتر بۆر (ضمة) ی توش هاتبیت، له و جۆره ش له قورئاندا پینج کردار هاتوه:

۱. (امشوا) له ئایه تی {أَنْ اْمْشَوْا وَاصْبِرُوا عَلَى الْهَيْكَمِ} ص ۶.

۲. (ایوا) له ئایه تی {اِئْتُونِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا} {الأحقاف} ۴.

۳. (ایبوا) له ئایه تی {قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ} {الصفات} ۹۷.

۴. (اقضوا) له ئایه تی {ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ} {یونس} ۷۱.

۵. (امضوا) له ئایه تی {وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ} {الحجر} ۶۵.

چونکه بنچینه ی ئه و کردارانه بریتین له: (امشیوا)، (ایتیوا)، (ایبوا)، (اقضیوا)،

(امضیوا).

سوود: ئەگەر راوه ستایت له سەر وشە ی (بئس) بۆ پێویستی یان تاقیکردنەوه، یان
 هەر هۆکاریکی تر و، ویستت به (الاسم) دەست پێبکەیت له سورەتی (الحجرات)
 له ئایەتی {رَسَّ الْأِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ} الحجرات ۱۱، له و حالته دا دوو شیوازت له
 بهردهمدایه بۆ خویندنه وهی:

۱. دەست پێکردن به هه مزه ی پێك گه یانندن به سەر (فتحة) و، واته: (الْأَسْمُ).
۲. لابردنی هه مزه که و، دەست پێکردن به لامیکی ژێردار، واته: (لِأَسْمُ) به لام له حاله تی
 پێك گه یانندی (بئس) به (الاسم) ته نها به یه ك شیواز ده خوینریته وه ئه ویش لابردنی
 هه مزه ی پێك گه یانندن و دانانی ژێره بۆ لامه که، واته وه کو حاله تی دووهم^۱.

بابه تی رهوم و ئیشمام

۱۰۴. وَحَاذِرِ الْوَقْفِ بِكُلِّ الْحَرَكَةِ إِلَّا إِذَا رُمْتَ فَبَعْضُ حَرَكَةٍ
 ۱۰۵. إِلَّا يَفْشَحِ أَوْ يَنْصُبِ وَأَشْمُ إِشَارَةً بِالضَّمِّ فِي رُفْعٍ وَضَمٍّ

(وَحَاذِرِ) واته: ووریا به له وهی.

(الْوَقْفِ بِكُلِّ الْحَرَكَةِ) واته: به هه موو جو له که له سه ر پیتی کوتایی وشه وه
 پاوه ستیت، وه کو هه ندی - بۆ نمونه - له وشه ی (کَبَّ) له ئایه تی: {كَبْتُ يَدَا أَبِي لَهَبٍ
 وَبُئِ الْمَسْدَا، ئه نجامی ده ده ن، چونکه له پیتی کوتایی وشه پیویسته به زهنه
 (سکون) پاوه ستیت.

(إِلَّا إِذَا رُمْتَ) واته: مه گه ر له حالتیکدا به رهوم پاوه ستیت، له و حاله ته دا ریگه ت
 دراوه هه ندی له جو له ی پیه که ده رب ریت سه ره پای ئه وه ش که له سه ری پاوه ستاوی.
 (إِلَّا يَفْشَحِ أَوْ يَنْصُبِ) واته: مه گه ر له حالتیکدا ئه و پیه ی له سه ری پاوه ستا بیت
 (فتحه) ی هه بیّت، یان (منصوب) بیّت، درووست نیه به رهوم له سه ری پاوه ستیت.

(وَأَشْمَ إِشَارَةً بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمٍّ) واته: بۆت هه‌یه ئه‌گه‌ر ئه‌و پیته‌ی له‌سه‌ری
پاوه‌ستایت بۆر (ضمة) ی هه‌بیّت یان (مرفوع) بیّت، به (إشمام) پاوه‌ستیت.

(الرُّوم): واته: ده‌ربیرینی هه‌ندی له‌ جولای پیته‌که، داگرتنی ده‌نگ له‌کاتی
ده‌ربیریندا.

(الإشمام): له (شم) هوه هاتووه، واته: بۆن، وه‌کو ئه‌وه‌ی بۆنی سه‌روبوور (حركة) ت
به پیته‌که دابیّت.

ئاگاداری: فیروونی ده‌ربیرینی (الرُّوم) و (الإشمام) له‌لای مامۆستای شاره‌زا
ده‌بیّت، ناگریّت له‌ کتیبه‌وه وه‌ریگه‌ردریّت.

جۆره‌کانی پاوه‌ستان له‌سه‌ر کۆتایی پیته‌کان:

۱. زه‌ننه‌ی په‌تی (السكون المحض)، بنچینه‌ش ئه‌م شیوه پاوه‌ستانه‌یه چونکه
مه‌به‌ست پشوو دانه و، لا‌بردنی سه‌روبووریش کاریگه‌ر تره بۆ به‌ده‌ست هینانی ئه‌و
پشوو.

۲. پاوه‌ستان به‌ په‌وم: واته: که‌م کردنه‌وه و داگرتنی ده‌نگ به‌ بزوانی پیته‌که،
به‌شیوه‌یه‌ک به‌و لاوازکردنه زۆربه‌ی بڕوات و نه‌میّی، هه‌ندی‌کیش له‌ زانایان ده‌لێن
په‌وم بریتیه له‌ ده‌ربیرینی هه‌ندی‌ک له‌ جولای پیته‌که، واته: سییه‌کی جولّه‌که به‌پیی
بۆچوونی هه‌ندی له‌ زانایان، ئه‌م حاله‌ته‌ش له‌ پیتی بۆر (ضمة) دار و، ژێر (كسرة) دار
دا درووست ده‌بیّت نه‌ک له‌ حاله‌تی (فتحة).

۳. پاره‌ستان به (إشمام) که بریتیه له ئاماژه کردن به لیو به‌بی دهرپرینی ده‌نگ له‌پاش ته‌واو کردنی پیتی کوتایی به زهننه داری، به‌کورتی (إشمام) به‌چاو ده‌بینریت و، به‌گویی نابیستریت، بویه که‌سی نابینا هه‌ست به ئیشمام ناکات، به‌پیچه‌وانه‌ی په‌وم که له ریگه‌ی بیستنه‌وه هه‌ستی پی‌ده‌کریت.

سوودی راوهستان به رډوم و ئیشمام

زانای گه وره (ابن الجزري) له کتیبی (النشر ج ۲ / ۱۲۵) فرموویوتی:

(سوودی ئاماژه کردن له راوهستاندا به رډوم و ئیشمام دهرخستنی سهروبوره که له کاتی به رده وام بووندا جیگیر ده بیټ، بۆئه وهی چوئیتی ئه و سهروبوره له سه ری راوهستیت ئاشکرا بیټ).

ئهمه ش شتیکی باشه له حاله تیکدا بیټ که سیک گوی له خوینه ره که بگریټ، به پیچه وانه ی ئه وهی ئه گهر خوینه ر به ته نها بیټ له و حالته دا پیویستی به ئه و دهرخستنه نیه، جا ئه گهر گویگر شاره زا بیټ به دروستی خویندنه وهی خوینه ره که ده زانیت، ئه گهر شاره زایش نه بیټ بوی ده بیټه ئاگه دارکردنه وهیه ک بۆئه وهی حوکمی راوهستان له سه ر ئه و پیته بزانیټ، ئه گهر خوینه ره که ش قوتابی زانست بیټ بۆ ماموستا که ی دهرده که ویت خویندنه وه که ی راسته تاکو په سه ندی بکات، یان هه له یه و بوی چاک بکاته وه.

زۆرجاریش قوتابیه سه ره تاییه کانی زانست و که سانی تر لیان تیکده چیټ، به تاییه تی ئه وانه ی که له بهر دهستی ماموستادا فیڤی قورئان خویندن نه بوونه چۆن جیاوازی بکه ن له سهروبوری کۆتایی وشه کاندا، وه کو: (وفوق کل ذی علم علیم) یان (انی لما انزلت الی من خیر فقیر)، چونکه ئه وان هه میشه راهاتوون به (سکون) له کۆتایی وشه کاندا راوهستن، بۆیه نازانن چۆن وشه ی (علیم) و (فقیر) له کاتی به رده وام بووندا بخویننه وه ئایا به (ضمة) یان به (کسرة)؟ بۆیه زۆر له ماموستایانمان

فرمانیان پیده کردین ئاماژه بکهین به لیومان، هندیکیشیان فرمانیان پیده کردین رانه وهستین له سهر ئه ووشانه و بهردهوام بین، ئه وهش کاریکی جوانه.

ده لیم:

ئه م وتهی پیشه وا (ابن الجزري) مه بهستی ئه و کهسه یه که قورئان له بهر بخوینیتته وه — که قوتابیانی ئه و سهرده مه به گشتی له بهر خویندوو یانه ته وه — چونکه له موسحه فدا ئه و سه روپورانه ئاماژه یان پیکراوه.

۱۰۶. وَقَدْ تَقَضَى نَظْمِي الْمَقْدَمَةَ مَنِّي لِقَارِي الْقُرْآنِ تَقْدِمُهُ

(وَقَدْ تَقَضَى) واته: کۆتایی پێ هات و ته واو بوو.

(نَظْمِي) واته: هۆنراوه که م که له م زانسته دا پێکم خستبوو.

(الْمَقْدَمَةُ) واته: وه کو دیاریه ک.

واته: هۆنینه وه م بۆ ئه م پیشه که یه له زانستی ته جوید و خویندنه وهی قورئان کۆتایی پێ هات، ئه وهش دیارییه که له منه وه بۆ خویننه ری قورئان.

۱۰۷. (وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) لَهَا خِصَامٌ ثُمَّ الصَّلَاةُ بَعْدُ وَالسَّلَامُ

۱۰۸. عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَتَابِعِي مِنْوَالِهِ

واته: کۆتایی به م کاره ده هیتم به سوپاس و ستایش کردنی خوای گه وره و، دروود و سلاو ناردن بۆ سهر گیانی پاکی پیغه مبه ری هه لبژارده (ﷺ) هه روه ها بۆسه ر یارو یاوه رانی و شوینکه وتوانی پێبازه که ی به گشتی.

ئەمە دوا دیڤی ھۆنراوە‌کە، کە تێیدا سوپاس و ستایشی خۆی گەورە دەکات
 لەسەر ئەنجامدانی کارە‌کە، ھەروەھا دروود و سلاو دەنێرێتە سەر گیانی پاکی
 موحمەد (ﷺ) بەلام دیڤە‌کە جۆریک لە نوقسانی تێدا، چونکە ئاماژەی نەکردووە
 بۆ ئەو کەسە کە دروود و سلاوی بۆ ناردووە ئەگەر چی ئاشکراشە کە پیغەمبەرە
 (ﷺ)، بۆیە یە‌کەمین کەسێش کە ھەولێدا ئەو چارەسەر بکات بە دیڤی ۱۰۸ (عبدالداائم
 الأزهری) قوتابی (ابن الجزري) بوو کە لە سالی (۸۷۰ ک) کۆچی دوا‌یی کردووە.^۱

واتە: ھۆنراوە‌کەم بریتێە لە سەد و ھەوت دیڤ، ھەرکەسیک بە جوانی شارەزاییت

۱۰۹. أَيْبَانُهَا قَافٌ وَرَأَى فِي الْعَدَدِ مَنْ يُحْسِنُ الْجَوِيدَ يَظْفَرُ بِالرَّشَدِ

لە زانستی تەجويد پێنوینی کراوە و، پێگەی زانستی دۆزیوەتەو.

پیتی (رَأَى) بەرانبەر ژمارە ھەوتە.

پیتی (قَافٌ) بەرانبەر ژمارە سەدە.

پاشکوی ژماره (۱)

چند تېبېنیه‌کی گرنگ له کاتی خویندنه‌وی قورئاندا به ړپوایه‌تی

(حفص عن عاصم)

۱. وشه‌ی (الْأَعْجَبِيُّ) له نایه‌تی {الْأَعْجَبِيُّ وَعَرَبِيٌّ} فصلت ۴۴، به ته‌سهیل ده‌خوینرېته‌وه، واته: نه به‌هه‌مزده‌ی ته‌واو و نه به‌نلیفی ته‌واو، ته‌نھا پېویسته به‌م شیوه‌ش بخوینرېته‌وه.

۲. وشه‌ی (مَجْرَاهَا) له نایه‌تی {سُمِ اللّٰهُ بِمَجْرِبِهَا وَمُرْسَاهَا} هود ۴۱، به (إِمَالَة) ده‌خوینرېته‌وه، واته: به‌نزیک کردنه‌وی (فتحة) که به‌ره‌و (كسرة) و، نه‌لیفه‌که به‌ره‌و (ي) .

۳. (ضَعْفٌ) له نایه‌تی {اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً} الروم ۵۴، نه‌و وشه‌ی له هه‌رسی جیگه‌ی نایه‌ته‌که‌دا ده‌کړی پیتی (ض) به (فتحة) و به (ضمة) بخوینرېته‌وه، به‌لام (فتحة) له‌پېشتره.

۴. (وَبَبَّضْتُ) له نایه‌تی {وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَبَبَّضْتُ} البقرة ۲۴۵، به سینی په‌تی ده‌خوینرېته‌وه.

۵. (بَصَّطَةً) له نایه‌تی {وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصَّطَةً} الأعراف ۶۹، به سینی ته‌واو ده‌خوینرېته‌وه.

۶. (الْمُهَيِّطُونَ) له نایه‌تی {أَمْ هُمُ الْمُهَيِّطُونَ} الطور ۳۷، به (ص) و به (س)

ده‌خوینرېته‌وه، به‌لام ده‌رېپنی به (ص) به‌ناوبانگتره.

۷. (مُصِطِرٌ) له‌ئایه‌تی {لَسْتُ عَلَيْهِمْ مُصِطِرٌ} الغاشیة ۲۲، به (ص) ی ته‌واو ده‌خوینریتته‌وه.

۸. لابرندی ئه‌لیف له‌کاتی به‌رده‌وام بوون و، جیگیر کردنی له‌کاتی پاوه‌ستاندا، له‌م وشانه‌ی لای خواره‌وه:

{أَنَا} له‌هرکویتی‌کی قورئاندا بیت، وه‌کو: {وَأَذْكُرْ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِأَوَّلِهِ فَأَرْسِلُونَ} یوسف ۴۵.

{لَكِنَّا} له‌ئایه‌تی {لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا} الکهف ۳۸، {الظُّنُونَا} له‌ئایه‌تی {وَبَلَغْتَ الْقُلُوبَ الْحَنَاجِرَ وَنُظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا} الأحزاب ۱۰، {الرُّسُولَا} له‌ئایه‌تی {يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا} الأحزاب ۶۶، {السَّيِّلَا} له‌ئایه‌تی {وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّيِّلَا} الأحزاب ۶۷، {قَوَارِيرَا} الإنسان ۱۵، له‌جیگه‌ی به‌که‌می ئایه‌تی: {وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا} الإنسان ۱۵، هه‌موو ئه‌م وشانه به‌جیگیر کردنی پیتی ئه‌لیف له‌کاتی پاوه‌ستاندا و لابرندی له‌کاتی به‌رده‌وام بووندا ده‌خوینریتته‌وه، به‌لام {قَوَارِيرٍ} له‌جیگه‌ی دووه‌می سورته‌ی (الإنسان) {قَوَارِيرٍ مِّنْ فَضَّةٍ}، لاده‌بریت له‌به‌رده‌وام بوون و پاوه‌ستاندا.

۹. {سَلَاسِلَا} له‌ئایه‌تی {إِنَّا أَعَدُّنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا} الإنسان ۴، له‌به‌رده‌وام بووندا لامه‌که‌ی به‌ (فتحه) ده‌خوینریتته‌وه به‌بی ته‌نوین، له‌پاوه‌ستانیشدا یان به‌ ئه‌لیف ده‌خوینریتته‌وه، یان به‌ (ساکن) کردنی لامه‌که، هه‌ردوو شیوه خویندنه‌که‌شی پاستن.

۱۰. خویندنه وهی ئەم وشانهی لای خواره وه به نون له بهرده وام بووندا و، به ئەلیف له پاوه ستاندا:

{وَلِيَكُونَا}، {لَنَسْفَعَا}، {وَإِذَا}، {وَلِيَكُونَا}، له ئایه تی {قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ} يوسف ۳۲، {لَنَسْفَعَا} له ئایه تی {كَأَنَّ لَيْنَ لَمْ يَنْهَ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ} العلق ۱۵.

۱۱. {ءَاتَيْنِ} له سوره تی النمل ۳۶، له کاتی بهرده وام بووندا به {ي} ده خویندنه وه، له کاتی پاوه ستاندا دوو شیوه خویندنی ههیه: جیگیرکردنی {ي} و لابردنی.

۱۲. {الْإِسْمُ} له ئایه تی {بَسَّ الْإِسْمُ الْفُسُوقَ بَعْدَ الْإِيمَانِ} الحجرات ۱۱، له کاتی دهستیپکردن له و وشه وه وه دوو شیواز خویندنه وهی ههیه: دهستیپکردن به هه مزهیه کی {فتحة} دار و لامیکی {كسرة} دار، یان به لابردنی هه مزه ی پیک گه یاندن و، دهشتپیکردنی به لامیک {كسرة} ی هه بیته و سینیکی زه ننه دار.

۱۳. خویندنه وهی ئەم وشانه به {مد} ی دریژ {شەش جوولە} یان به {تسهیل}، وشه کانیش بریتین له: {الذکرین} له هه ردوو جیگه ی سوره تی {الأنعام} و {الآن} له هه ردوو جیگه ی سوره تی {یونس} و، {ءالله} له سوره تی {یونس} و {النمل} دریژکردنه وهشی بۆ شهش جوولە په سه ند تهر.

۱۴. پیتی {ع} له هه ریه ک له ئایه تی {كهيعص} ی سه ره تای مه ریه م و، {حم} عسق {ی سه ره تای {الشوری}، دروسته به {توسط} چوار جوولە، یان {اشباع} شهش جوولە که نه وهش چاکتره.

۱۵. (تَأْمَنَّا) له نایه تی {قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ} یوسف ۱۱،

به (إشمام) یان به (روم) ده خوینریته وه.

۱۶. له چوار جیگه ی قورئاندا بیّ دهنگی (السکت) پیویسته له لای (حفص)

جیاواز له هه موو خوینه ره کانی قورئان.

- بیّ دهنگی له سه ره ئه لیلی {عَوَجَّا} الکف ۱.

- بیّ دهنگی له سه ره ئه لیلی {مَرْقَدًا} یس ۵۲.

- بیّ دهنگی له سه ره نونی {مَنْ رَاقٍ} القیامة ۲۷.

- بیّ دهنگی له سه ره لامی {بَلْ رَانَ} المطففین ۱۴.

۱۷. ساکن کردنی پیتی (ه) له وشه ی {أَرْحَهُ} له سوره تی (الأعراف) و

(الشعراء)، هه روه ها وشه ی (أَلْقَهُ) له سوره تی النمل، هه روه ها خویندنه وهی پیتی (ه)

به (ضمة) و، به بیّ پیگه یانندن (صلة) له وشه ی {يَرْضَهُ لَكُمْ} له سوره تی الزمر،

به لام وشه ی {وَبَقَّه} له سوره تی النور له نایه تی ۵۲ (حفص) به (ساکن) کردنی

پیتی (ق) و (کسره) دانان بۆ پیتی (ه) خویندوویه تیه وه به بیّ پیگه یانندن.

۱۸. ده رخستنی پیتی (ن) له لای (و) له هه ردو نایه تی {يَسَّ} ۱ و الْقُرْآنَ

الْحَكِيمِ ۲ { و {نَّ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ} القلم ۱.

۱۹. تییه لکیشانی پیتی (ث) به پیتی (ذ) له نایه تی {يُلْهَثُ ذَلِكَ} له سوره تی

الأعراف ۱۷۶، هه روه ها تییه لکیشانی پیتی (ب) به پیتی (م) له نایه تی ۴۲ {يَا بَنِي آدَمَ

مَعْنَا { له سورته‌ی هود، به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو به‌هوی ئه‌و هاوچه‌شنیه‌ی که له نیوان هه‌ردوو پیتته‌که‌دا هه‌یه.

۲۰. وشه‌ی (تَحْلُكُم) له‌ئایه‌تی {أَلَمْ تَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ} المرسلات ۲۰، جیاوازی هه‌یه سه‌باره‌ت به‌ تێهه‌لکێشانی هه‌ردوو پیتی (ق) و (ك) به‌ته‌واوه‌تی یان به‌ ناته‌واوی، (ابن الجزري) یش بۆ ئه‌م جیاوازیه‌ ئاماژه‌ی کردووه و فه‌رموویه‌تی: (والخلف بنخلقکم وقع)، هه‌ردوو شیوازه‌که‌ش پاستن، تێهه‌لکێش کردنی ته‌واو (أدغام کامل) واته‌: پیتی (ق) به‌خێته‌ ناو پیتی (ك) و دیارنه‌میانی، تێهه‌لکێش کردنی ناته‌واویش (أدغام ناقص) واته‌: مانه‌وه‌ی سیفه‌تی به‌رزنی له (ق) و لاچوونی سیفه‌تی (قلقلة) تییدا، به‌لام (ابن الجزري) سیفه‌تی تێهه‌لکێشی ته‌واوی هه‌لبژاردووه.^۱

پاشکۆی ژماره (۲)

هه‌ندی له داهینان (بدعة)ی قورئان خویننه‌کان که زانایان وریایان داوه ده‌بارهی^۱:

۱. زۆر له‌خۆکردن و توشبوونی گومان، وه‌سو‌سه له مه‌خره‌جی پیته‌کاندا، واته: زیده په‌وی کردن و خۆگۆرین له‌کاتی ده‌ربڕینی پیته‌کان و قورس کردنه‌وه‌یان به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاو.

۲. ده‌ربڕینی ئاواز و درێژکردنه‌وه‌ی پیته‌کان زیاد له ئاستی خۆیان.

۳. ئاواز بۆدانانی سوره‌ته‌کان، وه‌کو چۆن ئاواز بۆ گۆرانی داده‌نریت.

۴. خویندنه‌وه‌ی قورئان له‌چه‌شنی گۆرانی و زۆر دووباره کردنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان هاوکات له‌گه‌ڵ خۆگۆرین و زۆر له‌خۆکردن و، پره‌ینانی زۆر له‌سه‌ر ئاوازی جۆراوجۆر که به‌فیربوون و هه‌ولێ زۆر به‌ده‌ستی ده‌هین.

۵. له‌ خویندنه‌وه‌ی قورئاندا گوێگر خه‌ریکی جگه‌ره‌کێشان بیت، یان گوێگران خه‌ریکی خواردن و خواردنه‌وه‌ بن.

۶. خویندنه‌وه‌ی قورئان به (القراءات الشاذة)، که جیگیر نه‌بوونه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌لان به‌و شیوه‌یه‌ خویندنیان ده‌وه.

۱ بپروانه: بدع القراء القديمة و المعاصرة، بكر بن عبدالله أبو زيد، به‌وه‌رگرتن له كتيبتي / بسط

۷. کۆکردنه وه له نیوان دوو شیوازی خویندنه وه له یه ك ئایه تداء، له نوێژدا بیټ یان له هه ر شوینیکى تر بیټ بۆ خۆه لکیشان.

(ده لێم: زۆریك له خوینهره به ناویانگه كانى میسر هه لده ستن به کۆکردنه وه له نیوان چه ند خویندنه وه یه كدا).

۸. تاییه ت کردنى هه ندی ئایه ت یان سورته له نوێژدا، یان له هه ر کات و شوینیکدا، یان له به ر پێویسته کی دیارى کراو.

۹. وابه سته بوونی خوینهر یان گوێگر به هه ندی نزا و ویرده وه، كه به لگه ی له سه ر نه هاتوه له کاتى خویندنه وه ی ئایه تیک یان سورته تیک، بۆ نمونه: خویندنه وه ی سورته ی (الفاتحه) له پاش قورئان خویندن، یان له کاتى بیستنى سورته ی (الفاتحه) بلییت: (صلوا علیه وسلموا تسلیما).

۱۰. یان ئه وه ی گوێگران بۆ خوینهرى قورئان بلین: (الله الله)، یان هه ر وشه یه کی تر له و باره وه كه بۆ خوینهر ته رخا ن بکریت، خوا ی گه وره فه رموو یه تی: (وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ).

(ده لێم: دیسان شوین و سه رچاوه ی سه ره لدانى ئه م هاوار و هاندان و ژاوه ژاوه له کاتى قورئاندا ولاتى میسره و له و پێشه وه هه نارده کرا بۆ ولاتانى تر، واشده رده كه ویت ئه و قورئان خوینانه پێخۆشحال ده بن به و هاوار و سه رسامى ده ربړینه ی جه ماوه ر له ده نگیان و، ده بیته مایه ی ئه وه ی ئه وه ندە ی تر ده نگى خویان خۆش بکه نه وه و داهیتان بکه ن له ئاوازه كانى خویندنه وه یاندا).

۱۱. خوینەر هەردوو دەستی، یان دەستیکی بخاته سەر گوێی لە کاتی قورئان

خویندنه‌وه‌دا وه‌کو زۆریک له‌ خوینەرە میسریه‌کان و خوینەرانی تر ده‌یکه‌ن^۱.

۱۲. وتنی (صدق الله العظيم) چونکه هیچ بنچینه‌یه‌کی شه‌رعی نییه له‌ کرداری

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌لان و شوینکه‌وتوانیان، چاکه‌یه‌کیش ئه‌وان پێگه‌یان پێ

نه‌بردبێت چاک نیه.

پاشکۆی ژماره (۲)

پیناسه‌ی هندیك له‌و زانایانه‌ی ناویان له‌م کتیبه‌دا هاتوو

الفراهیدی:

خه‌لیلی کوپی ئه‌حمه‌د، سه‌رگه‌وره‌ی زانایانی زمان و وێژه‌یه‌ به‌گشتی له‌ زانستدا، یه‌که‌مین که‌سه‌ که‌ زانستی (العروض)ی داهینا، مامۆستای (سیبویه) و (الأصمعي) و زۆر له‌ زانایانی تر بوو، له‌ به‌سره‌، دانه‌ری کتیبی (العین)ه‌، که‌ یه‌که‌مین فه‌ره‌نگه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا له‌ ساڵی ۷۸۶ ک کۆچی دوا‌یی کردوو.

سیبویه:

عه‌مری کوپی عوسمانی کوپی قه‌مبه‌ر، پیشه‌وا‌ی خه‌لکی به‌سره‌ له‌ زانسی (النحو)، (سیبویه) واته‌: بۆنی سیو به‌ فارسی، یه‌کێکه‌ له‌ گه‌وره‌ترین زانایانی زمانی عه‌ره‌بی له‌ درێژایی میژودا له‌ ساڵی (۶۱ یان ۸۸ یان ۹۴) ک وه‌فاتی کردوو.

الفراء:

یه‌حیا‌ی کوپی زیادی کوفی، به‌ (أمیر المؤمنین) ده‌ناسرێت له‌ زانستی (نحو)، ناو‌نرا به‌ (الفراء) واته‌: "له‌تکه‌ر"، چونکه‌ وته‌کانی له‌ت ده‌کرد و لێی ورد ده‌بوویه‌وه‌،

خۆیی و (الكسائي) شاره‌زاترین خه‌لکی کوفه بوون له (نحو)، له‌سالی ۲۰۷ ک وه‌فاتی کردووه.

الشاطبي:

(القاسم بن فيره) ی نابینا، له‌سالی ۵۳۸ ک له ئه‌نده‌لوس له‌دايک بووه، قيرائاتی له‌وی ته‌واو کردووه دواتر کۆچی بۆ میسر کردووه و (القاضي الفاضل) ی وه‌زیری (صلاح الدين الأيوبي) ریژی زۆری لیگرت و کردی به مامۆستای قوتابخانه‌ی (الفاضلية)، کتیبی زۆری له قيرائاتدا داناوه به‌تایبه‌تی ئه‌و هۆنراوه‌ی که به (الشاطبية) ده‌ناسریت، پیشه‌وايه‌کی گه‌وره و سه‌رسوپه‌ینه‌ر بۆو له زانسته‌کاندا، دنیا نه‌ویست و خواپه‌رست بوو له‌سالی ۵۹۰ ک وه‌فاتی کردووه.

زکریا الأنصاري:

کۆری موحه‌مه‌دی کۆری موحه‌مه‌دی میسری شافیهی، (مفسر و حافظ) ی فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ)، له‌سالی ۸۲۳ ک له‌دايک بووه و، له ۹۲۶ ک وه‌فاتی کردووه، یه‌کیکه له‌و زانایانه‌ی پیشه‌کی (ابن الجزري) لیکداوه‌ته‌وه.

طاش کبری زاده:

ئه‌حمه‌دی کۆری موسته‌فا، له‌سالی ۹۰۱ ک له‌دايک بووه، زانایه‌کی تورکی هه‌نه‌فی گه‌وره‌یه، نووسینی له زۆر له زانسته‌کاندا هه‌یه، له‌وانه‌ش لیکدانه‌وه‌ی بۆ پیشه‌کی (الجزرية)، له‌سالی ۹۶۸ ک کۆچی دوا‌یی کردووه.

ملا علي القاري:

ناوی سولتانی کوپی موحه‌مه‌د نوره‌ددین، له‌شاری (هزه) له‌دایک بووه و کۆچی کردووه بۆ مه‌ککه و تییدا جیگیر بووه و هه‌ر له‌ویش کۆچی دوا‌یی کردووه له‌سالی ۱۰۱۴ک، زانایه‌کی حه‌نه‌فی بووه له‌سه‌رانی زانست له‌سه‌رده‌می خۆیدا، ده‌لێن سالانه به خه‌تی خۆی موسحه‌فیکی به‌په‌راویزی قیراات و ته‌فسیره‌وه ده‌نووسی و ده‌یفروشت و خه‌رجی سالکه‌ی بۆ دابین ده‌کرد.

محمد المتولي:

سه‌رگه‌وره‌ی قورئان خوینه‌ میسریه‌کانه، له‌ پۆژگاری خۆیدا، نابینا بوو، زاناو لی‌کۆله‌ره‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ بوو له‌ زانسته‌کانی قورئاندا، نزیکه‌ی (۴۰) کتیبی هه‌یه، له‌سالی ۱۳۱۳ک له‌ دنیا ده‌رچوو.

خالد الأزهری:

زانا و زمانناسیکی میسریه، ناوی خالیدی کوپی عه‌بدوللایه، کتیبی زۆری داناوه که یه‌کیکیان لی‌کدانه‌وه‌ی پیشه‌کی (ابن الجزري)، له‌ ۱۴۹۹ز له‌ دنیا ده‌رچوو.

محمود خليل الحصري:

له‌ سالی ۱۹۱۷ز له‌دایک بووه، له‌ ئه‌زه‌ر خویندویه‌تی، دواتریش خۆی ته‌رخان کرد بۆ زانسته‌کانی قورئان به‌هۆی لی‌هاته‌وی زۆری له‌ قورئان و ده‌نگ خۆشی له‌ خویندنه‌وه‌یدا، یه‌که‌م که‌سه‌ هه‌موو قورئانی به‌ ده‌نگی خۆی تۆمار کردووه به‌ پیاویه‌تی (حفص) و (ورش) و (قالون) و (البزّي)، له‌ ئاسیاو ئیفریقا و ئه‌روپا و

ئەمریکا و زۆر لە ولاتە عەرەبی و ئیسلامیەکان قورئانی خوێندوو، و، چەندین کەسیش
لە گۆیگرانی لەسەر دەستی موسوڵمان بوونە لە ساڵی ۱۹۸۰ ز کۆچی دوایی کردوو.

پاشکوی ژماره (۴)

وینه ی ئیجازه ی نووسه ر له خویندنی قورئاندا

هذا وقد أجزت الأخ (إحسان برهان الدين أمين) ان يروي و يقرأ بما تلقاه مني من طريق الشاطبية و التيسير و اوصيه بتقوى الله في السر و العلن و ان لا يتوانى عن تعليم كتاب الله و ان يكون خادما في حياته لكتاب الله تعالى نفعا الله جميعا بالقرآن الكريم في الدنيا والآخرة وصلى الله على سيدنا محمد و على آله وصحبه وسلم وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين.

خادم القرآن

وافد القراء / ابو عبد الله دليز بن احمد

الجامع للقراءات العشر من الشاطبية والدررة والطيبة

سهرچاوه كان

۱. ابحاث تجويدية / د. ايمن سويد / دار الفوثناني.
۲. الاتقان في علوم القرآن / جلال الدين السيوطي / المكتبة التوفيقية.
۳. الاجابات الواضحات لسؤال القراءات / احمد الحفيان / دار الكتب العلمية.
۴. احكام التجويد و التلاوة / محمود الزلط / مؤسسة قرطبة.
۵. البرهان في تجويد القرآن / محمد الصادق القمحاوي / المكتبة الثقافية.
۶. بسط المقال في شرح تحفة الاطفال / اسامة مراد / دار العالمية للنشر والتوزيع.
۷. التجويد الميسر / د. عبد العزيز القاري / مكتبة الدار بالمدينة المنورة.
۸. التسهيل لقراءات التنزيل / محمد فهد خاروف.
۹. تقريب النشر في القراءات العشر / محمد بن الجزري / دار الحديث.
۱۰. تنبيه القراء الى ماخفي و شاع من الاخطاء / محمد محمود حوا / له ئينته رنيتته وه.
۱۱. الجامع في تجويد قراءة القرآن الكريم / كامل المسيري / دار الإيمان.
۱۲. دراسات اسلامية معاصرة / انور الجندي.
۱۳. الدرر البهية شرح المقدمة الجزرية / اسامة عبد الوهاب / مكتبة الإيمان.
۱۴. السعود في قراءة عاصم بن أبي النجود / حامد العاني / ديوان الوقف السني.

١٥. الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية / د. غانم قدوري الحمد / معهد الإمام الشاطبي.
١٦. شرح طيبة النشر في القراءات العشر / محمد بن علي النويري / دار الكتب العلمية.
١٧. شيخ القراء ابن الجزري / د. محمد مطيع الحافظ / دار الفكر.
١٨. علم الوقف و الابتداء في القرآن الكريم واللغة العربية / د. عبد الرزاق الحربي / ديوان الوقف السني.
١٩. غاية المريد في علم التجويد / عطية قابل نصر.
٢٠. فتح المجيد في علم التجويد / محمد بن السيد ابراهيم المالكي / دار البشائر.
٢١. القراءات احكامها ومصادرها / د. شعبان محمد إسماعيل / دار السلام.
٢٢. قرة العيون بروايتي شعبة و قالون / محمود محمد ديري / دار القرآن الكريم.
٢٣. كتاب القراءات لأبي عبيد جمع و دراسة الدكتور جاسم الدليمي / الوقف السني.
٢٤. اللعة البدرية شرح متن الجزرية / محمود محمد العبد / شرح المقدمة الجزرية.
٢٥. المختصر المفيد في جداول التجويد / احمد الطويل / جمعية تحفيظ القرآن.
٢٦. معجم المؤلفين / عمر رضا كحالة / دار إحياء التراث العربي.
٢٧. المنجد في اللغة والأعلام / دار المشرق .
٢٨. المنح الفكرية شرح المقدمة الجزرية / ملا علي القاري / دار السلام.
٢٩. الميسر في علم التجويد / محمد فريد الجمل / مكتبة الإيمان.

٣٠. النشر في القراءات العشر/ محمد بن الجزري / دار الكتب العلمية.

٣١. النور المبين في تجويد القرآن الكريم / محاضرات د. ايمن سويد / تفرغ
ميسون دهمان / دار افنان.

٣٢. الواضح في احكام التجويد / د. محمد عصام القضاة / دار النفائس.

نووسەر له‌چهند دیریکدا

- له‌دایکبووی سالی ۱۹۷۴ له‌شاری دوزخورماتوو.
- ده‌رچووی کۆلیژی په‌روه‌رده‌یه به‌شی زمانی عه‌ره‌بی له‌زانکۆی که‌رکوک.
- ده‌رچووی په‌یمانگای ته‌کنیکی یه‌ له‌شاری که‌رکوک.
- مۆله‌تی قورئان خویندنی هه‌یه به‌ قیرائه‌تی (عاصم) به‌ هه‌ردوو ریوایه‌تی (شعبة) و (حفص).
- قوتابی قیرائاتی عه‌شره‌ی قورئانه‌.
- تا‌کو ئیستا ئه‌م نووسینه‌ی به‌ چاپ گه‌یشته‌وه:
- ۱. ژیا‌ننامه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) (۲) به‌رگ (نارین) دار المعرفه / بیروت. (وه‌رگێپان)
- ۲. زه‌کاتی مالی بازرگانی چاپی دووه‌م. (دانان)
- ۳. ژیا‌ننامه‌ی (عبد‌العزیز بن عبدالله بن بان). (دانان)
- ۴. رابه‌ری ئه‌وانه‌ی که‌ عومره ده‌که‌ن (به‌وینه‌). (ئاماده‌کردن)
- ۵. رابه‌ری حاجیان (به‌وینه‌). (ئاماده‌کردن)
- ۶. نزار قبانی ولو‌ة الفکر الحداثی فی شعره / کتیبخانه‌ی نارین چاپی به‌بیروت. (تویژینه‌وه)
- ۷. سه‌رده‌می خیلافه‌تی راشیده (مجلد) پرۆژه‌ی تیشک. (وه‌رگێپان)

۸. کۆتایی جیهان / نیشانه گه‌وره و بچوکه‌کانی قیامت (به‌ویینه) (نارین) دار المعرفة / بیروت (وه‌رگی‌پان).
 ۹. علماء الاسلام من هم و ماهي صفاتهم / کتیب‌خانه‌ی ته‌فسیر (وه‌رگی‌پان بۆ عه‌ره‌بی).
 ۱۰. (الجامع الصغیر)ی السیوطي (۲) به‌رگ / له‌ژیر چاپ‌دایه (وه‌گی‌پان).
 ۱۱. شانوگه‌ری (زاناو سته‌م کار)ی یوسف القرضاوي / له‌ژیر چاپ‌دایه (وه‌گی‌پان).
 ۱۲. باوه‌ر به‌ پۆژی دوايي (نارین) دار المعرفة / بیروت (وه‌رگی‌پان).
- جگه له چه‌ند کتیب‌یک‌ی تریش چاپ کراون و هه‌ندیکیان چاوه‌پوانی چاپ کردن.

پیرستی بابه ته کان

بابه ت

لاپه ره

- پیتشه کی م. دلیر گهرمیانى ۵
- پیتشه کی د. دیارى أحمد ۶
- پیتشه کی نوسه ر ۹
- کورته یه ک دهر باره ی ژياننامه ی (ابن الجزري) ۱۶
- پیناسه یه ک بۆ (المقدمة الجزرية) ۲۲
- ده قى هؤنراوه که ۲۴
- به شه کانی زانستى ته جوید ۳۷
- بابه تی شوینی دهرچوونی پیته کان ۴۲
- به شی یه که م پیته کان ۴۲
- به شی دووه م جیگای دهرچوونی پیته کان ۴۵
- پیته کانی (الجوف) ۴۶
- پیته کانی گه روو ۴۸

- پیته‌کانی زمان ۵۰
- پیته‌کانی ناوه‌پراستی زمان و مه‌لاشوو ۵۳
- پیته‌کانی سهر زمان ۵۵
- پیته‌کانی پیشه‌وه‌ی مه‌لاشوو ۵۷
- پیته‌کانی باریکایی زمان ۵۸
- پیته‌کانی هه‌ردوو لیو و که‌پوو ۶۰
- سیفه‌تی پیته‌کان ۶۲
- سیفه‌ته دژ داره‌کان ۶۵
- پیته‌کانی ئه‌سپایی و ده‌نگ به‌رزی و توندی و نه‌رمی ۶۶
- پیته‌مامناوه‌ندو به‌رزه‌کان ۶۸
- پیته نه‌رمه‌کان (الحروف الرخوة) ۶۹
- پیته نزمه‌کان (الاحروف الاستفال) ۷۲
- پیته‌کانی لکاندن ۷۴
- سیفه‌ته بی دژه‌کان ۷۷
- بابه‌تی ته‌جوید ۸۵
- پیناسه‌ی ته‌جوید ۸۸
- جوړه‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئان ۹۱

- پایه‌کانی قورئان خویندن..... ۹۲
- رێگه‌ی فی‌ربوونی ته‌جوید..... ۹۶
- بابه‌تی بچوو‌کردنه‌وه..... ۹۸
- بابه‌تی پیتی (ر)..... ۱۰۴
- بابه‌تی گه‌وره‌کردنه‌وه..... ۱۰۹
- گه‌وره‌کردنه‌وه‌ی پیته‌کانی (استعلاء و اطباق)..... ۱۱۱
- هه‌ندیك ئاگاداری له مه‌ر به‌کاره‌ینانی سیفه‌تی پیته‌کان..... ۱۱۳
- بابه‌تی تیکه‌ه‌لکیش کردنی (متماثلین) و (متجانسین) و (متقاربین) و (متباعدين)..... ۱۱۵
- بابه‌تی (ض) و (ظ)..... ۱۲۰
- بابه‌تی مینگه (غُنة) له هه‌ردوو پیتی (م) و (ن) ی (شدة) داردادا..... ۱۳۰
- یاسا‌کانی نونی زه‌ننه‌دارو ته‌نوین..... ۱۳۴
- هه‌لگه‌پاندنه‌وه‌و شار‌دنه‌وه (الاقلاب والاختفاء)..... ۱۳۹
- بابه‌تی مه‌دده‌کان..... ۱۴۲
- بابه‌تی راوه‌ستان و ده‌ستپێ‌کردن (الوقف و الإبتداء)..... ۱۵۰
- پوخته‌ی جو‌ره‌کانی راوه‌ستان..... ۱۵۶
- باسه‌کانی پچ‌راو و پێ‌گه‌یشتوو (المقطوع والموصول)..... ۱۶۷

- ۱۸۴..... بابە تی تائه کان
- ۱۹۱..... بابە تی هه مزه ی پیک گه یانندن (همزة الوصل)
- ۱۹۶..... بابە تی ره وم و ئیشمام
- ۱۹۹..... سوودی پاوه‌ستان به ره وم و ئیشمام
- ۲۰۲..... پاشکۆی ژماره (۱)
- ۲۰۷..... پاشکۆی ژماره (۲)
- ۲۱۰..... پاشکۆی ژماره (۳)
- ۲۱۴..... پاشکۆی ژماره (۴)
- ۲۱۵..... سه‌رچاوه‌کان
- ۲۱۸..... نووسه‌ر له چه‌ند دیرپیکدا
- ۲۲۰..... پی‌رسی بابە ته‌کان